

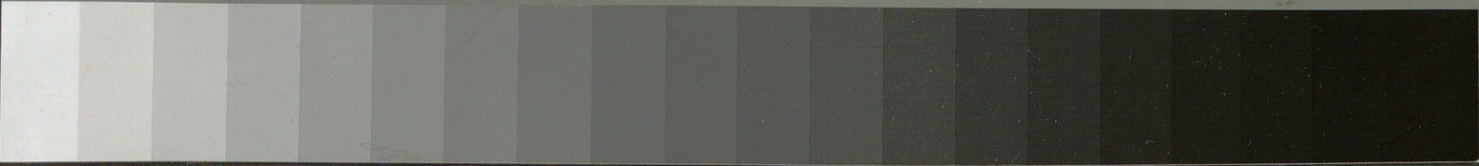
R G B WH GR BL

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

MATERIAŁY ARCHIWALNE
WYJĘTE GŁÓWNIE
Z METRYKI LITEWSKIEJ

od 1348 do 1607 roku

wydał

Dr. ANTONI PROCHASKA.

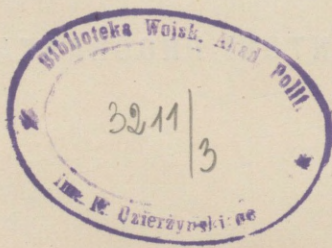
L W Ó W.

NAKŁADEM JERZEGO SEWERA HR. DUNINA BORKOWSKIEGO.

Z I. ZWIĄZKOWEJ DRUKARNI WE LWOWIE.

1890.

93(438)4 ; 93(438)5 ; 93(438)6

WYDANO Z DUKLETÓW
Biblioteki Narodowej

1947 105 / 1058

Materiały do publikacji niniejszej pochodzą z rozmaitych archiwów, głównie zaś z tak zwanej Metryki Litewskiej.

Cenne i obfite archiwalia Metryki Litewskiej, przydzielone dziś w głównej części do Moskiewskiego archiwum ministerium sprawiedliwości, zawierały dział aktów i dyplomatów obejmujący z górami 387 numerów, pisanych na pergaminie i odnoszących się do schyłku wieków średnich jakoteż do XVI wieku. Dział ten obejmował: *a)* 52 dokumentów pergaminowych do historii Inflant, *b)* 16 do historii Litwy od Nr. 53—65*c*, *c)* 33 dyplomatów polskich od Nr. 66—98, *d)* następnie 107 numerów aktów Ruskiego województwa od Nr. 99—205. Piątą część *e)* od Nr. 206—232 obejmowały akty Wołyńskiego województwa; *f)* od Nr. 233—247 akta Bełzkiego i Lubelskiego województwa; pod *g)* od Nr. 340—387 akta ziemi Oświęcimskiej i Zatorskiej. Cały ten dział, z bardzo małym wyjątkiem niemający nic wspólnego z Metryką Litewską, przydzielono obecnie do Archiwum ministerium spraw zagranicznych w Moskwie. Że akta te znajdowały się dawniej w Metryce koronnej, przekonywuje pobieżne porównanie treści tychże z dawnymi Inwentarzami archiwum koronnego. Lecz jak niedostatecznymi są te dawne rejestra widzieć można, porównując np. Nr. 99 naszej publikacji z Inwentarzem Rykaczewskiego p. 256, gdzie zamiast Wnuczko z Kutna, dok. z roku 1436, czytamy Wołczko de Kutlina a dokument podany jest bez daty nawet roku.

Regesta odpowiadające wymogom dzisiejszym tych wielce ciekawych aktów, podał były metrykant Metryki Litewskiej prof. Stanisław Ptaszycki w znanym Opisie Metryki Litewskiej. (Opisanie Litowskiej Metryki. St. Petersburg 1887. p. 209—263) a już z tych skąpych regestów można było wnioskować o ważności aktów, skoro np. taki znawca prawa polskiego jak senator Hube, zwrócił uwagę w pracy swej: Wyrok Lwowski, na niektóre z tychże. Niedziwna przeto, że przed laty kilkunastu, mianowicie w roku 1877, korzystając z pozwolenia robienia studyów w Metryce Litewskiej, zająłem się pilnie tym działem aktów, odpisałem wiele z nich, z innych poczyniłem obszernie regesta. Kopie ważniejszych aktów udzieliłem do użytku Akademii Umiejętności, jako akta kwalifikujące się do pomieszczenia w dalszych tomach Monumentów medii aevi*); dział aktów Oświęcimskich i Zatorskich opisałem szczegółowo w „Przewodniku nauk. i liter.“ rocznik z 1888 zeszyt 1. i 2. a dokument konfederacji z 1439 r. stał się przedmiotem obszerniejszego studyum p. t. „Konfederacja Spytka z Melsztyna“, gdzie go też umieściłem w dodatku do tej pracy.

*) Nb, takie akta podajemy tylko w regestach.

Reszta odpisów spoczywała dotąd w tece a pomnażałem ją odpisami z archiwów i bibliotek z mniej znanych oryginałów, dopełniając materiał celem wydania niniejszego zbioru. W skład tego nie wchodzi akta Inflanckie, Litewskie, Wołyńskie i Szląskie, jako znane skądinąd i wyczerpująco opisane, natomiast należało resztę aktów ułożyć w porządek chronologiczny, gdyż taki jaki obecnie się znajduje, jest zupełnie dowolny i nie ścisły, i tak np. znajdujemy akta mazowieckie lub małopolskie wśród działu aktów województwa ruskiego (np. Nr. 184 dotyczący Wizny i Mławy wśród ruskich) i odwrotnie.

Zebrała się więc w taki sposób pokaźna suma obejmująca 289 numerów, z których podajemy 137 aktów per extensum resztę w wyciągach. Przeważnie stosunki wewnętrzne na Rusi, kolonizacją i powstawanie miast i wsi objaśniają akta dosłownie z oryginałów przytoczone. Mamy tu wśród aktów odnoszących się do starego sądownictwa w tej ziemi, dokumenta lokacyi na prawie Magdeburskiem lub też Średzkiem miast jak n. p. Rohatyna, Strzelisk Starych, dziś jest ono wsią tylko, Starej Soli, Trębowlu, Radymna, wsi Płonki w Chełmskiej ziemi, Olszanik itp. Wyroki sporne w sprawie o handel pomiędzy Lwowem a Krakowem z Wołoszczyzną i Tatarami (Nr. 18 i 21), objaśniają mało zresztą znane stosunki ówczesnego handlu; mamy ciekawe daty do Lwowa stolicy województwa, jak szczegóły o reparacyi murów miejskich, a dokumenta te i inne nadania lokacyi wsiów i miast, przypominają nam na wielką skalę podjęte dzieło kolonizacyi ziem ruskich i objaśniają je nowymi danymi. Przy licznych nadaniach na Rusi, na Podolu czytamy niejednokrotnie dodany warunek: *continua mansio in Podolia circa defensionem huius terrae* Nr. 88, 89, 229, tudzież ślady licznych a mało znanych napadów Tatarskich usprawiedliwiających ten warunek.

Prace te kolonizatorskie podupadają pod koniec XV w. w ten sposób, że Buczacki wiezie na sejm Piotrkowski w 1503 r. energiczne żądania: *de inferendis ad terras Russiae novis incolis tudzież de extraneis ad illud solum pingve vocandis*. Nieludne te ziemie i powiaty, nieliczne osady lokowane w ciągu półtora wieku, zniszczały skutkiem napadów Wołochów i Tatarów do tego stopnia, że zaczęto na seryo myśleć nad sposobami jakimi należałoby zaradzić straszniemu spustoszeniu: *Forsan rationabile esset ut quaceratur modus, quo mediante ad terras depopulatas introducatur populus novus et ad incolendum et ad defendendum*. (Ulanicki: *Materyały* p. 235.)

Ważniejszych momentów i dat historycznych, o które tak trudno w nadaniach i aktach sądowych, objaśniających kwestye prawa polskiego, tudzież stosunki wewnętrzne, trudno szukać w naszym zbiorze. Mamy tu jednak po raz pierwszy ogłoszony dokument z 1396 r. Nr. 15, z którego dowiadujemy się, że Jagiełło wydając swą siostrę lub raczej kuzynkę „*sororem*“ Jadwigę za Jana ks. Oświęcimskiego, dał jej 2000 kóp groszy w posagu. Nr. 14 zapoznaje nas z osobą herolda Jagiełły nieznanego skądinąd Sweska. Trzy akty z roku 1420, 1425 i 1433 objaśniają osobę i zasługi nieznanego bliżej księcia Druckiego Mytka Siemionowicza a jeden z 1431 Nr. 75 zasługi Ziemowita Mazowieckiego w walce króla ze Swidrygiełłą. Do historii zasłużonych

w XV w. rodów Tarnowskich, Oleśnickich, Jarosławskich, Rytwiańskich, Odrowążów Sprowskich znajdujemy niejedną szczegół ciekawą i ważną.

Ważna i obszerna donacja Odrowążowi na Samborszczyźnie udzielona w 1438 r. która wywołała niechęć szlachty tej ziemi, udowadnia że pożyczal on królowi wielkie sumy na poparcie Kazimierza Jagiellończyka na tron czeski (Nr. 101), podczas gdy Jan Oleśnicki, Domarat z Kobylan wojenne na ten cel oddawali usługi „licet nonnulli terrigenae nobiscum procedere contradicebant“, mówi król w donacyjnym akcie (Nr. 100). Znaną skromność i prostotę w ubiorze króla Jagiełły, jaką dobitnie zaznacza Długosz, stwierdza okoliczność, że wybierając się pod koniec życia do Halicza celem odebrania hołdu od wojewody Mołdawskiego Steczka, bierze na tę uroczystość płaszcz aksamitny, złotogłowieм wyszywany, sobolami podbity od Jana Oleśnickiego i zapisuje mu za tenże 100 grzywien na Solcu (Nr. 96). Zdaje się że i tego płaszcz ze złotogłowieм, który go tak poważną kosztował sumę, nie pozostawił król w skarbcu dla swych synów, gdyż Warneńczyk w 1438 r. nawet szubę i torlub (*pellucium*) bierze u Domarata z Kobylan, za co jakoteż za wojenne usługi zapisuje mu 120 grzywien na Zawichoście Nr. 104. Hojność Jagiellonów objaśnia spora stosunkowo liczba aktów — a spotykamy często i notatkę o usługach w sprawach publicznych, które były jej powodem. I tak pod 1399 r. (Nr. 16) wspomina akt o zasługach notaryusza Witoldowego Piotra de Boleslavia. Pod 1409 r. (Nr. 25) wspomina się wyprawa Opolska, przy której Dobek z Oleśnicy został pojmany tudzież wyprawa Moskiewska, zapewne druga Witoldowa z 1408 r. W 1424 r. bierze pan Pełka od Jagiełły 50 grzywien jako żołd na spodziewaną wyprawę przeciwko Husytom, która jak wiadomo, nie przysłała do skutku (Nr. 49). W roku 1436 spotykamy protegowanego przez królową Sonkę wojewodę Mołdawskiego Eliasza dłużnikiem Wnuczka z Kutna (Nr. 99). Z rokiem 1440 zwiększa się liczba donacji i zapisów jak Mikołajowi Serafinowi żupnikowi (Nr. 113), Goworkowi ze Zdziechowa, Spytkowi z Jarosławia itp. Służą na Węgrzech królowi Warneńczykowi: Jędrzyśko z Bobrek (Nr. 125), Jan Gałka z Niedźwiedzia w 1441 *in hac moderna via hungaricali* (Nr. 119), Floryan z Pacanowa (Nr. 117), Jan z Buczacza (Nr. 118), w 1442 Maliszko z Czulezyc, Ratołd z Korabienicy (Nr. 127), Piotr Odrowąż (Nr. 125, 126), który to ostatni otrzymuje w podziękę za wierne służby uwolnienie od opłaty stacyjnego z całej Samborszczyzny (Nr. 128). Podobne służby świadczą Hryćko Kierdej z Pomorza (Nr. 130), Dersław z Rytwian (Nr. 132), Paweł z Sienna (Nr. 134, 135) a Jan Oleśnicki wyposaża chętnych rycerzy w pieniądze potrzebny na zbroje i potrzeby wojenne i otrzymuje za to od króla bogate zapisy na dobrach królewskich. Wielu z tych mężnych wojowników spotkaliśmy w 1439 jako malkontentów w obozie Spytka z Melsztyna.

Takie zapisy, dzięki którym powstawało w królestwie wiele nowych rodzin, były tak cennym skarbem, że bracia Rytwiańscy n. p. nie powierzali pergaminów swym burgrabiom i żołnierzom zamkowym, lecz zachowywali je przy sobie idąc na wojnę, a skoro im nieprzyjacieli wydarł tak

dokument, jak się to stało w bitwie pod Chojnicami (ob. Nr. 147), musiał im król tenże ponowić. Zasługiwali je w 1458 r. Andrzej Oleśnicki za męstwo pod murami Malbarga (Nr. 152), głośny wojownik Ulrych Czerwonka tudzież w wojnie Pruskiej (Nr. 153); Dobiesław z Żyrawicy, Jakób z Buczacza, kanclerz Mołdawski Michał (Nr. 157), bracia Jarosławscy, Dobiesław z Kurozwęk in obsidione civitatis nostrae Novae in terris Prussiae (Nr. 164), Waclaw z Nieborowa versus terras Prussiae w 1476 r. (Nr. 193), Mikołaj z Kurozwęk w 1479 r. za zasługi na sejmie ówczesnym i dawniejszych (Nr. 199).

Jak jednak z jednej strony hojni byli Jagiellonowie do szafowania skarbem koronnym za usługi sobie świadczone, tak znowu mamy przykłady, że pilnowano surowo by szlachta zobowiązań swych dotrzymywała. Energiją w tym kierunku Kazimierza Jagiellończyka objaśnia Nr. 210 z którego dowiadujemy się, że król odebrał dobra ziemskie wojewodzinie Zofii, żonie Jana z Oporowa wojewody Brzeskiego, za niedostawienie obowiązkowych służb do trzech wypraw tatarskich. W akcie tym mamy porządek tych wypraw opisany; i tak pierwszą dowodził sam król z Kołomyi, drugą i trzecią młody syn jego Olbracht, poraz pierwszy z Międzyboża, powtórnie zaś z Czarnego Ostrowa.

Wszystkie te nadania, których oryginały spoczywają w tak zwanej Metryce Litewskiej, są po większej części poprzecinane bądź zaopatrzone w notę że prawa obdarowanych wygasły z czasem, w ten sposób mamy dowody, że już w drugiej połowie panowania Kazimierza Jagiellończyka zaczęto spłacać sumy na zastawionych dobrach królewskich i w ogóle umarzać donacje. Stosuje się to również do dokumentów i aktów XVI w., które podajemy w obszernych regestach, dlaczego też o treści ich wiele nie mówimy w przedmowie. Dokumenta z potwierdzeniem praw szlacheckich wejdą do publikacji Codex epistol. XV. s. tom II. prócz dwóch Nr. 224 z 1505 r. i Nr. 232 z 1513 r., które z powodu daty nie wchodzą w zakres publikacji: *Monumenta mediae aevi*.

Co do innych źródeł, z których zaczerpnięto materiał do publikacji niniejszej, to zaznaczyć należy, że sześć dokumentów podaliśmy z oryginałów znajdujących się w Zbiorach hr. Wiktora Baworowskiego; są to dokumenty z 1353, 1402, 1460, 1466, 1471 i 1494 Nr. 2, 17, 160, 168, 180 i 221. Jeden numer podano w wyciągu, jako już gdzieindziej drukowany, jest to Nr. 48 i zawiera nadanie prawa magd. Dobczycom z r. 1424.

Z biblioteki Pawlikowskich pochodzi Nr. 3 z 1358 r. Z cesarskiej publ. biblioteki w Petersburgu trzy numera, a mianowicie z lat 1370, 1426, 1433, Nr. 4, 59 i 89; z kodeksu Kórnickiego Nr. II. 68, opisanego w przedmowie do kodeksu listów Witołda, cztery numera z 1376, 1390, 1425 i 1431 r. pod Nr. 6, 10, 52 i 75. Z archiwum Krasicyńskiego ks. Sapiehów Nr. 203 z r. 1485.

Z Muzeum Rumiancowskiego w Moskwie pochodzą numera: 15 i 64 z 1396 r. i 1427 r.; zaś z księgi Metryki koronnej (obacz o niej artykuł mój: Przekład ruskiego latopisca Kwartalnik histor. z 1888 zeszyt II), znajdującej się w Archiwum ministerium spraw zagr. w Moskwie, dwa numera: 18 i 21

z 1403 i 1406 r. Mamy dotąd 19 numerów nie pochodzących z tak zwanej Metryki Litewskiej a podanych per extensum; do tej liczby dodajemy 14 numerów z archiwum Kapituły przemyskiej ob. łać. Z tego źródła podajemy jeden tylko dokument z oryginału. Jest to numer 209 z 1488 r. i zawiera uposażenia kościoła Lubaczowskiego, resztę z kopiaryusza Trzebiciana, — praca historyografa biskupstwa przemyskiego Alembeka, którego dzieło: *Gemma ecclesiae cathedralis Premisl.* dotąd spoczywa w rękopisie — i Rosa, kopiaryusza z początku XVIII w. uskutecznionego z rozporządzenia biskupa przemyskiego Szembeka, które to rękopisy tak Trzebiciana, jak Rosa znane są z pracowitego dzieła *Premislia Sacra* kanonika Fr. Pawłowskiego. Z tych tedy kopii pochodzą Nr. 20 z 1405, Nr. 22 z 1406 zawierający nadanie prawa średzkiego wsi Pnikutowi, Nr. 23 w wyciągu dok. z 1408 r., Nr. 29 z 1412, Nr. 54 z 1425, Nr. 66 z 1429, Nr. 71 z 1431, Nr. 86, z 1433, Nr. 97 z 1434, Nr. 142 z 1448, Nr. 145 z 1454, Nr. 173 z 1469, zawierający uposażenie kościoła w Dolinie, Nr. 207 z 1487 lokacya wsi Trzcianka na prawie wołoskiem. Mamy tedy wszystkiego 33 numerów nie pochodzących z Metryki Litewskiej.

Ogółem podajemy 289 numerów, z tych 137 per extensum, reszta w regestach. Z ogólnej liczby numerów sześć tylko odnosi się do epoki przed 1386 ale za to do roku 1507 mamy 225 numerów; z tej ostatniej liczby 140 dotyczy zastawów, wykupna; 27 prawa niemieckiego, jarmarków, handlu; 3 wyroki; 27 potwierdzeń aktów prawno-prywatnych; poręczeń zapisów wiana 5; innych nadań 22.

Z wydawcą Opisu Metryki Litewskiej, różnię się często tak w odczytywaniu miejscowości jakoteż w rozwiązywaniu dat, aby przeto usunąć wątpliwości jakie się nasuną badaczowi zwłaszcza tam, gdzie tak ja jakoteż wydawca Opisu tylko regesta z aktu podajemy, uważam za stosowne na tem miejscu je zaznaczyć i objaśnić. I tak np. w Nr. 127 aktu metr. Lit. na str. 226 Opisu, mamy rozwiązana datę na 19. października 1431, podczas gdy data brzmieć powinna 29. października, gdyż w oryginale czytamy: *feria secunda proxima post Simonis et Iude ap.* obacz niżej Nr. 77. Nr. 138 na str. 227 Opisu brzmi: 4. lutego 1435 r., podczas gdy powinno być 6. marca 1434 r. obacz niżej Nr. 95. Przy numerze 161 opuszczono datę 24 lipca; Nr. 164 powinien brzmieć 31. nie 13. listopada; Nr. 166, 12. kwietnia nie września; Nr. 167, 23. listopada nie 24. *ipso die sancti Clementis* czytamy bowiem w oryginale, obacz niżej Nr. 175; Nr. 193 nie 31. stycznia lecz 8. lutego gdyż w oryg. czytamy: *feria V post purificationis*; Nr. 194 pod 15. nie pod 21. lutego, gdyż data opiewa *feria quinta post Valentini*; Nr. 260 pod 28. września 1416 nie zaś pod tymże dniem roku 1417 gdyż w oryginale brzmi data *feria tertia in vigilia sancti Michaelis* 1417 A., co zgadza się zu pełnie z tymże rokiem 1417 a pod rokiem 1416 kiedyto tegoż dnia król był również w Parczowie data brzmiałaby *feria secunda in vigilia sancti Michaelis* jak to czytamy w transsumpcie dokumentu podanym u nas pod Nr. 33, porównaj Nr. 232. Nr. 301 powinien być rozwiązany na 26. października nie 24. tegoż miesiąca gdyż w oryginale czytamy: *feria sexta proxima ante Simonis*

VIII

et Iudae, porównaj niżej Nr. 165; Nr. 333 i 334 powinny być pod 1554 a nie pod 1534 rokiem w którym to ostatnim Zygmunt August nie był jeszcze królem. Nr. 335, powinien brzmieć 5. października nie zaś 5. listopada gdyż data brzmi: *feria quinta proxima post Michaelis* 1458 r. Co do odczytywania, miejscowości to te po większej części staram się objaśnić w przypiskach lub w Indeksie a więc różnice w odczytywaniu łatwo się wyjaśnią. Co do Indexu to pozwolę sobie zauważyć, że R umieszczone przy liczbie bieżącej oznacza, że na odpowiedniej stronie, nazwisko tylko w rejestrze jest wspomniane.

Lat kilkanaście spoczywał zbiór niniejszy w tekach zupełnie przygotowany do druku i szczupłe zaledwie grono historyków korzystało z niego. Jeżeli obecnie pojawia się w druku, jest to zasługą Jerzego Sewera hrabiego Dunina Borkowskiego, który nie szczędził nakładu, by zbiór uczynić przystępnym dla wszystkich historyków, za co mu jak najuprzejmiej składam gorące podziękowanie. Spełniam ten miły obowiązek z życzeniem, aby przykład tak piękny znalazł naśladowców. Mamy wszakże tyle tek niewydanych, przystępnych tylko dla niewielu badaczy, że tu tylko wspomnę o tekach ś. p. Stanisława Lukasa.

We Lwowie w marcu 1890.

1. W Krakowie 8. czerwca 1348.

Kazimierz Wielki nadaje Hadzudzie przywilej lokacyi Krościenka na prawie magdeburskiem sprzedając mu sottystwo tameczne.

Obacz potwierdzenie Jagiełły pod Nr. 12. niżej.

2. W Sączu 27. kwietnia 1353.

Kazimierz Wielki sprzedaje cztery łany pod miastem Sączem leżące mieszczanom sądeckim Janowi Stojanowi, Mikołajowi synowi Ziffryda i zięciowi tegoż Hankowi za 16 grzywien groszy pragskich.

Universis et singulis ad quorum noticiam devenerit scriptum presens fiat manifestum. Quod nos Kazimirus dei gracia rex Polonie nec non Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyauie, Pomoranieque terrarum dominus et heres, propter necessitates varias nobis et nostro regno plerumque occurrentes quatuor mansos liberos, prout soli tenuimus, situatos ante civitatem Sandecensem circa fluvium Kamenicza dictum, viris discretis civibus Sandecensibus nostris fidelibus Iohanni dicto Stoyan et Nicolao filio Ziffridi ac Hanconi genero eiusdem Siffridi pro sedecim marcis grossorum pragensium, quadraginta octo grossis pro marca qualibet computatis, vendidimus et vendendos duximus in hiis [mans]is eisdem Iohanni dicto Stoyan et Nicolao Ziffridi ac Hanconi genero ipsius Ziffridi eorumque heredibus et successoribus legitimis iure hereditario in perpetuum tenendos, habendos, donandos, vendendos, commutandos ac pro sua et suorum posterorum voluntate convertendos. Quorum quidem mansorum duo mansi ad Iohannem dictum Stoyan et ad suos heredes tercius mansus ad Nicolaum Ziffridi, quartus vero mansus ad Hanconem generum ipsius Ziffridi predictos et ad eorum posteros iure hereditario et in perpetuum debeant pertinere. Preterea absolvimus eosdem mansos et eorum omnes possessores presentes et posteros ab omnibus nostris regalibus solucionibus, exaccionibus, collectis, servitutibus, gravaminibus, inquietacionibus a berna seu pobor et expresse a solucione census, nostro dominio pertinentibus et ab omnibus aliis contribucionibus, quocumque nomine censeantur ac perpetuo liberamus. In quorum omnium testimonium et evidenciam pleniorum presentes dari fecimus nostri sigilli munimine roboratas. Actum in Sandecz sabato ante ascensionem domini, anno eiusdem millesimo trecentesimo quinquagesimo tercio. Presentibus hiis testibus: Iohanne Iura palatino Sandomiriensi, Sbigneo

decano et cancellario Cracouiensi, Wilczkone Sandomiriensi, Iohanne Woyniciensi castellanis, Pribislao plebano Sandecensi et notario curie nostre per cuius manus est scriptum. Datum per manus domini Sbignei cancellarii supradicti.

Oryginał pergaminowy, pieczęć oderwana, pozostał tylko sznurek z nici jedwabnych koloru zielonego. Znajduje się w zbiorach hr. Wiktora Baworowskiego.

3. [W Sączu] 18. stycznia 1358.

Konstancya była księżniczka Głogowska, obecnie przełożona klasztoru Klarysek w Starym Sączu sprzedaje braciom Pawłowi, Piotrowi i Janowi sołtystwo we wsi Zabrzeż i określa prawa sołtysów.

In nomine domini amen. Quoniam quantumcunque acta rationabiliter et publice fuerint ordinata ex memoria excidunt prolixo temporis intervallo nisi litterarum serie fuerint roborata, eapropter noverint universi presentes et posteris, quod nos Constancia olim ducissa Glogoviensis, nunc vero abbatissa cenoby Sandecensis ordinis sancte Clare cum assensu et consilio sororum nostri conventus, cupientes nostri monasterii indigentiis et commodioribus hereditatum nostrarum proventibus subvenire, circumspectis viris Paulo cum fratribus suis Petro et Iohanne sculteciam vendidimus pro decem marcis grossorum pragensium in villa nostra Zabrzeże*) vulgariter dicta, ad quam sculteciam eisdem et posteris ipsorum molendinum aquaticum in fluvio Kamyenyca situm penes domum locatum damus. Pro emendacioneque diete scultecie addidimus eis secundam villam Boczow vulgariter dictam cum liberis agris quos antecessores ipsorum sculteti possiderunt et liberam tabernam tali damus sub forma, quod incolae dictarum villarum de quolibet agro more antiquo censum in festo beati Martini per singulos annos monasterio nostro persolvere tenebuntur, quem sculteti prenotati colligentes nobis quinque partibus presentatis sextam partem pro se ipsi sculteti et eorum legitimi successores iure hereditario possidebunt. Insuper consideratis ipsorum fidelibus serviciis, videlicet Pauli, Petri et Ioannis nostrorum scultetorum, et quod tam in modica scultecia sustentari non poterant, addidimus eis terciam villam, quam apud dominum Sobchonem pro duabus marcis emerunt videlicet Bynyowa lanktha eciam sub tuicione nostri monasterii cum dimidio manso libero dudum extirpato et taberna libera; et in silva ibidem prope villam iacente habent alium dimidium laneum extirpare pro se et eorum tota posteritate, et sic habebunt integraliter unum mansum liberum, in qua eciam silva locabunt villam suo iure thevtunico Maydburgensi et efficientur in ea perpetuo scultecie possessores cum eorum universa posteritate. Cuius silve termini sunt ex una parte usque in Sloczwynam Paproc, Jaworowy pothok, Corzysczyn laz, qui pertinent ad libertatem et siccus fagus; item ex altera parte versus Zagorzyno dicta Wyrzchowyna; item fons inter Czyrnczam dictus Miloshowa studnya. Incole vero eiusdem libertatis a data presencium quinque annis gaudebunt libertate; expirata vero libertate coloni ipsius ville in festo beati Martini de quolibet manso per octo scottos de censu monete usualis nobis solvere tenebuntur, de quo censu scultetus sextam partem

*) Wieś Zabrzeż, parafia Łącko w Nowo-Sandeckiem.

percipiet cum ipsius legitima posteritate. Omnes eciam incole de agris dudum cultis censum monasterio nostro solvant ex integro, decimam autem pro nostro monasterio totaliter volumus retinere. Ad expedicionem itaque domini regis scultetus debet unum hominem procurare aut solus in persona equitare quamvis de scultecia regali ¹⁾. Volumus eciam ut omnes kmethones et inhabitatores villarum prescriptarum nullus habeat nec audeat iudicare nisi ipse scultetus suo iure Maydburgensi eiusque legitimi successores, in omnibus causis enormibus facilibus et difficilibus que in ipsis emeruerint hereditatibus. Melefici vero et quivis ob culpam sui reatus prout ius Maydburgense decrevit in terminis eiusdem predii puniantur. De penis deindeque iudiciariis sive questibus (sic) nobis duo denarii tercius vero ad scultetos et eorum successores pertinebit. Iudicia itaque magna que ter in anno per provinciales iudices solent presideri, sine nostro nuncio ad hoc deputato scultetus non iudicet, quem nuncium scultetus semel incole vero dictarum villarum bis in expensis procurare tenebuntur. Si quis autem ipsum scultetum vel ipsius posteros ob aliquam causam cittare voluerit, nostris litteris sigillatis ipsum evocabit, qui suis adversariis suo iure theutunico respondebit. Quocirca volumus ut omnes incole villarum sepius dictarum expirata libertate ad servicia nostra sint parati, iuxta consuetudinem villarum nostrarum iure theutunico locatarum, honores vero et exenia more aliarum villarum nostrarum bis in anno de quolibet manso per scottum exhibere tenebuntur. Conferimus preterea nostro sculteto prelibato cum successoribus suis Petro et Iohanne in hisdem hereditatibus prefatis venandi, piscandi cum quovis instrumento plenam ac omnimodam libertatem. Damus igitur sculteciam prenominatam sculteto nostro sepius dicto Paulo cum fratribus Petro et Iohanne in villis supranotatis cum omni iure maydeburgensi et cum omnibus gadibus et circumferenciis ab antiquis temporibus habitis eorumque posteritati libere possidendam, vendendam, commutandum, donandam et utlibet a se alienandam de nostro tamen scitu et favore. Ut autem hec vendicio et empicio perpetue robur obtineat firmitatis hanc litteram sigillo nostri conventus et sigillo nostri officii duximus roborandam. Acta sunt hec anno domini M^oCCC^oLVIII^o in die sancte Prisce presentibus testibus infrascriptis scilicet fratre Laurencio nostro confessore, fratre Theodorico socio ipsius, domino Sebastiano nostre civitatis Sandeciensis, domino Andrea rectore ecclesie de Lanczsco, nobili domino Gregorio nostro procuratore et domino Ivanne Gladissio domini regis viceprocuratore, eciam consulibus nostre civitatis dicto Czolcicz et Petro Dobeslai et aliis quampluribus viris fidedignis. Datum per manus Nicolai notarii nostre civitatis.

Oryginał perg. pieczęci ani pasków nie ma, znaki po dwóch pieczęciach. W bibliotece Pawlikowskich we Lwowie.

4. We Lwowie 15. maja 1370.

Rajcy miasta Lwowa do rajców miasta Torunia polecając Peszka syna Jurka celem odebrania tamże spadku.

Honorabilibus viris et discretis dominis consulibus in Thorun fautoribus et amicis nobis sincere dilectis consules Lemburgenses paratum et voluntarium in

¹⁾ W oryginalne exali.

singulis desideriis famulatum! Coram honorificencia vestra Peschconem Iurkonis datorem presencium concivem nostrum et Elizabeth olim Nicolai Czeppener civis Warschouiensis uxoris legitime fratrem ex parte patris fuisse et esse legitimum demonstramus, ad quem heredem eius proximum bona quedam per mortem eiusdem Elizabeth nobis proposuit ¹⁾ ordine iuris devoluta. Et quia ipse de universis bonis ex successione nominate sue sororis defuncte sibi pertinentibus, in quantum nobis constat, nil suscepit, quapropter eidem vestre honorificencie cordis ex affectu duximus supplicandum, quatenus ob respectum servitorum nostrorum dicto Peschconi, ut bona huiusmodi ad eum iure spectancia vestro mediante consequatur auxilio, promocionem utilem iuris et iusticie causa dignemini exhibere per effectum; respectum firmum ad vos presentibus habituri, quod super bonis predictis Peschconi predicto in hac parte presentatis accio aut inpeticio nulla secundaria vos et dictorum honorum expositores in futurum quovismodo subsequetur. Sciat insuper dileccio vestra et amicitia preclara, Peschconem eundem fratrem habuisse nomine Iurkonem, cuius obitus octavo die ante festum penthecostes nunc proximum annum computamus, qui eciam frater dicte Elizabeth defuncte existens, prout ipse Peschco ex parte patris duos pueros viventes sui post obitum reliquit, sed teste deo exsperiri non potuimus utrum dicta Elyzabeth prius quam frater eius Iurko sit defuncta. Ceteri vero in civitate nostra habitantes amici filii Thymonis Vischer, Hano videlicet et Cristina, antedicta bona coram nobis evis temporibus abrenunciaverant. Datum in Lemburga feria quarta ante dominicam vocem iocunditatis. Anno domini millesimo CCC^o septuagesimo nostro subappenso sigillo.

Original pergaminowy przesłanicznie pisany na włoskim pergaminie; na sznurku z nici jedwabnych koloru fioletowego, splezłym, zawieszona dobrze zachowana pieczęć miasta Lwowa w ces. bibl. publ. w Petersburgu.

5. W Krakowie 8. sierpnia 1375.

Królowa Elżbieta starsza Węgierska i Polska na prośby Bodzanty prokuratora generalnego i proboszcza św. Floryana, tudzież Włodka z Charbinowie podczaszego krakowskiego zapisuje Albertowi synowi Witka dotychczasowemu właścicielowi młyna leżącego obok zamku Korczyńskiego trzecią część wszystkich dochodów z tegoż, biorąc na się połowę kosztów w czasie reparacyi tegoż.

Obacz potwierdzenie Jagiełły z 20. sierpnia 1432. niżej pod N. 81.

6. W Przemyślu 14. listopada 1376.

Ks. Władysław Opolezyk nadaje Waškowi z Pkowicz wieś Grodziszcze w Żydaczowskiem.

In nomine domini Amen. Ad memoriam rei sempiternam. Nos Ladislaus dux Oppoliensis Wyelunensis et Russie notumfacimus tenore presencium quibus expedit universis. Quod inspectis fidelibus serviciis fidelis nostri Waszconis de Pkowicz,

¹⁾ W zdaniu nobis proposuit widocznie opuszczone sicut.

quibus nobis hucusque complacuisse dinoscitur et ut in futurum se poterit ad nostra servicia reddere prompociorem, eidem Waszconi suisque heredibus et successoribus legitimis, villam nostram Grodziszcz¹⁾ in districtu Zudaczouiensi situatam cum uno molendino et piscina in fluvio Bobrka et ceteris suis pertinentiis universis usque ad fluvium predictum Bobrka per villam Ostrowyecz decurrentem et cum omnibus utilitatibus, fructibus, proventibus et emolumentis ac etiam aliis appendiis, prout in suis metis nunc existit situata damus, concedimus et donamus inviolabili donacione tenendam, habendam, utifruendam, donandam, obligandam, commutandam, vendendam, nostro tamen cum consensu et in usus suos suorumque heredum et successorum legitimorum beneplacitos convertendam pro suo et eorum beneplacito voluntatis. Excludimus tamen quod de qualibet domo seu fumo eiusdem ville, duos grossos latos vel quatuor parvos annis singulis percipiendi prout in villis ceterorum nostrorum baronum percipimus nobis et nostris posteris libera sit facultas. Tenetur etiam prefatus Waszko suique heredes et successores legitimi de prefata villa, quociens opportunum fuerit, nobis et nostris posteris cum duobus sagittariis deservire. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum in Przemisl feria sexta infra octavas sancti Martini. Anno domini millesimo CCC^o septuagesimo sexto. Presentibus nostris fidelibus Zeskone Radlo capitaneo Russie, Andreaschkone castellano Halicienski, Cothkone Loyowicz, Hlebone Schelbowicz, Waszykone Wolczkowicz, Rymero et domino Nicolao nostro cancellario qui presenciam habuit in commissis, et aliis nostris quam pluribus fidelibus fidedignis.

Kopia z kodeksu II. 68. pag. 75 bibl. Kórnickiej, z nadpisem: Copia privilegii super villam Hrodziszcz in terra Zudaczouiensi dati per olim Ladislaum ducem Oppoliensem, Wyelunensem et Russie cuidam Waszykoni.

7. W Sandomierzu 20. lipca 1388.

Mikołaj z Bogoryi marszałek królestwa, Mikołaj ze Strzelec i Pietrasz z Baranowa (cztan dieti) poręczają za Hinczka z Boskowiez iż gdyby zmarł bezpotomnie wieś Przymankowo nadana mu przez króla, do króla i jego następców przechodzi, którzy mają prawo wykupna tej donacyi za 140 grzywien.

Oryg. perg. u dołu na trzech paskach zawieszono pierwsze 2 pieczęcie. Arch. Metr. Lit. N. 249.

8. W Radomiu 8. czerwca 1389.

Władysław Jagiełło nadaje Derśławowi Karwacian chorążemu swemu prawo magdeburskie na wsi Breźniki danej mu w dożywocie, leżącej w ziemi Sandomierskiej.

Oryg. perg. na sznurku jedw. z nici koloru czerw. i zielon. zawieszona mniejsza pieczęć królewska. N. 250 Arch. Metr. Lit.

¹⁾ Trudno oznaczyć miejscowość, której dziś nie ma pod starą nazwą. Może to wieś Hrodziszcz, star. Samborskie parafia Łąka, leżąca nad Czerhawą, która to rzeczka dawniej Bobrką się nazywać mogła.

9. We Lwowie 31. października 1391.

Władysław Jagiełło potwierdza dokument sprzedarzy, wsi „Dobrutricze alias Beylka» i »Wienczawice« przez pana Michała Babę na rzecz kupca Amladina Ormiana uczynionej a potwierdzonej przez gener. starostę Rusi Jana z Tarnowa, nadając nadto temuż Amladinowi i inne na tym majątku wolności.

In nomine domini amen. Nos Wladislaus dei gracia rex Polonie, princeps Littwanie nec non supremus (sic) heres Russie. Significamus tenore presencium quibus expedit universis, quomodo ad nostre maiestatis presenciam Amladin Armenus mercator noster deposuit coram nobis litteram nobilis Iohannis de Trarow (sic) fidelis nostri dilecti palatini Sandomiriensis et capitanei terre Russie nostro generali (sic), nobis humiliter supplicando, ut eius munimenta et iura, que coram ipso gesta et facta erant, predicto Amladio mercatori nostro, regia autoritate ratificaremus, que ab ipso palatino nostro habuit, cuius litterarum forma talis fuit: Nos Iohanne heres de Tarnow, palatinus Sandomiriensis et capitaneus terre Russie generalis. Ad rei memoriam. Dum vivit littera vivit et accio. Quomodo (sic) ad nostram veniens presenciam et nostrorum assessorum fidedignorum constitutus nobilis Michael alias Baba heres predictarum (sic) villarum, videlicet: Dobrutricze alias Beylka¹⁾ et Wyenczawicze, sanus mente et corpore, nec coactus nec compulsus, sed habito maturo consilio suorum amicorum vendidit predicta sua bona videlicet Dobrutricze alias Beylkw et Wyenczawicz predicto Amladio, pro tricentis sexaginta²⁾ numeri ruthinicalis (sic) cum utilitatibus, agris, piscinis, molendinis, silvis, gays, quercubus, lacubus, venacionibus, rivulis et cum theoloneo, prout ab antiquis temporibus dignoscuntur (sic) pertinere, videlicet: dum ducitur pannum vel mel, per unum grossiculum tollitur a curru, a parvis vero curribus per quattuor denarios dum et cociens (sic) contingerint. Predictus vero Michael vendidit tam longe et tam late, prout solus tenuit et possedit, prout sui antecessores possidebant, ad habendum et tenendum, possidendum, vendendum, commutandum, prout sibi et suis posteribus videbitur experiri et cetera. Nos vero consideratis eius fideli servicio nobis exhibitis ex nostra speciali gracia dedimus et donavimus predicto Amladio Armeno fideli nostro, et suis successoribus legitimis, predicto, prata Czuriloum Ostrow et Sabucze. Insuper eciam libertatem concessimus tam longe et late sicut piscina extendi poterit ad nostros campos seu prata, que spectant ad Gay. Eciam libere dedimus ad silvas et mericas post fluvium Poltewi ubique lignis vel pro edificiis excidendis et aliis utilitatibus ad perpetua tempora obtinendum. Insuper fecimus predictum Amladium heredem in hiis bonis et constitimus (sic) et contulimus ad vendendum et commutandum et aligenandum (sic), prout sibi melius videbitur, perpetue firmitatis obtinere. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Actum et datum in Leopoly (sic) in vigilia omnium sanctorum. Anno domini millesimo tricentesimo nonagesimo primo. Presentibus hiis strenuis viris: Iohanne Sandomiriensi, Spitkone Cracouiensi, Sandzywoyo Capitaneo Poloniensi³⁾ (sic!), Drogossio iudice,

¹⁾ Będzie to prawdopodobnie Bilkka szlachecka w lwowskim pow. a wspomniane niżej nomenklatury Gaje i Ostrów znajdują się na południu Bilkki. — ²⁾ Zamiast: saxagenis. — ³⁾ Sędziwoj był wojewodą kaliskim.

Wlodkone pincerna et Thomkone subpincerna Cracouiensibus, aliisque quam pluribus nostris fidelibus et fidedignis. Datum per manus honorabilis viri, domini Zaclize preposito (sic) Sandomiriensis, aule nostre cancellarii nostri fidelis dilecti et cetera.

Oryginał pergaminowy w Arch. M. Lit. Nr. 99. Pieczęć odpadła, pozostał tylko sznurek z nici jedwabnych koloru czarnego, białego i karmazynowego.

10. W Samborze 13. grudnia 1392.

Władysław Jagiełło darowuje Wesiowi Teptykowiezowi dwór w Kniasiole pod warunkiem służby wojennej.

In nomine Domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Wladislaus dei gratia rex Polonie Lithwanieque princeps supremus et heres Russie. Significamus quibus expedit universis tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris. Quod considerantes multiplicia fidelitatum obsequia et laboris indefessi solertiam, quibus fidelis noster dilectus Weschno Tepticonis de Strzelcze apud nostram maiestatem multipliciter comendatus, horum intuitu volentes ipsum gratia prosequi speciali, ut ad exhibenda nobis uberiora in antea servicia tanto reddatur prompcior, quanto nostre liberalitatis munificenciam sibi senserit prestancius affuisse ville Kneszeschyolo¹⁾ curias nostras in districtu Zudaczoviensi situate, duabus curiis falconariorum nostrorum exceptis, prout eedem curie in suis metis, graniciis et finibus seu gadibus sunt longe lateque ac circumferencialiter distincte et limitate, cum omnibus et singulis ipsarum curiarum fructibus, redditibus, censibus, proventibus, utilitatibus, agris, pratis, campis, pascuis, planiciis, montibus, vallibus, convallibus, mericis, borris, pinetis, dumetis, rubetis, virgultis, aquis, riwis, fluviis, aquarum decursibus, stangnis (sic), lacubus, paludibus, piscinis, piscaturis, moleninis, emolumentis appendiis et pertineciis universis, prout eciam ipsas curias ville Knyezesyolo soli tenuimus habuimus et possedimus hucusque, prefato Weschoni Tepticonis suisque heredibus ac successoribus legitimis damus conferimus et donamus donacione perpetua et irrevocabili, perpetuis temporibus duraturis per ipsum Weschonem et eius heredes ac legitimos successores tenendas, habendas, possidendas et utifruendas iuxta ipsius Waschyonis et eius heredum ac successorum legitimorum beneplacitum voluntatis, constituentes ipsum Waschyonem eiusque successores predictarum curiarum veros dominos et heredes ac legitimos possessores. Volumus tamen quod pretextu huiusmodi donacionis nostre²⁾ Waschyo predictus et sui heredes ac legitimi successores cum una hasta et uno sagittario in armis bonis et equis nobis et successoribus nostris ad quamlibet expeditionem generalem perpetuis temporibus servire sint astricti. Harum nostrarum quibus in testimonium litterarum sigillum nostrum est appensum. Actum in Pohonicz alias Nowa Sambor, anno domini millesimo trecentesimo nonagesimo secundo in die sancte Lucie virginis; presentibus hiis strenuis viris Iohanne Palatino Sandomiriensi, Chotone de Bibel, Bencone de Zabocuri (sic), Iaschkone dicto Mazowscha-

¹⁾ Dziś Kniasioło na zachód od Strzelisk nowych. — ²⁾ Porównaj donacye dla tegoż Waszka w Akt. gr. T. V. N. VIII, X. i XXX.

nin, Iwano de Klecza, Waschyone Wolezkowicz ac aliis fidelibus nostris fidedignis. Datum per manus venerabilis Zaklicze, cancellarii et Clementis vicecancellarii aulae nostrae.

Kopia z kodeksu Nr. II. 68 p. 75 biblioteki Kórnickiej z nadpisem „Copia privilegii super certas curias in Knyezesyolo“.

11. W Jedlnie 26. stycznia 1393.

Władysław Jagiełło zastawia zamek i miasto Ryczynów z wsiami do tegoż należącemi Andrzejowi Ciołkowi wojewodzie Mazowieckiemu za 500 grzywien groszy prag. monety polskiej.

Oryg. perg. bez pieczęci przecięty. Nr. 251. Arch. Metr. Lit.

12. W Radoszycach 26. listopada 1393.

Władysław Jagiełło potwierdza przywilej Kazimierza Wielkiego nadający Krościenku prawo magdeburskie z datą 8 czerwca 1348 r. ¹⁾

In nomine domini amen. Wladislaus dei gracia rex Polonie Lithwanieque princeps supremus et heres Russie. Ad perpetuam rei memoriam, significamus universis quibus expedit presentibus et futuris, presencium noticiam habituris. Quod ad nostram magestatis presenciam veniens Nicolaus advocatus nostre Crosnensis civitatis litteram serenissimi principis domini Kazimiri felicis recordacionis oym (!) regis Poloniae illustris, ipsius maiori sigillo pendentis sigillatam, omni prorsus suspicionis vicio carentem non rasam nec in aliqua sui parte cancellatam sed sanam et integram nobis exhibuit, supplicans instancius, quatinus predictam litteram de nostre liberalitatis plenitudine confirmare, ratificare, approbare et innovare velimus. Cuiusquidem littere tenor de verbo ad verbum sequitur continuo sub hac forma.

In nomine domini amen. Quod magnifica regum magestas (sic) facere decrevit maxime ad utilitatem sui regni, debet esse firmum et stabile roburque perpetue firmitatis obtinere. Proinde nos Kazimirus dei gracia rex Polonie notificamus universis tam presentibus quam futuris hanc paginam inspecturis. Quod cupientes regni nostri utilitates augmentare de silvis de quibus nobis nulla utilitas penitus proveniebat, discreto viro Hadzudo damus civitatem in Crosno ²⁾ iure maydburgensi locandi et eam disponendi omnimodam potestatem; in quaquidem civitate vendidimus eidem Hadzudo et posteris ipsius perpetuo advocaciam pro septuaginta marcis grossorum paratorum habendam iure hereditario, vendendam, donandam, commutandam, pro sua et suorum posterorum voluntate quomodolibet convertendam. Cui advocato damus quatuor mansos liberos, in quibus si homines locaverit, pro se ab eis censum per tres quartas tollet; molendina quotquot poterit

¹⁾ W artykule Słownika geogr. T. 4. str. 701 czytamy, że w lustracji 1765 r. uważano lokacyjny przywilej miasteczka Krościenka jako zniszczony przez pożar. — ²⁾ Krościenko, miasteczko nad ujściem Krośnicy do Dunajca po obu jego brzegach w powiecie nowotarskim.

facere infra limites dicte civitatis et hereditatis Crosna, parte ex utraque Dunayecz, ita quod nullius debent esse molendina nisi advocati predicti et ipsius successorum; cameras pannorum, panum (sic) sutorum, fabrorum liberas perpetuo quotquot facere poterit, ad utilitatem ipsius balneum damus, denique silvam ex utraque parte fluvii Chrostrnicza dicti, iacentem sursum tenendo usque ad fluvium Habuschonis, ut ibi dictus Hadzud advocatus locet villam aut venaciones exerceat nomine hereditario pro s[ua] suorum posterorum utilitate perpetuo habendam. Ceterum damus sibi infra metas dicte civitatis libere piscari pro necessitate ipsius mense. Et ut dicta civitas cicius locari possit, omnibus et singulis civibus et kmethonibus, qui in dicta civitate et in suburbiis eiusdem locabuntur, a data presentium de agris exstirpandis ad viginti annos damus plenam et omnimodam libertatem, qua elapsa, tunc cives et kmethones de quolibet manso, ratione census, per octo scotos grossorum solvent perpetuo singulis annis in festo beati Martini, de quo censu advocatus sextam partem percipiet, nobis quinque partibus datis. De iudicio itaque in causis magnis seu parvis tercio denario perfruetur nobis tribus presentatis. Iudicia siquidem magna, que ter in anno fieri consueverunt advocatus absque nostro assessore ad hoc deputato solus non iudicabit, cui metterico advocatus unum et cives cum kmethonibus duo prandia ministrabunt, aut pro quolibet prandio cives excepto avvocato per octo scotos solvent, nam de ista pecunia advocatus terciam partem possidebit. Quapropter sepedictus advocatus ad expeditionem generalem in sagittis nobis in subsidium equitare sit paratus, aut loco sui unum sagittarium bonum expediet, pro decima vero quilibet de manso per tres scotos dare non negligant cui debebit. In causis autem criminalibus et quibuscunque aliis magnis sive parvis predicto avvocato et posteris ipsius iudicandi, condempnandi, puniendi prout ius maydurgense requirit damus omnimodam facultatem; forum quocumque die eliget ipse advocatus, in quo foro licitum sit cuilibet hominum res vendere qualescunque. Preterea sepedictum advocatum et posteros ipsius perpetuo absolvimus ab omnibus iudiciis et iurisdictionibus polonialibus nostris et aliorum quorumcunque, sic quod ipse advocatus in iudicio nostro thutinali (sic), et non alias, dum per litteram nostram fuerit citatus, et posteri ipsius cives tantum coram avvocato iure ipsorum respondere tenebuntur. Et pro melioracione civitatis volumus, ut cum scultetus scultetum citaverit, non alias nisi ibidem in civitate iudicentur. Quocirca cives et mercatores quoslibet predictae civitatis absolvimus et perpetuo liberamus ab omnibus theloneis in Czornsteyn in Ritter in Antiqua Sandecz et in Czchow. Eciam quandocumque mercatores dicte civitatis res seu mercimonia qualiacumque vendere non possent in dicta civitate, soluto theloneo debito, sine deposicione rerum licitum sit ipsis ducere quocumque eis placebit. Item quicumque de partibus Ungarie de Cyps et de aliis partibus ad manendum in prefatam civitatem transibunt cum rebus ipsorum, nullum theloneum solvere tenebuntur. Unde in robur perpetue firmitatis huius nostre vendicionis, et in evidenciam pleniorum sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum Cracouie in festo penthecostes. Anno domini millesimo CCC^o XL° octavo. Presentibus hiis testibus: Iascone dicto Iura pallatino Sandomiriensi, Wilezkone castellano Sandomiriensi, Hermano procuratore generali, Floriano cancellario Lanciensi, Petro Woysky, Crzeslao herede de Smildno et aliis multis fidedignis.

Nos itaque iustis et rationabilibus supplicacionibus supradicti Nicolai advocati graciosius annuentes suprascriptam litteram ratam habentes et gratam, ipsam in omnibus suis condicionibus clausulis, punctis, articulis et sentenciis confirmamus, ratificamus, approbamus et innovamus, decernentes eandem litteram in predictis, suis punctis, omnibus clausulis, articulis, condicionibus et sentenciis robur obtinere perpetue firmitatis, constituentesque sepefatum Nicolaum advocatum, suos heredes et successores legitimos memorate advocacie in Crosno, ipsius pertinentiarum, iurium, obvencionum et appendiorum omnium supradictum advocatum concernencium, veros et legitimos heredes et dominos ac perpetuos possessores. In quorum omnium testimonium et evidenciam cerciorem presentes litteras nostras scribi fecimus nostrique pendentis sigilli iussimus munimine roborari. Actum in Radoschicze in crastino sancte Katherine virginis et martiris. Anno domini millesimo tricesimo nonagesimo tercio. Presentibus Sandziuogio pallatino Kalisiensi; Cristino de Koszeglow Sandecensi, Iaszcone de Gozlicze Wisliciensis castellanis; Prandotha subiudice, Bokscha de Schumsko venatore Sandomiriensi et Nicolao Czthan de Baranow ac aliis multis nostris fidelibus fidedignis datum (sic).

Oryginał na arkuszu pergaminowym po lewej stronie we 4 miejscach przecięty. Na sznurku z nici jedwabnych, koloru zielonego i wypłowiałego różowego zawieszona średnia pieczęć królewska. Arch. M. Lit. N. 100.

13. W Krakowie 4. marca 1394.

Król Władysław Jagiełło nadaje Janowi z Opatowca soltystwo w Solcu pod warunkiem dostawiania na czas wyprawy wojennej jednego tucznika tudzież dostarczania konnego sługi w czasie łowów królewskich w okolicach Solca.

Kopia z początku XVI w. na pierwszej karcie arkusza N. 259 a. w Archiw. Metr. Lit.

14. W Krakowie 9. czerwca 1395.

Władysław Jagiełło zapisuje swemu heroldowi Sweskowi 80 grzywien na wsi Iskrzynia wola, zezwalając mu wykupić teże w rzeczoney sumie od Jana Wataja z Radzanowa.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lithuanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus quibus expedit universis. Quod attentis fidelibus serviciis Suesconis heroldi, quibus idem nostre maiestati regie placere meruit et in futurum aucto fidelitatis studio poterit uberius complacere, quorum intuitu volentes eundem Suesconem specialium graciaram prosequi favoribus, sibi villam nostram Iskrzinawola¹⁾ dictam, in terra nostra Sanocensi situatam, cum omnibus suis et singulis obvencionibus, pertinentiis et appendiis ad ipsam quomodolibet spectantibus, quocunque vocabulo pociantur, quam Johanni Wathay de Radzanow in

¹⁾ Dziś Iskrzynia wieś w sanockim obwodzie, parafii Krościenko wyższe.

octuaginta marcis polonicalibus, numeri consveti, monete currentis, tenere dede-
ramus, liberare et in eisdem octuaginta marcis numeri et monete predictorum
redimere indulsumus de nostre celsitudinis gracia speciali. Cuiquidem Suesconi
suisque heredibus et legitimis successoribus damus et concedimus plenam et
omnimodam potestatem, villam predictam cum ipsius universis spectanciis tenen-
dam, vendendam utifruendam et possidendam pacifice et quiete, tamdiu, quousque
prefato Suesconi suis heredibus et legitimis successoribus supradicte octuaginta
marce numeri et monete predictorum per nos aut nostros successores fuerint
integraliter persolute, presencium sub nostre celsitudinis sigillo testimonio littera-
rum. Datum Cracouie, feria quarta infra octavas festi sancte et individue trini-
tatis. Anno domini millesimo nonagesimo quinto.

Oryginał na małym kawałku pergaminu. Na pasku pergam. zawieszona średnia pieczęć
królewska mocno nadkruszona. Arch. M. Lit. N. 101.

15. W Zatorze 25. lutego 1396.

*Książę Jan Oświęcimski zapisuje wiano żonie swej Jadwidze na Zatorze
zamku Wolek i wsiach okolicznych.*

Noverint quibus expedit universis(!) presencium noticiam habituris. Quod
nos Johannes dei gracia dux Wsswinczimensis volentes illustrem principem do-
minam Hedwigim¹⁾ consortem nostram carissimam de sua dote certam reddere
securitatem vulgariter wano civitatem nostram Sathor cum castro dicto Wolek
nec non villis nostris videlicet Spithkouicze, Bachouicze, Przewosz, Podolsche,
Goralthowicze, Potrouicze, Glambouicze, Polanca antiqua, Przecziczow in et pro
quinque millibus marcarum grossorum pragensium polonici numeri nomine veri
dotalicii obligamus et assignamus, tali sub condicione, quod si nos interim mori
quod absit, ipsa domina manente, contingerit, extunc quingintas marcas pecunie
census annuatim in predictis bonis demandamus et deputamus colligendas ac
percipiendas, que si in eisdem bonis percipi non poterint, eundem defectum, si
fuerit, debemus in aliis nostris villis adimplere. Que tunc bona predicta si quis
nostrorum successorum rehabere voluerit, ponens quinque millia marcarum dicte
domine Hedwigi, ipsa bona laucius possidebit. Si autem ipsam dominam Hedwigim
prius decedere contingerit, extunc predictus Iohannes dux, pro duobus millibus
sexagenarum, que(!) racione dotis vulgariter poszag a serenissimo domino Wla-
dislao rege Polonie fratre suo carissimo noscitur recepisse, debet frui iure ducali.
Si vero, quod absit, tam nos Iohannem quam dominam Hedwigim prole caren-
tibus universe carnis viam inire contingerit, extunc prefata duo millia sexage-
narum grossorum pragensium ad prenotatum dominum W(ladislaum) regem Polonie
debent devolvi, que post sororem suam carissimam dictus dominus W(ladislaus)
prefato domino duci dedit et nomine dicte dotis assignavit. Et tunc dicte nostre

¹⁾ Mamy tu imię siostry Jagiełły, Jadwigi, lub co prawdopodobniej kuzynki, gdyż *soror*
oznacza w dokumentach średniowiecznych w ogóle krewną. Jan Oświęcimski .wspólnie z innymi
księżętami Szląskimi zawarł w 1397 r. traktat pokojowy z Jagiełłą, obacz Cod. dipl. Pol. T. IV,
N. XI. p. 14—16.

hereditates debent esse ab omni impugnatione quiete et solute, solutione duorum millium sexagenarum precedenti. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum Datum Sathor in die sancti Mathie apostoli. Anno domini M^oCCC^oLXXXX^o sexto.

Oryginał pergaminowy. Po pieczęci pozostał tylko sznurek jedwabny koloru sinego, znajduje się w Rumiancowskim publicznym muzeum w Moskwie. N. 122.

16. W Korczynie 18. listopada 1399.

Władysław Jagiełło zapisuje »consideratis multiplicium fidelitatum studiis et obsequiis nostre maiestati multipliciter impensis« Piotrowi de Boleslawia notaryuszowi Witolda 200 grzyw. na wsiach Drugna z Wirzbą i Podstolą w Sedom. ziemi leżących.

Oryg. perg. na takimże pasku zaw. mn. pieczęć królewska. N. 252 Arch. Metr. Lit.

17. W Lanckoronie 11. czerwca 1402.

Piotr wójt z Lanckorony potwierdza sprzedaż ogrodu uczynioną przez Jana Wronę mieszczanina z Lanckorony na rzecz mieszczan tamecznych.

Nos Petrus advocatus una cum consulibus et scabinis ac universitate civitatis de Lanczorna notum facimus omnibus hanc paginam inspecturis presentibus et futuris. Quod discretus vir nomine Johannes dictus Wrona civis de Lanczorna veniens nostram ad presenciam, non coactus nec compulsus seu seductus sed bona deliberacione animi sui et corporis sospitate maturoque consilio suorum amicorum prehabito in iudicio plene banitho sagacibus viris consulibusque, eidem civitati ad augmentum et omnibus eius habitatoribus seu incolis ac universis ad pascandum pecudes sive pecora, ortos ante prefatam civitatem eundo in Jastrambia cum omnibus fructibus, utilitatibus et proventibus ad dictos ortos pertinentibus secundumque in omnibus suis metis sunt situati ¹⁾..... cum hiis iuribus et obventionibus prout idem Iohannes tenuit et possidebat racione census VI grossos de prefatis ortis solvere solebat, sepedictus Johannes prefatis consulibus ac omnibus incolis supra ut edocet tote civitatis pro una sexagena usuali terre monete Cracoviensis vendidit liberaliter ac libereque tute resignavit. Quibus consulibus suisque heredibus legitimis successoribus ac posteris habitatoribus seu incolis perpetue valituros et ad usus beneplacitos vendendos, donandos seu eciam commutandos iuxta quod eisdem consulibus ac incolis nec non universe civitati melius utilius et conveniencius ac sanius videbitur expedire. Ut autem hec vendicio coram nobis rite ac racionabiliter sit habita et ipsius vendicionis protestacio perpetuetacionem et robur optineat veritatis firmitatem, in cuius rei testimonium et evidenciam clariorem presens scriptum, nostris sigillis munimine est roboratum. Presentibus, hiis testibus Nicolao Koselkone, Paulo dicto Szikorka, Petro dicto Mroczcouicz, Iohanne dicto Sziekora consulibus de Lanczorna, Petro

¹⁾ Następuje wyraz nieczytelny: może nominaliter?

dicto Puchinka nec non Ade dicto Pleskoth, Sallo dictus (sic) Gavel et aliis fide dignis eiusdem civitatis. Datum et actum in opido dicto Lanczorna in die dominico quo cantatur in ecclesia dei: Dominus illuminatio mea. Anno domini M^oCCCC^o secundo, nostris sigillis certis subappensis.

Oryginał pergaminowy, pieczęci oderwane, pozostały tylko dwa paski pergaminowe; znajduje się w zbiorach hr. Wiktora Baworowskiego.

18. W Krakowie 15. marca 1403.

Król Władysław Jagiełło potwierdza uchwałę baronów, zezwalających kupcom krakowskim jeździć z towarami do Wołoszczyzny i Tatarów.

In nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Dum vivit littera vivit et accio comissa littere, assercio nutrit memoriam et labiles semper perpetuat acciones. Proinde nos Wladislaus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cracovie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Kuyawie, Lithvanieque princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quomodo altercacione facta inter cives Cracouienses ab una Lemburgenses parte ab altera, idem cives Lemburgenses asserebant coram nobis et nostris baronibus, quod cives Cracouienses et alii quicumque non deberent de iure ad partes Tartarie transitus facere et mercancias eorum exercere; quibus eandem viam Tartaricam precludebant et ipsos ad transitum ibidem nolebant admittere. Ipsi autem cives Cracouienses ex adverso dicebant quod de iure ipsi et alii cives regni nostri quicumque ad eandem partes Tartarie cum ipsorum mercanciis et causa mercanciarum possent libere proficisci. Suisque assercionibus satisfacere cupientes et eas probare luculenter, litteras sub sigillo maiestatis serenissimi principis Lodowici olim Hungarie et Polonie regis predecessoris nostri clarissimi ad nostrorum baronum presenciam producerunt. In quibus evidenter inventum est, quod ipsi mercatores Cracovienses et alii de civitatibus regni nostri licite ad Tartariam cum mercibus ipsorum poterint proficisci, ita tamen, quod ad Tartariam eundo cum mercibus eorum in Lemburga quatuordecim diebus pausare debent et easdem merces ad vendicionem seu commutationem exponere, quas si vendere aut commutare non possent tunc solutis theloneis consuetis ad Tartarium se transferre posunt cum eisdem. Similiter de Tartaria redeundo ibidem in civitate Lemburgensi cum mercibus eorum quatuordecim diebus demorari tenentur et eas exponere ad emendum aut eciam commutandum, quas si commutare aut vendere non possent cum ipsis recedent theloneis consuetis exolutis ut prefertur. De transitu autem ad partes Walachie per prelatos et barones nostros taliter extitit diffinitum, quod si cives et mercatores Lemburgenses partes Walachie ratione negociacionis et mercanciarum exercendarum visitare voluerint, tunc et civibus Cracovie easdem partes Walachie et ad alias preter Tartariam quascumque cum mercibus eorum pertransire poterint absque mora quatuordecim dierum licitum erit visitare consvetis tunc theloneis ibidem in Lemburga exsolutis. Quamquidem diffinicionem prelatorum et baronum nostrorum ratam et gratam habentes ipsam tenore presencium approbamas, harum quibus sigillum

maiestatis nostre appensum est testimonio litterarum. Actum Cracouie feria quinta proxima post dominicam Reminiscere. Anno 1403 presentibus his venerabilibus etc.

Tom III. Metryk koron. p. 92 (b)—93. w archiwum Ministerium spraw zagr. w Moskwie ¹⁾.

19. W Medyce 11. października 1403.

Władysław Jagiełło utwierdza Iwazka Kaplicza w posiadaniu wsi Nahorce pod warunkiem 2 groszy od łanu corocznego podatku i służby wojennej.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Quoniam omnia facta terrestria ab humana cito elabuntur memoria, unde dignum est litterarum et scripturarum munimen et testium annotatione (sic) ud ad evum deducantur ²⁾. Proinde nos Wladislaus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyawie, Lithwanie princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc., significamus tenore presencium universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quomodo nobilis Hywanko Kaplycz, de Nahorce ³⁾ heres, unacum fratribus suis, videlicet Mikitha et cum Hryczko, terrigena noster fidelis dilectus, iura ducis Leonis felicis memorie predecessoris nostri coram nobis demonstravit et produxit. Nos vero accipientes vidimus contineri ipsius iura iusta et rationi consona super dicta bona hereditaria videlicet prefatam villam Nahorce, quam ipse Hywanko Kaplicz tenet et possidet ex vera paterna successione. Iam itaque ad instantes petitiones suas et humillimas benigne acclinati et dignigua (sic!) serviciorum suorum merita, quibus magestati nostre multipliciter complacuit et complacere poterit in futurum, horum intuitu, cupientes eundem Hywankonem suosque legitimos successores specialibus graciae nostre prosequi favoribus, et ad servicia nostra reddere promptiorem, villam prescriptam Nahorce in districtu Zudaczouiensi sitam cum omnibus dicte ville iuribus et proprietatibus, utilitatibus, fructibus, frugibus, censibus, redditibus, proventibus, agris, campis, pratis, nemoribus, quercetis, rubetis, virgultis, mericis, mellificiis, piscinis, molendinis, lacubus, paludibus, stagnis, fluviis, aquis et eorum decursibus, rivis, venacionibus, aucupacionibus, silvis, pascuis ibidem liberis et cum omnibus aliis et singulis proventibus ad ipsam villam Nahorce spectantibus iam inventis et demum inveniendis, nihil iuris sive domini excipientes, nisi prout prefata villa Nahorce in suis metis et graniciebus ita late et ita longe ab aliis hereditatibus ab antiquo est limitata et circumferencialiter distincta, predicto Hywanko et suis heredibus et successoribus legitimis damus, donamus, assignamus, conferimus donacione perpetua et irrevocabili, confirmantes, ratificantes et roborantes suprascriptum Hywankonem et suos veros heredes et successores legitimos tenendam, possidendam, vendendam, comutandam, obligandam, donandam, alienandam, perpetue quiete et pacifice habendam et in usus suos suorumque here-

¹⁾ Dokument ten pomieszczono w Aktach gr. i z. III. 148 pod Nr. 66. Oddrukowano go z kopiaryusza XVI. w. znajdującego się w archiwum miasta Lwowa błędnego, gdyż miasto de iure czyta kopista devenire co jest zupełnie niezrozumiałem. Nadto znajduje się w naszej kopii data w kopiaryuszu lw. opuszczona. — ²⁾ Decucantur w oryg. — ³⁾ Dziś Nahorynie na południe od Bóbrki.

dum et legitimorum successorum beneplacitos convertendam (sic), hoc adiecto, quod a qualibet curia possessa nobis aut nostris successoribus duos grossos latos singulis annis in festo sancti Martini solvere pro censu nostre camere sint astricti. Ita tamen, quod ipse Hywanko et sui successores legitimi ad expeditionem nostram regiam, nostrorumque successorum regum Polonie, pro tempore, quociens oportunitas fuerit cum una balista in equo bene valenti servire¹⁾ fideliter sit astrictus, harum nostrarum, quas appensione sigilli nostri fecimus muniri, testimonio litterarum. Actum et datum in Medica feria secunda in die translacionis²⁾ sancti Augustini. Anno domini millesimo quadringentesimo tercio. Presentibus strenuis et nobilibus dominis, strenuo Kmitha, domino Petro Lubelszky, strenuo Gnewossio capitaneo Trebowliensi, nobili Kosthkone de Bolestraszyce iudice Premisliensi, strenuo Klusz videlicet Iohanne Wyszanszky, Iohanne dicto Primus, nobili Przeczslao de Boiawycze, Petro advocato Iaroslaiensi, Petro Didaticzky, multisque aliis fidedignis.

Datum per manus venerabilis domini Nicolai aule regie vicecancellarii nobis sincere dilecti etc.

Oryginał perg. w Arch. M. L. Nr. 102. Pieczęć odpadła, pozostał tylko sznurek z nici jedwabnych koloru brunatnego i dziś zupełnie wypłowiałego różowego.

20. W Krośnie 2. listopada 1405.

Władysław Jagiełło nadaje kapitule przemyskiej 20 grzywien rocznie z żup przemyskich.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Quia tunc divinae retributionis meritum et temporalis prosperitatis augmentum ineffabiliter consequi possumus et credimus, dum personis ecclesiasticis ad laudem et obsequium dei deputatis munificentie nostrae dexteram liberaliter impartimur, ut ipsi cultui divino liberius vacare valeant et creatoris nostri clementiam pro nobis nostraque salute suppliciter exorare. Proinde nos Vladislaus dei gracia rex Poloniae Lithuaniaeque princeps supremus et haeres Russiae etc. significamus tenore praesencium, quibus expedit universis praesentibus et futuris praesencium noticiam habituris, quod zelo devocionis accensi, cupientes diem extremi iudicii pietatis operibus prevenire, omnibus et singulis canonicis totique canonicorum capitulo ecclesiae sancti Iohannis baptiste Premisliensis cathedralis, viginti marcas racione census annui in et super zuppis salis nostri Premisliensibus annis singulis exolvendas damus, donamus, assignamus, et incorporamus perpetuis temporibus duraturis. Ita videlicet quod predicti canonici singulis diebus cuiuslibet anni unam missam pro salute nostra

¹⁾ Słowo to dodane u góry tą samą ręką drobniejszym pismem. — ²⁾ Translatio Augustini w tym roku przypadła na czwartek, jeżeli przyjmujemy datę 11. paźdz.; zaś na niedzielę, jeżeli przyjmujemy datę 2. września, w obu więc wypadkach zachodzi błąd w dacie; że jednak około połowy października był król w Medyce mamy na to dyplomatyczne dowody a mianowicie co do dnia 14. paźdz. w Pawłowskiego Prem. Sacza p. 70, co do dnia 17. paźdz. w Grabowskiego i Przędzieckiego źródłach I. 153. Przyjmujemy tedy datę 11. października a zarazem przypuszczamy błąd w datowaniu, jeżeli, co także prawdopodobna, translacyi u nas nie obchodzono dnia 15. października, a dzień ten w 1403 r. przypada na poniedziałek.

dominaeque Annae reginae modernae nostrae consortis ac etiam pro anima dominae Hedvigis reginae prioris consortis nostrae piae memoriae legere perpetue tenebuntur, sic etiam quod ipsi canonici singulis quatuor temporibus anniversaria ac commemoracionem animarum pro nostra, Annae modernae, Hedvigis prioris reginarum consortium nostrarum animabus peragere debebunt temporibus perpetuis et in aevum. Quare vobis capitaneis, burgrabiis, woiewodis, tenutariis salis nostri Premisliensibus, quicumque pro tempore fueritis, zuppariis, damus nostris regalibus in commissis serio iniungentes, quatenus eisdem canonicis et canonicorum capitulo ecclesiae Premisliensis, easdem viginti marcas annis singulis, ut premititur, perpetue exolvatis. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Actum in Crosno in crastino omnium sanctorum. Anno domini millesimo quadringentesimo quinto. Presentibus his validis, strenuisque viris Petro Kmita palatino Sandomiriensi, Clemente de Moskorzow castellano Vislicensi; Gnevossio de Daleowice succamerario, Petro de Chwalkow venatore Cracouiensibus, Styborio de Oglondow capitaneo Sanocensi et Iohanne Manszyk nostro supremo cubiculario, multisque aliis nostris fidelibus fidedignis. Datum per manus venerabilis Nicolai praepositi sancti Floriani in Cracouia regni Poloniae vicecancellarii nobis sincere dilecti. Relatio eiusdem Clementis castellani Visliciensis.

Kopia w Rosa II. p. 24—25. i Trzeb fol 53. Przy pierwszej czytamy klauzulę: „locus sigilli pensilis cancellariae majoris regni in cordula sericea panno involuti“.

21. W Krakowie 13. maja 1406.

Wyrok w sprawie spornej pomiędzy mieszczanami Lwowa a Krakowa przysądzający drugim wolność handlowania i jeżdżenia z towarami na Wołoszczyznę i do Tatarów.

Nos Iohannes de Oleschycza iudex et Dobeslaus de Koschicze subiu dex terre Cracouiensis generalis significamus quibus expedit universis presentibus et futuris harum noticiam habituris. Quod cum altricacio coram serenissimo principe domino Wladislao dei gracia rege Polonie etc. domino nostro gracioso inter cives Cracovienses tanquam actores ab una et cives Lembergenses tanquam reos parte ex altera occasione transitus vel vie ad partes Walachie per ipsos cives et mercatores Cracovienses exercendum fuisset mota et exorta causaque ad plures terminos ipsis prefixosolvebatur, tandem ultimo finali et decisorio termino, idem dominus noster rex, cupiens unicuique parcium plenitudinem iusticie graciosius impartire, dictis civibus Lemburgen(sibus) per magnificum virum Iohannem de Tarnow castellanum Cracouiensem ipsorum protunc capitaneum suis dedit regalibus in mandatis, ut coram nobis et ceteris regni prelatiis et baronibus infrascriptis comparerent cum eorum firmitatibus et munimentis, cur et quare pspis civibus et mercatoribus Cracoviensibus transitus sive via ad ipsas partes Walachie prohiberi debeat et precludi. Quibus utrisque partibus coram nobis comparentibus personaliter, cives Cracovienses supradicti cupientes super libero transitu et reditu cum ipsorum mercibus in Walachiam habendum ius ipsorum evidencius approbare, litteras ipsius serenissimi principis domini Wladislai regis Polonie sigillo sue maiestatis sigillatas coram nobis aliisque regni baronibus

obtulerunt presentantes in quibus taliter inverimus contineri: (Obacz wyżej N. 18). Ipsi vero cives Lembergenses nullas firmitates nec aliqua munimenta quibus ipsis civibus mercatoribus Cracoviensibus predictis vias sive transitus prohibere seu precludere possent habuerunt. Nos enim volentes iuri satisfacere pretactos cives Lembergenses de voluntate et svasu prelatorum et baronum nobis pro tunc pro tribunali consedencium primo, secundo, tercio et quarto ex superabundanti habuimus requisitos, si aliquas firmitatis litteras aut munimenta haberent, quibus suprascriptas vias et transitus ad partes Walachie et Tartarie ipsis civibus et mercatoribus Cracouiensibus prohibere possent. Illi responderunt supra huiusmodi prohibiciones nullas habere firmitates nec munimenta sed tantum civitatem dixerunt esse regis et quod de ipsa facere posset iuxta sue beneplacitum voluntatis. Nos vero visa dictorum civium Cracoviensium ingenti iusticia, ipsis et dicte civitatis Cracouiensis mercatoribus de una voluntate et unanimi consilio prelatorum et baronum regni liberum transitum et reditum ad dictas partes Walachie et Thartarie cum ipsorum mercantiis easque absque omni prohibicione et preclusionione ibidem et impedimento exercere debent adiudicavimus et presentibus adiudicamus, consuetis tamen ibidem in Lemberga, ut prefertur, theloneis exsolutis; predictis vero civibus Lembergensibus occasione prohibiciones et preclusionionis dictarum viarum et transitum perpetuum silencium imponentes, quibus sigilla nostra appensa sunt testimonio litterarum. Actum et datum Cracovie feria quinta infra octavas sancti Stanislai episcopi in mense mayo anno 1406, presentibus his prelati et baronibus reverendissimo in Christo patre domino Petro episcopo Cracouiensi, domino Nicolao preposito sancti Floriani et vicecancellario regni Polonie, Iohanne de Tarnow castellano Cracouiensi etc.

Kopia w metryk. koron. Tom III. p. 93—94. w Archiwum Ministryum spraw zagr. w Moskwie.

22. W Przemysłu 1. listopada 1406.

Władysław Jagiełło na prośby kapituły Przemyskiej nadaje prawo średzkie wsi Pnikut, w obec tego, że przy pożarze kościoła większego Przemyskiego zaginęło nadanie tegoż prawa na tejże wsi należącej do dóbr stołowych kapituły.

In nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Dum vivit litera vivit et accio commissa literae, cuius assertio nutrit memoriam et labiles semper perpetuat acciones. Proinde nos Vladislaus dei gratia rex Poloniae Lithuaniaeque princeps supremus et haeres Russiae, significamus tenore praesentium quibus expedit universis praesentibus et futuris praesentium notitiam habituris. Quomodo cupientes possessionum capituli Premisliensis conditionem facere meliorem earumque futurorum gravaminum moderamem ac incommodorum defectuum felix instauramentum misericorditer procurare, ad constantes et devotas eiusdem capituli Premisliensis precum instantias, quod sufficienti testimonio et fide facta efficaci coram nobis evidenter edocuit, qualiter eius iura et literae iuris theutonici quas in et super villa capitulari Pnekolth obtinebat fortuita ignis vehementia veniente, una cum ecclesia Premisliensi maiori, in qua fuerunt repositae, ex divina permissione per ignis voraginem incendium et exustionem consumptae essent et crematae, nos

autem zelo devotionis accensi, iuribus eiusdem capituli nolentes exinde in aliquo debere derogare, eandem villam capitularem Pnekolth, prout in suis metis et granitiis longe, late, circumferentialiterque ab antiquo est limitata et distincta de iure polonico et ruthenico in ius theutonicum quod Srzedense dicitur transferimus perpetuo duraturum, removens ibidem omnia iura polonica et ruthenica modos et consuetudines, quae ius ipsum theutonicum plerumque consueverunt et sunt solita perturbare. Eximimus insuper absolvimus et perpetuo liberamus emethones et quosvis villae praedictae incolas ab omni iurisdictione et potestate omnium regni nostri et terrarum Russiae palatinorum, castellanorum et capitaneorum, wiewodarum, iudicum, subiudicum et quorumvis officialium et ministerialium eorundem ut coram ipsis vel ipsorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis, puta furti sanguinis, homicidii, incendii, membrorum mutilationis et quibusvis aliis enormibus excessibus citati minime respondebunt, nec aliquas poenas solvere tenebuntur sed tantum emethones et incolae eiusdem villae Pnekolth coram suo sculteto qui pro tempore fuerit, scultetus vero coram praedicto capitulo aut coram nobis nostroque generali colloquio, dum in reddenda iustitia negligens fuerit et remissus, tunc non aliter quam suo iure theutonico de se querulantibus tenebitur respondere. In causis autem criminalibus et capitalibus superius expressatis scultheto eiusdem villae qui pro tempore fuerit in metis et granitiis eiusdem iudicandi, sententiandi, corrigendi, puniendi et plectendi atque condemnandi plenam damus et omnimodam tenore praesentium concedimus facultatem, prout hoc ipsum ius theutonicum in omnibus suis punctis, articulis, sententiis, conditionibus et clausulis postulat et requirit, iuribus tamen nostris regalibus in omnibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Actum ibidem Premislae feria secunda ¹⁾ ipso die omnium sanctorum, anno domini millesimo quadringentesimo sexto. Praesentibus validis strenisque viris Petro Kmithe Cracouiensi, Iohanne Liganza Lanciensi palatinis, Petro de Wloszczowa castellano Dobrinensi, Floriano de Korithnica subpincerna Sandomiriensi, Bencone de Zabokruk et Iascone de Tuliczow multisque aliis nostris fidelibus fidedignis. Datum per manus honorabilis Nicolai praepositi sancti Floriani regni Poloniae vicecancellarii nobis sincere dilecti.

Kopia w Trzeb. p. 153. Rosa II. p. 209—211.

23. W Czchowie 12. listopada 1408.

Władysław Jagiełło potwierdza sprzedaż wsi Lubatowa uczynioną przez Zyndrama z Maszkowic miecznika krakowskiego na rzecz Macieja biskupa Przemyskiego. (Por. akt sprzedaży u Liskego Akt. gr. i ziem. VIII. p. 59 nr. 38.)

Oryginał tego dokumentu znajdował się w zeszłym wieku w archiwum kapit. przemyskiej. Obecnie go nie ma, znajdują się dwie kopie jedna w Trzeb. p. 137 druga w Rosa I. pag. 133. Dokument kończy się: Actum in Czechow feria secunda in crastino s. Martini A. D. 1408. Praesentibus nobilibus strenisque viris Iohanne de Szczekocin Zavichostensi, Vincencio de Granow Naklensi castellanis; Iaka subiudice Calissiensi; Boxa de Schum-

¹⁾ W kopii czytamy sexta; łatwo przypuścić można błąd kopisty w odczytaniu; w r. 1406 przypada dzień wszystkich św. na poniedziałek.

sko venatore, Virzbanta de Branice dapifero et Floriano de Dziaduszyce subpincerna Cracoviensibus. Datum per manus vener. dom. Nicolai praepositi Sancti Floriani ante Cracouiam regni Pol. vicecanc.

24. W Szydłowie 28. listopada 1408.

Władysław Jagiełło nadaje mieszczanowi grodeckiemu Maternie sołtystwo we wsiach Małkowice i Czerlany i osadza je na prawie średzkim.

Oryginał pergaminowy na lewej stronie u podłużnej zagietki na 14 wierszy mocno uszkodzony, u każdego z tychże braknie od 3—5 słów; również i u dołu teje zagietki wydarty na 9 wierszy długości pergamin, odczytać tu atoli słowa można. U dołu na sznurku z nici jedwabnych koloru zielonego i brunatnego zawieszona na zwykłym wosku wyciśnięta dobrze zachowana pieczęć majestatyczna króla Jagiełły. Arch. M. L. Nr. 103. Drukowany z oblaty grodu Lw. w Akt. gr. i z. T. 9. p. 17—19.

25. W Wolborzu 12. września 1409.

Władysław Jagiełło zapisuje Janowi sędziemu krakowskiemu 100 grzywien, które za rozkazem królewskim wydał w celu wykupna brata swego rodzzonego Dobka z Oleśnicy pojmanego przy wyprawie Opolskiej i 60 grzywien, które dał Mikołajowi Kampieńskiemu, tudzież 40 grzywien »per nos racione serviciorum ad Mosquensem expeditionem nobis prestitorum sibi assignatis« co czyni razem 200 grzywien, na wsi Strzegom w Sandomierskiej ziemi leżącej.

Oryg. perg. przecięty bez pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 253.

26. W Inowrocławiu 24. października 1410.

Władysław Jagiełło nadaje Dobiesławowi ze Sprowy 50 grzywien na wsi Mistkowice.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lithwanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium, quibus expedit universis. Quod attente mentis intuitu perpendentes grate fidelitatis studiosa obsequia et multiplicium meritorum constanciam quibus Dobyseus de Sprowa noster fidelis nobis complacuit et in posterum aucto fidelitatis studio poterit prestancius complacere, horum intuitu volentes ipsum speciali prerogativa prevenire et ad nostra obsequia reddere prompociorem, sibi quinquaginta marcas monete currentis polonicalis numeri in et super villa nostra Myesthkowice ¹⁾ in districtu Peremisliensi sita damus, conferimus, deputamus et assignamus tenore presencium mediante. Quamquidem villam Myesthkowice ipse Dobyseus cum suis heredibus et successoribus legitimis, nec non cum omnibus et singulis eiusdem ville utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, proventibus, ac eciam agris, pratis, campis, silvis, borris, mericis, nemoribus nec non pertinenciis, coherenciis et appendiis universis ad ipsam villam Myesthkowice

¹⁾ Dziś Mistkowice wieś w Samborskiem, należąca do parafii Łanowice.

spectantibus, laboribus villanorum pro castro nostro Premisliensi reservatis, in eisdem quinquaginta marcis tenebit, habebit, utifruetur et pacifice possidebit, tamdiu videlicet quousque dicte quinquaginta marce per nos vel successores nostros sibi vel eius successoribus fuerint integraliter exsolute, quibus exsolutis dicta villa Myesthkowice ad nos et successores nostros redire debet et reverti pleno iure. Harum quibus sigillum nostrum appensum est presentibus testimonio litterarum. Datum in Iuueni Wladislaui, feria sexta proxima ante festum Simonis et Iude apostolorum. Anno domini millesimo CCCC^o decimo.

Dominus rex
per se.

Oryginał perg. u góry raz przecięty; na takimże pasku zawieszona na czerw. wosku wyciśnięta mała pieczęć królewska nadkruszona. Na zagętce na zewnętrznej stronie u prawego boku czytamy: Lecta in Leopoli. Anno etc. sexagesimo nono per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Arch. Metr. Lit. Nr. 104.

27. W Innowrocławiu 24. października 1410.

Władysław Jagiełło zapisuje Piotrowi Szafrącowi podkom. krak. 800 grzywien odeń pożyczonych na zamku i tenucie Chęcińskiej.

Oryg. perg. przecięty bez pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 254.

28. W Szydłowie 31. sierpnia 1412.

Pasko pan ze Skotnik sędzia grodzki Szydłowiecki potwierdza zastaw wsi »Oczasaky« za 60 grzywien, przez Stanisława sółtysa z Czyżowa bratu tegoż Henrykowi, z prawem wykupna za takąże samą sumę, uczyniony.

Oryg. perg. u dołu zawieszona na takimże pasku pieczęć sędziego. Arch. Metr. Lit. Nr. 256.

29. W Przemyślu 4. listopada 1412.

Maciej biskup Przemyśki darowuje kościołowi katedralnemu Przemyśkiemu dziesięć w obwodzie Jarosławskim.

Mathias dei gracia episcopus Premisliensis. Honorabilibus ac discretis viris parochialium ecclesiarum rectoribus in Iaroslauia in villis quibuscunque et per totum districtum et territorium Iaroslaviense ubicunque existentibus vel gerentibus dictorum rectorum vices salutem in domino sempiternam. Quia divina gratia cooperante quae duntaxat hominum mentes movet ad benefaciendum, serenissimus princeps et dominus dominus Vladislaus rex Poloniae etc. ecclesiam quandam schismaticorum sitam in castro Premisliensi curavit de faucibus eorundem schismaticorum perpetuis temporibus eripere, nobisque et canonicis nostris pro augmento fidei catholicae et pro cultu divino, diurno pariter et nocturno de benignitate sua consveta inibi exercendo largissime deputare, dictam ecclesiam nobis dando et ipsius possessionem corporalem, quare benignitatem praefati domini regis

imitantes et ut dicta ecclesia nostra Premisliensis ad instar aliarum ecclesiarum cathedralium felicius valeat in personis et officiis recipere incrementum et ex aliis certis causis animum nostrum ad hoc moventibus, omnes decimas tocius districtus Iaroslaiensis de ipso oppido Iaroslauia, de villis omnibus in dicto districtu et territorio Iaroslaiensi locatis et locandis, dedimus et donavimus et praesentibus nostris litteris damus capitulo nostro Premisliensi et omnibus ipsorum successoribus perpetuis temporibus pro ipsorum usibus colligendas, tenendas et habendas, prout usque ad praesens in pecuniis dare consueverunt vel quomodolibet dabuntur in futurum. Mandantes vobis et cuilibet vestrum in virtute sanctae obediencie, quatenus requisiti pro parte dicti nostri capituli Premisliensis vel per aliquem canonicum ipsorum nomine, vel quicumque requisitus fuerit, ipsum nostrum capitulum proximis tribus dominicis sese quotidie sequentibus in ecclesiis vestris coram vestris plebanis alta et intelligibili voce ponatis aut ponat in veram et corporalem dictarum decimarum possessionem. Precipientes omnibus qui se norunt ad solutionem decimarum iure divino vel humano obligatos, cuiuscunque status, conditionis vel dignitatis fuerint, quibus et nos sub comminatione divini iudicii et sub pena excommunicationis mandamus, quatenus dicto nostro capitulo Premisliensi et ipsorum nunc existentium de capitulo successoribus, nunc in festo proprio sancti Martini, vel cum requisiti fuerint et succedentibus perpetuis temporibus de decimis omnibus dicti oppidi et villarum locatarum et locandarum in districtu et territorio Iaroslaiensi quibuscunque nominibus censeantur vel censebuntur integraliter respondeant et easdem persoluant cum effectu. Datum in Premisia feria sexta proxima post festum omnium sanctorum. Anno Domini millesimo quadringentesimo duodecimo, nostro sigillo presentibus subappenso.

Kopia w Rosa II. pag. 32—34. Trzeb. f. 20. Przy pierwszej czytamy klauzulę: huic in scripto executorio appensum erat sigillum praefati domini Mathiae episcopi Prem. cum pecie pergameni.

30. W Jarosławiu 7. listopada 1412.

Władysław Jagiełło zapisuje Andrzejowi alias Galce z Miedźwiedzia na wsi Rożnichowie i Myedzwiada w obwodzie Ropczyckim 100 grzywien.

Oryg. perg. przecięty bez pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 255.

31. We Lwowie 4. kwietnia 1414.

Ivan [z Obychowa] starosta Ruski potwierdza cessją dóbr Zwertowa uczynioną przez panią Machnę Zwartowską na rzecz pani Jachny Kijskiej.

Бо има божье мы панъ Иванъ Срѣмскыи староста рускыи визна-
вamy то слыхъ нашимъ листомъ каждому доброму не ты велевнымъ
што слыши у тотъ часъ сѣднѣи вже пришедши предъ насъ оченсте
и добровоолне пани Махна у Звертовскаа и отступила у Звартова ¹⁾

¹⁾ Zwertów dziś w obwodzie Żółkiewskim koło Kulikowa leżąca wieś.

панѣ Іѣхнѣ Кынскои и уздала на вѣкы со усеѣмъ правомъ со усеѣми границами яко звѣка к Звартовѣ слѣшало, ништо сокѣ неоставляючи. Я на подтверженѣ семѣ листови закѣсили есмо наше печать. Я при томъ были шлахетни панове панъ Спытекъ Тарновскыи, панъ Колчко Пересложичъ, панъ Корсакъ, панъ Каюшъ Бижанскыи, панъ Іѣнъ Іричевскыи, панъ Осташко Давыдовскыи и иныхъ при томъ (sic) велѣ добрыхъ (sic) веленыхъ шлахетныхъ было, имже честь и вѣра лежить. Данъ у Львове у средѣ сватоѣ недели на память, п[о]дъ лѣты рождества Христова ꙗ́ лѣтъ дѣ лѣтъ дѣ лѣты.

Oryginał pergaminowy Arch. M. L. N. 107. Pieczęć odpadła, pozostał tylko kawałek sznurka z pelli jedwabnej, koloru brunatnego.

32. We Lwowie 14. sierpnia 1415.

Wolczko Przessluzyc z Rohatyna czyni ze swej wsi Filipowice miasto nadajac mu miano Rohatyn i osadzajac je na prawie magdeburskiem.

In nomine domini amen ad perpetuam rei memoriam. Cum inter humane vite comoda nihil dignius memoria habeatur, opportunum existit, ut actus hominum litterarum apicibus et tescium annotatione perhennentur ne lapsu temporis evanescant. Proinde nos Wolczko Przesslusszyc dominus et heres de Rohatyn, significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quomodo volentes utilitates et profectus dominiorum nostrorum et hereditatum, ut merito tenemur, adaugere, ut nobis exinde fructus ampliores crescant et dominia nostra in utilitatibus comodis et prosperitatibus uberiora recipiant peramplius incrementa, consideratis itaque ville et hereditatis nostre Philippowice in districtu Haliciensis situate multimodis prosperitatibus mediantibus, quibus eadem hereditas nostra in civitatem posset collocari et multitudine populi augmentari, eandem villam seu hereditatem Philippowice in civitatem presentibus transferimus et nomen seu vocabulum eiusdem ville transmutamus, volentes eandem hereditatem Philippowice nunc et in evum Rohatyn civitatem nomine nuncupari. Pro comodo autem et melioracione civitatis predictae damus, donamus et largimur tres funes vulgariter powrozy a fossato civitatis eiusdem circumferencialiter protensos et circumqvaque mensuratos (sic), totum vero circuitum et amplitudinem prescriptorum trium funium et mensuram eorundem pro suburbio civitatis prefate volumus perpetue pertinere, taliter, ut ipsi cives et inhabitatores civitatis in eodem circuitu et amplitudine ortos possunt locare, braseatoria et horrea construere ceteraque omnia et singula pro comodo civitatis facere et edificare prout ipsis melius videbitur expedire. Illo tamen adiuncto, quod omnes census et proventus de eisdem ortis et aliis ibidem edificiiis construendis per consules debent colligi et pro reparacione civitatis totaliter converti et exponi. Excludentes in eadem mensura subtus civitatem quendam piscinam in fluvio dicto Babynsky Potok et fundum eiusdem totum, quam pro advocacia volumus reservare. Ille tamen interiecto, quod omnibus et singulis incolis eiusdem civitatis in predicta piscina advocati et ceteris piscinis in predicto fluvio

fiendis liceat eqvos et alia qveqve pecora adaqvare ceteraqve necessaria exercere, ut puta abluere et mechanicis vel aliis incolis cutes madidare et intingere et eciam aquam deducere absqve licencia advocati et eius voluntate. In quoqvidem fluvio omnibus et singulis incolis civitatis prehabite cum hamo pisces prendendi et piscandi concedimus omnimodam potestatem, absqve preiudicio advocati, piscinis suis semper intactis. Insuper attribuimus predictae civitati qvatuor mansos liberos pro pellendis gregibus et pascuis in longum atqve latum mensuratos, absqve solucione census temporibus eviternis, cum qvadam planicie qve unicuiqve debet esse libera pro communi bono et pro stacione mercatorum. Volentes igitur ut predicta civitas eò velocius valeat collocari et multitudine populi efficere populosa, omnes incolas, cives et inhabitatores civitatis eiusdem ab omnibus censibus, exacionibus, dacionibus, depactacionibus, laboribus, angariis qvibuscumqve nominibus censeantur universis, infra decem annorum decursum se continue seqvencium a data presencium absolvimus presentibusqve libertamus, qva vero libertate exspirata et elapsa, volumus, ut omnes incole et inhabitatores civitatis predictae exacciones et cetera iura iuxta consvetudinem aliarum civitatum nobis et nostris successoribus legitimis exsolvere tenebuntur; cives vero et inhabitatores civitatis laneos habentes ab honoracionibus avene, pullorum, caseorum et ovorum omnino absolvimus, censu ipsorum de laneis solummodo exsoluto, iuribus nostris in omnibus semper salvis. Statuimus insuper, ut nullus nostrorum familiariorum alicui hominum in civitate faciat violenciam aliquam; et si aliquis noster familiaris fuerit arreptus in recenti et notabili violencia, iuridice contestata, tunc idem violator per advocatum debet iudicari iuxta privilegia sibi data; pro comodo autem et melioracione civitatis predictae omnibus et singulis incolis et inhabitatoribus ceterisqve hominibus, ad civitatem pertinentibus in silvis nostris nemoribus et mericis omnia genera lignorum secandi et ligna pro carpentis excidendi pro ipsorum usibus omnimodis, temporibus perpetuis damus totam potestatem et plenariam facultatem. Volentes itaqve predictae civitatis nostre Rohatyn condicionem facere meliorem, transferimus insuper civitatem predictam, prout in suis metis, granciebus, et gadibus, longe, late et circumferencialiter est distincta de iure polonico, ruthenico et qvovis alio in ius thewtunicum, qvod Meydenburgense dicitur, transferimus perpetuo duraturum; removens ibidem omnia iura polonicalia, ruthenicalia et qvecumqve alia, modos et consvetudines universas, qve ipsum ius thewtunicum plerumqve perturbare consveverunt. Eximimus eciam advocatum, cives et qvosvis incolas civitatis predictae ab omni iurisdiccione nostra et omnium officialium et ministerialium nostrorum, ut coram nobis aut aliquo nostro officiali pro causis tam magnis quam parvis et aliis ut puta sangvinis, furti, homicidii, incendii, membrorum mutilacionis et qvibusvis aliis enormibus excessibus citati minime respondebunt, sed cives et incole civitatis predictae coram ipsorum advocato pro omnibus causis non aliter quam ipsorum iure thewtunico Meydenburgensi cuilibet ad obiecta respondere tenebuntur; advocatus vero coram nobis iuxta tenorem sui privilegii de se qverulantibus cuilibet respondebit. In causis autem criminalibus et capitalibus superius expressatis advocatus habet plenariam potestatem iudicandi et cetera circa talia faciendi, prout hoc ipsum ius thewtunicum Meydenburgense in omnibus suis punctis et articulis postulat et requirit, iuxta

tenorem sui privilegii de super confecti et iura scripta. Ceterum adiungimus, quod consules civitatis predictae habebunt potestatem circumspicere in civitate modios, ulnas, mensuram potus ac omnes et singulos defectus civitatis emendare et commune bonum reipublice adaugere, iuxta consuetudinem et modum aliarum civitatum. Pro sigillo vero eiusdem civitatis damus mediam partem de cornu cervi cum una littera R in cera nigri coloris perpetue deferendum. Ut autem huiusmodi civitatis fundacio et locacio per nos et nostros successores quoslibet infallibiliter conservetur et robur obtineat perpetue firmitatis, sigillum nostrum maius, de nostra certa sciencia presentibus est appensum testimonio litterarum. Actum in Leopoli in vigilia assumptionis beate Marie virginis gloriose. Anno domini millesimo quadringentesimo quintodecimo. Presentibus strenuis nobilibus et famosis viris dominis: Hlebone Dyathkowitz de Romanow, Ostaschcone de Daidow, Wlodcone wojewoda, Gregorio militi de Leszky, Iwan Czornosz, Iohanne Zomersteyn, Georgio Goebel, Michaele fabro et Nicolao Mornsteyn civibus Leopoliensibus et aliis quampluribus fidedignis. Datum per manus Iohannis Tolmatez civis Leopoliensis civitatis prenarrate.

Oryginał na arkuszu pergaminowym. Na sznurku w trzy rzędy z nici jedwabnych koloru czarnego, siniego i pomarańczowego zawieszona wielka pieczęć Wolczka, przedstawiająca herb Abdank, z tą odmianą, że ostatnie ramię litery *w* jest u góry zakrzywione, na ciemnozielonym wosku wyciśnięta, o średnicy 48 cmtrów, dobrze przechowana. W otoku napis: * sigillum

 wolczonis * de * rohatin Arch. Metr. Lit. Nr. 198.

33. W Parczowie 28. września 1416.

Władysław Jagiełło ustanawia sółtystwo w Zemborzynie i nadaje je Mikołajowi sółtysowi tamiecznemu.

Obacz potwierdzenie Zygmunta I. z 4. marca 1515. niżej pod Nr. 231. Data potwierdzonego dokumentu brzmi: feria secunda in vigilia sancti Michaelis 1416. A.

34. W Parczowie 28. września 1417.

Władysław Jagiełło nadaje Janowi wójtowi ze Szekarczewie sółtystwo tamże, pod warunkiem konnej służby przy wyprawach wojennych.

Oryg. perg. przecięty bez pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 260.

35. W Krakowie 22. listopada 1417.

Władysław Jagiełło nadaje wsi Strzeliska w Żydaczowskiem prawo magdeburskie, zamienia ją w miasto i zezwala na odbywanie targu tamże co czwartku.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Cum inter humane nature comoda nichil dignius memoria habeatur, opportunum existit, ut actus hominum litterarum apicibus et fidedignorum testimonio perhennentur ne

lapsu temporum evanescant. Proinde nos Wladislaus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyauie, Lithwanieque princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres, significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quomodo terras nostras volentes efficere populosas, et usus earum ac comoda uberius ampliare, ut sub felici nostro regimine utilia se senciant recepisse incrementa, ad instantesque petitiones nobilium Wasskonis et Procopii fratrum germanorum de Tyssmienicza nostrorum fidelium dilectorum, et ob merita grata ipsorum, quibus nostre placere meruerunt maiestati et in futurum aucto fidelitatis studio poterunt complacere, eis in villa predicta Strelitze ¹⁾ super flumine dicto Lubscha in terra Russie et districtu Zudaczouiensi situata, civitatem graciousius indulsumus instaurandam, instituendam et nowa conotacione hominum collocandam eodemque nomine supradicto Strelitze nuncupandam, et indulgemus presencium per tenorem, ipsamque omnibus iuribus modis et consvetudinis (sic) quibus cetere civitates nobilium in terra Russie pociuntur perfrui volumus et gaudere. Quam eciam civitatem de iure polonico in ius theutunicum quod Maydburiense dicitur transferrimus perpetue duraturum, removens ibidem omnia iura polonicalia, ruthenicalia et quevis alia, modos et consvetudines universas, que ipsum ius theutunicum Maydburigense predictum plerumque perturbare consveverunt. Eximimus insuper absolvimus et perpetuo liberamus omnes et singulos civitatis predictae cives et incolas, dumtaxat catholicos, ab omni iurisdiccione et potestate omnium et singulorum regni nostri pallatinorum, castellanorum, capitaneorum, iudicum, sub-iudicum et quorumvis officialium et ministerialium eorundem, ut coram ipsis aut ipsorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis, puta furti, sangwinis, incendii, homicidii, membrorum mutilacionis, quibusvis aliis enormibus excessibus cittati minime respondebunt ne[c] aliquas penas solvere sint astricti. Sed prefate civitatis cives et incole ²⁾ coram advocato civitatis predictae, qui pro tempore fuerit, advocatus vero coram predictis Wasskone et Procopio vel ipsorum successoribus legitimis aut coram nobis vel iudicio nostro generali, dum tamen per nostram litteram nostro sigillo sigillatam citatus fuerit, et hoc si in redenda iusticia negligens fuerit et remissus, tunc non aliter, quam suo iure thewtunico maydburiensi predicto, de se querulantibus respondere sit astrictus. In causis autem criminalibus et capitalibus superius expressatis, advocato civitatis predictae, consulibus et iuratis in metis et graniciis iudicandi, sentenciandi, puniendi, corrigendi, plectendi et condempnandi plenam damus et omnimodam tenore presencium concedimus facultatem prout hoc ipsum ius thewtunicum maydburiense predictum in omnibus suis punctis, sentenciis, condicionibus, particulis et clausulis postulat et requirit. Volentes preterea ex suprahabundanti nostre munificencie gracia civitatis predictae condicionem facere meliorem, ipsiusque inopie et paupertati subvenire, ut nostri suffulti incole ipsius munificencii uberius valeant respirare et creatoris nostri clemenciam pro nobis iugiter exhorare (sic), forum septimanale in eadem statuimus singulis feriis quintis in qualibet septimana celebrandum et habendum perpetuis temporibus duraturum, ita tamen quod forum predictum nostris et aliis circumiacentibus civitatibus in

¹⁾ Dziś Strzeliska stare nad Lubszą wpadająca do Swirza. — ²⁾ inincole w oryginalu.

nullo preiudicari videatur, decernentes et liberam facultatem tribuentes omnibus et singulis hominibus et mercatoribus cuiuscunque status et condicionis fuerint, quod licite et sine omni impedimento forum huiusmodi singulis feriis quintis ut premittitur visitare poterint eorumque mercancias libere exercere et res eorum vendere, emere alias et comutare iuxta ipsorum beneplacitum voluntatis. Illo tamen non obmisso, quod homines mercatores et homines forum predictum visitare volentes, omnibus libertatibus consuetudinibus et iuribus quibus in aliis civitatibus nobilium nostrorum in quibus forum exercent perfruuntur, gaudeant, ac etiam pociantur. Vobis autem capitaneo, burgrabiis, procuratoribus, viceprocuratoribus ac quibusvis terre Russie officialibus, firmis nostris damus regalibus in mandatis, quatinus homines seu mercatores predictum forum septimanale cum ipsorum rebus mercanciis visitantes et visitare volentes, impedire, molestare et perturbare nulla presumatis racione, sed pocius ipsos empciones, vendiciones comutationes exercere libere et sine impedimento permittatis et permitti faciatis, eos circa iura, modos et consuetudines quibus ceteri ad fora huiusmodi septimania visitantes perfruuntur per omnia conservantes. Quomodo ad humiles precum instancias nobilium Wasskonis et Procopii fratrum germanorum de Thyssmienicza¹⁾ nostrorumque millitum (sic) pro ipsis exoratorum, pleno nostro prehabito consilio eisdem et suis legitimis successoribus in predicta civitate Strzelicze damus, concedimus ac theoloneum imponimus et instituimus perpetue capiendum, tali modo et condicione quod a quolibet curru falcato per grossiculum a deserto vero per quatuor denarios, a bove per quaderentem, ab ovi per duos denarios per eandem civitatem (sic) euntibus et in ipsa marcias (sic) suas vendentibus, iuxta aliarum nostrarum civitatum modum et consuetudinem. Qvibus sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio litterarum. Actum Cracouie feria secunda proxima ante festum sancte Katherine virginis. Anno domini millesimo quadringentesimo decimo septimo. Presentibus reverendis in Christo patribus dominis Iohanne archiepiscopo Leopoliensi, Alberto episcopo Cracouiensi regni Polonie cancellario; magnificis et nobilibus Cristino de Ostrow castellano et capitaneo, Iohanne de Tharnow Cracouiensi, Nicolao de Michalow Sandomiriensi, Iaskone Liganza Llanciensi palatinis et aliis quam pluribus fidedignis. Datum per manus predicti Alberti episcopi et cancellarii et venerabilis Donyñ decani et canonici regni Polonie vicecancellarii, sincere nobis dilectorum.

Ad relacionem Sbignei scolastici
et canonici Sandomiriensis.

Oryginał pergamin. Pieczęć odpadła, pozostał tylko sznurek z nici jedwabnych koloru zielonego, czerwonego i czarnego. Arch. Metr. Lit. Nr. 108.

36. We Lwowie 27. maja 1419.

Pan W'olczko Przesłużyc z Rohatyna zamienia wieś swą Philipowjce na miasto, nadając temuż miano Rohatyn i prawo magdeburskie, sprzedaje wójtostwo tameczne i określa poszczegółowo inne tamże nadania.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Quia gesta hominum propter humane vite brevem metam in longa non possunt reser-

¹⁾ W oryg. Thyssmieracza (sic!)

vari memoria, opportunum existit et necessarium est talia litterarum apicibus tesciumque annotatione iugiter perhennire. Proinde nos Wolczko Przesszluszcz dominus et heres de Rohatyn, ad universorum noticiam tam presencium quam futurorum volumus devenire, presencium per tenorem publice significantes. Quomodo volentes utilitates et profectus nostrorum dominiorum et hereditatum, ut merito tenemur adaugere, ut nobis exinde fructus ampliores crescant et dominia nostra in utilitatibus, profectibus, comodis et prosperitatibus uberiora recipiant per amplius incrementa, considerata itaque diligenti et studiosa circumspeccione nec non sollerti industria honesti viri Petri Lippniczky, mediante qua hereditas nostra Philippowicze in districtu Haliciensis sita in civitatem valeat collocari et multitudine populi augmentari, eandem villam seu hereditatem Philippowicze in civitatem volumus transferre et presentibus transferrimus et nomen seu vocabulum eiusdem ville perpetuo transmutamus, volentes eandem villam (sic) Philippowicze nomine Rohatyn civitatem nunc et in ewum nuncupare. Unde idem (sic) Petro suisque veris heredibus et legitimis successoribus advocaciam in civitate nostra Rohatyn predicta per eundem collocanda iuste vendicionis irrevocabili tytulo (sic) ex nostra nostrorumque certa sciencia sanis eciam amicorum nostrorum consiliis prehabitis pro trecentis sexagenis mediorum grossorum vel ruthenicalium monetę Lamburgensis vendidimus, resignavimus, assignamus, appropriamus et iure hereditario perpetuo incorporamus habendam, tenendam, utifruendam perpetue et pacifice possidendam et in usus suos et suorum penitus convertendam, cum omni facultate iuris, videlicet vendendi, donandi, commutandi et quomodolibet aliter disponendi cum nostro et nostrorum dumtaxat beneplacito voluntatis ad id requirente. Ad predictam vero advocaciam centum et duodecim laneos seu mansos franconicos ubicunque in graniciebus eiusdem advocacie possunt emensurari iure Maydenburgensi thewtunico deputamus et omnino a[propria]mus, cum omnibus ipsorum utilitatibus, agris cultis et incultis, ad exstirpandum, colendum, locandum, utifruendum, damus et concedimus plenam et omnimodam potestatem. Inchoacio autem laneorum ibi debet incipi mensurari ubi tres funes vel zone alias powroszy a fossato civitatis mensurate et pro suburbio civitatis date finalem accipiant circumquaque limitationem. Si quid autem resultaverit infra mensuram predictorum trium funium usque ad inchoacionem mensure laneorum, hoc advocatus pro se debet reservare absque tamen dampno et preiudicio laneorum et civitatis. De laneis vero prescriptis centum laneos volumus esse solubiles et censuales. Reliquos vero mansos taliter distigwimus (sic), primo et principaliter civitati predictę et inhabitatoribus singulis pro pellendis gregibus et pascuis quatuor mansos liberos absque solucione census cum quadam planicie que unicuique debet esse libera pro communi bono et pro stacione mercatorum et hospitem advenarium; plebano vero seu ecclesie duos mansos liberos cum piscina in Schilczicz. Item unum ruthenicali presbitero apud Beatam Virginem unum laneum liberum cum duobus pisciunculis, et iterum alteri presbitero Ruthenorum, apud sanctum Iwan in Babyncza, eciam unum laneum liberum cum piscina ibidem. Et advocato quatuor mansos liberos damus, donamus, largimur et perpetuo incorporamus cum eisdem quatuor laneis utilitatibus, proventibus, redditibus, fructibus, censibus ac omnibus adherenciis et singulis pertinentiis nec non appendiis universis. Omnes vero resi-

duitates que vulgariter (sic) abschari dicuntur, que possunt inter laneos et mensuram predictorum mansorum resultari et limitari ad predictam advocaciam volumus pertinere. Excrescencias vero, que ultra dimensionem prescriptorum laneorum resultaverint, easdem pro nobis reservamus. Eciam unam insulam alias ostrow, ex opposito magne piscine usque ad rivulum aque qui intrat piscinam plebani usque ad viam cum piscina in Slonecz ad nos volumus pertinere. Insuper predicto advocato et suis posteris damus, concedimus et perpetue donamus mediam partem molendini in maiori piscina nostra in fluvio Lippa constructi cum ipsius omnibus emolimentis cuiuscumque grani et omnium frumentorum similiter cum h[r]aseis, et aliam medietatem eiusdem molendini et emolimentorum pro nobis omnimode reservamus. Ceterum damus, attribuimus et assignamus advocato prefato et suis successoribus omnia molendina constructa vel quecumque poterint edificari et construi in fluvio dicto Babynszky Potok et alibi inter granicies laneorum seu in fluvio Lippa quantumcumque erigi possunt; quorumquidem molendinorum et emolimentorum media pars ad nos pertinebit et medietas altera cedat usibus advocati. Pro instauracione vero prefati molendini in fluvio Lippa circa magnam piscinam et aliorum omnium molendinorum constructorum vel erigendorum nos mediam partem debemus impendere et dare et aliam medietatem pro reparacione predictorum molendinorum advocatus similiter impendere debet. Insuper damus advocato predicto et suis succedaneis in piscina nostra maiori prescripta et de proventibus eiusdem piscine, dum pro piscandis piscibus emissa fuerit, quartam partem seu quartum denarium, ceteris pro nobis reservatis. Ad cuiusquidem piscine et aggeris reparacionem advocatus tenebitur quartum denarium dare, dum violenti modo vel necessario rupta fuerit vel pro piscandis piscibus emissa fuerit, ut prefertur, in quaquidem piscina advocatus pro sua mensa cum rethe dicto wlok piscandi habet facultatem. Eciam assignamus et donamus advocato prefato omnes piscinas que sunt fundate vel possunt construi ubicumque inter granicies laneorum absque nocumento civitatis, exclusis piscinis, que sunt presbiteris ruthenicalibus per nos date, et excepta magna nostra piscina, in qua ipse advocatus quartam partem solummodo, ut prescribitur habet. In aliis vero piscinis omnibus et singulis omnes proventus advocatus recipere debet, piscina plebani semper salva. Eciam dealbacionem tele eidem advocato suisque posteris appropriamus. Advocatus eciam potest facere et construere rotas dictas stampy pro molendino mileo et alia instrumenta pro mechanicis, ut puta lapidem pro fabris et alia instrumenta rotarum pro cardonibus, textoribus et similia horum pro suo usu. Preterea locacionis eiusdem dicto advocato et sue posteritati omnes et singulos mechanicos, carnifices, pistores, sutores, piscitas tam divites quam inopes et omnia pannicia cum eorum omnibus censibus conferimus et donamus. Eciam damus advocato tertium denarium de omni re iudicata de omnibus penis magnis et parvis, sextum vero denarium de censu laneorum solubilium et de honoracionibus sextam mensuram seu truncum avene, sextum pullum vel gallinam, sextum ovum et sextum caseum predicto advocato attribuimus et damus. Insuper assignamus et donamus prefato advocato unum balneum liberum ad construendum cum eiusdem balnei censibus et proventibus universis, et unam domum in civitate, quam Martino dederamus, contra ruthenicalem ecclesiam situatam, eidem advo-

cato assignamus. Et eciam curiam nostram totam antiquam cum omnibus edificiis adiungimus advocacie prenarrate. Alium vero locum nobis eligimus pro facienda curia cum consensu advocati equitando ad aliam curiam nostram. Eciam damus advocato unam insulam in qua sunt prata pro falcando feno, per medium cum plebano. Advocatus eciam potest exercere venaciones cum canibus, retibus, et volatilibus avibus ad id congruis, solummodo inter granicies laneorum absque tamen dampno segetum et frugum. Et ut predicta civitas nostra eo velocius valeat collocari et in multitudine populi efficere populosa, omnes inhabitatores eiusdem civitatis ab omnibus censibus, exaccionibus, dacionibus, dapactionibus, laboribus, angariis quibuscunque nominibus censeantur universis infra septem annorum spacium, colonos vero et agricultores in agris planis infra quatuor annorum decursum, in mericis vero et silvis infra novem annorum spacium se continue sequencium a die date presencium absolvimus et presentibus libertamus; qua vero libertate elapsa volumus ut inhabitatores et incole civitatis exacciones et cetera iura iuxta consvetudinem aliarum civitatum nobis et successoribus nostris legitimis solvere tenebuntur. Coloni vero et agricultores laneorum exspirata libertate super festum sancti Martini singulis annis, perpetuis temporibus, unam marcam polonicalem communis pagamenti monethe communiter in terra decurrentis de quolibet laneo solubili solvere sint astricti; et pro honoracionibus unum truncum avene, duos pullos, duos caseos et duodecim owa (sic), de quolibet laneo, super terminum predictum singulis annis, ut prefertur dare tenebuntur, exceptis dumtaxat incolis in civitate residentibus laneos habentibus, qui non debent compelli ad dandum prescriptas honoraciones, censu ipsorum de laneis tantummodo exsoluto. Plebano vero ecclesie parochialis unum truncum siliginis et totidem avene pro annonis missalibus; et pro sede metropolitana duodecim grossos parvos pro decima predicti coloni et agricultores de quolibet laneo super terminum prefixum exsolvere debent. Venatores vero castrorum, wlgariter (sic) dicti bobrownyczy, debent in ipsorum laneis residere ut homines obnoxii, de quibus tercium denarium advocatus habebit de penis et sextum denarium pro censu de laneis ipsorum. Ceterum statuimus ut nullus nostrorum familiarium alicui hominum in civitate aliquam faciet violenciam; et si noster familiaris faciens violenciam arreptus fuerit in recenti et notabili violencia, iuridice contestata, tunc idem violator per advocatum debet incaptivari et cum scitu nostro iure thewtunico iudicari et sentenciari per advocatum prelibatum iuxta formam iuris. Adicimus etenim, quod advocatus debet advocaciam meliorare et homines non dispergere sed congregare et collocare iuxta suam meliorem possibilitatem. Pro comodo autem et melioracione civitatis predictae, omnibus et singulis incolis et inhabitatoribus ceterisque hominibus ad civitatem pertinentibus in silvis nostris, mericis et nemoribus, omnia genera lignorum pro usibus ipsorum omnimodis seccandi et ligna pro carpentis edificiorum excidendi perpetuis temporibus damus et concedimus totam potestatem et plenariam facultatem. Volentes itaque predictae civitati nostre Rohatyn condicionem facere meliorem, transferimus insuper civitatem predictam, prout in suis metis, graniciebus et gadibus longe, late et circumferencialiter est distincta de iure polonico, ruthenico et quovis alio, in ius thewtunicum quod Meydenburgense dicitur transferimus (sic) perpetuo duraturum,

removentes ibidem omnia iura polonica, ruthenica et quecumque alia, modos et consuetudines universas que ipsum ius thewtunicum plerumque perturbare consueverunt. Eximimus eciam advocatum, cives, et quosvis incolas civitatis predicte sub iure civili habitantes ab omni iurisdictione nostra et omnium officiorum et ministerialium nostrorum, ut coram nobis aut aliquo nostro officiali pro omnibus causis tam magnis quam parvis et aliis quibuscumque, ut puta furti, sanguinis, homicidii, incendii, membrorum mutilacionis et quibusvis aliis enormibus excessibus citati minime respondebunt, sed cives et incole civitatis prescripte coram ipsorum advocato, advocatus vero coram nobis, dum per nostram litteram sigillo nostro sigillatam evocatus fuerit, non aliter quam iure suo thewtunice Meydenburgensi, pro causis omnibus, ut prefertur, presidentibus septem scabinis eiusdem civitatis in presencia nostra vel nostrorum succedaneorum nobis tenebitur respondere. Et si predicti consules et scabini inter nos et advocatum sententiam discerni non poterint, vel uni parti vel ambabus sententia prolata non placebit, tunc ad supremum ius in Lamburgam possunt sententiam proclamare et ibidem afferre. In causis autem criminalibus superius expressatis, advocato civitatis predicte iudicandi, sentenciandi, corrigendi puniendi et plectendi damus et concedimus omnimodam potestatem prout hoc ipsum ius thewtunicum Meydenburgense in omnibus suis punctis, articulis, clausulis et condicionibus postulat et requirit. Ad omnia vero iudicia, nostrum hominem, qui penas nostras conspiciet residere deputamus, adicientes, ut nulla taberna per unum miliare a civitate mensuratum in dominio nostro dumtaxat edificari debet et locari per quempiam hominum nostrorum. Racione vero huius donacionis advocatus predictus et sui succedanei post expirationem libertatis cum una hasta et cum duobus sagittariis iuxta modum sagittariorum, in equis bene valentibus, ad quamlibet expeditionem generaliter proclamatam nobis et nostris successoribus legitimis perpetuo servire sint astricti et obsequi tenebuntur super suo dampno et propriis impensis. In cuius rei maiorem certitudinem et horum omnium evidens testimonium sigillum nostrum maius ex certa nostra sciencia est appensum testimonio litterarum. Actum in Lamburga alias in Leopoli, die sabbato proximo post festum ascensionis dominice. Anno eiusdem millesimo quadringentesimo decimo nono. Presentibus strennis nobilibus et famosis viris. Dymischkone de Chodorow Staw, Wasschuta de Tysmeniczy, Wlodkone woyewoda, Iohanne de Zwbr, Oleschcone Hrudcowicz iudice Lamburgensi, Iohanne Zomirsteyn, Georgio Goebel, Iohanne Czawschner et aliis quampluribus fidedignis. Datum per manus Iohannis Tolmacz cives Leopoliensis et pro tunc advocati civitatis prenarrate.

Oryginał na wielkim arkuszu pergaminowym. Pierwsza litera dokumentu wykonana farbą zieloną. Na sznurku kręconym, z nici jedwabnych koloru czarnego, siniego i popielatego, zawieszona większa pieczęć pana Wołczka z Rohatyna, na zielonym wosku wyciśnięta, dobrze zachowana, taka sama jak w dokumencie Wołczka z 1415 r. ob. wyżej N. 32. W Arch. Metr. Lit. Nr. 109.

37. W Sanoku 8. listopada 1419.

Władysław Jagiełło dodaje Dobiesławowi ze Sprawy do dawniej mu zapisanej sumy na wsi Mistkowicach jeszcze 50 grzywien pod tymi samymi warunkami.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lythwanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis, presentis noticiam habituris. Quomodo attendentes multe fidelitatis obsequia et constantis fidei merita, quibus Nobilis Dobeslaus de Sprowa familiaris noster fidelis dilectus nobis placere meruit et in futurum aucto fidelitatis studio poterit prestancius complacere, horum intuitu cupientes ipsum graciaram nostrarum prosequi favoribus et ad nostra obsequia continuo reddere prompociorem, sibi in et super villa nostra Mestkowicze in terra Russie et districtu Premisliensi sita, quam pridem in certa pecuniarum suma a nobis obtinuit et hactenus obtinet, ad eandem pecuniarum sumam quinquaginta marcas monete et numeri polonicalium addimus, adiungimus et tenore presentis, de nostre liberalitatis munificencia ascribimus et assignamus. Quamquidem villam Mestkowicze predictus Dobeslaus tenebit, habebit, utifruetur et pacifice cum omnibus ipsius utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, proventibus et coherenciis et appendiis universis possidebit, ita diu quousque per nos vel successores nostros sibi vel successoribus suis predictae quinquaginta marce et cum aliis pecuniis, quas in aliis litteris nostris habet descriptas, persolute fuerint integraliter et ex toto, quibus solutis predicta villa Mestkowicze ad nos et successores nostros reddere debet pleno iure. Omnes autem contribuciones stacionum nostrarum pro nobis reservamus. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum in Sanok feria quarta proxima ante festum sancti Martini. Anno domini millesimo quadringentesimo decimo nono.

Ad relacionem strennui
Henrici de Rogow.

Oryginał perg. u góry w dwu miejscach przecięty. Pasek i pieczęć odpadły. Na zewnętrznej stronie zagętki czytamy: Lecta in Leopoli anno etc. sexagesimo nono dominica reminiscere per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Na zewnątrz również ręką XV w. secunda. Arch. Metr. Lit. Nr. 110.

38. S. L. et cert. data 1420.

Władysław Jagiełło nadaje prawo wykupna Zbigniewowi zwanemu Bank de Altomonte kasztelanowi Rospierskiemu wsi Gorzkowice w Radomskiem za 100 grzywien od panów z Jedlny; Policzko w powiecie Przedborskim za 60 od Mikołaja Odrowąża, Zuzowy w Sandom. od Tumlara z Góry za 20, które to wsie tak długo dzierżyć ma dopokąd mu sumy te nie zostaną spłacone.

Oryg. perg. pieczęć oderw. przecięty. Arch. Metryki
Lit. Nr. 262.

39. [W Sanoku] 15. czerwca 1420.

Janusz z Kobylan starosta i Mikołaj z Tyrawy sędzia Sanoccy potwierdzają sprzedaż połowy wsi Markowce uczynioną przez dziedzica tejże wsi na rzecz panów z Pobiedny.

Obacz potwierdzenie Jagiełły z 7. września 1425
niżej pod Nr. 56.

40. W Korczynie 28. sierpnia 1420.

Piotr z Falkowa sędzia i Zawisza z Oleśnicy podsedek ziemscy Sandomierscy potwierdzają sprzedaż wsi Strożyska i Ucisków z prawem rozdawania beneficjum kościoła tejże wsi za 1400 grzywien groszy pragskich liczby polskiej, uczynioną przez panów z Rytwian na rzecz króla Władysława Jagiełły.

Oryg. perg. dwa paski pozostały. Arch. Metr. Lit.
Nr. 261.

41. W Korczynie 29. kwietnia 1421.

Władysław Jagiełło zapisuje Pawłowi z Bogumiłowic sędziemu ziemi krakowskiej 300 grzywien groszy pragskich a 200 polskich na mieście Stąpniicy i wsiach do tegoż należących jak Byalobze, Klepierce, Szłyanów, Karczów, Kargowska wola.

Oryg. perg. przecięty bez pieczęci. Arch. Metr. Lit.
Nr. 263.

42. W Bystrzycy 14. września 1421.

Władysław Jagiełło zapisuje Piotrowi Szafrńcowi podkomorzemu krak. 100 grzywien na zamku Chęciny i wsiach Stare Chęciny, Radkowice, Bolechowice, Gależice, Falistawieze, Zajączkow, Borczek, Wola, Szewce, Zawada w Sandomierskiem leżących.

Oryg. perg. przecięty bez pieczęci. Arch. Metr.
Lit. Nr. 264.

43. W Jedlnie 29. września 1421.

Władysław Jagiełło ustanawia jarmarki doroczne w mieście Ryczynów dwa razy w roku, a to pierwszy, od świętego Kilijana począwszy przez 3 dni następne, drugi na św. Katarzynę również przez 3 dni następne.

Oryg. perg. bez pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 265.

44. W Niepołomicach 20. listopada 1421.

Władysław Jagiełło nadaje miastu Starasól (Stone) prawo magdeburskie czyniąc Mikołaja i Szczepana panów z Ternawy wójtami tamże.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus pariat detrimenta, alta regum et princi-

pum decreverunt consilia ea litterarum apicibus et testium annotatione perhennari ne cum lapsu temporis evanescent. Proinde nos Wladislaus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyauie, Lythwanieque princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium, quibus expedit universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris. Quomodo volentes loca regni nostri vasta et deserta hominum multitudine habundare, ut inde virtus regalis providencie nostre comendetur et status predicti regni nostri condicione sublevetur meliori, de industria, legalitate et providencia nobilium virorum Nicolai et Stephani fratrum germanorum, heredum de Thernawa fidelium nostrorum dilectorum, plurimum confidentes eis fidelium serviciorum ob respectum, quibus nostre placere meruerunt maiestati et in futurum aucto fidelitatis studio prestancius poterint complacere, civitatem seu opidum dictum Zalczbork alio nomine Slone¹⁾ circa zuppas salis Premisliensis in diverticulo montis inter flumina Solone decurrentibus in terra Russie et districtu Premisliensi iure theotunico quod Maydeburgense dicitur de nowa (!) locandi et situandi, homines cuiuscumque condicionis status aut eminencie fuerint ad eandem convocandi, undecumque poterint, plenam et omnimodam vigore presencium concedimus facultatem. Cuiusquidem collocacionis racione predictis Nicolao et Stephano fratribus ipsorumque heredibus et successoribus legitimis in opido Zalczbork alias Slone advocaciam cum pleno iure et dominio damus, conferimus, inscribimus et largimur graciose, ita videlicet, quod predicti Nicolaus et Stephanus cum ipsorum heredibus et legitimis successoribus in civitate seu opido predicto omnes bancos seu cameras pannidarum, carnificum, pistorum, sutorum, sartorum et fabrorum omnium et aliorum mechanicorum, quos predicti fratres heredes eorumque successores legitimi in eadem civitate collocaverint et cum sexto denario censuum de agris proveniencium, nec non cum tercio denario penarum de omni re iudicata habebunt, tollent et levabunt. Damus siquidem fratribus predictis et ipsorum successoribus legitimis molendinum iam paratum et constructum super flumine Strwanz cum omnibus ipsius utilitatibus, proventibus et emolimentis, nec non alia molendina tam equina quam in aquis ubicumque fieri poterint infra limites et granicies prefati opidi erigendi et construendi, pro eorum et ipsorum successorum legitimorum utilitate plenam et omnimodam concedimus facultatem. Concedimus insuper fratribus predictis, in et super Szmelnicza, Solony et Olchowy Pothok fluminibus, et eorum successoribus piscinas et obstacula ubicumque infra limites opidi predicti esse poterint plenam facultatem. Pro meliori vero ipsorum residencia et securiori habitacione et mansione eorumque sucesorum legitimorum aream curie nostre regalis cum domo per predictos fratres et eorum proprias impensas constructam, fundatam et erectam, nostro pleno de consensu damus perpetuo et in ewm (sic), cum ortulanis inter fluvios Solonee inter curiam et inter silvam dictam Schumma, qui modo sunt et per ipsos possunt collocari; balneum eciam liberum, ubi predictis fratribus advocatis et eorum successoribus melius videbitur expedire plenam damus construendi facultatem, de quo censum provenientes tollent et levabunt, cum cameris rasorum panni, pensa, institoribus, kuthlhof et schrothwerk, que pre-

¹⁾ Dziś miasto Starasól w obwodzie Samborskim.

dictis fratribus adiungimus graciose et eorum successoribus legitimis temporibus perpetuis et in ewm (sic). Statuimus insuper in prefato opido Zalczburg alias Slone forum anuale liberum bis in anno, primum una septimana ante festum penthecostes quod incipi et celebrari debet a die dominico, aliud vero in festo sancti Egidii confessoris, nec non forum sptimanale feriis quintis, singulis annis continue se sequentibus, perpetuis temporibus celebrandum. Quiquidem fratres advocati predicti et eorum successores legitimi forale alias thargowe in dicto opido Zalczburg alias Slone modo et consvetudine aliarum regni nostri civitatum recipient, tollent et levabunt. Preterea pro collocacione civitatis seu opidi supradicti centum laneos seu mansos franconicos in agris paratis et in silvis ad eandem pertinentibus per incolas civitatis predictae de novo exstirpandos adiungimus et incorporamus; de quibusquidem laneis centum, predicti fratres heredes et successores eorum legitimi quatuor laneos liberos, duos in agris iam paratis et duos in silva ad advocaciam predictam tenebunt et habebunt. Plebano vero civitatis predictae duos laneos, unum in campis paratis et alium in silvis, duos laneos pro expulsione gregum, wlgariter (sic) scothnicza, et quatuor laneos pro pascuis deputamus, de quolibet vero centum laneorum predictorum, singuli cives et suburbani post elapsam tempus libertatis singulis annis ad festum sancti Martini per sedecim scottos mediorum grossorum vel monete in regno decurrentis solvere sint astricti, de quo censu fratres predicti et eorum successores sextum denarium, prout superius est expressum tollent et habebunt. Volumus siquidem cives et suburbanos eos videlicet qui in agris iam paratis se locaverint ad decem annorum spacium, eos vero qui de nowa (sic) radice in silvis agros exstirpaverint ad viginti annorum decursum plena gaudebunt (sic) libertate. Post vero libertatem exspiratam coctores et laboratores salis semel in anno quolibet in pratis nostris ubi eis per nostros officiales et tenutarios districtus Premisliensis fuerit demonstratum falcastrare tenebuntur et debebunt. Insuper mediam partem prati circa fluvium Strwanz inter Felstin¹⁾ opidum et villam Czaple²⁾ iacentem, superiorem ad Felsten tendentem ex utraque fluvii Strwanz, prefatis fratribus et eorum successoribus, alteram vero medietatem inferiorem ex opposito dicte ville Czaple coctoribus et laboratoribus salis tholparum, in zuppa nostra predicta Premisliensi damus adiungimus et annotamus. Quamquidem advocaciam, predicti fratres et eorum legitimi successores cum omnibus et singulis utilitatibus, censibus, redditibus, provenitibus nec non attinenciis, pertinenciis, obvencionibus et appendiis universis superius expressatis habebunt, tenebunt et pacifice possidebunt, tempora per eterna, nec non vendent, commutabunt, alienabunt, obligabunt et ad usus eorum convertent, prout eis melius videbitur expedire, de nostro tamen et nostrorum consensu speciali; presertim tamen predictis fratribus mellificia faciendi et habendi venaciones ferarum et aucupaciones avium exercendi, in limitibus predictae civitatis omnimodam tribuimus facultatem. De quaquidem advocacia predicti fratres, heredes eorum et successores legitimi nobis et nostris successoribus ad quamlibet expeditionem generalem cum una hasta decenter expedita et quattuor sagittariis servire tenebuntur et debebunt, et hoc post elapsam decem annorum libertatem. Ut

¹⁾ Miasto w obwodzie Samborskim. — ²⁾ Czaple z Drzypolem wieś również w Samborskim.

autem civitas predicta condicione gaudeat meliori, ipsam cum suburbio de iure polonico et quovis alio in ius theotunicum quod Sredense (sic) dicitur transferimus perpetuo duraturum, removens ibidem omnia iura polonica, ruthenica et quevis alia, modos et consuetudines (sic) universas que ipsum ius theotunicum Sredense predictum plerumque consueverunt et sunt solita perturbare. Eximimus insuper, absolvimus et perpetuo liberamus advocatos nec non omnes et singulos dicte civitatis et suburbii incolas ab omni iurisdiccione et potestate omnium regni nostri palatinorum, castellanorum, capitaneorum, iudicum, subiudicum et quorumvis officialium et ministerialium eorundem, ut coram ipsis aut ipsorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis, puta furti, incendii, sanguinis (sic), homicidii membrorum mutilacionis et quibusvis enormibus excessibus citati minime respondebunt nec aliquas penas solvere tenebuntur, sed tantum dicte civitatis incole coram ipsorum advocatis, qui pro tempore fuerint, advocati vero coram nobis vel nostro iudicio generali, dum tamen per nostram litteram nostro sigillo sigillatam fuerint evocati, et hoc si in reddenda iusticia negligentes fuerint et remissi, tunc non aliter quam suo iure theotunico Sredensi predicto de se querulantibus respondebunt. In causis autem criminalibus et capitalibus, superius expressatis, advocatis civitatis predictae in metis et greniciis iudicandi, sentenciandi, puniendi, condempnandi, corrigendi et plectendi plenam damus et omnimodam tenore presencium concedimus facultatem, prout hoc ipsum ius predictum Sredense theotunicum in omnibus suis punctis, sentenciis, condicionibus, articulis et clausulis postulat et requirit, iuribus nostris regalibus in omnibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostre maiestatis est appensum testimonio litterarum. Actum in Nyepolomicze feria quinta in crastino sancte Elizabeth vidue. Anno domini millesimo quadringentesimo vigesimo primo. Presentibus ibidem reverendis in Christo patribus: domino Nicolao archiepiscopo Gneznensi et primate, Alberto Cracouiensi, Andrea Poznaniensi ecclesiarum episcopis; ac magnificis strenuis et nobiles viris Cristino de Ostrow castellano Cracouiensi; Iohanne de Tharnow Cracouiensi, Nicolao de Michalow Sandomiriensi et Iacobo de Coneczpole Siradiensi palatinis et aliis pluribus nostris fidelibus fidedignis. Datum per manus predicti reverendi in Christo patris domini Alberti episcopi Cracouiensis, regni Polonie cancellarii et venerabilis Iohannis Schaffranecz decani Cracouiensis, eiusdem regni vicecancellarii sincere nobis dilectorum.

Ad relacionem eiusdem venerabilis
Iohannis Schaffranecz regni Polonie vicecancellarii.

Oryginał na wielkim arkuszu pergaminowym. Na sznurku skręconym z nici jedwabnych koloru zielonego i fioletowego zawieszona na czerwonym wosku wyciśnięta mała pieczęć królewska pomimo że w dokumencie jest mowa o sigillum maiestatis. Arch. Metr. Lit. Nr. 111.

45. W Bodzantynie 11. lipca 1423.

Władysław Jagiełło zabezpiecza dług, zaciągnięty u Rafała z Miechowa w kwocie 600 grzywien, na mieście Jaśle i wsiach: Koczarowa, Gorajowice i Iwaszkowice.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lithwanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo

strennum Raphaelem de Mychow militem nostrum fidelem dilectum cupientes in peccuniis suis videlicet sexingentis marcis latorum grossorum pragensium numeri polonicalis, quadraginta octo grossos in marcam quamlibet computando, quas in quodam suo plumbo levavimus, reddere cerciorem, sibi dictas sexingentas marcas latorum grossorum in et super opido nostro Iassel et villis Coczarzowa ¹⁾, Gorayowicze ²⁾ et Iwaschowicze ³⁾ damus, inscribimus et largimur per presentes, in prefatis sexingentis marcis cum omnibus utilitatibus, fructibus, proventibus, redditibus, censibus, coherenciis et appendenciis universis ad ipsum et villas predictas spectantibus habendum, tenendum, utfruendum pacifice et quiete possidendum, tamdiu, quousque dicte sexingente marce sibi aut suis successoribus per nos vel successores nostros integraliter fuerint exsolute, quibus exsolutis opidi Iassel et villarum predictarum possessio ad nos vel successores nostros revertetur et redibit pleno iure, iuribus nostris solitis et consuetis in omnibus semper salvis. Datum in Bodzanczyn die dominico proximo ante festum sancte Margarethe virginis gloriose. Anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo tercio.

Relacio reverendi in Christo patris domini

Alberti dei gracia episcopi Cracouiensis regni Polonie cancellarii.

Oryginał pergaminowy; na takimże pasku zawieszona mała pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 112.

46. W Bieczu 15. listopada 1423.

Władysław Jagiełło osadza wieś Olszanik w Samborskiem na prawie magdeburskiem i sprzedaje sółtystwo tamże Mikołajowi i Szczepanowi z Ternawy za 50 grzywien.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Cum inter humane nature comoda nichil (sic) dignius memoria habeatur, opportunum existit, ut actus hominum litterarum apicibus et testium annotatione perhennentur ne lapsu temporis evanescant. Proinde nos Wladislaus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyauie, Lythwanieque princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium, quibus expedit universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris. Quomodo volentes villam nostram Olschanyk ⁴⁾ in terra Russie et districtu Samboriensi sitam, que a pluribus iam temporibus deserta existit, hominum collocare frequencia, ut ex ea fructus et utilitates pristinae et maiores possint provenire, eandem iure theotunico Maydburgensi locandam decrevimus vice versa. In qua villa Olschanyk nobilibus Nicolao et Stephano fratribus germanis de Tharnawa, fidelibus nostris dilectis, scolteciam pro quinquaginta marcis monete ponderis et numeri polonicalium, quadraginta octo grossos in marcam quamlibet computando, vendidimus. Quibusquidem scoltecis Nicolao et Stephano quatuor mansos seu laneos liberos, quos sine preiudicio kmethonum

¹⁾ Dziś Koczarowa, wieś w Jasielskim obw. — ²⁾ Gorajowice, wieś w Jasielskim obwodzie. —

³⁾ Iwaszkowice z Mochmatem; wieś w Samborskim obwodzie, tudzież wieś około Zbaraża. — ⁴⁾ Olszanik wieś i po dziś dzień w Samborskim obwodzie.

notabili elegerint, pro scoltecia ipsorum predicta assignamus cum totidem ortis in villa consistentibus wlgariter (sic) nawsse, pro kmethonibus vero ville prefate Olschanyk centum mansos seu laneos, pro ecclesia et rectore eius unum laneum et pro expellendis gregibus wlgariter scothnicza dictis similiter unum laneum assignamus. Qui lanei exstirpari debent ex utraque parte fluvii Olschanyk, infra metas et granicies ville predictae antiquas, quibus etiam scoltetis et eorum successoribus, pratum wlgariter knyezenge dictum, et particulas agrorum que obschary nuncupantur aduingimus. Concedentes etiam prefatis scoltetis unum molendinum et piscinam in flumine Olschanyk vel Czerchawa ubicumque fieri poterit infra metas ville prefate pro ipsorum usu liberam faciendi facultatem. Insuper eisdem scoltetis et eorum successoribus unam thabernam liberam et unum ortum pro eadem competentem assignamus, qui etiam scolteti sextum denarium de censibus de prefata villa Olschanyk provenientes et tertium denarium de omni re iudicata habebunt. Quamquidem scolteciam Nicolaus et Stephanus prefati eorumque successores legitimi cum omnibus ipsius utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, proventibus, attinenciis, pertinenciis et appendiis universis ad ipsam scolteciam quomodolibet spectantibus, habebunt, tenebunt, utifruentur et pacifice perpetuis temporibus possidebunt, et de nostra nostrorumque successorum voluntate vendent, donabunt, commutabunt et in suos ac successorum suorum usus beneplacitos convertent, prout ipsis et eorum successoribus legitimis melius et utilius videbitur expedire. Insuper omnes et singuli kmethones et incole ville predictae Olschanyk in silvis et mericis nondum exstirpatis viginti annis, in campis vero antiquis et diu exstirpatis decem annis continue se sequentibus, ab omnibus dacionibus, censibus, contributionibus ac aliis quibuscumque solucionibus nostris exempti grata pociuntur libertate; elapsa vero huiusmodi libertate quilibet kmetho de quolibet laneo seu manso, pro annali censu, nobis et nostris successoribus singulis annis circa festum sancti Martini per decem scottos comunis monethe in regno decurrentis, duos pullos, duos caseos et viginti owa (sic) solvere tenebuntur et debebunt. Circa quodquidem festum sancti Martini ipsi kmethones et incole ville predictae de quolibet manso mensurato solvent pro decima sex grossos in moneta comuni, plebano vero pro missalibus quilibet kmetho unam mensuram siliginis et alteram avenae. Racione cuius scoltecie Nicolaus et Stephanus prefati eorumque successores legitimi, dicta libertate elapsa nobis et successoribus nostris ad quamlibet expeditionem generalem cum uno equite cum balista vel arcu in equo quatuor vel quinque marcas valenti obsequi tenebuntur et servire. Ceterum volumus ut hec scoltecia, quam Nicolao et Stephano prefatis in villa Olschanyk vendidimus, iure feudali censeatur. Eximimus insuper absolvimus et perpetuo liberamus kmethones et quosvis ville Olschanyk predictae incolas ab omni iurisdiccione et potestate omnium regni nostri palatinorum, castellanorum, capitaneorum, dignitariorum, iudicum, subiudicum ceterorumque officialium et ministerialium eorumdem, ut coram ipsis vel ipsorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis puta furti, incendii, homicidii et membrorum mutilacionis seu quibusvis aliis enormibus excessibus citati minime respondebunt nec aliquas penas solvere tenebuntur, sed kmethones et incole ville predictae coram scoltetis suis, qui pro tempore fuerint, scolteti vero prefati aut successores eorum legitimi coram nobis aut iudicio nostro generali, dum tamen per nostram

litteram sigillo nostro sigillatam evocati fuerint et citati, et hoc si in reddenda iusticia negligentes forent et remissi, tunc non aliter quam suo iure Maydburgensi predicto, de se querulantibus respondere sint astricti. In causis autem criminalibus et capitalibus superius expressatis iudicandi, sentenciandi, corrigendi, plectendi et condemnandi scoltetis ville prefate Olschanyk pro tempore existentibus plenam damus et omnimodam tenore presencium concedimus facultatem, prout hoc ipsum ius theotonicum Maydburgense predictum in omnibus suis punctis, articulis, sentenciis, condicionibus et clausulis postulat et requirit, iuribus tamen nostris regalibus in omnibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostre maiestatis est appensum testimonio litterarum. Actum in Byecz feria secunda infra octavam sancti Martini confessoris et pontificis gloriosi. Anno domini millesimo quadringentesimo vigesimo tercio. Presentibus reverendis in Christo patribus dominis: Sbigneo electo confirmato Cracouiensi, Iohanne Chelmensi episcopis, nec non magnificis strenuis et nobilibus Iohanne de Tharnow Cracouiensi, Nicolao de Michalow Sandomiriensi, Iacobo de Coneczpole Siradiensi palatinis et Iohanne de Szekoczini castellano Lublinensi multisque aliis fidedignis nostris fidelibus dilectis. Datum per manus venerabilium Iohannis Schaffranecz decani Cracouiensis regni Polonie cancellarii nec non Stanislai Czolek cantoris Cracouiensis eiusdem regni vicecancellarii sincere nobis dilectorum.

Ad relacionem eiusdem domini
Stanislai Czolek regni Polonie vicecancellarii.

Oryginał na arkuszu pergaminowym w czterech miejscach w pośrodku przeciętym. Na sznurku kręconym z nici jedwabnych koloru zielonego i różowego zawieszona mocno nadkruszona średnia pieczęć królewska; w dokumencie jest mowa o majestatycznej. Na zagętce czytamy: Lectum per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Arch. Metr. Lit. Nr. 113.

47. W Krakowie 9. marca 1424.

Władysław Jagiełło dołącza do zapisanego wiana żonie swej Zofii na mieście Korezynie, wsie Zagosez i Boguczyce około Wiślicy leżące.

Oryg. perg. bez pieczęci i sznurka. Arch. Metr. Lit. Nr. 267. Druk. w Cod. ep. Vitoldi p. 620—621.

48. W Krakowie 18. marca 1424.

Władysław Jagiełło potwierdza nadanie prawa magdeburskiego Dobczycom udzielone 25. kwietnia 1362 r. przez Kazimierza W.

Oryginał pergaminowy bez pieczęci i sznurka o piśmie wybladłym mocno przez wilgoć uszkodzony znajduje się w zbiorach hr. W. Baworowskiego. Z oryginału innego znajdującego się w archiwum miasta Dobczyc oddrukowano w Akt. gr. i ziem. T. 3 p. 190.

49. W Koninie 1. maja 1424.

Władysław Jagiełło nadaje Pełce ze Struadlicz 50 grzywien na części wsi Mokrsko, którą tenże ma posiadać aż do wykupna dłużnych mu sum »ita

tamen quod nobis ad expeditionem proximam bohemicam seu subsidio quod sumus Smo. principi dom. Sigismundo Rom. et Hungarie regi etc. obligati una hasta et quattuor sagittariis bene armatis venire tenebitur.«

Oryg. perg. bez pieczęci; przecięty. Arch. Metr
Lit. Nr. 266.

50. W Koninie 2. maja 1424.

Władysław Jagiełło zapisuje 100 grzywien Domaratowi z Kobylan na zamku Zawichoście.

Obacz potwierdzenie z 2. marca 1428 r. niżej pod
Nr. 65.

51. W Gnieźnie 8. lipca 1424.

Władysław Jagiełło zapisuje Domaratowi z Kobylan kasztelanowi Bieckiemu 700 grzywien na zamku Zawichoście.

Obacz potwierdzenie z 2. marca 1428 niżej pod
Nr. 65.

52. S. L. et D. 1418—1425 r.

Władysław Jagiełło zezwala na nową lokacyę miasta Trębowli z drugiej strony rzeki Gniezny i uwalnia mieszczan na przeciąg ośmiolecia od składania czynszów i robocizny.

Pro foro fiendo in Trebowla et fundacione nove civitatis.

Wladislaus dei gracia rex Polonie etc. Significamus tenore presencium etc. Quomodo inter alias occupacionis nostre curas ad hoc studium mentis nostre extenditur, ut loca regni nostri deserta hominum inhabitacione repleta debite excolantur, ut inde virtus prudencie nostre laudetur et status regni nostri predicti sub felici regimine condicioni meliori sublevetur, fideli nostro Ia. civi Threbowliensi cuius fides et industria apud nos multipliciter commendatur dedimus plenam potestatem et integram facultatem civitatem de novo locandi ex opposito civitatis nostre Threbowla ex alia parte fluminis dicti Nozda et homines cuiuscumque status aut condicionis extiterint undecunque venientes ad eandem civitatem convocare preterquam de civitate nostra T(hrebowla) et de aliis civitatibus nostris quarum incolas sine loci mutacione volumus residere, dantes et concedentes omnibus dicte civitatis incolis ipsam inhabitantibus vel inhabitare volentibus omnibus iuribus, privilegiis libertatibus et immunitatibus quibus civitas nostra Threbowla potitur utifruiri et gaudere, novam civitatem predictam antique attribuentes et in utraque illarum forum annuale singularis annis ipso die festo sancti Iacobi apostoli ab omnibus mercatoribus omnibus rebus cuiuscumque fuerint generis vel speciei statuimus exercendum perpetuo et in evum, decernentes, ut quicumque homines ad dictam civitatem cum rebus suis vendendi vel emendi gracia accesserint securitate nostra accedendo et rece(de)ndo pociantur, nisi tales sint, quos iura non permittunt et quibus merito

fidedignorum consorcia denegantur. Hoc tamen expresso, quod predicta civitas et ipsius incole ad iurisdictionem advocati Threbowliensis pertinere debebunt et citati pro quibuscunque causis tam magnis quam parvis respondere teneantur. Ut autem prefata civitas condicionem valeat meliorem obtinere, ipsam et eius incolas universos ab omnibus censibus, exactionibus, contributionibus et quibusvis aliis daciis et solucionibus, laboribus et angariis, ad octo annorum continue sequencium spacium, eximimus, absolvimus, et tenore presencium liberamus, de quibus nobis aut nostris capitaneis vel exactoribus aut collectoribus, durante huiusmodi libertate nostra, nequaquam respondere sint astricti, sed ipsa pro utilitatibus et edeficiis civitatis nostre predictae deputent et convertant. Vobis igitur capitaneis, burgrabiis, woyewodis, exactoribus et colectoribus nostris, qui pro tempore fueritis, mandamus, quatenus cives civitatis nostre predictae circa huiusmodi libertatis gratiam conservantes, census, contributiones vel quamcumque soluciones, exactiones, dacias, labores vel angarias nullatenus ab ipsis exigere presumatis. etc.

Kopia z kodeksu Nr. II 68. p. 109—110 bibl. Kórnickiej.

53. W Żarnowcu 5. marca 1425.

Władysław Jagiełło zapisuje księciu Mytkowi Symeonowiczowi 60 grzywien, a mianowicie na żupach Przemyskich i Drohobyckich po 20, na mycie Lwowskiem, tudzież 20 grzywien.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lythwanięque princeps supremus et heres Russye etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo grate fidelitatis studiosa obsequia perpendentes quibus nobis dux Mythco Simeonis conplacuit et in futurum prestancius poterit complacere, horum intuitu volentes ipsum graciaram nostrarum favoribus prosequi et ad obsequia nostra continuo reddere prompociorem, sibi sexaginta marcas monete et numeri polonicalium, quadraginta octo grossos in marcam quamlibet computando in terris Russie in zuppis nostris videlicet Premisliensi viginti marcas, Drohobicensi viginti marcas et theloneo Leopoliensi viginti marcas monete et numeri predictorum racione sallarii annis singulis concessimus et donavimus damusque et concedimus per presentes ad nostre beneplacitum voluntatis. Quare vobis Nicolao de Tarnawa Premisliensi, Dzathconi iudeo Drohobicensi zuppariis, Wolczkoni theoloneatori Leopoliensi, vel qui pro tempore fueritis, officialibus nostris firmis damus regalibus in mandatis, quatenus quilibet vestrum de zuppis et theloneis predictis prefato Mythconi Symeonis, ad racionem sexaginta marcarum predictarum, singulis quattuor temporibus anni per quinque marcas det et assignet cum effectu, quittacionesque super expositis ipsius recipiat, quas ad racionem peccuniarum arendacionis vestre in raciociniis nostris vobis ponere faciemus, ad nostre ut prefertur beneplacitum voluntatis, gracie nostre sub optentu (sic) secus non facturi. Datum in Zarnowecz feria quinta proxima post festum sancti Gregorii. Anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo quinto.

Ad relacionem venerabilis domini

Stanislai Czolek regni Polonie vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy. Pieczęć oderwana, pozostał tylko pasek perg. W Arch. Metr. Lit. Nr. 116.

54. W Przemyślu 18. kwietnia 1425.

Janusz, biskup Przemyński, daje prawo lokacyi wsi Nowy Domaradz obok Domaradza starego na prawie niemieckiem Wojtkowi sottysowi z Domaradza.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Quamvis liberalitatis nostrae dextera cunctis ad largiendum sit habilis quadam generalitate, illis tamen quadam specialitate fit debitor, pro quibus laudabilia opera, et virtutum insignia probabiliter intercedunt. Proinde nos Ianussius dei gratia, episcopus Premisliensis, significamus notificantes tenore praesentium quibus expedit tam praesentibus quam futuris praesentium notitiam habituris, universaliter singulis et singulariter universis. Quomodo cupientes utilitates nostri episcopatus meliorare et augere, cum ex desertis locis et silvis modicam utilitatem consequi possumus et habere, ut exinde fructus et utilitates nostro episcopatu proveniant temporibus profuturis, propter quod habita diligenti consideratione fidelium obsequiorum providi Alberti alias Woytkonis Pauli, sculteti villae nostrae Domaradz, quae nobis a retroactis iam temporibus fideliter exhibuit et per exhibitionem eorundem in conspectu nostro gratus esse meruit ac acceptus, volentes igitur eundem speciali gratiarum nostrarum praerogativa harum intuitu reddere consolatum, ut non solum ipse et sequaces ipsius sed et caeteri nostri fideles per hoc reddantur ad nostra servitia in antea promptiores, de speciali voluntate et consensu fratrum nostrorum tunc capitulariter congregatorum videlicet: Francisci decani, Benedicti praepositi, Ioannis Volmari cantoris, Philippi officialis, Nicolai de Sandomiria, Ioannis Woygandi et Petri rectoris ecclesiae parochialis in Mosciska canonicorum nostrae Premisliensis ecclesiae, sibi et suis haeredibus ac successoribus legitimis prope villam nostram Domaradz praedictam in silvis nostris et nemoribus ex utraque parte fluvii Łączka dicti, quae fluit et cadit in fluvium dictum Stobnica ad locandum et perficiendum iure theutonico novam villam quae suo nomine dici debeat Nowy-damaradz¹⁾ et nuncupari, omnia iura polonica, quae ipsum ius theutonicum quomodolibet impedire et perturbare consueverunt, removens. Quinquaginta mansos mensurae franconicae in dictis silvis et mericis ac nemoribus extirpandi, et locandi damus, donamus et praesentibus concedimus plenam et omnimodam potestatem, conferentes, concedentesque et donantes ac perpetua et irrevocabili donatione exnunc conferimus largientes eidem Alberto sive²⁾ Woytkoni suisque legitimis haeredibus et successoribus, scultetiam ibidem perpetuo habendam, tenendam et iure haereditario possidendam, alienandam, obligandam, vendendam, et ad usus quoslibet beneplacitos libere communicandam, cum pertinentiis et iuribus infrascriptis, videlicet: Quod de eisdem quinquaginta mansis, sive eosdem locare poterit, sive non, tres mansos liberos una cum supersticiis obszary vulgariter nuncupatis pro se et suis successoribus reservabit, tabernam liberam, molendina, cum suis emolumentis et piscinis ac piscaturis, quantas facere poterit et parare; banca sive mensa panni et sutorum, macellum carniarum, sartorum, fabrorum, pannicidarum et aliorum mechanicorum, quos ibidem eriget sive locaverit, pro quolibet mechanico unum ortum, ac cum tertio denario iudiciali et cum sexto

¹⁾ Nomenklatura ta nieutrzymała się, nowa lokacya weszła w starą i obie przyjęły starą nazwę: Domaradz, dziś wieś w powiecie Brzozowskim nad Stobnicą. — ²⁾ W kopii: eidem.

denario censuali, ad dictum scultetum et ipsius haeredes ac legitimos successores, iure haereditario pertinebunt. Adjungimus etiam ecclesiae parochiali et ejusdem rectori, ad quem emethones dictae nostrae villae spectare et pertinere videbuntur, duos mansos liberos una cum pratis et piscina quam sibi aedificare debebit, in loco competenti et locare unumque mansum pro pascuis sive greges pellendo qui skothnica vulgariter nominatur. Ut autem villa nostra Nowydomaradz eo citius et facilius locari poterit, omnibus locandis ibidem in silvis, mericis et nemoribus nostris praedictis, a data praesentium ad viginti annos damus et conferimus plenam et omnimodam libertatem, eximentes ipsos ab omnibus nostris solutionibus, dicta libertate pendente, veris solutionibus, collectis, exactionibus, laboribus, angariis et perangariis, quibuscunque nominibus nuncupentur. Qua libertate exspirata emethones dictae villae Nowydomaradz de quolibet manso plene mensurato tres fertones, unum modium avenae, et duos pullos, pro decima vero sex grossos, juxta modum et consuetudinem aliarum villarum nostrarum circumquaque adjacentium nobis et nostris successoribus annis singulis in festo sancti Martini solvere tenebuntur et sint astricti, plebano vero qui pro tempore fuerit et curam animarum emethonum et incolarum dictae nostrae villae habuerit et gesserit etiam annis singulis unam mensuram siliginis et unam avenae, solvere debebunt et tenebuntur. Insuper eximimus omnes inhabitatores praedictae villae cuiscunque conditionis existant ab omnibus iudiciis, iurisdictionibus omnium palatinorum, castellanorum, iudicum, subjudicum et officialium quorumcunque, ita quod coram ipsis, aut ipsorum aliquo pro quibuscunque causis, magnis sive parvis citati minime respondere tenebuntur, sed tantum coram ipsorum sculteto, et scultetus coram nullo, nisi coram nobis aut nostro iudice, dum per nostram literam evocatus fuerit, suo iure theutonico de se quaerulantibus respondebit. Alias autem omnes causas seu crimina commissa idem scultetus cum scabinis ad hoc deputatis iudicabit, sententiabit, condemnabit, puniet, seu executionem faciet, forma iuris theutonici ab omnibus observata. Conferimus etiam, et damus praenominato sculteto et suis successoribus legitimis venandi et aucupandi in dictis nostris silvis plenam potestatem et omnimodom facultatem, etiam mellificia habendi et parandi, quotquot in eisdem nostris silvis, pro sua et suorum successorum utilitate, parare poterint, ipsis perpetue ascribimus, adjungimus et appropriamus, tali tamen adhibita conditione, ut idem Woytko et sui successores legitimi, occasione donationis nostrae praedictae, nobis et nostris successoribus praedictis ad quamlibet expeditionem necessariam et generaliter iuxta consuetudinem scultetorum aliarum nostrarum villarum, cum uno balista in equo valenti servire totaliter sint astricti. Harum quibus nostrum ac dicti nostri capituli sigilla in fidem et testimonium omnium praemissorum praesentibus sunt subappensa. Praesentibus honorabilibus nobiles et discretis viris, dominis Clemente de Hoczow, Nicolao de Crosna, Nicolao de Strzelcowice, ecclesiarum parochialium rectoribus, ac Swanscone de Bagow, Martino de Naquassyno, Nicolao de Swinki, haeredibus, Petro Ioannide notario civitatis, et aliis quam pluribus testibus fidedignis. Actum et datum Premislae, feria quarta proxima post octavas paschae, anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo quinto.

Kopia w Rosa I. pag. 155—159 z potwierdzeniem biskupa Piotra z Bnina Moszyńskiego z 14. grudnia 1482 r., w którym nadto łączy dwie lokacje Nowy i Stary Domaradz w jedną „tamquam simul junctas uno et eodem iure, privilegio, libertate atque donatione gaudere debere decrevimus“.

55. W Sanoku 26. sierpnia 1425.

Janusz z Kobylan starosta i Mikołaj z Tyrawy sędzia Sanoccy, potwierdzają sprzedaż pola zwanego Stepków Kąt na rzecz Klimaszka i Pawła z Pobiedny.

Obacz potwierdzenie Jagielly pod Nr. następnym.

56. W Przyszowie 7. września 1425.

Władysław Jagiełło potwierdza Klemensowi i Pawłowi z Pobiedny dwa dokumenta sprzedaży wydane im przez Janusza z Kobylan łowczego Krakowskiego i starostę Sanockiego, i Mikołaja Czeszyk z Tyrawy sędziego Sanockiego.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Ne error oblivionis actis sub tempore versantibus quoquomodo pariat detrimenta, alta regum consilia decreverunt ea solidis scripturarum fundamentis commendare, in quorum fideli custodia nullis marcescant temporibus, sed semper iugis perhennacione memorie incomutabiles sine mutacione servantur, ne lapsu temporis evanescant. Proinde nos Wladislaus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cracowie, Sandomirie, Sira-die, Lancicie, Cuiuaie, Littuanieque princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres et cetera. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quomodo pro parte nobilium Clementis et Pauli de Pobyedne fratrum, terrigenarum Sanocensium fidelium nobis dilectorum oblata peticio continebat, quatenus ipsis quasdam litteras iudicii nostri Sanocensis sub sigillis strenui Ianuschii de Cobylany venatoris Cracowiensis et capitanei Sanocensis ac nobilis Nicolai dicti Czesszyk de Tyrawa iudicis Sanocensis fidelium nobis dilectorum, de innata nobis regie benignitatis clemencia ipsis easdem litteras ratificare, innovare, aprobare et confirmare dignaremur. Quarum tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis:

Ianuschius de Cobylany venator Cracouiensis et capitaneus Sanocensis ac Nicolaus Czesszyk heres de Tyrawa iudex Sanocensis una cum ceteris nobilibus infrascriptis terrigenis protunc iudicio asedentibus, significamus universis et singulis presentibus atque futuris quibus expedit tenore presencium. Quod personalliter accedentes nobiles Iohannes, Nicolaus, Stognew, Szawissza, Dobek, fratres germani dicti Costirowezi, animo bene deliberato, voluntate ipsorum spontanea suorumque amicorum bono freti consilio iusto vendicionis et empcionis titulis intervenientibus vendiderunt curiam ipsorum una cum campo dicto Stepkowkant, nobilibus Klimaschkoni et Paulo germanis, heredibus in Pobyedne et ipsorum legitimis successoribus prefatum Stepkowkant cum omni iure et dominio tam longe et late prout graciousissimus dominus ac dominus rex noster Wladislaus propria in persona sedens in equo limitavit ac metivit (!), cum rippa fluvii dicti

Sanoczek, cum omnibus et singulis pertinentiis, prout ab ipsis et ipsorum predecessoribus actenus est possessa, pro centum marcis monete Cracouiensis et numeri polonialis, in quamlibet marcam computando quadraginta octo grossos. Quiquidem prememorati fratres Iohannes etc. rite et racionabiliter contulerunt ac resignaverunt dictam curiam Stepcowkanth nobilebus Climaschkoni et Paulo germanis de Pobyedne et ipsorum legitimis successoribus perpetuis temporibus possidendum, utifruendum et in usus ipsorum beneplacitos convertendum. In huius rei testimonium sigilla nostra presentibus testibus sunt appensa: strenuo Marcissio herede de Roghy vexilifero Cracouiensi, Mathiassz de Boyszka, Petro avvocato Sanocensi et nobilebus Pelka de Iuriowycze, Nicolao Szamba, Iohanne Dolinsky, Iohanne et Spirkone fratribus de Schemussowa ac ceteris nobilebus fidedignis. Actum et datum in Sanok dominico proximo post festum Bartholomei apostoli gloriosi. Anno natiuitatis domini millesimo quadringentesimo vicesimo quinto.

Alia vero littera sequitur de verbo ad verbum et est talis:

Nos Ianussius de Čobylany venator Cracouiensis et capitaneus Sanocensis nec non Nicolaus Czesszyk de Tarnawa (sic) index eiusdem terre Sanocensis, recognoscimus tenore presencium, quibus expedit presentibus et futuris. Quod coram nobis nostrisque assessoribus constitus (sic) personaliter Honko Allexander de Marcowcze heres, sanus mente et corpore existens, non compulsus nec coactus, sed de sua bona ac spontanea voluntate recognovit se vendidisse mediam partem hereditatis Marcowcze ¹⁾ quam habuit et possedit Clementi et Paulo heredibus de Pobyedne pro quinquaginta marcis mediorum grossorum, quadragita octo grossos in quamlibet marcam computando cum omni iure et dominio, prout solus tenuit et possedit Clementi et Paulo nichil pro se et suis posteris penitus reservando et imperpetuum (sic) eisdem predictam mediam partem hereditatis Marcowcze cum pratis, campis, silvis, agris, gays, nemoribus, mellificiis, aquis, stagnis, aquarum decursibus, piscinis molendinis ac utilitatibus universis quibuscumque nominibus censeantur, prout predicta media pars predicte hereditatis Marcowcze longe, late et circumferencialiter est distincta resignasse tenendam, habendam, vendendam, donandam, commutandam, alienandam, utifruendam et ad usus beneplacitos convertendam, prout eisdem Clementi et Paulo et suis legitimis successoribus melius videbitur expedire; promittentes idem Honko Allexander predictos Clementem et Paulum ab omni impedimento atque dampno racione medie partis predicte hereditatis relevare. In cuius rei testimonium sigilla nostra presentibus sunt appensa. Acta sunt hec sabbato die proximo post octavam sancte et individue trinitatis. Anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo. Presentibus hiis testibus: Mathiassz de Boyska; Sigismundo, Nicolao et Pelka de Iuriowicze, Andrea pixidario de Lubno, Nicolao de Pella et aliis quampluribus fidedignis.

Nos vero huiusmodi litteras sufficienti videntes probatas examine et ea iuris undique subnixa firmitate attendentes nec viciatas aut suspectas sed omni prorsus veritate conspicuas, de innata nobis benignitate ipsas ratificamus, gratificamus, approbamus innovamus et confirmamus, decernentes ipsas per presentes robur obtinere perpetue firmitatis, Harum quibus sigillum nostrum presentibus est appen-

¹⁾ Markowce wieś w Sanockim obwodzie.

sum testimonio litterarum. Datum in Przyssow feria sexta in vigilia nativitatis beatissime Marie virginis. Anno domini millesimo quadringentesimo vicessimo quinto. Presentibus magnificis et strennuis Iohanne de Tarnow Cracouiensi, Iacobo de Coneczpole Siradiensi palatinis; Andrea Czolek de Szelechow subcamerario et capitaneo Sandomiriensi; Thoma Szeliga Siradiensi, Petro Wlodconis Leopoliensi subcamerariis; Clemente de Byelany dicto Czolek castellano Szadibensi (sic) et aliis quam pluribus fidedignis. Datum per manus venerabilium virorum Iohannis Schaf-franez cancellarii et Stanislai Czolek custodis Gneznensis cantoris Cracouiensis stolati (sic) Sandomiriensis ecclesiarum sincere nobis dilectorum.

Ad relacionem eiusdem venerabilis

Stanislai Czolek regni Polonie vicecancellarii et cetera.

Oryginał pergaminowy; na sznurku z nici jedwabnych koloru zielonego i jasnosinego zawieszona mała pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 115.

57. W Żukowie 27. września 1425.

Władysław Jagiełło zapisuje Piotrowi Szafrącowi podkomorzemu i staroście Sieradzkiemu 300 grzywien na wsi Falisławicach w Sandom. z prawem wykupna tejże za taką samą sumę.

Oryg. perg. przecięty bez pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 268.

58. W Krośnie 8. listopada 1425.

Władysław Jagiełło potwierdza zapis posagu i wiana w sumie 600 grzywien uczyniony przez Mikłasza z Felsztyna na rzecz żony Elżbiety, na wsi Kołpiec w Drohobyckiem, którą to sumę król był poprzednio Mikłaszowi na tejże wsi zapisał.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lithwanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris. Quomodo nobilis Miiclassius de Felstin, nobis fidelis dilectus, ad nostre maiestatis nostrorumque barronum (sic) personaliter veniens presenciam, non compulsus nec coactus neque aliquo errore seductus, sed ex certa ipsius sciencia voluntateque ultronea, nobis sollicite ac humiliter supplicavit, ut sexingentas marcas, quas a nostra maiestate, intuitu suorum serviciorum fidelium nobis multipliciter impensorum, et eciam racione ducentarum marcarum nobis per ipsum concessarum, super villa nostra Colpiecz ¹⁾ in terra Russie et districtu Drohobicensi sita meruit obtinere, generose Elizabeth consorti sue legittime occasione veri, iusti et legittimi dotis et dotalicii, super predicta villa potuisset assignasse. Unde nos attente ipsius fidelium serviciorum perpendentes studiosam constanciam, nostre celsitudini grate per ipsum exhibitam, in sexingentis marcis numeri et ponderis polonicalium, in quamlibet marcam quadraginta octo grossos computando, predictam villam Colpiecz prenominato Miiclassio

¹⁾ Kołpiec wieś w Samborskim obwodzie, w parafii Drohobyckiej.

Elizabeth consorti sue legitime dare, conferre et iusto dotis dotalicique titulo inscribere dignati sumus consentire, presentibusque consentimus, ita tamen, ut si, quod absit, prefatum Miiclassium ab hac luce migrare contingerit, ipsa Elizabeth superstite remanente, eadem Elizabeth memoratam villam Colpiecz prout in suis metis et graniciis longe lateque et circumferencialiter ab antiquo est limitata et distincta, cum omnibus et singulis ipsius ville utilitatibus, fructibus, proventibus, censibus, redditibus, coherenciis, pertinentiis et appendiis universis ad eam quomodolibet spectantibus, in sexingentis marcis habebit, tenebit, usufruetur et pacifice possidebit tamdiu, donec predicta Elizabeth vitam duxerit in humanis temporalem et statum sue continencie servaverit vidualem. Postquam autem soluta esset ab humanis et debitum solverit carnis universe aut ad secundas nuptias convolaverit, extunc exsolutis predictis sexingentis marcis per nos aut nostros successores ipsorum Miiclassy et Elizabeth liberis vel legitimis successoribus, predictae ville possessio ad nos revertetur pleno iure, non obstante eciam, si predicta Elizabeth prius quam Miiclassius ipsius maritus ab hac luce decederet. Nichilominus predicto Miiclassio possessionem prenominate ville, in sexingentis marcis super eadem villa assignatis, ad ipsius dumtaxat vite tempora volumus tenere et servare, iuribus nostris semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio litterarum. Datum in Croszna feria quinta proxima post festum omnium sanctorum. Anno domini millesimo quadringentesimo vigesimo quinto.

Ad relacionem venerabilis domini
Stanisłai Czołek, regni Polonie vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy w trzech miejscach przez środek przecięty, pismo prawie zupełnie spełzło przez wilgoć. Pieczęć i pasek odpadły. Po prawej stronie zagjętki na zewnętrznej stronie czytamy: Lectum per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Taże samą ręką po lewej stronie: Reponatur Cracovie anno domini millesimo CCCC^o sexagesimo nono pro proximo festo pentecostes coram domino rege et consiliariis. Arch. Metr. Lit. Nr. 114.

59. W Krasnymstawie 30. marca 1426.

Władysław Jagiełło nadaje mieszkańom Olkusza prawo górnicze.

In nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Omnium rerum actus et ordinatio ab hominum memoria subito laberentur nisi sagax humane nature condicio elementa litterarum previdisset, quibus universa fixa stabilitate subsistunt et perpetua soliditate firmantur. Proinde nos Wladislaus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyauie, Litwanieque princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres, etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quomodo in nostre maiestatis presenciam personaliter constituti providi viri consules Ylkussienses fideles nostri dilecti litteras super structuris moncium et fodinarum Ylkusiensium et iuribus eorum habitas ipsis ex casu infortuito ignis voragine consumptas et exustas lamentabiliter exposuerunt, nostre instantissime supplicantes maiestati, ut ipsis denuo litteras super iuribus moncium et fodinarum et presertim super iure montanico

conferre dignaremur. Et quia inter occupationis nostre curas ad hoc mentis nostre studium attenditur, ut in regno nostro thesauros in profectum nostrum et regni producamus, ut inde virtus providencie nostre laudetur et status regni nostri predicti sub regimine felici condicione meliori sublevetur, nos itaque considerata ipsorum et aliorum cooperariorum pure fidelitatis constancia, quam circa structuram moncium et fodinarum super inquisitione minere, plumbi et cuiusvis alterius metalli ibidem in Ylkus, bona ipsorum et sumptus graves impendere non formidant, petitionibus ipsorum benigniter acclinati, volentes ipsis pietatis nostre donis subvenire indampnesque et ad struenda montana predicta magis attentos reddere et prompiciores, universis et singulis consulibus, civibus, cooperariis, propositoribus, cultoribus, laboratoribus cuiuscumque status condicionis aut eminencie existunt, in civitate et extra civitatem Ylkus nostram predictam ubilibet consistentibus et habitantibus, montana predicta colentibus et colere volentibus, ius montanicum dedimus et presentibus damus et conferimus ratam et integram facultatem in montibus Ylkusiensibus predictis in quibus minerarum copia abscondita indicatur, fodendi, querendi, indagandi, ducendi, portandi et in formas banneorum et porcionum et alias ex quibus ipsis profectus emineat [condien]di ¹⁾ eo iure, more et consuetudine, quibus in [aliis] regnis nobis vicinis Hungarie et Bohemie moncium magistri et fossores gaudent et fruuntur, removens omnia iura et consuetudines [univ]ersas que ius montanicum perturbare [consve]verunt. Et quia residencia et continua assiduitas laborum circa fodinas moncium propter evit[and]am periclitacionem moncium requiritur, ne ergo quispiam cultorum et laboratorum moncium per evocacionem alibi quam ad ius suum montanicum dispendia et dampna perciperet, eximimus, absolvimus et perpetuo liberamus omnes et singulos montanistas, cooperarios, propositores et cultores et laboratores ab omni iurisdiccione et potestate omnium regni nostri pallatinorum, castellanorum, capitaneorum, dignitariorum, iudicum, subiudicum ceterorumque officialium et ministerialium eorundem, ut coram ipsis vel ipsorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis, puta furti, incendii, et membrorum mutilacionis seu quibusvis aliis enormibus excessibus citati minime respondebunt nec aliquas penas solvere tenebuntur, sed omnes et singuli montaniste, cultores et laboratores predicti et presertim carboniste, minerarum venditores, ligmade ²⁾, ceterique officiis manualibus quibusvis in montanis quomodolibet servientes pro causis et quibusvis excessibus et signanter plumbi, minere et mineralium debitis, coram zuppario pro tempore existente aut eius vicezuppario iurato et scabinis iuris montanici, per consules civitatis nostre Ylkus predicte constitutis et electis, respondere sunt astricti. In causis autem criminalibus et capitalibus superius expressatis zuppario eiusque vicezuppario et scabinis pro tempore existentibus iudicandi, sentenciandi, corrigendi, puniendi, plectendi, condemnandi plenam damus et omnimodam tenore presencium concedimus facultatem, prout hoc ipsum ius montanicum in omnibus punctis, articulis, sentenciis, condicionibus et clausulis postulat et requirit, iuribus tamen nostris regalibus semper salvis. Et si cuiquam cultorum et laboratorum

¹⁾ Dziura w pergaminie. — ²⁾ Łabecki w kopii czyta: lignicidae, w oryg. czytamy: ligmade, wyraz od ligo urobiony: qui ligone terram vertunt se. lizonizant.

predictorum pronunciacionis et declaracionis sententia zupparii, vicezupparii et scabinorum predictorum in aliquo insufficienti minus iusta videretur, causam ipsam prosequendam coram consulibus dicte civitatis nostre Ylkus alias coram maiestate nostra si in reddenda iusticia fuerint tepidi et remissi revocandi et appellandi liberam habeant facultatem. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Actum in Crasnystaw feria tertia proxima post dominicam Ramispalmarum anno domini millesimo quadringentesimo vigesimo sexto. Presentibus reverendis magnificisque et strenuis dominis Iohanne dei gracia episcopo Chelmeni, Iohanne de Tharnow pallatino Cracouiensi, Michaele de [Czysz]ow Sandomiriensi et Domarath Byeczensi castellanis, Paulo Zlodzey gladifero Cracouiensi Marco Rosza magistro coquine regalis. Datum per manus venerabilis Iohannis decani Cracouiensis regni Polonie cancellarii nobis sincere dilecti.

Ad relacionem venerabilis Iohannis
decani Cracouiensis regni Polonie cancellarii.

Oryginał pergaminowy w kilku miejscach zepsuty bez paska i pieczęci; w cesarskiej bibl. publ. Petersburskiej. Kopia, z której drukował Łabęcki „Górnictwo w Polsce“ II. 140—143 zawiera kilka opuszczeń i niedokładności jak np. providis scilicet zamiast previdisset.

60. W Kazimierzu 7. kwietnia 1426.

Władysław Jagiełło potwierdza sprzedaż sąłtystwa w Łopienniku w Chełmskiem za 130 grzywien uczynioną przez Piotra z Przybysławic na rzecz Mikołaja z Chrzastowa pod warunkiem, że tenże w razie wojny jedną włócznią i dwoma łucznicami służyć się zobowiązuje.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus in posterum pariat detrimenta, alta regum et principum consilia decreverunt ea litterarum apicibus et testium annotatione perhennari, ne lapsu temporis evanescant. Proinde nos Wladislaus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Syradie, Lancicie, Cuyauie, Lithwanie princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis tam presentibus quam futuris noticiam presencium habituris. Quomodo coram maiestatis nostre nostrorumque baronum presenciam constitutus nobilis Petrus de Przybyslawicze, digerista curie nostre, sanus mente et corpore non compulsus non coactus nec aliquo errore seductus, scolteciam suam in Lopyennyk villa nostra in terra Russie et districtu Chelmensi seu Krassnystaw ¹⁾ sita, cum omnibus ipsius attinenciis, pertinenciis et appendiis, videlicet cum sex laneis, duabus piscinis, una thaberna et uno molendino, de omni autem re iudicata tercio et sexto de censu denariis prout ipsam a nobis in titulum perpetuum possidebat, strenuo militi Nicolao de Chranstow pro centum triginta marcis monete et numeri poloncialium, videlicet quadraginta octo grossos in marcam quamlibet computando, vendidit ac rite et racionabiliter perpetuo resignavit, per ipsum et eius successores habendam, tenendam et pacifice perpetuis temporibus ac hereditarie possidendam. Quamquidem empcionem vendicionem et

¹⁾ Łopiennik ruski wieś w powiecie Krasnostawskim.

resignacionem, sic ut premittitur, coram nobis rite factam, liberaliter suscipientes, ipsam ratificamus, approbamus, gratificamus et robur perpetue firmitatis decernimus obtinere. Ut autem idem Nicolaus et sui successores liberalitatis nostre auspiciis coadiuti, meritorum suorum que nobis per varia studia obsequiorum prestitit et ad huc prestare magis poterit in futurum digna premia gaudeat se recepisse, sibi et suis successoribus, quatuor mansos nostros in eadem villa nostra Lopyennyk et duas piscinas denuo parandas in fluvio Lopyennycza cum utroque litore eiusdem fluvii ac duobus pratis similiter iuxta et de prope fluvium Wyeprz ad duos laneos se extendentes, quorum omnium et singulorum tam scoltecie quam laneorum piscinarum et pratorum predictorum per nos taliter perpetue donatorum Nicolaum sepedictum et ipsius successores facimus, constituimus veros dominos possessores et heredes perpetuos; ratione cuius scoltecie et donacionis nostre huiusmodi, prefatus Nicolaus et successores sui, nobis cum una hasta et duobus sagittariis, ad quamlibet expeditionem nostram et successorum nostrorum generalem, sicut ceteri terrigene, servire tenebitur et debet. Ut autem prefatus Nicolaus et ipsius successores in dicta villa Lopyennyk prout in suis metis et graniciis ab antiquo est limitata et distincta iurisdiccione liberiori perfruantur, in predicta villa nostra Lopyennyk ius theutunicum quod Maydburgense dicitur constituimus et ponimus perpetuo duraturum, removens ibidem omnia iura polonica et ruthenicalia, que ipsum ius theutunicum plerumque consweverunt (sic) et sunt solita perturbare; eximentes insuper absolventes et perpetuo liberantes omnes et singulos kmethones et quosvis ville predictae inhabitatores et incolas ab omni iurisdiccione et potestate omnium regni nostri palatinorum, castellanorum, iudicum, subiudicum, camerariorum, dignitariorum et quorumvis officialium et ministerialium eorundem, ut coram ipsis aut ipsorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis, puta furti, incendii, sangwinis (sic), homicidii, membrorum mutillacionis seu quibusvis aliis enormibus excessibus citati minime respondebunt nec aliquas penas solvere tenebuntur, sed kmethones et quivis predictae ville inhabitatores et incole tantum coram ipsorum scolteto, qui pro tempore fuerit, scoltetus vero coram nobis vel iudicio nostro generali dum tamen prius per litteram nostram, sigillo nostro sigillatam, evocatus fuerit et citatus, et hoc si in reddenda iusticia negliges compertus fuerit et remissus, tunc non aliter quam suo iure theutunico Maidburgensi predicto de se querulantibus respondere sint astricti. In causis autem criminalibus et capitalibus superius expressatis scolteto ville predictae pro tempore existenti in metis et graniciis eiusdem ville iudicandi, sentenciandi, puniendi, corrigendi, condemnandi et plectendi plenam damus et omnimodam tenore presencium concedimus facultatem, prout hoc ipsum ius theutunicum Maidburgense predictum in omnibus suis punctis, articulis, clausulis, capitulis et condicionibus postulat et requirit. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Actum in Kazimyrz, die dominico quo cantatur in ecclesia domini: quasi modo geniti. Anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo sexto. Presentibus ibidem magnificis, strenuis et nobilibus: Iohanne de Tharnow Cracouiensi, Nicolao de Michalow Sandomiriensi palatinis; Petro Schaffranecz subcamerario Cracouiensi, Laurencio Zaramba de Kalynowa regni Polonie marsalko, Domaratho de Kobylani castellano Byeczensi et Nicolao de Thaczowa dapifero Sandomiriensi et aliis quampluribus

fidedignis. Datum per manus venerabilium virorum Iohannis decani Cracouiensis cancellarii et Stanislai Czolek vicecancellarii regni Polonie, sincere nobis dilectorum.

Ad relacionem eiusdem venerabilis Iohannis
decani Cracouiensis regni Polonie cancellarii.

Oryginał pergaminowy w dwu miejscach przez środek całkowicie w poprzek przecięty. Na sznurku z nici jedwabnych koloru białego, czerwonego i czarnego zawieszona majestatyczna pieczęć królewska, dziś prawie całkowicie starta. Arch. Metr. Lit. Nr. 117.

61. Na łowach w Koźmicach 11. kwietnia 1426.

Władysław Jagiełło zapisuje Domaratowi z Kobylan 100 grzywien na Zawichoście.

Obacz potwierdzenie z 2. marca 1428 pod Nr. 65.

62. W Gnieźnie 4. lipca 1426.

Władysław Jagiełło zapisuje 200 grzywien Domaratowi z Kobylan na Zawichoście.

Obacz potwierdzenie z 2. marca 1428 pod Nr. 65.

63. W Haliczu 27. czerwca 1427.

Wawrzyniec Zareba marszałek koronny, Floryan z Korytnicy kasztelan Wiślicki, Jan ze Sprowy, Szeliga podkomorzy Sieradzki, Michał z Buczacza starosta Halicki, Pasek z Gostawic, Budek z Zaborza, delegowani przez króla sędziowie w sprawie Barbary mieszczanki i Małgorzaty żony wójta Trębowelskiego, przysądżają pierwszej prawo do połowy wójtostwa Trębowelskiego.

Nos Laurencius Zaramba marszałcus regni Polonie, Florianus de Corithnicza castellanus Wisliciensis, Iohannes de Sprowa, Szeliga subcamerarius Syradiensis, Michael de Buczacz capitaneus Haliciensis, Passek de Gosslawicze, Budek de Zaborze, ex commissione serenissimi principis domini ac domini Wladislai dei gracia regis Polonie domini nostri graciosissimi iudices ad premissa specialiter deputati, recognoscimus tenore presencium quibus expedit universis et singulis presencium noticiam habituris. Quod cum citasset et citare procurasset circumspecta Barbara conthoralis Thome civis de Trebowla Antiqua, providam Margaretham uxorem Iohannis advocati de ibidem racione consangvineitatis et propinquitatis parentum ipsorum pro media advocacia ibidem in Trebowla, tandem auditis propositiōibus et responsionibus predictarum Barbare uxoris Thome actricis et Margarethe coniugis Iohannis advocati in Trebowla, et causam propositiōnis ipsarum diligenter perpendentes, invenimus, quod predicta Barbara actrix uxor Thome ita bonum ius habuit ad mediam partem advocacie in Trebowla, post patrem suum dictum Hanzel olim advocatum in Trebowla, quemadmodum Margaretha conthoralis Iohannis in Trebowla advocati. Unde nos visa iusticia sepedicte Barbare actricis uxoris Thome, sibi et suis pueris natis ac nascendis legitimis, mediam partem advocacie in Trebowla cum omni iure et proprietate, molendino, piscina, balneo,

maccellis carnificum, mensarum sutorum, pistorum, piscatorum, culparum et penis, agris, pratis, gays, sareptis, rubetis, mericis et generaliter cum omnibus utilitatibus, quibuscumque nominibus censeantur adiudicavimus et presentibus adiudicamus. Quamquidem mediam partem advocacie in Trebowla, predicta Barbara uxor Thome et sua posteritas potestatem habebit vendendi, commutandi, donandi, alienandi et in suos usus beneplacitos convertendi, prout sibi et sue posteritati eiusdem Barbare uxoris Thome melius videbitur expedire. Insuper ubicumque prefata Margaretha uxor Iohannis advocati in Trebowla domum locaverit circa molendinum in fluminibus dictis Sareth et Nesda eiusdem domus vel plurium domorum pretacte Barbare et eius legitimis successoribus adiudicamus eviterne perpetuis temporibus duraturis. In cuius rei testimonium sigilla nostra presentibus sunt appensa. Actum et datum in Halicz, feria sexta post festum beati Iohannis baptiste. Anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo septimo.

Oryginał perg. Na paśkach pergam. zawieszono dwie sygnetowe pieczęci zupełnie zatarte. Arch. Metr. Lit. Nr. 118.

64. W Przemyślu 20. lipca 1427.

Władysław Jagiełło zapisuje Mytkowi Symeonowiczowi księciu Drucekiemu dobra w Grodeckiem i Szczyrzeckiem leżące w sumie 300 grzywien.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus imposterum pariat detrimenta, alta regum et principum consilia decreverunt ea litterarum apicibus et testium annotatione perhennari ne lapsu temporis evanescant. Proinde nos Wladislaus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Syradie, Lancicie, Cuyauie, Lithwanie princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris noticiam presencium habituris. Quomodo inspectis fidelibus serviciis quibus maiestati nostre preclarus dux Mithko filius Syemoni ducis Druschnensis hactenus complacuit et ad huc aucto fidelitatis studio non cessat complacere, horum intuitu et aliorum laudabilium exerciciorum, quibus apud nostram maiestatem extitit plurimum comendatus, sibi villas nostras Cloppi¹⁾, Wangercze, Kakolowicze, Komarno, Lithewczicze²⁾, vastitatem alias dworziszcze in Grodecensi ac Kleczsko³⁾ in Szczyrzicensi districtibus et in terra Russie situatas, cum omnibus et singulis villarum predictarum utilitatibus, fructibus, redditibus, proventibus, censibus, theoloneis, agris, pratis, campis, pascuis, silvis, nemoribus, gagys, virgultis, mericis, quercetis, borris, pinetis, mellificiis, venacionibus, aucupacionibus, montibus, planis, vallibus, aquis et earum decursibus, molendinis, emolumentis, piscinis, piscaturis, lacubus, stagnis, paludibus, fluviis, rivis, riwlis et quibusvis aliis pertinentiis, obventionibus et appendiis universis ad predictas villas quomodolibet spectantibus, quibuscumque vocabulis vocitentur, eo iure et dominio, quibus eadem villas tenuimus, habuimus et hactenus possedimus, prout eiam prefate ville in

¹⁾ Chłopy powiat Rudki. — ²⁾ Litewka pod Komarnem. — ³⁾ Kliczko paraf. Komarno.

suis metis et graniciis longe late et circumferencialiter sunt ab antiquo limitate et distincte, damus, donamus, conferimus et largimus perpetuis temporibus et in evum per ipsum ducem Mithkonem heredes et successores suos legitimos tenendum, habendum, utfruendum pacifice et quiete perpetue possidendum nec non comutandum, alienandum, obligandum, donandum, nostro tamen consensu ad id accedente speciali ac suos in usus et suorum successorum legitimorum voluntarios convertendum, ita tamen, quod si prefatus dux Mithko in prole legitima quod absit defecerit, extunc solutis fratribus seu proximioribus lineae suae trecentis marcis per nos successores nostros seu per heredes regni Poloniae et coronam, ville predictae ad nos successores nostros et coronam regni Poloniae revertentur pleno iure. Racione cuius donacionis prefatus dux Mithko et sui successores legitimi nobis successoribus nostris et corone regni Poloniae prefatae ad expeditionem, quociens fuerit in terra Russiae proclamata, una hasta et quattuor sagittariis bene armatis in equis valentibus servire tenebitur et debet, solucionibus nihilominus in terris Russiae nobis dari solitis et consuetis penitus pro nobis reservatis et exemptis. Harum quibus sigillum nostre maiestatis est appensum testimonio litterarum. Actum in Premisla die dominico proximo ante festum beate Magdalene, anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo septimo. Presentibus ibidem reverendissimo et reverendo in Christo patribus Iohanne Leopoliensi archiepiscopo et Iohanne Premisliensi episcopo, nec non magnificis et strennuis Floriano de Rokithnicza Visliciensis, Paulo Szlodzey Malogostiensi castellanis; Nicolao de Chranstow gladifero Cracouiensi et Mathia de Bogyska et aliis quampluribus fidedignis. Datum per manus venerabilium virorum Iohannis Schaffranecz decani Craeouiensis cancellarii et Stanislai Czolek vicecancellarii regni Poloniae sincere nobis dilectorum.

Ad relacionem eiusdem venerabilis
Stanislai Czolek regni Poloniae vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy. Na sznurku jedwabnym, koloru żółtego, amarantowego i czarnego wisi zupełnie skruszona już pieczęć majestatyczna. Znajduje się w Rumiancowskim publicznym muzeum w Moskwie. Nr. 122.

65. W Sandomierzu 2. marca 1428.

Władysław Jagiełło zapisuje Domaratowi z Kobylan, kasztelanowi Bieckiemu i marszałkowi królewskiemu 1100 grzywien na zamku Zawichoście na wsiach Sobotka i Janiszów jakoteż na sottystwie w Zawichoście, redukując dawne zapisy w jeden, a mianowicie z 2. maja 1424 r. na sumę 100 grzywien; z 8. lipca 1424 r. na sumę 700 grzywien; z 11. kwietnia na sumę 100 grzywien i z 4. lipca 1526 r. na sumę 200 grzywien, co stanowi łączną sumę 1100 grzywien.

Oryg. pergam. przecięty. Pieczęć oderwana, pozostał tylko pasek. Arch. Metr. Lit. Nr. 269.

66. W Dolinie 12. maja 1429.

Michał wójt i dziedzic wójtostwa w Dolinie darowuje dwa łany plebanom tamecznego kościoła parafialnego.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Cum humana natura aeternitati non commensuratur, expedit igitur, ne ea quae pro tempore fiunt simul cum tempore pereant, sed ut proborum testimonio et sigillorum munimento deducantur in futurum. Proinde nos Michael alias Loczka advocatus et purus haeres advocatae eiusdem in Dolina, existens primus collator ex consensu Vladislai dei gratia regis et ex officio advocatae praedictae cupientesque (sic) ibidem ecclesiam parochialem in honorem virginis gloriosae constructam in proventibus fundare et sublevare, domino Stephano plebano ibidem et eius successoribus duos mansos seu laneos dimensuratos inter laneum Petri Pyk parte ex una et laneum Bedon ¹⁾ Rutheni parte ex altera et piscinas, quotquot in eisdem praedictis laneis duobus radicari possit, una cum pratis, quae extra laneos vulgariter obszary nominantur circa fluvium Krzywy potok nuncupatum et duos ortos, unum post piscinam molendini tam magnum et amplum quatenus duos hortulanos ibidem posset collocare et alium prope ecclesiam praedictam, ubi fructus pro coquina valeant seminare, dare et donare non obmisimus, cum omnibus et singulis eorundem laneorum, piscinarum, pratorum, ortorum fructibus, utilitatibus, proventibus, pertinentiis, attinentiis quibuscunque nominibus appellantur, sine omni censuum solutione regis et advocati, imo penitus pro nobis et pro nostris successoribus nihil excipientes pacifice et quiete libere et secure, damus, donamus, adiungimus, adscribimus, incorporamus, donatione perpetua et non revocabili perpetuis temporibus per eundem dominum Stephanum et eius successores habere, tenere, possidere utifrui et in usus proprios converti, tamen excipientes ne ut valeat ab ecclesia donatione an venditione in aevum separari. His coram testibus: Michaelae, Gruhan ²⁾, Bartossio consulibus in Dolina, Barthossio et Nickel concivibus de Zydaczewo, Henrico Czipser ³⁾ et Paulo institute etiam de Zydaczewo et Nicolao notario etiam de Zydaczewo qui et hanc formam notavit. Actum et datum in Dolina in domo domini plebani. Anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo nono, feria quinta in octava ascensionis domini et proprio sub sigillo.

Kopia w Trzeb. p. 111. w Rosa II. p. 272—3 z dodatkiem locus sigilli pensilis, quod ad praesens non est, tantum cordula sericea relicta demonstrat illud fuisse subappensum in antea. Potwierdzenie Zygmunta I. z daty: Cracoviae in conv. gener. feria quinta ante festum sancti Valentini anno 1518 zawiera zmianke w lekcyi inion, poniżej uwzględnione i znajduje się w Rosa II. pag. 280—284.

67. W Kostrzynie 24. czerwca 1429.

Władysław Jagiełło zapisuje Domaratowi z Kobylan 100 grzywien na zamku Zawichoście wsiach Sobótce i Janiszowie w Sandomirskim.

Oryg. pergam. z małą król. pieczęcią na pasku perg. zawieszoną przerzniętą. Arch. Metr. Lit. Nr. 270.

¹⁾ Bednus. — ²⁾ Sinhan. — ³⁾ Cipser.

68. W Przemyślu 8. listopada 1429.

Władysław Jagiełło zezwala Waśkowi Bogdanowi z Wojutyecz na wykupno wsi Babina od Fredry z Paćkowie za 150 grzywien zabezpieczając mu na tejże wsi 50 grzywien, które ostatni dał staroście Samborskiemu Piotrowi Odrowążowi na naprawę zamku Samborskiego.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lythwanieque (sic) princeps suppremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis, presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quomodo attentis fidelibus serviciis quibus nobis nobilis Waschco Bogdan de Woywticz fidelis noster dilectus complacuit et in futurum aucto fidelitatis studio prestancius complacere poterit, horum intuitu volentes ipsum specialium graciaram nostrarum prosequi favoribus et ad servicia continua reddere continuo prompcioem, sibi villam nostram Babyno ¹⁾ in terra Russye et districtu Samboriensi sitam de manibus nobilis Fridro de Paczkowycze, quam a nobis in centum quinquaginta marcis communis monete et numeri polonicalis, videlicet in quamlibet marcam quadraginta octo grossos computando, tenuit et possedit, redimere et liberare, cum omnibus et singulis ipsius utilitatibus indulsimus et presentibus indulgemus. Adiungentes et inscribentes eidem Waschconi et ipsius successoribus legitimis in eadem villa Babyno, quinquaginta marcas monete communis, quas strenuo Petro Odrowansch capitaneo nostro Samboriensi, pro reparacione murorum castri nostri Samboriensis dedit et omni effectu assignavit. Quasquidem ducentas marcas eidem Waschconi et suis successoribus legitimis in et super villa nostra Babyno damus, donamus, inscribimus et largimur, cum omnibus et singulis ipsius utilitatibus, censibus, proventibus, agris, pratis, campis, silvis, piscinis ac cohorenciis et appendiis universis ad eandem villam ab antiquo quolibet spectantibus per dictum Waschconem et ipsius successores habendam, tenendam, utifruendam et pacifice possidendam tandiu, quousque sibi vel suis successoribus, dicte ducente marce per nos vel successores nostros integre et plenarie fuerint persolute, qvibus solutis dicte ville possessio ad nos et nostros successores redire debet pleno iure, ita tamen quod kmethones et incole predicte ville de contribucionibus, exaccionibus et quibusvis aliis solucionibus tam pecunialibus quam fupalibus, de qvibus predecessoribus nostris respondebant, nobis et successoribus nostris, iuxta consvetudinem terre Russye respondere sint astricti. Harum qvibus sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio litterarum. Datum in Premislia, feria tertia proxima ante festum sancti Martini. Anno domini millesimo quadringentesimo vigesimo nono.

Relacio venerabilis Wladislai decretorum doctoris prepositi
ad sanctum Florianum, regni Polonie vicecancellarii.

Oryginał pergamin. przecięty; na takimże pasku zawieszona mała zupełnie zatarta pieczęć królewska. Po prawej stronie na zewnątrz zagętki czytamy: Lectum per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Arch. Metr. Lit. Nr. 119.

¹⁾ Dziś Babina w obwodzie Samborskim.

69. W Bieczu 23. listopada 1429.

Władysław Jagiełło nadaje Stanisławowi Ebermuth z Winiar sółtystwo we wsi Plonka w Chełmskiem osadzając tę wieś na prawie magdeburskiem.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus imposterum (sic) pariat detrimenta, alta regum et principum consilia decreverunt ea litterarum apicibus et testium annotatione perhennari. Proinde nos Wladislaus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Syradie, Cuyaue, Lancicie, Lithuanieque princeps suppremus, Pomeranie Russieque dominus et heres, significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quomodo consideratis, diligenter inspectis fidelibus obsequiis et pure fidei meritis quibus nostre celsitudini strenuus Stanislaus Ebermuth de Wynari pincerna Kalisiensis fidelis noster dilectus complacuit et aucto fidelitatis studio prestancius poterit complacere in futurum, horum intuitu volentes ipsum specialium graciaram nostrarum prosequi favoribus et ad nostra obsequia continuo reddere prompociorem, sibi Stanislao et suis successoribus scolteciam in villa nostra Plonka in terra Russie et districtu Chelmensi situata, damus, donamus, conferimus tenore presencium et largimur perpetue et in ewm (sic). In quaquidem scoltecia idem Stanislaus et sui posteri duodecim laneos in dicta villa Plonka iuxta mensuram teuthunicalem terre Chelmensis dimeciendos, unam thabernam, unam piscinam inferius sub nostra piscina in fine ville faciendam, unum molendinum in eadem sua piscina construendum cum suis emolimentis et pratum kusrzednemu nuncupatum et inferius sub eadem sua piscina situatum, sextum denarium omnium censuum et tertium omnium penarum iuramentorumque et cuiuslibet rei iudicate, nec non aream pro curia in eisdem laneis suis incipiendo a laneis plebani inferius versus ¹⁾ granicies ville Ostrow mensurandos construenda, cum omnibus utilitatibus, que in dictis laneis et piscina ac molendino possunt fieri, tenebunt, habebunt et perpetuo possidebunt pacifice libere et quiete nec non iuxta eorum beneplacitum eandem scolteciam vendent, commutabunt, obligabunt et alienabunt, prout ipsis videbitur comodiis expedire, nostro et nostrorum successorum consensu requisito et obtento. Kmethones vero dicte ville Plonka de quolibet laneo in festo sancti Martini mediam marcam et duos gallos nobis et nostris successoribus solvere tenebuntur. Racione cuius scoltecie prefatus Stanislaus et sui posteri ad quamlibet expedicionem cum duobus sagittariis in duobus equis nobis et nostris successoribus servire tenebuntur. Ut autem eadem villa Plonka eo comodiis valeat collocari et tempore nostri felicis regiminis votiva suscipiat incrementa, ipsam villam Plonka prout in suis limitibus et graniciebus circumferencialiter longe lateque est distincta de iure ruthenico in ius theutonicum quod Maydburgense dicitur transferimus perpetuo duraturum, removens ibidem omnia iura ruthenicalia et polonicalia que ipsum ius theutonicum plerumque perturbare consveverunt. Eximimus insuper et perpetuo liberamus omnes et singulos kmethones et incolas dicte ville, ut coram omnibus palatinis, castellanis, capitaneis, woyewodis, iudicibus, ceterisque nostris

¹⁾ Dwa razy.

officialibus pro causis quibuscumque tam magnis quam parvis respondere minime sint astricti; sed prefati incole coram suo scolteto, scoltetus vero coram nobis, sigillo nostro citatus, dum in reddenda iusticia negligens repertus fuerit et remissus respondere tenebuntur. Damus eciam scolteto dicte ville pro tempore existenti in metis et limitibus dicte ville omnes et singulas causas, puta furti, mutilacionis membrorum, aliorum excessuum et enormitatum quorumcumque, plenam et omnimodam facultatem iudicandi, sentenciandi, plectendi, puniendi, corripiendi et mulctandi, prout hoc ipsum ius theunicum (sic) in omnibus suis punctis, clausulis et condicionibus exigit et requirit, stacionibus et aliis nostris iuribus regalibus per omnia semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Actum et datum in Byecz, feria quarta proxima ante festum sancte Katherine virginis. Anno domini millesimo quadringentesimo vicesimo nono. Presentibus reverendo in Christo patre domino Sbigneo episcopo Cracouiensi nec non magnificis et strennuis Iohanne Woynyciensi, Cristino de Koszeglowy Sandecensi, Iohanne de Szekoczini Lublinensi, Paulo Slodzey Malogostiensi castellanis, Paulo de Bogumylouicze iudice Cracouiensi ceterisque militibus et baronibus nostris fidelibus dilectis. Datum per manus reverendorum et venerabilium virorum dominorum Iohannis episcopi Wladislaiensis cancellarii et Wladislai de Opporow decretorum doctoris prepositi sancti Floriani ante Cracouiam vicecancellarii regni nostri, nobis sincere dilectorum.

Ad relacionem reverendi in Christo
patris domini Sbignei episcopi Cracouiensis prescripti.

Oryginał pergaminowy w 6 miejscach przecięty. Na sznurku jedwabnym koloru brunatnego i zupełnie wypłowiałego różowego, zawieszona dziś zupełnie zniszczona i starta pieczęć majestatyczna królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 120.

70. W Korczyńcu 21. marca 1430.

Władysław Jagiełło zabezpiecza Iwankowi i Klimaszkwowi braciom ze Stupnicy, sumę 200 grzywien na wsi i soltystwie Wysocko w Samborskiem, z obowiązkiem dostarczania rocznie 100 jagniąt tytułem stacyjnego.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lythwanieque princeps supremus et heres Russie etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo ob serviciorum merita fidelium nostrorum, Iuankoni Dzurecz et Klimaskoni fratrum germanorum de Stupnicza, ipsis et eorum legitimis successoribus in et super villa nostra Valachorum, Vyssochyskye¹⁾ dicta, cum scultecia alias knyashweni in terra nostra Russie et districtu Samboriensi sita, ducentas marcas monete et numeri in regno Polonie comuniter decurentis, in quamlibet marcam quadraginta octo grossos computando, prefatis fratribus damus donamus, conferimusque presentibus ac inscribimus et largimus graciose, cum omnibus et singulis predictae ville et scultecie utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, agris, pratis, campis, pascuis, silvis et impulsionibus alias wgoni seu zyri, dacionibus porcorum et agnorum, mericis, nemoribus, mellificiis, rubetis, sereptis, fluviiis, fluminibus

¹⁾ Dziś Wysocko (niżne i wyżne) w Samborskim obw.

(sic), llacubus (sic), piscinis, piscaturis, stagnis, paludibus, rivis, torrentibus, aquis, aquarum decursibus, molendinis, emolimentis, venacionibus, aucupacionibus, aliisque omnibus obvencionibus et pertinenciis universis ad predictam villam et sculteciam ab antiquo quomodolibet spectantibus ita late et longe, prout ad ipsam villam spectabat ab antiquo seu est distincta et limitata in suis metis et graniciebus, per ipsos Juankonem et Clymaskonem et ipsorum legitimos successores habendum, tenendum, utifruendum et paci (sic) ac quiete possidendum ad tempora vite cuiuslibet eorum, tenebunturque ipsi fratres et eorum successores villam predictam hominum locacioni amplificare et ad usus reddere meliores; postquam vero decesserint ab hac luce, extunc successores seu proximiores ipsorum dictam villam cum scultecia tenebunt tamdiu, quousque per nos aut nostros successores predictae ducente marce fuerint integraliter persolite, quibus solutis villa nostra cum scultecia ad nos aut nostros successores revertetur pleno iure. Pro qua donacione nostra ipsi fratres aut eorum successores, nobis aut nostris successoribus tenebuntur quolibet anno pro dacione et stacione regali centum agnos dare, quos pro nobis et nostris successoribus integre reservamus. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio litterarum. Datum in Noua ciuitate alias Corezyn, feria tertia post dominicam oculi. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo.

Ad relacionem reverendi patris domini
Iohannis episcopi Wladislauensis. R. P. cancellarii.

Oryginał pergaminowy poprzecinany u góry; na takimże pasku zawieszona mała pieczęć królewska. Na zewnętrznej stronie zagętki czytamy: Lectum per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Arch. Metr. Lit. Nr. 121.

71. W Krakowie 19. marca 1431.

Władysław Jagiełło nadaje Radymnu prawo magdeburkie, podnosi je do rzędu miast i ustanawia dni targowe i jarmarki ¹⁾.

In nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus in posterum pariat detrimenta alta regum et principum decreverunt consilia ea literarum apicibus et testium annotatione perhennari ne lapsu temporis evanescent. Proinde nos Vladislaus dei gratia rex Poloniae nec non terrarum Cracouiae, Sandomiriae, Syradiae, Lanciciae, Cujaviae, Lithuaniaeque princeps supremus, Pomeraniae Russiaeque dominus et haeres, significamus tenore praesentium quibus expedit universis praesentibus et futuris praesentium notitiam habituris: Quomodo licet ex assumptae dignitatis officio singulorum nostro regimini subditorum utilitati teneamur intendere, cura tamen efficacior instanter nos sollicitat, ut ad ampliacionem bonorum sacrarum ecclesiarum animum convertamus et mentem disponamus, ut tempore felicis nostri regiminis utilia incrementa se sentiant recepisse, locaque ipsarum vasta inhabitabilia in ²⁾ fructifera ordinantes, mercedem ab illo qui nos suo pretioso redemit

¹⁾ Porównaj nadanie Janusza biskupa Przemyskiego z 23. maja 1431 r. Akta grodzkie i ziem. VIII. p. 91. — ²⁾ W kopii: et.

sangvine et agnitionem sui vocavit nominis et ascribere voluit militiae christianae pro his recepturi, habentesque respectum ad praeclarae devotionis merita reverendissimi in Christo patris domini Ianussii episcopi Premisliensis sincere nobis dilecti, ad instantes petitiones illius villam eius Radymna mensae episcopalis Premisliensis ecclesiae in terra Russiae et districtu Premisliensi sitam in civitatem transformamus, quam ex nunc eodem vocabulo Radymnam volumus nuncupare, iusque civile theutonicum quod Maydburgense dicitur eidem civitati concedentes perpetuis temporibus duraturum. Removentes ibidem omnia iura polonica, ruthenica, modos et consuetudines universas quae ipsum ius theutonicum perturbare consueverunt. Eximimus insuper, absolvimus et perpetuo liberamus advocatum nec non omnes et singulos cives et quosvis dictae civitatis incolas ab omni iurisdictione et potestate omnium regni nostri palatinorum, castellanorum, capitaneorum, iudicum, subiudicum et quorumvis officialium et ministerialium eorundem, ut coram ipsis aut ipsorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis, puta furti, incendii, homicidii et membrorum mutilationis seu quibusvis aliis enormibus excessibus citati minime respondebunt nec aliquas paenas solvere tenebuntur, sed tantum dictae civitatis Radymna cives et quivis incolae coram suo advocato vel domino episcopo qui pro tempore fuerit aut coram nobis vel iudice nostro generali, dum tamen per nostram literam nostro sigillo sigillatam evocatus fuerit et citatus, et hoc si in reddenda iustitia negligens foret et remissus, tunc non aliter quam suo iure theutonico Maydeburgensi praedicto de se querulantibus respondere sit astrictus. In causis autem criminalibus et capitalibus memorato dictae civitatis advocato in metis et graniciebus iudicandi, sentiendi, puniendi, corrigendi, plectendi et condemnandi plenam damus et omnimodam tenore praesentium concedimus facultatem, prout hoc ipsum ius theutonicum in omnibus suis punctis, sentiendis, clausulis, articulis postulat et requirit. Ut autem praenominata civitas Radymna tempore felicitis nostri regiminis suscipiat utilia incrementa forum septimanale singulis feriis tertiis, forum vero annuale in festo sancti Laurentii per trium dierum spatium continuando indicimus et statuimus perpetuo celebrandum in eadem¹⁾, dantes et concedentes omnibus et singulis mercatoribus et cuiuscunque status et conditionis existant hominibus, ad huiusmodi fora septimania et annualia ut praefertur semel in anno ab undecunque venientibus et venire volentibus plenam et omnimodam facultatem, ut valeant atque possint res ipsorum et mercantias cuiuscunque sint generis vel speciei forisare, vendere, emere et res pro rebus disponere et commutare, quibus dispositis vel non dispositis ad propria cum eisdem redire et reverti libere et secure, impedimento et quavis foralium exactione cessante. Mandamus igitur omnibus et singulis regni nostri capitaneis, tenutariis, voievodis, burgrabiis, procuratoribus et quibusvis officialibus et subditis praesentibus et futuris, quatenus praedicta fora omnibus feriis tertiis septimania et semel in anno annualia singulis annis permittatis et permitti faciatis exercere libere et secure, nullas foralium alias targowe solutiones inibi pro nobis exigentes et exigere permittentes, gratiae nostrae sub obtentu

¹⁾ Przywilej ten rozszerzył król Kazimierz Jagiellończyk 4. czerwca 1467 r. obacz Liske: Akta grodzkie i ziem. t. VIII. p. 176.

secus facere non ausuri. Harum quibus sigillum nostrae maiestatis est appensum testimonio litterarum. Actum Cracouiae feria secunda in crastino: Iudica me. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo primo. Praesentibus ibidem reverendissimis in Christo patribus dominis Alberto archiepiscopo Gneznensi et primate, Sbigneo Cracouiensi, Iohanne Vladislaiensi episcopis, magnificisque et strenuis Nicolao de Michalow castellano, Iohanne de Tarnow palatino, Paulo de Bogumilowice iudice Cracouiensibus et aliis quam pluribus fidedignis. Datum per manus eiusdem domini Iohannis episcopi Vladislaiensis regni Poloniae cancellarii et venerabilis Vladislai de Opporow decretorum doctoris praepositi Lanciencis et sancti Floriani ante Cracouiam eiusdem regni vicecancellarii.

Kopia w Trzeb. p. 190 i w Rosa I. p. 45—48 z dopiskiem: locus sigilli quod nunc deest sed remonstrant signa illud fuisse antea. Jeszcze w 1857 r. znajdował się oryginał tego dokumentu w arch. kapit. przemyskiej, kanonik Pawłowski już dopisał: deest originalis.

72. W Sanoku 14. kwietnia 1431.

Mikołaj z Chrzastowa starosta i Klimaszko z Pobiedny sędzia ziemscy Sanoccy, potwierdzają sprzedaż wsi Podlansie przez panów, Popielami zwanym, panu Pelce z Jurowiec za 160 grzywien.

Nos Nicolaus de Chranstow gladifer Cracouiensis, capitaneus Sanocensis, Climaschko de Pobiedne iudex districtus Sanocensis, significamus tenore presentium quibus expedit universis presentibus et futuris, ad quos presens scriptum devenerit. Quomodo coram nobis infraque scriptis terrigenis, protunc una nobiscum iudicio terrestri presidentibus, personaliter constituti, Chodor, Truchan, Lucz, Dimittr, Thisch ¹⁾, Michaleo, Phil, Truchan, Hryn, Iwan Popyelowe nuncupati, heres (sic) ²⁾ de Podlansie ³⁾, non compulsi nec coacti nec aliquo errore seducti, maturo consilio suorum amicorum prehabito, publice recognoverunt, villam ipsorum Podlansie ⁴⁾ predictam, nobili Pelka de Iurgiewce et suis posteris iusta ac vera empcionis et vendicionis forma vendidisse perpetuis temporibus et in ewum (sic), pro centum et sexaginta marcis numeri et monete polonicalium, quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando, cum omni iure et dominio, utilitatibus, proventibus ⁵⁾, censibus et redditibus universis quocumque censeantur nomine, prout plenius in privilegio regali super villa predicta Podlansie confecto continetur, nichil (sic) penitus iuris pro se aut suis posteris ibidem reservantes, sed prefato Pelka et suis successoribus tam longe tam late, prout soli habuerunt et possiderunt, tunc coram nobis, iudicio, assessoribus integre resignaverunt ⁶⁾ et plenarie condescenderunt, temporibus perpetuis et in ewum (sic), per ipsum Pelkam et suos successores habendam, tenendam possidendam et in usus suos suorumque posterum ⁷⁾ beneplacitos convertendam, prout ipsis melius et utilius videbitur expedire. Denique prenominati Popyelowie ⁸⁾ fassi sunt plenam, omnimodam satisfactionem pro dicta villa Podlansie per suprascriptum Pelkam esse effectualiter

1) Tych w potwierdzeniu. — 2) Heredes w. p. — 3) Podlanze w. p. — 4) Podlanze w. p. wsi takiej lub o podobnem brzmieniu nie ma dziś w Sanockiem. — 5) Brakuje w. p. — 6) Resignarunt w. p. — 7) Posterorum w. p. — 8) Popielowe w. p.

consecutos. Presentibus ibidem nobilibus Sigismundo de Srogow, Paulo de Pobyedne, Iohanne filio Czeschiconis, Spithcone de Szemuschowa ¹⁾, Pakossio de Pakoschowka, terrigenis districtus Sanocensis et aliis pluribus fidedignis. Actum et datum in Sanok sabbato proximo post conductum solempnis pasche. Anno domini millesimo quadringentesimo ²⁾ tricesimo primo.

Oryginał pergaminowy, po widocznie odciętych dwóch pieczęciach pozostały dwa paski pergaminowe. Arch. Metr. Lit. Nr. 123. Porównaj Akt. gr. i z. T. 11. p. 64. Nr. 461, gdzie czytamy klauzulę: si consensus domini nostri regis prosequetur. Konsens ten nastąpił 29. października b. r. obacz niżej Nr. 77 a w nim podano cały akt per extensum. Różnice a raczej zmiany tekstu w potwierdzeniu podajemy.

73. W Medyce 16. maja 1431.

Wyrok komisarzy królewskich w sprawie o rolę Chorekówka zwaną we wsi Czajkowice pomiędzy pp. Steczkiem z Czajkowic a Piotrem Nasięgniewiczem.

Nos Iacobus Przekora marszałcus curie domini regis una cum dominis infra-scriptis: reverendo in Christo patre domino Iohanne episcopo Chelmensi, Dobeslao de Sprowa subcamerario terre Russye, Petro iudice Premisliensi, Petro Czebrowsky, Nicolao Synowecz, Senkone Sennowsky, ex commissione serenissimi principis domini ac domini Wladislai dei gracia regis Polonie domini nostri graciosi, iudices specialiter deputati, recognoscimus tenore presencium quibus expedit universis et singulis presencium noticiam habituris. Quomodo nobilis Steczko de Czajkowicze citavit in Medica ad presenciam domini nostri regis graciosi nobilem Petrum Nassangnewowicz pro hereditate dicta area domus, que Chorekowka appellatur, in villa Czajkowicze ³⁾, quod in eadem area prefatus Petrus Nassangnewowicz minus iuste domum edificaret. Nos vero auditis propositiōibus et responsionibus parcium predictarum et diligenter consideratis, visa iusticia eiusdem Steczkonis de Czajkowicze, sibi et eius successoribus legitimis predictam aream domus in Czajkowicze, cum omnibus utilitatibus, fructibus, proventibus, attinenciis et pertinenciis, scilicet piscinis, pascuis, paludibus, aquis, agris, pratis, silvis, gays, rubetis et generaliter quibuscumque nominibus appellatur adiudicavimus et adiudicamus per presentes. Prefato vero Petro Nassangnewowicz pro eadem area domus dicta Chorekovo et ipsius successoribus legitimis, cum omnibus iuribus ad prefatam aream domus iuridice spectantibus, perpetuum silencium imposuimus et inponimus per presentes. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Actum et datum in Medica, feria quarta infra octavas ascensionis domini. Anno eiusdem millesimo quadringentesimo tricesimo primo, etc.

Oryginał pergaminowy pieczęć i pasek odpadły, pozostał tylko znak cięcia. Arch. Metr. Lit. Nr. 122.

¹⁾ Semuschowa w. p. — ²⁾ Brakuje w. p. — ³⁾ Czajkowice wieś w Samborskim obwodzie parafia Rudki.

74. We Lwowie 1. czerwca 1431.

Władysław Jagiełło zapisuje Mikołajowi Rachowskiemu 40 grzywien na wsi Stynawa.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lytwanieque princeps suppremus et heres Russie etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis, quomodo ad petitiones de voluntateque et consensu preclari ducis Fyeduskonis fratris nostri carissimi, consideratis et inspectis fidelibus serviciis nobilis Nicolai Rachowski, marsalci et familiaris eiusdem ducis, quibus nobis ad presens placere meruit et aucto fidelitatis studio, prestancius poterit complacere in futurum, horum intuitu volentes ipsum prosequi favore speciali et ad obsequia nostra reddere promptiorem, sibi villam nostram Stenyawa ¹⁾ in terra Russie et districtu Striensi sitam in quadraginta marcis monete et numeri poloncialium, quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando, cum omnibus et singulis ipsius utilitatibus, fructibus, redditibus et proventibus, nec non censibus, agris, pratis, campis, silwis (sic), gays, borris, mericis, aquis, torrentibus, piscinis et ipsarum piscaturis, moleninis et generaliter cum omnibus coherenciis, attinenciis, pertinenciis et appendiis universis, ad terminum vite sue ultimum et extremum dedimus, donavimus damusque et donamus tenore presencium gracie, tenendum, habendum, utifruendum et ad tempora vite sue ut... pacifice et quiete possidendum, post tempora vero vite sue solutis sibi aut suis legitimis successoribus per [nos aut nostros successores] predicti[s] quadraginta marcis monete et numeri predictorum dicte ville Stenyawa possessio ad [nos et nostros successores] revertetur pleno iure, contribucionibus et iuribus nostris in omnibus semper salvis. Harum quibus sigill[um nostrum] appensum est testimonio litterarum. Datum in Leopoli feria sexta in crastino corporis Christi. Anno domini millesimo etc. trigesimo primo.

Relacio strennui

Iohannis Thaska de Conyeczpole.

Oryginał pergaminowy w jednym miejscu uszkodzony, w trzech miejscach przez środek przecięty. Pieczęć i pasek na którym wisiała, odpadły. Arch. Metr. Lit. Nr. 124.

75. W Horodłem [9. września] 1431.

Król Jagiełło zapisuje ks. Żiemowitowi Mazowieckiemu 1000 grzywien na dobrach powiatu Żydaczowskiego, łącząc z tym zapisem donację kilku wsi w Chełmskiej ziemi.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lythwanieque princeps suppremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quomodo volentes illustri principi domino Semouitho dei gracia duci Mazouie etc. nepoti nostro carissimo ingenti gratitudine et non sine quadam singularis affectionis prestancia inter motus bellicos pridem pro certis notabilibusque iniuriis nostris per nostram magestatem fratri nostro domino Switrigal duci Lythwanie etc. intentatos viriliter animoseque nobis

¹⁾ Dziś Stynawa wyżna i niżna na połud. zachód od Stryja.

assistenti ¹⁾ grata vicissitudine respondere et obsequia nobis per ipsum tam honestissime quam eciam sumptuose hilarique promptitudine fideli atque grata facta et impensa condigna remuneracione compensare cupientes, non indignum putavimus liberalitatis nostre donis fore consolandum, ut crescentibus in eum premiis nostris crescat operosa voluntas, crescat integritas, affectus virilis, denique promptitudo in ipso ceteros alliciens ad nostra servicia augeatur, ad nostre magestatis obsequia ipsum hortatura in futurum, sibi districtum nostrum Zudaczouiensem cum opido Dolya et villa Grodzisce in terris Russie consistentem damus, donamus, assignamus graciose conferimus largimur ad tempora sue vite. In et super quibus prefato nepoti nostro mille marcas numeri, monete et ponderis polonicalium deputavimus, assignamus et tenore presencium inscribimus et assignamus mediante, per ipsum in eisdem mille marcis cum omnibus ipsius districtus iurisdiccionibus et iudiciis ac penis ex eisdem provenientibus, contribucionibus fumalium et aliis in terris Russie usitatis, nobilium et terrigenarum debita obediencia, qualis solet capitaneis nostris exhiberi, mineris ferri, erectis et in futurum erigendis, zupparum usibus ac villis, convillagiis przysolky dictis, ad ipsum districtum quomodolibet spectantibus ab antiquo omnibusque et singulis ipsius districtus ac villarum iuribus, utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, proventibus, agris, pratis, planis, campis, silvis, pascuis, nemoribus, borris, mellificiis, venacionibus, aucupacionibus, molendinis, constructis et construendis et eorum emolumentis nec non usufructibus obvencionibus ac introitibus universis, quibuscunque nominibus censeantur, et cum quibus ipse dux Fyeduschko nuper distinctus ²⁾ tenuit et possedit habenda, tenenda, utifruenda et pacifice quamdiu vitam duxerit in humanis posidenda, omagiali adherencia nobilium et terrigenarum et obsequiorum expedicionalium exhibicione ibidem pro nobis et nostris successoribus, tantummodo in signum domini et perpetue proprietatis, reservatis et exceptis. Ut autem prefatus dominus Semouithus etc. amplioribus beneficiis et graciis per nos prosecutus fervenciosem se beneplacitis nostris reddat, huic premisse donacioni nostre, sibi villas nostras in terra Chelmensi et districtu Hrubyeschouiensi sitas, quas pridem dux Roman per nostram concessas sibi possedit magestatem addidimus graciose, videlicet Sychowicze, Poczuchowo, Kuzmino et Conarzewo campis et altera medietate ville Treben que a Sychowicze est distincta, per ipsum sub uno contextu donacionis et indiviso, cum omnibus et singulis ipsarum utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, proventibus, agris, pratis, campis, pascuis, silvis, nemoribus, molendinis et eorum emolumentis, venacionibus, aucupacionibus, obvencionibusque introitibus et appendiis universis, ad ipsas quomodolibet spectantibus ab antiquo, tenendas, habendas, utifruendas et pacifice similiter cum districtu Zudaczowiensi in eisdem mille marcis ad tempora sue vite possidendas, quo ab hac luce decedente, exsolutis per nos aut nostros successores suis successoribus mille marcis predictis, prefata bona et possessiones ad nos aut nostros successores viceversa devolvi debent pleno iure.

¹⁾ Książę Ziemowit był zastępcą króla Władysława w wojnie prowadzonej przeciwko Swi-drygielle. Dł. XI. p. 455. — ²⁾ Dł. XI. 454. wyd. Przezd. mówi: Absumptus est pro illis diebus morte dux Feduschko Ruthenus, nepos germanus Wladislai regis, omnibus thezauris, clenodiis, equis, vestibis, bonisque haereditariis et quibuscunque fortunis Wladislao regi legatis, quae omnia Wladislaus rex in milites suos liberaliter distribuit.

Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum die dominico in crastino assumptionis (sic) sancte Marie ante Hrodlo, loco stationum nostrarum ¹⁾. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo primo.

Kopia z kod. XV. wieku bibl. Kórnickiej Nr. II. 68. p. 40—41. z nadpisem: Copia littere super Zudaczow condam ducis Semouithi.

76. W Samborze 22. października 1431.

Władysław Jagiełło zapisuje sumę 100 grzywien Zawiszy i Janowi Nekandzie z Grzegorzowic na wsi Kreczkowa wola w przemyskiem.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lithwanieque princeps supremus et heres Russye etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo habito diligenti respectu ad constantis fidelitatis studiosa obsequia et pure fidei merita, quibus nostre maiestati nobiles Zauissius et Iohannes Nekandi de Grzegorzowicze, familiares nostri fideles dilecti, placere meruerunt et poterint aucto fidelitatis studio complacere prestancius in futurum, horum intuitu volentes ipsum (sic) graciaram nostrarum favore prosequi speciali et ad obsequia nostra plus solito reddere prompociorem, ipsis in et super villa nostra Criczkowa wolya, in terra Russye et districtu Premisliensi super fluvio Goscina sita, centum marcas monete et numeri curencium, quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando, dedimus, donavimus, damusque donamus et inscripsimus, tenore presencium mediante, per ipsos Zauissium et Iohannem habendum, tenendum, habendum (sic), ulifruendum et possidendum pacifice et quiete, cum omnibus fructibus, censibus, redditibus, proventibus, agris, pratis, silvis, mericis, rubetis, piscinis, fluminibus, lacubus, stagnis, aquis et earum decursibus, molendinis et emolimentis, attinenciis et obvencionibus universis tamdiu donec sibi vel eorum successoribus prefate centum marce fuerint planarie persolute, quibus exsolutis dicte ville possessio ad nos et successores nostros revertetur pleno iure, stationibus tamen nostris et iuribus regalibus in omnibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum in Sambor feria secunda ante festum Simonis et Iude apostolorum. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo primo.

Ad relacionem strennu
Iohannis Craska de Lubnicza.

Oryginał pergaminowy przcięty; na takimże pasku zawieszona mała pieczęć królewska. Na zewnętrznej zagętce stronie czytamy: Lecta per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Tąże ręką na zewnątrz: registrata. Arch. Metr. Lit. Nr. 126.

¹⁾ Co do daty zachodzi tutaj pomyłka: Według Długosza bowiem XI. 444 wyd. Przezd. przybył król z wojskiem do Horodła feria secunda ante Sanctae Margarethae, tj. 9. lipca i przez dni kilkanaście tamże stał obozem. Ponieważ Assumptio przypada na dzień 15. sierpnia a nadto w tymże roku 1431 na środę, widocznie więc w dacie przez przepisywacza popełnioną została pomyłka. Gdy się nadto zważy, że donacya ta nastąpiła po śmierci ks. Feduszka, którą Długosz wiąże z wypadkami pod koniec sierpnia zaszłyimi (ibid. 455), że nadto donacya nastąpiła po wojnie a raczej po zawieszeniu broni i po odciągnięciu wojsk z pod Łucka, możemy śmiało sprostować datę przepisywacza na nativitatis zamiast assumptionis Mariae, a pierwsza przypada na dzień 9. września.

77. W Przemyślu 29. października 1431.

Władysław Jagiełło potwierdza sprzedaż wsi Podlanse.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Cum inter humane nature comoda nichil (sic) dignius memoria habeatur, oportunum existit, ut actus hominum litterarum apicibus et tescium annotatione perhennentur. Proinde nos Wladislaus dei gracia rex Polonie, nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyauie, Lyttwanie princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres, significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris. Quomodo in nostre maiestatis presencia constitutus personaliter nobilis Pelka de Iurgiowcze fidelis noster dilectus, Nicolai de Chranstow capitanei et Climaschkonis de Pobedne iudicis, Sanocensium, exhibuit coram nobis et produxit maiestati nostre cum instancia supplicando, quatenus sibi eandem litteram, de innata nostre benignitatis clemencia ratificare, approbare, innovare et confirmare dignaremur. Cuiusquidem littere tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis. (Obacz akt pod Nr. 72). Nos itaque petitionibus ipsius tamquam iustis et rationi consonis benigniter acclinati pefatam litteram in omnibus suis punctis capitulis, articulis et clausulis in ea contentis ratam habentes atque gratam, ratificamus, gratificamus, innovamus, confirmamus, approbamus et presentis scripti patrocinio roboramus, decernentes, ipsam robor optinere perpetue firmitatis. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Actum Premislie feria secunda proxima post festum sanctorum Simonis et Iude apostolorum. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo primo. Presentibus reverendis in Christo patribus dominis Iohanne archiepiscopo Leopoliensi, Ianussio episcopo Premisliensi; ac magnificis et nobilibus Vincencio de Schamotuli Medzirzecensi, Dobrogostio de Colno Camenecensi castellanis; Andrea de Luben subcamerario Dobrzinensi regni Polonie thesaurario, et Manzicone de Dambrowa suppremo subpincerna domini regis et aliis quampluribus fidedignis. Datum per manus reverendi in Christo patris domini Iohannis episcopi Wladislaiensis cancellarii et venerabilis Wladislai de Opporow decretorum doctoris, prepositi Lanciciensis vicecancellarii regni Polonie sincere nobis dilectorum.

Relacio venerabilis Nicolai
Drzewiczski secretarii domini regis.

Oryginał pergaminowy. Na sznurku z nici jedwabnych koloru karmazynowego, zawieszona mała pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 127.

78. W Krakowie 8. grudnia 1431.

Władysław Jagiełło zapisuje swemu żoźniczemu panu Mikołajowi Stabosz z Kawieczyna 100 grzywien na wsiach Jarosławiec i Bussowno w Chełmskiem.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lithwanieque princeps supremus et heres Russie etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quomodo licet omnes obsequiis inherentes, graciaram nostrarum favoribus et beneficiorum exhibicione consolari

intendamus, illos tamten singulari prerogativa liberalitatis nostre prosequimur, quos clare fidei merita et sedule et iugis servitutis con[sta]ncia gratos nobis efficit et acceptos. Cum itaque nobilis Nicolaus dictus Slabosch de Kawyecz[yn] cubicularius fidelis noster dilectus se totum nostris exposuerit obsequiis, nobisque absque excep[cione] quorumcumque eventum et temporum nostra exercens fideliter negocia, continue et sedule di[urnis] laboribus ac nocturnis vigiliis non parcendo inhereat ac grata, utilia et accepta exhibeat [obs]equia et impendat, horum intuitu cupientes ipsum tamquam benemeritum graciaram nostrarum prosequi favoribus et ad nostra obsequia continuo reddere promp[er]ciorem, sibi met super villis videlicet Iar[osla]wyecz¹⁾ et Malebussuo²⁾ in terra et districtu Chel- mensi sitis, centum marcas monete et numeri [polo]nicalium, quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando, damus, donamus, con[fer]imus ac presentibus inscribimus et largimur. Quasquidem villas cum thabernis et molend[in]o ac cum omnibus earundem villarum predictarum fructibus, theloneis, censibus, redditibus, proventibus nec non agris, campis, pratis, pascuis, silvis, mericis, borris, mellificiis, fluviis, piscinis et predicti molendini emolimentis, lacubus, piscaturis, venacionibus, aliisque usibus et obvencionibus universis ad predictas villas quoquomodo spectantibus prefatus Nicolaus tenebit, habebit, utifruetur et pacifice possidebit, tamdiu, quousque sibi aut suis successoribus legitimis centum marce predictae per nos vel successores nostros persolute fuerint integraliter et ex toto, quibus solutis predictae ville cum thabernis et molendino ad nos et ad successores nostros redire debebunt, pleno iure, stacionibus autem et iuribus nostris regalibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio litterarum. Datum Cracouie, sabbato, ipso die conceptionis virginis Marie. Anno domini millesimo CCCC tricesimo primo.

Relacio venerabilis W. de Opporow etc.
regni Polonie vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy w pięciu miejscach przecięty w ten sposób, że na czwartem cięciu wycięto kawałek, który dziś brakuje. Pieczęć i pasek odpadły. Arch. Metr. Lit. Nr. 125.

79. In Zslaza (?) 7. marca 1432.

Jan Kretkowski kasztelan Dobrzyński zeznaje, że wziął ziemię, zamki i miasto Radomskie (Radomiensem) w dzierżawę od króla i przyobiecuje wypełnić zobowiązania królowi, wrazie tegoż śmierci królowej Zofii i płacić czynsze jako i inni starostowie płacą.

Oryg. pergam. pasek pozostał. Arch. Metr. Lit. Nr. 272.

80. W Sieradzu 3. maja 1432.

Władysław Jagiełło zapisuje Krzesławowi z Grzybowa 200 grzywien na wsi Potok w obwodzie Szydłowskim leżącej.

Oryg. perg. bez pieczęci i paska. Arch. Metr. Lit. Nr. 271.

¹⁾ Jarosławiec pow. Hrubieszowski parafia Uchanie. — ²⁾ Bussowno wieś w Chełmskiem par. Olchowiec na zachód od Sawina.

81. W Słupczy 13. maja 1432.

Władysław Jagiełło zapisuje Maciejowi Smokowi ze Ślepowron 100 grzywien na wsi Siedliszcze w Chełmskiem.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lythwanieque princeps suppremus et heres Russye etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo consideratis fidelibus serviciis, que nobis nobilis Mathias alias Smok de Slepowrony fidelis noster dilectus exhibuit et in futurum aucto fidelitatis studio prestancius exhibere poterit, horum intuitu volentes ipsum specialis gracie nostre prerogativa prevenire et ad obsequia nostra continuo reddere prompociorem, sibi villam nostram Syedlyscze in terra Chelmensi sitam cum omnibus et singulis ipsius utilitatibus, proventibus, censibus, agris, pratis, campis, silvis, borris, mericis, rubetis, mellificiis, piscinis, lacubus, fluviis, aquis et earum decursibus, molendinis et ipsorum emolimentis et generaliter cum omnibus ipsius attinenciis et pertinenciis ad predictam villam ab antiquo spectantibus, damus, donamus et tenore presencium ad tempora vite ipsius inscribimus habendum, tenendum pacifice et quiete ad tempora vite ipsius, ut prefertur, possidendum. Postquam vero predictus Mathias Smok extremum diem vite sue clauserit, extunc persolutis proximioribus predicti Mathie per nos seu successores nostros centum marcis communis monete, quas ipsis tenore presencium mediante in eadem villa Syedlyscze inscribimus, possessio predicte ville Syedlyscze, ad nos seu successores nostros reverti et reddere debet pleno iure. Insuper eidem Mathie Smok rippam nostram circa fluvium Gdolya pro parandis piscinis ex opposito rippe ipsius eiusdem fluvii damus et donamus et presentibus inscribimus, iuribus tamen nostris regalibus in omnibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum in Słupcza feria tertia proxima post festum sancti Stanislai gloriosi martiris. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo secundo.

Relacio venerabilis Wladislai
decretorum doctoris decani Cracouiensis sedis apostolice
prothonotarii R. P. vicecancellarii.

Oryginał perg. w trzech miejscach przecięty; pieczęć i pasek odpadły. Po lewej stronie pod zagłębłą czytamy ręką XV wieku napisaną notę: visa et approbata per regiam maiestatem vicecancellarius subscripsit. Arch. Metr. Lit. Nr. 128.

82. W Korczyniu 20. sierpnia 1432.

Władysław Jagiełło potwierdza Stanisławowi młynarzowi Korczyńskiemu przywilej królowej Elżbiety starszej z 8. sierpnia 1375 r. (obacz wyżej Nr. 5.)

Oryg. perg. na sznurku z nici jedw. koloru czarnego, białego i jasno-różowego zawieszona była mniejsza pieczęć król., której dziś połowa tylko została. Popręczinany. Arch. Metr. Lit. Nr. 248.

83. W Korczynnie 24. sierpnia 1432.

Władysław Jagiełło zapisuje Mikołajowi Parawie 200 grzywien na 6 wsiach w Lwowskim powiecie.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lythwanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo attentis et consideratis fidelibus serviciis generosi et nobilis Nicolai Parawa de Luben cubicularii nostri sincere dilecti, quibus nobis placere meruit et in futurum aucto fidelitatis studio prestancius poterit complacere, horum et aliorum meritorum intuitu volentes ipsum tamquam bene meritum consolari et ad obsequia nostra de prompto facere prompociorem sibi villas nostras Ianczyn, Baczow, Strathin, Corlezicze, Mathcow et Szadowicze, in terra Russie et districtu Leopoliensi sitas ¹⁾, in ducentis marcis monete et numeri polonicalium, in marcam quadraginta octo grossos computando, dedimus, donavimus, damusque et donamus tenore presencium graciose, tenendas, habendas, utifruendas, pacifice et quiete, cum omnibus et singulis utilitatibus, fructibus et proventibus appendiisque, attinenciis et pertinenciis universis possidendas, tamdiu, quousque sibi aut suis legitimis successoribus per nos vel nostros successores dicte ducente marce ad plenum fuerint persolute, quibus exsolutis, dictarum villarum possessio ad nos et nostros successores revertetur pleno iure, nostris tamen iuribus regalibus in omnibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum in Noua ciuitate alias Korczin, ipso die sancti Bartholomei. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo secundo.

Ad relacionem venerabilis
W. de Opporow R. P. vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy; na takimże pasku zawieszona dobrze zachowana pieczęć królewska o średnicy 5·6 cm. Nieprzecięty. Podpis ad relacionem skuteczzniony inną ręką. Arch. Metr. Lit. Nr. 129.

84. W Krakowie 5. stycznia 1433.

Władysław Jagiełło zapisuje Mikołajowi z Chrzastowa 200 grzywien polskich na wsi Łopiennik w ziemi Chełmskiej.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lithwanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo habito diligenti respectu ad preclare fidei merita quibus celsitudini nostre nobilis et strenuus Nicolaus de Chranstow gladifer Cracouiensis capitaneus Sanocensis sincere nobis dilectus multipliciter placere meruit et poterit aucta fide complacere prestancius in futurum, horum intuitu volentes ipsum gracie nostre favore prosequi speciali, ad obsequia nostra plus solito reddere prompociorem, sibi ducentas marcas monete et numeri polonicalium quadraginta grossos in marcam quamlibet computando in et super villa nostra Lopyennyk in terra Russie et districtu Chelmensi sita dedimus, donavimus damusque, donamus et largimur graciose per pre-

¹⁾ Co do miejscowości tutaj wymienionych, porównaj niżej Nr. 90 i uwagę tamże.

sentis, per ipsum Nicolaum et suos successores habendum, tenendum, utifruendum et possidendum cum omnibus fructibus, censibus, redditibus, proventibus, agris, pratis, silvis, mericis, piscinis, piscaturis, fluminibus, torrentibus, mellificiis, molendinis et emolimentis, attinenciis et appendiis universis, ita diu, quousque sibi vel suis successoribus prefate ducente marce monete et numeri quibus supra ex integro fuerint exsolute. Quibus persolutis dicte ville possessio ad nos ac successores nostros devolvetur pleno iure, iuribus nostris et stacionibus regalibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum Cracouie feria secunda in vigilia epifanie. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo tercio.

Relacio venerabilis Wladislai de Opporow decretorum
doctoris, decani Cracouiensis etc. R. P. vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy w pośrodku w 3 miejscach przecięty; na takimże pasku zawieszona mała pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 131.

85. W Krakowie 6. stycznia 1433.

Władysław Jagiełło zapisuje Włodkowi ze Swienca pożyczoną odeń sumę 300 i darowaną 50 grzywien na wsiach Modrycz, Stebnik i Leszczno.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lithwanieque princeps suppremus et heres Russye etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo cupientes nobilem Wlodconem de Swyenncze familiarem nostrum fidelem dilectum de tricentis marcis monete et numeri polonicalium, quas ab eo, de Bobrka alias sua tenuta, pro necessitate nostra recepimus, reddere cerciorem, sibi easdem tricentis marcas, et quinquaginta marcas, quas eidem intuitu servicionum addidimus suorum, monete et numeri predictorum in et super villis nostris: Modricz, Istebnyki¹⁾ et Leszczno²⁾ in terra Russye et districtu Drohobicensi situatas dedimus, deputavimus damusque, deputamus, assignamus et largimur per presentes per ipsum Wlodconem in eisdem tricentis quinquaginta marcis habendum, tenendum, utifruendum et pacifice possidendum, cum omnibus utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, proventibus, agris, pratis, silvis, mericis, piscinis, fluminibus, piscaturis, mellificiis, molendinis et emolimentis et generaliter cum omnibus attinenciis ac obvencionibus universis ita diu, quousque sibi vel successoribus suis predictae tricente quinquaginta marce plenarie et ex toto fuerint persolute, quibus exsolutis dictarum villarum possessio ad nos et successores nostros devolvetur pleno iure et redibit, nostris iuribus regalibus et stacionibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum Cracouie feria tertia in festo epifanie. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo tercio.

Ad relacionem strennui
Andree de Lubin R. P. thesaurarii.

Oryginał perg. przernięty w 6 miejscach; pasek i pieczęć odpadły. Na zagjętce: lectum per Albertum de Zichlin. R. P. vicecancellarium. Arch. Metr. Lit. Nr. 133.

¹⁾ Dziś Modrycz na południe i Stebnik na południowy wschód od Drohobyca. — ²⁾ Może Lisznia na północny zachód od Drohobyca.

86. W Krakowie 13. stycznia 1433.

Władysław Jagiełło za zgodą kapituły przemyskiej ob. łac. nadaje teźże w miejsce odjętych jej dwóch łanów w Pikulicach także dwa łany w Nehrybce.

In nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus in posterum pariat detrimenta, alta regum et principum decreverunt consilia ea literarum apicibus et testium annotatione perhennari ne lapsu temporis evanescant. Proinde nos Vladislaus dei gratia rex Poloniae nec non terrarum Cracouiae, Sandomirae, Siradie, Lanciciae, Cuiaviae Lithuaniaeque princeps supremus, Pomeraniae Russiaeque dominus et haeres, significamus tenore praesentium quibus expedit universis praesentibus et futuris, notitiam praesentium habituris. Quomodo attenta necessitate arearum in Piekulice pro locatione cmetonum nostrorum, ibidem agros canonicorum et capituli Premisliensis ecclesiae recepimus, ibidem pro huiusmodi areis cmetonum praedictorum de consensu ipsius capituli speciali competentes, quibus canonicis et capitulo in recompensam horum agrorum duos laneos nostros regales in Niegrzebka districtus Premisliensis, aliis laneis ipsorum duobus ibidem contiguos, cum omni iure, dominio et proprietate damus, assignamus, commutamus ac deputamus tenore praesentium mediante perpetuis temporibus et in aevum, per ipsos canonicos et capitulum habendum, tenendum, gubernandum, utifruendum et possidendum pacifice et quiete, cum omnibus utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, proveniuntibus, attinentiis et obvencionibus universis, nihil iuris aut dominii seu proprietatis pro nobis et successoribus nostris in eisdem penitus reservando. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Actum Cracouie feria tertia in octava epiphaniae. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo tertio. Praesentibus reverendis in Christo patribus dominis Alberto Gneznensi archiepiscopo et primate, Zbigneo Cracouiensi, Iohanne Chelmensi episcopis nec non magnificis Martino de Kalinowa Siradiensi, Iohanne de Lichin Brestensi et Iarando de Grabie Vladislaiensi palatinis et aliis pluribus fide dignis. Datum per manus reverendi patris domini Iohannis episcopi Vladislaiensis cancellarii ac venerabilis Vladislai de Oporow decretorum doctoris decani Cracouiensis, sedis apostolicae prothonotarii et vicecancellarii regni Poloniae. Ad relationem venerabilis Vladislai regni Poloniae vicecancellarii.

Kopia w Trzeb. fol. 10. i Rosa II. p. 61–63. Przy pierwszej dopisek: locus sigilli.

87. W Niepołomicach 21. stycznia 1433.

Władysław Jagiełło zapisuje Dobiesławowi ze Sprowy 50 grzywien na wsi Dniestkowce.

Vladislaus dei gracia rex Poloniae, Lithwanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo attendentes grate fidelitatis prestanciam et constantis fidei merita, quibus maiestati nostre magnificus Dobeslaus de Sprowa, subcamerarius Russie generalis, sincere nobis dilectus hiis temporibus gverrarum in terris Russie vigencium complacuit

et in futurum aucto fidelitatis studio prestancius poterit complacere, horum intuitu cupientes ipsum graciaram nostrarum prosequi favoribus et ad obsequia nostra reddere continuo prompociorem, sibi in et super villam nostram Dnyest[cow]jeze ¹⁾, ac areis alias Zauischencze et Rayska dictis vulgariter przissyolky, in terra nostra Russie et districtu Przemisliensi sitis, quinquaginta marcas numeri et monete polonicalium, quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando dedimus, donavimus, inscripsimus et tenore presencium damus, donamus, inscribimus, per eundem Dobeslaum et suos successores tenendam, habendam, utifruendam et pacifice cum omnibus et singulis utilitatibus, fructibus, redditibus, obvencionibus, censibus, agris, pratis, campis, pascuis, silwis (sic), nemoribus, mericis, gays, rubetis, quercetis, borris, mellificiis, fluviis, piscinis, molendinis, emolimentis, lacubus, paludibus, riwis (sic), aquis et earum decursibus, pertineciis (sic) et appendiis universis que nu[n]c ibidem sunt et in futurum providencia meliori augeri possunt, tam longe, late et circumferencialiter, prout ab antiquo est limitata et distincta possidendam tam diu, quousque sibi aut successoribus suis per nos aut successores nostros dicte qvinquaginta marce fuerint persolute integraliter et ex toto. Qvibus solutis eiusdem ville Dnyestcowcze possessio ad nos et successores nostros reddere debet et reverti pleno iure, iuribus tamen nostris regalibus in omnibus semper salvis. Harum qvibus sigillum nostrum presentibus appensum est testimonio litterarum. Datum in Nyepolomicze, feria quarta ipso die sancte Agnetis. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo tercio.

Relacio magnificii
Iohannis Thaszka de Conyeczpole.

Oryginał pergaminowy, u góry w 5 miejscach poprzecinany, pasek i pieczęć odpadły. Nota na zagjętce: Lectum per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium, inną ręką i atramentem dokonana. Arch. Metr. Lit. Nr. 135.

88. W Krakowie 4. lutego 1433.

Władysław Jagiełło zapisuje Iwaszkowi Hincowiczowi 50 grzywien na wsi Dziwakowce w Halickiem pod warunkiem przemieszkiwania na Podolu.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lithwanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis. Quomodo attendentes grate fidelitatis prestanciam et constantis fidei merita qvibus maiestati nostre nobilis Iwaschko Hincouicz de Hincouicze complacuit et in futurum aucto fidelitatis studio prestancius poterit complacere, horum intuitu volentes ipsum graciaram nostrarum prosequi favoribus et ad obsequia nostra reddere continuo prompociorem, sibi in et super villa nostra Dziuacowicze in terra et districtu Haliciensis sita, quia dedimus donavimus inscripsimus et tenore presencium damus, donamus, inscribimus per eundem Iwaszchconem et suos successores tenendam, habendam et pacifice cum omnibus et singulis utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, obvencionibus et pertinenciis ad dictam villam quomodolibet spectantibus et pertinen-

¹⁾ Dziś nie ma tej nomenklatury, może to Dniestrzyk, należący do Mostów w star. Rudki parafia Wołoszcza.

tibus tam longe late et circumferencialiter, prout ab antiquo est limitata et distincta possidendam tam diu, quousque sibi aut successoribus suis, per nos aut successores nostros dicte quinquaginta marce fuerint persolute integraliter et ex toto, quibus solutis eiusdem ville Dziuacowcze possessio ad nos et successores nostros reddere debet et reverti pleno iure, iuribus nostris regalibus in omnibus semper salvis. Hoc eciam addito et expresso, quod idem Iwaschco, terrigena Podolie in Podolia continuam faciat mansionem circa defensionem eiusdem terre. Harum quibus sigillum nostrum presentibus appensum est testimonio litterarum. Datum Cracouie feria quarta proxima post festum purificationis Marie. Anno domini M^oCCCC^o tricesimo tercio.

Dominus rex per se.

Oryginał perg. nieprzecięty, pieczęć odpadła, pozostał tylko perg. pasek. Arch. Metr. Lit. Nr. 137.

89. W Skarbimierzu 25. marca 1433.

Władysław Jagiełło zapisuje Mikołajowi Ralowskiemu 40 grzywien na wsi Werbka w Latyczowskiem pod warunkiem przemieszkowania na Podolu.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lithuanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo considerantes mere fidelitatis studiosa obsequia, quibus nobilis Nicolaus Ralyowsky maiestati nostre complacuit et complacere poterit aucto fidelitatis studio prestancius in futurum, horum intuitu cupientes ipsum speciali gracia nostra consolari et ad obsequia nostra reddere prompociorem, sibi in et super villa nostra Virzbka ¹⁾ in terra Podolie et districtu Laticzouiensi sita, quadraginta marcas monete numeri et ponderis polonicalium quadraginta octo grossos in marcam quambilet computando dedimus, donavimus, inscripsimus et tenore presencium damus, donamus, inscribimus per ipsum tenendam, habendam, utifruendam et pacifice cum omnibus et singulis eiusdem ville utilitatibus, censibus, redditibus, attinenciis, pertinenciis, coherenciis appendiis ac obvencionibus universis possidendam diu, quousque sibi aut successoribus ipsius dicte quadraginta marce per nos aut successores nostros persolute fuerint integraliter et ex toto, quibus solutis dicte ville possessio ad nos et successores nostros reddere et reverti debet pleno iure. Hoc eciam addito specialiter et expresso, quod idem Nicolaus in terra Podolie propter defensionem terre eiusdem residenciam faciet personalem iuribus eciam nostris regalibus in omnibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Datum in Scarbimirz feria quarta ipso die annunciacionis Marie. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo tercio.

Dominus rex per venerabilem

Io. Odrowansch ratificavit.

Oryginał pergaminowy, po pieczęci pasek tylko pozostał; w ces. bibl. publ. w Petersburgu.

¹⁾ Dziś Werbka na wschód nieopodal Latyczowa.

90. W Kole 24. czerwca 1433.

Władysław Jagiełło zapisuje Mikołajowi Parawle z Lubienia 200 grzywien na mieście Rohatynie, jego przedmieściach, tudzież na wsiach w Halickiem i w Lwowskiem leżących.

Wladislaus dei gracia rex Polonie, Lithwanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo attentis et inspectis fidelibus serviciis nobilis Nicolai Parawa de Luben, cubicularii nostri sincere dilecti, quibus nostre maiestati placere meruit et aucta fide et constancia prestancius in futurum poterit complacere, horum et aliorum meritorum intuitu volentes ipsum prosequi gracia et favore ad serviciaque nostra de prompto facere prompociorem, sibi civitatem nostram Rohatin cum ipsius suburbiis videlicet Babincze et Wyrzholowcze ac villis Potok, Czyrucza, Stari Rohatin, Ruda, Dobruow, Podwynye, Czaschniki, Putatincze, Nastasieczyn, in Haliciensi ¹⁾ et lanczyn, Mathiow, Baczow, Corlezycze, Zadowicze in Leopoliensi districtibus ²⁾ et terris Russie sitis, cum omnibus et singulis utilitatibus, fructibus, redditibus, proventibus, censibus, molendinis, piscinis, allodiis, pratis, mellificiis, serviciis, attinenciis et pertinenciis universis ipsarum, quas Iwasko Bogdan et lanczynski in possessione habuerunt in ducentis marcis monete et numeri polonicalium, quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando ad tempora vite sue dedimus, donavimus tenore presencium graciose, tenendum, habendum, utifruendum pacifice et quiete ad tempora vite sue, ut prefertur, possidendum. Post tempora vero vite sue, solutis successoribus suis per nos vel nostros successores ducentis marcis, et aliis per presens inscriptis, dictorum civitatis, suburbiorum et villarum possessio, ad nos et nostros successores revertetur pleno iure. Racione cuius donacionis idem Parawa nobis et successoribus nostris sic servire debetur, prout idem Iwasko Bogdan et lanczynski servire fuerunt obligati, iuribus tamen nostris regalibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Datum in Colo feria quarta in die sancti Iohannis baptiste. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo tercio.

Ad relacionem venerabilis Wladislai de Opporow
decretorum doctoris decani Cracoviensis prepositique Lanciciensis,
sedis apostolice prothonotarii et R. P. vicecancellarii.

Oryginał perg. na takimże pasku zawieszona średnia pieczęć królewska dobrze zachowana. Arch. Metr. Lit. Nr. 132.

91. W Kole 26. czerwca 1433.

Władysław Jagiełło zapisuje Janowi Głowaczowi z Oleśnicy marszałkowi królestwa na zamku Solec i wsiach do tegoż należących 200 grzywien.

Oryg. perg. na takimże pasku zawieszona mała pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 273.

¹⁾ Dziś wieś: Babińce, Wirzholowce, Potok, Czercze, Starego Rohatyna dziś nie ma, Ruda, Dubrynów, Podwinie, Cześniki, Putiatynce i Nastasieczyn, wszystkie w okolicy Rohatyna. —

²⁾ Janczyn, Maliowa dziś nie ma, Baczów, Korzelice, Żędowice na północ od Rohatyna nad Gniłą Lipą.

92. W Sieradzu 9. września 1433.

Władysław Jagiełło zapisuje księciu Mytkowi ze Smoleńska 200 grzywien na trzech wsiach w Halickiem.

Wladislaus dei gracia rex Polonie princepsque supremus Lithwanie et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo inspectis grate fidelitatis obsequiis et constantis fidei meritis, quibus maiestati nostre dux Mythko de Smolensko gratum se nobis reddidit et acceptum, horum intuitu volentes ipsum gracia nostra et favore regio prosequi et reddere ad nostra obsequia prompociorem, sibi ducentas marcas numeri et ponderis polonicalium in et super certis villis nostris tribus, quas Wlad tenuit a nobis et possedit, videlicet: Monastirczani ¹⁾, Chodkowo et Chomyakowo ²⁾ nuncupatis et in districtu Haliciensis sitis damus, inscribimus, dedimusque et inscripsimus, tenore presencium mediante, per ipsum ducem Mythconem in dictis ducentis marcis tenendas, habendas, cum omnibus et singulis utilitatibus, proventibus, iuribus, dominiis, pertinentiis et appendiis universis ad ipsas villas quomodolibet ab antiquo spectantibus pacifice et quiete possidendas, tamdiu, quousque predictae ville per nos aut nostros successores in eisdem ducentis marcis fuerint plenarie exempte et persolute. Quibus solutis et exemptis predictarum totalis possessio ad nos et ad nostros successores revertetur plene iure, stacionibus nostris et iuribus dumtaxat in omnibus exceptis. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio litterarum. Datum Syradie feria quarta in crastino nativitatis sancte Marie. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo tercio.

Relacio venerabilis

Wladislai de Opporow R. P. vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, pasek także i pieczęć odpadły; przecięty w środku. Arch. Metr. Lit. Nr. 130.

93. W Łańcucie 15. października 1433.

Władysław Jagiełło zapisuje Spytkowi z Tarnowa wojewodzie Sandomierskiemu 400 grzywien na mieście Leżajsku i wsiach do tegoż należących.

Wladislaus dei gracia rex Polonie, Lithwanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo attentis et consideratis grate fidelitatis meritis et multiplicibus obsequiis, quibus celsitudini nostre magnificus Spytheco de Tharnow palatinus Sandomiriensis miles noster sincere dilectus complacuit et aucto fidelitatis studio plus poterit complacere in futurum, horum itaque et aliorum meritorum suorum intuitu volentes ipsum reddere consolatum, sibi tamquam benemerito quadringentas marcas numeri et ponderis polonicalium in et super opido nostro Lyanzaysko cum villis ad ipsum opidum adiacentibus videlicet Dambno, Werzehicze, Gedlorowa et Scharzinawola ³⁾ nuncupatis damus, donamus, deputamus, inscribimus dedimusque, donavimus, lar-

¹⁾ Dziś Manasterzec lub Podmanastyrek wioska w górnym biegu Bystrzycy tyśmienickiej. —

²⁾ Może Chomiakówka na zachód od Czortkowa. — ³⁾ Dziś Dębno, Gilarowa, Wierzawice pod Leżajskiem.

gimur, tenore presencium mediante, per ipsum magnificum Spythconem cum omnibus et singulis utilitatibus, fructibus, proventibus, iuribus, proprietatibus, dominiis et appendiis universis ad predictum opidum et villas quomodolibet ab antiquo spectantibus tenendum, habendum pacifice et quiete possidendum, tamdiu, quousque predictae quadringente marce per nos aut nostros successores sibi aut ipsius posteris fuerint plenarie persolite, quibus solutis predicti opidi et villarum possessio ad nos revertetur pleno iure, stacionibus et iuribus nostris regalibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum in Lanczuth feria quinta ipso die sancte Hedwigis. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo tercio.

Ad relacionem
magnifici Iohannis de Conyeczpole.

Oryginał perg. w 3 miejscach przecięty; pozostał tylko pasek, na którym pieczęć królewska była zawieszona. Na zagjętce: Lecta et auscultata per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Arch. Metr. Lit. Nr. 136.

94. W Krośnie 1. listopada 1433.

Władysław Jagiełło zapisuje Dobiesławowi ze Sprowy 70 grzywien monety polskiej na wsi Babina w Samborskiem.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lithwanieque princeps supremus et heres Russie et cetera. Significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo attentis grate fidelitatis obsequiis (sic), quibus celsitudini nostre strenuus Dobeslaus de Sprowa subcammerarius Russie complacuit et aucto fidelitatis studio plus poterit complacere in futurum, horum itaque intuitu, volentes ipsum reddere consolatum, sibi septuaginta marcas numeri et ponderis polonicalium quinquaginta paratas quas nobis concessit et viginti pro equis quos apud (sic) ipsum recepimus, in et super villa nostra Babyna in terris Russie et districtu Samboriensi sita, damus, donamus et inscribimus per presentes, per ipsum Dobeslaum cum omnibus et singulis utilitatibus fructibus, dominiis, iuribus et appendiis universis, utpote przysylki, que arte et ingenio humano ipsius Dobeslai ex post collocari possint, in fluvio dicto Strvyansch, tenendum, habendum pacifice et quiete possidendum, tamdiu, quousque predictae septuaginta marce per nos aut nostros successores sibi aut ipsius posteris fuerint plenarie persolite, quibus solutis predictae ville Babyna cum suis attinenciis possessio ad nos revertetur pleno iure, stacionibus et iuribus regalibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est appensum. Datum in Crosno dominico ipso die Omnium sanctorum. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo tercio.

Ad relacionem
magnifici Iohannis de Conyeczpole.

Oryginał pergaminowy poprzecinany w 3 miejscach u góry; na takimże pasku zawieszona mała dziś starta zupełnie pieczęć królewska. Na zagjętce: Lectum per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Arch. Metr. Lit. Nr. 134.

95. W Korczynie 6. marca 1434.

Władysław Jagiełło nadaje prawo magdeburskie wsiom Tatarynów, Miliczstaw (?), Marchwina w Lwowskiem, i Izajezyce (?) w Chełmskiem.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Cum inter humane nature comoda nichil (sic) dignius memoria habeatur, oportunum existit ut actus hominum litterarum appicibus et tescium annotatione perhennentur, ne lapsu temporis ewanescant (sic). Proinde nos Wladislaus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuiauie Lithwanieque princeps (sic), Pomeranie dominus et heres supremus (sic) Russie, etc. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis presentibus et futuris noticiam presencium habituris. Quomodo ad instantes petitiones nobilis Serceze Stanislai villas ipsius in terris Leopoliensi et Chelmiensi: Tatarinowa ¹⁾, Miliczstaw, Marchwino ²⁾, Isaiczicze et districtibus sitas et locatas, prout in suis metis sunt longe lateque distincte et limitate de iure polonico in ius thewtunicum transferimus, perpetuo duraturas, removentes ibidem omnia iura polonica, modos et conswuetudines universas, que hunc (sic) ipsum ius theutunicum, quod Maidboriense dicitur plerumque perturbare viderentur. Eximimus insuper universos kmethones et singulos incolas predictarum villarum ab omni iurisdiccione et potestate, omnium regni nostri pallatinorum, castellanorum, iudicum, subiudicum ceterorumque officialium nostrorum ut coram ipsis vel ipsorum aliquo pro causis parvis sive magnis puta furti, incendii, homicidii et membrorum mutillacione citati minime respondebunt nec aliquas penas solvere tenebuntur, sed incole predictarum villarum coram suo sculteto, scultetus vero coram suo domino vel nobis seu iudice nostro, dummodo per nostram litteram sigillo nostro sigillatam evocatus fuerit seu citatus, quam ³⁾ iure suo thewtwnico (sic) quod Maidboriense dicitur respondere est astrictus et hoc si redenda iusticia negligens fuerit vel remissus. In causis autem superius expressatis, puta, furti, incendii, homicidii et membr[or]um mutillacionis sculteto pro tempore existente iudicandi, sentenciandi, puniendi, plectandi, plenam damus ⁴⁾ et tenore presencium omnimodam concedimus facultatem, prout hoc ipsum ius thewtunicum (sic) in suis punctis, clausulis et articulis postulat et requirit, iuribus nostris et stacionibus semper salwis (sic). In cuius rei testimonium sigillum nostrum est appensum. Actum et datum Nowa Civitate, sabbato proximo post dominicam oculi. Anno domini M^o quadringentesimo tricesimo quarto. Presentibus reverendissimis in Christo patribus dominis: Alberto dei gracia sancte Gnesnensis ecclesie archiepiscopo, Sbigneo Cracouiensi, Iohanne Chelmiensi episcopis, nec non magnificis Nicolao de Michalow castellano, Petro pallatino Cracouiensibus ceterisque strennuis et nobilibus. Datum per manus magnifici Iohannis de Coneczpole regni Polonie cancellarii, nec non reverendi in Christo patris domini Wladislai dei gracia electi Wladislaiensis regni Polonie vicecancellarii.

Ad relacionem magnifici
Iohanis (sic) de Coneczpole R. P. vicecancellarii.

¹⁾ Tatarynów, wieś na południe od Komarna leżąca. — ²⁾ Marchwina-Paleniki, gajówka około Tatarynowa na obszarze dworskim komarniańskim. — ³⁾ sc. non aliter quam. — ⁴⁾ Dwa razy.

Oryginał pergaminowy poprzecinany w 6 miejscach przez środek; na sznurku z nici jedwabnych koloru fioletowego i czarnego zawieszona mniejsza pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 138.

96. W Łańcucie 17. kwietnia 1434.

Władysław Jagiełło zapisuje Janowi z Oleśnicy marszałkowi królestwa za płaszcz aksamitny złotolity sobolem podbity, 100 grzywien na Solcu: Attenta necessitate nostra nobis palium axamitheum deauratum pellibus sobolinis subductum pro centum marcis dedit et assignavit cum effectu, de dictis centum marcis volentes reddere cerciorem etc.

Oryg. perg. na takimże pasku mniejsza pieczęć zawieszona. Przecięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 274.

97. W Przemysłu 7. maja 1434.

Władysław Jagiełło nadaje kapitule przemyskiej obrz. łac. corocznie 12 bałwanów soli z żup Przemyskich, zobowiązując prałatów i kanoników do modłów za dusze króla, królowej Zofii, dzieci Władysława i Kazimierza tudzież zmarłych: królowej Jadwigi, Anny i Elżbiety, a także zmarłej córki Jadwigi.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Ne ea quae aguntur in tempore simul cum lapsu temporis depereant, sagax humanae naturae discretio consuevit gesta mortalium scripti patrocinio roborare. Proinde nos Vladislaas dei gratia rex Poloniae nec non terrarum Cracouiae, Sandomiriae, Syradiae, Lanciciae, Cuiaviae Lithuaniaeque princeps supremus, Pomeraniae Russiaeque dominus et haeres, significamus tenore praesentium quibus expedit universis praesentibus et futuris praesentium notitiam habituris. Quod quamvis ex assumptae dignitatis officio singulorum nostro regimini subditorum utilitati teneamur intendere, cura tamen efficacior nos inducit et instanter sollicitat, ut ad ea, quae divini cultus ampliationem, laudem, decus et gloriam conspiciunt, animum convertamus, nam in coelestes thesauros indubie reponi confidimus, quidquid ad magnificandum deum et augendum sacrarum aedium honores liberaliter irrogamus. Sane volentes extremi iudicii iram vindicem operibus praevenire pietatis habitoque respectu ad praeclare devotionis insignia, quibus devoti praelati nostri et canonici ecclesiae cathedralis Premisliensis se celsitudini nostrae gratos reddiderunt et acceptos et in recompensam certarum summarum pecunialium, in quibus eis et eorum capitulo sumus obligati, ipsis praelatis et canonicis ecclesiae, praedictae modernis et futuris duodecem tunnas salis completas in zuppis nostris dictis Sol seu Premisliensibus singulis annis, ad quaelibet quatuor tempora tres, perpetuis temporibus duraturis, dedimus, donavimus, damusque donamus et largimur tenore praesentium mediante, per zupparios nostros pro tempore existentes dandas, et expediendas per ipsosque praelatos, canonicos et capitulum percipiendas et levandas. Ratione cuius ipsi praelati et canonici ad tempora perpetua singulis diebus festivis et feriatis in omnibus missarum solemnibus pro nostra ac dominae Sophiae reginae Poloniae inclitorumque natorum nostrorum Vladislai et Casimiri ac felicis memoriae reginarum: Hedwigis, Annae et Elisabeth nec non Hedwigis

olim natae nostrae salute, clementiam salvatoris nostri iugi devotione exorare memoriamque in eisdem missarum divinis facere specialiter tenebuntur et debent. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio literarum. Actum Premislae feria sexta infra octavas ascensionis Christi. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo quarto. Praesentibus reverendo patre domino Ianussio episcopo Premisliensi nec non nobilibus et strennuis Predborio de Koniecpole castellano Rosperensi, Wolczkone Roluthowicz subcanmerario Russiae, Nicolao de Brzeze curiae nostrae mareschalco, Iohanne de Konin subiudice Sandomiriensi et Skarbkone de Gora aliis pluribus fidedignis. Datum per manus magnifici Iohannis de Koniecpole cancellarii et reverendi patris domini Vladislai electi confirmati ecclesiae Vladislaviensis vicecancellarii, sincere nobis dilectorum. Ad relationem eiusdem domini Vladislai electi confirmati Vladislaviensis regni Poloniae vicecancellarii.

Kopia w Trzebin p. 97 i Rosa II. p. 63—66; na ostatniem miejscu czytamy klauzulę: Locus sigilli pensilis quod ad praesens jam contractum et resolutum pendet in cordula sericea panno involutum.

98. W Krakowie 6. kwietnia 1435.

Władysław Warneńczyk zapisuje Domaratowi z Kobylan kasztelanowi Lubelskiemu 110 grzywien na wsiach Zawichoście i Sobótce.

Oryg. perg. u dołu na takimże pasku zawieszona pieczęć mała król. przecięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 275.

99. W Krakowie 24. listopada 1436.

Wnuczko z Kutna kwituje króla Władysława Warneńczyka ze 100 grzywien zapisanych mu na Bóbrce i przyrzeka do Elijasza wojewody Mołdawskiego nie rościć sobie żadnych pretensyi.

Ego Wnuczko de Kuthna notum facio tenore presencim quibus expedit universis, qualiter serenissimus princeps dominus dominus Wladislaus dei gracia rex Polonie etc. dominus meus graciosissimus, centum marcas numeri et monete poloncialium pro magnifico domino Ylia woyewoda terre Moldauie etc. in quibus michi (sic) idem dominus Ylias woyewoda pro damnis, equis et serviciis meis remanserat obligatus mihi intercesserat. Sed quia idem dominus rex dominus meus graciosissimus de solutione dictarum centum marcarum, me contentando, mihi easdem in et super opido Bobrka assignavit et inscripsit, recognosco igitur et publice profiteor, quod tam per dominum Heliam (sic) woyewodam quam per dominum regem predictos est mihi satisfactum pro omnibus predictis plene usque ad assem, nec racione premissorum in aliquo extant mihi obligati. Quibus, coram universis, de bona solutione gratias ago immensas, harum serie litterarum, quibus sigillum meum proprium presentibus est subappensum. Datum Cracouie, die sabato in vigilia sancte Katherine virginis. Annorum (sic) domini millesimo quadringentesimo tricesimo sexto.

Oryginał pergam. pieczęć odcięta pozostał tylko pasek, na którym znak odcięcia. Arch. Metr. Lit. Nr. 139.

100. In loco campestri exercit. ante villam Swibye 2. maja 1438.

Władysław Warneńczyk zapisuje marszałkowi królestwa Janowi Oleśnickiemu, który przy obecnej wyprawie królowi »cum banderio decenti, centum viginti hastas debite ordinatas continente«, za granicami kraju służył »licet quoque nonnulli terrigene nostri id ipsum facere nobiscum procedere contradicebant absque pecuniis paratis ipsis pro qualibet hasta per quinque marcis iuxta iura eorum terrestria solvendis«, a on własnymi pieniędzmi wojska te wypłacił, za radą baronów wydanych tym celem 600 grzywien na mieście Solcu w Sandomierskiem.

Oryg. perg. przecięty u dołu, na takimże pasku zawieszona mała pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 276.

101. W Krakowie 4. czerwca 1438.

Panowie Mikołaj z Michałowa kasztelan i starosta, Jan z Czyżowa wojewoda Krakowsey, Wawrzyniec Zaremba Sieradzki, Klemens Wątróbka ze Strzelce Wojnicki kasztelanowie i podkanclerzy koronny Piotr Woda ze Szczekocin, poręczają za króla Władysława Warneńczyka, iż tenże spełni zobowiązania względem Piotra Odrowąza ze Sprowy wojewody Lwowskiego co do zapisanych temuż przez króla Władysława Jagiełłę 1000 grzywien na miastach Samborze i Pohoniczu.

Nos Nicolaus de Michalow castellanus et capitaneus, Iohannes de Cziszow palatinus Cracouienses, Laurencius Zaramba Siradiensis, Clemens Vantropka de Strzelce Voyniciensis castellani et Petrus Voda de Szczekocini regni Polonie vicecancellarius, recognoscimus tenore presencium qvibus expedit universis. Qvomodo occurente necessitate preardua serenissimo principi domino Wladislao Polonie regi domino nostro gracioso et sue corone, circa expeditionem exercitum suorum versus Bohemiam cum nuncciis Bohemorum ad prosequendam electionem incliti principis domini ducis Kazimiri sue serenitatis germani de persona sue gracie in regem Bohemie factam, magnificus dominus Petrus de Odrowansch palatinus Leopoliensis, capitaneus Samboriensis, pro expeditione armigerorum ibidem, prefato domino regi mille marcas monete regni sui melioris et numeri consveti, quadraginta octo grossos in marcam quamlibet computando, mutuavit deditque in mutuum cum effectu. De qvibus quidem mille marcis sic dicto domino regi mutuatis, volens idem dominus rex prefatum dominum palatinum et suos posteros cerciorare, easdem mille marcas monete et numeri quibus supra, de maturo nostro et aliorum suorum baronum consilio, eidem domino palatino in et super castro Sambor et Antiqua Sambor ac Nowa (sic) Pohonicz civitatibus et villis omnibus ad ipsa pertinentibus in terra Russie sitis, et prout in littera dive memorie serenissimi principis domini Wladislai regis defuncti, progenitoris domini nostri regis moderni, eidem palatino data et concessa ad sue vite tempora lacius continentur et sunt descripte, inscripsit, assignavit et demonstravit per suas litteras patentis, per eundem dominum pallatinum posterosque suos et successores

legittimos in predictis mille marcis, cum omnibus utilitatibus et obvencionibus universis, prout in eadem littera genitoris domini regis prefati sunt designate, eadem littera in suo robore remanente, habendum, tenendum, uti fruendum et possidendum pacifice et quiete usque ad vite sue terminum ultimum et extremum. Post cuius vite terminum solutis integre prefati domini palatini posteris et successoribus legitimis, dictis mille marcis monete melioris, ut supra, predictorum castri, civitatum et villarum ad ea spectancium possessio, condicionibus tamen infra descriptis in suo robore remanentibus, ad prefatum dominum regem et suos successores devolvi debent pleno iure. Preterea ex quo per prefatum dominum regem defunctum, patrem domini nostri regis moderni, de castro Sambor predicto taliter fuit et est ordinatum, quod idem dominus palatinus Leopoliensis omnes census capitaneatus sui Samboriensis pro muris castri eiusdem proficiendis ¹⁾ (sic) singulis annis exponere debuit, prout exponebat, ipsosque muros successive continuare; cumque ex tam longa ²⁾ mora cotinuacionis murorum iam dictorum castri prenotati, quod non longe a metis situm existit periculum immineat, ne quod absit exinde quid dampni sequatur, ita prefatus dominus rex et suum consilium cum prefato domino palatino conclusit, quod ipse dominus palatinus apposita in prompto de propriis facultatibus magna et gravi impensa, non expectando soluciones censuum cuiuslibet anni, muros dicti castri quo citius poterit continuare debet et eosdem perficere cum effectu, racione cuius tam prompte impense in ereccionem huiusmodi murorum taliter ex propriis facultatibus faciende, ydem (sic) dominus rex, prefato palatino omnes census pecuniales tam de civitatibus predictis quam eciam de omnibus villis ad ea spectantibus et alias quomodolibet de capitaneatu predicto provenientes dedit, contulit et inscripsit, per eundem dominum palatinum levandas, percipiendas et pro eius libera voluntate convertendas, a festo videlicet nativitatis Christi proxime venturo per viginti annorum continue se sequencium spacium et decursum, ita quod hec limitacio predictorum viginti annorum littere predictae domini regis Wladislai ultimo vita functi eidem domino palatino super dictis bonis ad vite tempora concessae non debent in aliquo preiudicare quovismodo. Quoniam si prefatum palatinum predictis viginti annis supervivere contingerit, tunc nihilominus vigore donacionis prefati domini regis W[ladislai] defuncti castrum predictum Sambor, civitates et villas ad ea pertinentes, sicut modo tenet, usque ad terminum vite sue ultimum habebit tenebit et pacifice possidebit. In casu vero quo dictum palatinum ante defluxum viginti annorum predictorum ab hac luce decedere contingerit, ex tunc nihilominus prefati domini palatini pueri et posterii legitimi debent per dominum regem in dictorum castri, civitatum et villarum pacifica possessione et censuum huiusmodi percepcione conservari, usque ad integram predictorum viginti annorum complecionem. Quibus viginti annis transactis et non prius a dictis eiusdem palatini posteris predictorum castri et villarum alienari debet possessio, nisi primo prefatis mille marcis per nos vel successores nostros eidem integre exsolutis. Et ³⁾ (sic) hec singula maiorem certitudinem firmitatis optineant, promittimus, spondemus et fideiubemus per presentes, quod prefatus dominus noster rex, venientibus suis

¹⁾ sc. perficiendis. — ²⁾ dwa razy. — ³⁾ sc. Ut.

annis, omnia superius contenta ratificabit et eius serenitatis litteram desuper datam innovabit, et sigillo suo, quo primum post sigillum maiestatis utetur, comunit comunirique faciet cum effectu. Harum quibus sigilla nostra presentibus sunt appensa. Datum Cracouie feria quarta infra octavas penthecostes. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo octavo.

Oryginał pergaminowy w 2 miejscach w pośrodku przecięty, długości 45·5, szerokości 21·5 centm. Na takichże paskach zawieszono dziś tylko 3 pieczęcie, trzecia i czwarta zaginęły, pozostały po nich paski. Z pozostałych pierwsza przedstawia herb Poraj, druga Półkoźic, trzecia Odrowąż. Arch. Metr. Lit. Nr. 142.

102. W Krakowie 8. sierpnia 1438.

Władysław Warneńczyk zapisuje Smokowi ze Slepowron 50 grzywien polskich na wsi Siedliszcze w Chełmskiem.

Wladislaus dei gracia rex Polonie Lithwanieque princeps suppremus et heres Russie significamus qvibus expedit universis. Quomodo viso fideli famulamine nobilis Smok Bathie¹⁾ (sic), qvibus se nobis gratum exhibuit et aucta fide prestancius poterit in futurum, horum intuitu volentes ipsum graciaram nostrarum prosequi favore et ad ulteriora plus reddere prompociorem, sibi in et super villa nostra dicta Schedlisze in terra et districtu Chelmiensi sita, quinquaginta marcas monete et numeri polonicalium, quadraginta octo grossos marcam in quamlibet computando, cum omnibus et singulis utilitatibus, fructibus, provenitibus, redditibus, agris, pratis, campis, silvis, nemoribus, piscinis, lacubus, mellificiis, venacionibus, aucupacionibus, molendinis et eorum emolimentis, habendum, tenendum, utifruendum et in usus proprios convertendum, tam diu, quousque predictae quinquaginta marce sibi aut suis legitimis successoribus per nos aut nostros successores plenarie fuerint persolute, qvibus solutis dicte ville possessio ad nos et successores nostros revolvetur pleno iure, iuribus et stacionibus nostris semper salvis, ita tamen, quod ibi faciet residenciam personalem. Harum qvibus sigillum nostrum presentibus appensum est testimonio litterarum. Datum Cracouie feria sexta ante festum beate virginis assumptionis. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo octavo.

Relacio magnifici Iohannis
de Koneczpole Regni Polonie cancellarii.

Visa et approbata de mandato regie
maiestatis V. vicecancellarius subscripsit.

Oryginał pergaminowy w 3 miejscach przecięty, pasek i pieczęć odpadły. Nota po lewej stronie inną ręką aniżeli oryginał pisana. U góry nad paskiem znowu inną ręką: auscultata. Arch. Metr. Lit. Nr. 141.

¹⁾ sc. Mathie, porównaj nadanie dla tegoż, wyżej pod Nr. 81. str. 66.

103. W Piotrkowie na zjeździe walnym 16. grudnia 1438.

Władysław Warneńczyk potwierdza przywileje wolności i prawa ziemiom i stanom Polski przez swych poprzedników nadane.

Oryg. perg. bez pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 66.
Drukowany kilkakrotnie; obacz - Lewickiego Index actor. saec. XV. str. 260.

104. W Piotrkowie 17. grudnia 1438.

Władysław Warneńczyk zapisuje Domaratowi synowi Domarata kasztelana Lubelskiego »pro duabus schubis et uno pellicio alias thorlop« i za jego usługi przy wyprawie ostatniej wyświadczone 120 grzywien na zamku Zawichoście i wsiach do tegoż należących.

Oryg. perg. poprzecinany, u dołu na takimże pasku zaw. mała pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 277.
Data dokumentu brzmi: in Piotrkow feria quarta quatuor temporum.

105. W Piotrkowie 17. grudnia 1438.

Władysław Warneńczyk zapisuje Wańkowi z Kwasitowa kasztelanowi Chełmskiemu 300 grzywien na 7 wsiach w Chełmskiem.

Wladislaus dei gracia rex Polonie, Lythwanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis. Quomodo attentis serviciis studiosis generosi et nobilis Wankonis de Kwaszylow castellani Chelmensis nobis dilecti, qvibus se progenitori nostro dive memorie prestitit et exhibuit ac pro nunc ad omnia se nobis offert gratum et acceptum, unde idem genitor noster precarissimus sibi in et super villis videlicet Dunyowicze et Blozew de gracia eius tricentas marcas donaverat, dederat et inscripserat in districtu Premisliensi sitis. Sed quia quedam nobilis Duchna iure propinquitatis in nobis iudicialiter acquisivit ipsas villas, quare nos volentes ipsum Wankonem ad nostra servicia reddere prompcioem sibi dictas tricentas marcas in et super villis nostris videlicet Krosznychyn, Bereszini, Craschne, Pyaschky, Hoschcze, Zabithow et Drzyewnyky ¹⁾ in districtu Chelmensi sitis, tenore presencium donamus et inscribimus. Quasquidem villas idem Wanko occasione dictarum tricentarum marcarum tenebit habebit, possidebit et utifruetur cum omnibus ipsarum villarum proventibus, redditibus, fructibus, censibus, pratis, agris, molendinis, emolimentis, allodiis, campis, silvis, nemoribus, borris, fluviis, lacubus, piscinis, piscaturis, aquis et earum decursibus, ac usibus et pertinenciis universis, ad dictas villas quomodolibet pertinentibus, tamdiu, quousque dicte tricente marce fuerint sibi aut successoribus suis legitimis, numeri et monete polonicalium, per nos aut successores nostros per-

¹⁾ Dziś Krośniczyn, Brzeziny Krośniczyńskie, Krasne, Piaski, Huszczka, Zabytów i Drewniki, wszystkie miejscowości nieopodal leżące nad Wieprzem i tegoż dopływami w okolicy Tarnogóry i Izbiicy.

solute; quibus persolutis possessio dictarum villarum ad nos et nostros successores revertetur pleno iure, stacionibus et aliis nostris iuribus regalibus pro nobis reservatis. In casu autem quod si aliquis iuridicionem potius propinquitatis ad ipsas villas habere et pertinere dinosceretur, extunc nos dictas tricentas marcas ipsi Wankoni in aliis bonis nostris dare et inscribere aut persolvere promittimus et spondemus presentis rescripti mediante ¹⁾. Harum quibus sigillum nostrum est appensum. Datum in Pyotrkow in parlamento generali, feria quarta proxima post festum sancte Lucie virginis. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo octavo.

Ad relacionem magnifici
Iohannis de Tanczin pallatini Cracouiensis.

Super hanc litteram dominus
castellanus Cracoviensis dedit centum
quinguaginta marcas, que sunt eidem
ad racionem posite domini regis.

Oryginał perg. na takimże pasku zawieszona pieczęć królewska o średnicy 3·6 centim. Nad paskiem współczesną ręką: auscultata. Pismo po lewej stronie u dołu oryginału inną ręką współczesną dokonane. Arch. Metr. Lit. Nr. 140.

106. W Lublinie 24. lutego 1439.

Władysław Warneńczyk zapisuje Ebermutowi z Chrostowa 200 grzywien na wsi Płonka w Chełmskiem.

Wladislaus dei gracia rex Polonie suppremusque princeps Lithwanie et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo accedens ad nostram presenciam strenuus et nobilis Stanislaus Ebermuth de Chrostowo subpincerna Calisiensis miles noster fidelis dilectus nostre maiestati supplicavit, ut quittaciones quas a serenissimo principe domino Wladislao olim rege Polonie genitore nostro carissimo ad diversos officiales super ducentis marcis comunis pecunie habuit, ab eodem reciperemus et ipsas ducentas marcas eidem in et super villa nostra Plonky ²⁾, in districtu Chelmensi sita, inscriberemus graciose. Cuius precibus tamquam iustis et possibilibus acclinati, tum eciam propter servicia que prefato olim genitori nostro exhibuit nobisque exhibet, predictas quittaciones ab ipso recipientes, prefatas ducentas marcas numeri et monete polonicalium, videlicet quadraginta octo grossos in marcam quamlibet computando, in et super villa nostra Plonky predicta, in districtu Chelmensi sita, eidem inscripsimus et inscribimus tenore presencium mediante. Quamquidem villam Plonky ipse Stanislaus tenebit, habebit, possidebit, et utifruetur cum omnibus utilitatibus, fructibus, censibus, silvis, nemoribus, rubetis, borris, piscinis, lacubus, agris, pratis, mellificiis et proventibus quibuscumque ad dictam villam Plonky pertinentibus, tamdiu, quousque prefate ducente marce numeri et monete predictorum per nos aut successores nostros sibi vel successoribus suis ad integrum fuerint persolute. Quibus solutis possessio dicte ville Plonky ad nos revertetur

¹⁾ sc. tenore mediante. — ²⁾ Dział Płonka, wieś, powiat Krasnostawski.

pleno iure, stacionibus tamen nostris et iuribus regalibus per omnia semper salvis. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum in Lublin feria tertia post dominicam invocavit. Anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo nono.

Relacio magnifici Iohannis
de Conyeczpole regni Polonie cancellarii.

Oryginał pergaminowy w dwóch miejscach przecięty, bez paska i pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 143.

107. W Krakowie 15. kwietnia 1439.

Władysław Warneńczyk nadaje w dożywocie Krzestawowi z Kurozwek kasztelanowi Wiślickiemu sottystwo w mieście Szydłowie z wsiami Czyszow i Gacki, »cum predio Ganssz nec non molendinum Crosskowskci mlyn dietum« zapisując mu na tem nadaniu 400 grzywien monety i liczby polskiej.

Oryginał perg. bez paska i pieczęci, w jednym miejscu przecięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 293.

108. W Krakowie 15. kwietnia 1439.

Władysław Warneńczyk zapisuje Mikołajowi Czajce z Jawora na wsiach Nyski, Zaoszczce w Sandomierskiem i na wsi Pyelaskowicze w Lubelskiem 200 grzywien.

Oryg. perg., poprzecinany bez pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 278.

109. W Korczynie 3. maja 1439.

Konfederacja szlachty Mało-Polskiej i Ruskiej ze Spytkiem z Melsztyna na czele, celem zniesienia nudożyć mnożących się w koronie Polskiej podczas młodoćności króla Władysława Warneńczyka.

Oryg. pergaminowy. Po sześćdziesięciu i kilku pieczęciach, pozostały paski tylko. Arch. Metr. Lit. Nr. 67. Drukowany w dodatku do Konfeder. Spytka z Melsztyna.

110. W Budzinie 7. stycznia 1440.

Władysław Warneńczyk zapisuje Piotrowi ze Szczekocin, podkanclerzemu swemu za służby jego na Węgrzech królowi wiernie wyświadczone »armato pectore atque ense« przeciwko Turkom, na zamku Zawichódzie i wsi Sobótce 60 grzywien.

Oryg. perg. przecięty, bez pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 279.

111. W Krakowie 10. marca 1440.

Władysław Warneńczyk ustanawia wójtostwo we wsi Gilarowa.

Obacz trans. Zygmunta I. z 31. lipca 1525 niżej pod Nr. 242.

112. W Krakowie 9. kwietnia 1440.

Władysław Warneńczyk zapisuje Spytkowi z Jarosławia 200 grzywien polskich na mieście Leżajsku i wsiach doń należących.

Wladislaus tercius dei gracia rex Polonie ac electus rex regni Hungarie Lithwanieque princeps suppremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis. Quomodo attendentes grate fidelitatis studiosa obsequia, qvibus maiestati nostre generosus Spitek de Jaroslaw nobis dilectus complacuit et in futurum aucto fidelitatis studio prestancius poterit complacere, qui eciam nobiscum ad suscipiendum feliciter sacram coronam regni Hungarie versus dictum regnum est transiturus, horum intuitu sibi in et super opido nostro Leszensko et villis ad ipsum opidum spectantibus in terris Russie et districtu Premisliensi sitis, ducentas marcas monete et numeri poloncialium, quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando, damus, donamus, inseribimus et largimur per presentes, cum omnibus et singulis predicti opidi et villarum ad ipsum pertinencium utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, proventibus, agris, pratis, campis, pascuis, silvis, nemoribus, borris, gays (sic), mericis, rubetis, v[irgul]tis¹⁾, mellificiis, aucupacionibus, venacionibus, fluviis, fluminibus, piscinis, piscaturis, stagnis, lacubus, paludibus, rivis, torrentibus, aquis et earum decursibus, molendinis, emolimentis aliisque obvencionibus universis, tenendum, habendum, utifruendum et pacifice ac quiete possidendum, tamdiu, quousque prefate ducente marce monete et numeri premissorum per nos aut nostros legitimos successores sibi aut suis legitimis successoribus persolute fuerint integraliter et ex toto. Qvibus persolutis predictorum opidi et villarum ad dictum opidum pertinencium possessio ad nos et ad nostros successores revertetur pleno iure, stacionibus tamen et iuribus nostris regalibus in omnibus semper salvis. Harum qvibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum Cracouie sabbato proximo post conductum pasche. Anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo.

Relacio magnifici

Petri Woda de Szczekoczini R. P. vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy w 3 miejscach w pośrodku przecięty, na takimże pasku zawieszona mała pieczęć królewska o średnicy 3 cmtry. Na zagjętce: lecta et auscultata per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Nota ta dokonana inną ręką. Arch. Metr. Lit. Nr. 145.

113. W Budzinie 31. maja 1440.

Władysław Warneńczyk zapisuje Mikołajowi Serafinowi miecznikowi Krak. obu sól żupnikowi 2500 zł. węg. odeń pożyczonych »pro necessitatibus

¹⁾ Wydarte miejsce.

nostris», na zamku Zawichoście i na wsiach do tegoż należących, które ma posiadać aż do wypłaty rzeczonej sumy.

Oryg. perg. nieprzecięty bez pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 280. por. Invent. Rykaczewskiego. p. 240.

114. W Budzinie 16. sierpnia 1440.

Władysław Warneńczyk zapisuje Goworkowi de Sdzechow podczaszemu Lubelskiemu za zastugi wojenne na wsi Wilkolaska Wola w Lubelskiem 100 grzywien, którą to wieś w dożywocie ma posiadać.

Oryg. pergam. pasek brakuje, przecięty bardzo wilgocią nadpsuty; u dołu: *Subscripcio domini regis manu propria.* Arch. Metr. Lit. Nr. 233.

115. W Budzinie 30. sierpnia 1440.

Władysław Warneńczyk zapisuje Spytkowi z Jarosławia 600 złotych węgierskich na mieście Leżajsku i wsiach do tegoż należących.

Wladislaus dei gracia Hungarie, Polonie, Dalmacie, Croacie etc. rex Lythwanieque princeps suppremus et heres Russie etc. Significamus tenore presentium quibus expedit universis. Quomodo attentis et in animo reuolutis (sic) fidelibus serviciis, quibus generosus Spitzko de Yaroslaw familiaris noster fidelis dilectus in hac via hungaricali, quam iuxta electionem nostram ad hoc ipsum regnum Hungarie de persona nostra solempniter factam fecimus, multipliciter, diligenter et sumptuose maiestati nostre complacuit, et aucto fidelitatis studio prestantius poterit in futurum complacere, horum intuitu volentes ipsum gratiis nostris consolari et ad obsequia nostra continuo reddere promptiorem, sibi in et super opido nostro Lazensko et villis ad ipsum pertinentibus in terris Russie et districtu Premisliensi sitis sexingentos florenos hungaricales veri auri et iusti ponderis inscribimus, assignamus, damus, donamus et largimur gracieose, per ipsum Spithconem et ipsius legitimos successores tenendum, habendum utifruendum et pacifice ac quiete possidendum, cum omnibus et singulis predictorum opidi et villarum utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, proventibus, allodiis, prediis, agris, pratis, campis, pascuis, silvis, borris, gays (sic), nemoribus, mericis, rubetis, virgultis, fluuiis, fluminibus, lacubus, piscinis, stagnis, aquis, aquarum decursibus, molendinis et emolimentis, mellificiis, venacionibus, aliisque obuencionibus attinentiis et coherenciis universis, quibuscumque nominibus nuncupentur, tandiu, quousque per nos, aut nostros legitimos successores, sibi aut suis legitimis successoribus predicti sexingenti floreni hungaricales realiter et ex integro fuerint persoluti. Quo facto, possessio predictorum opidi et villarum ad nos et ad nostros successores reuertetur pleno iure, stacionibus tamen et iuribus nostris regalibus semper saluis. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum Bude feria tertia in crastino decollacionis sancti Iohannis baptiste. Anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo.

Relacio magnifici

Iohannis de Conyeczpole R. P. cancellarii.

Oryginał pergaminowy nieprzecięty, na takimże pasku zawieszona średnia pieczęć królewska. Na zagętcie: lecta et auscultata per Albertum de Zichlin. R. P. vicecancellarium. Na zewnętrznej stronie w krzyż przekreślono jedno z bocznych zagęć i ręką XV w. napisano: Registrata. Arch. Metr. Lit. Nr. 146.

116. W Ostrzychomiu 4. lutego 1441.

Władysław Warneńczyk zapisuje Rafałowi z Jarosławia 100 grzywien polskich na wsiach Stradczu, Jamelnie, Zielowie i Żorniskach w Lwowskim powiecie.

Wladislaus dei gracia Hungarie, Polonie, Dalmacie, Croacie etc. rex Lythwanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo attentis fidelibus obsequiis magnifici Raphaelis de Jaroslaw castelani Woyniciensis et capitanei Russie generalis nobis sincere dilecti, que nostre maiestati exhibuit et aucto fidelitatis studio imposterum (sic) poterit complacere, horum intuitu volentes ipsum graciaram nostrarum prosequi favoribus et ad nostra obsequia continuo reddere prompctiorem, sibi et suis legitimis sucesoribus sive proximioribus in et super villis nostris videlicet: Stradecz, Gemyelno, Zelow et Scharnowska ¹⁾, quas Przechslaus et Jaroscha possidebant, in terris Russie et districtu Leopoliensi situatis, centum marcas numeri et monete polonicalium, quadraginta octo grossos in marcam quamlibet computando, damus, donamus, demonstramus et inscribimus tenore presencium mediante, per ipsum Raphaellem et suos legitimos successores in predictis centum marcis cum omnibus et singulis proventibus, censibus, redditibus, campis, agris, pratis, pascuis, silvis, borris, gays, mericis, qvercetis, rubetis, piscinis, piscaturis, paludibus, stagnis, venacionibus, aucupacionibus, apisteriis, mellificiis, fluminibus, fluviis, aquis et earum decursibus, molendinis et emolimentis ac aliis omnibus obvencionibus, quoquo nomine vocatis, nihil pro se ibidem domini seu utilitatis penitus reservando, tenendum, habendum, utifruendum et pacifice possidendum, tamdiu, quousque dicte centum marce sibi vel suis legitimis sucesoribus per nos vel nostros successores integraliter et ex toto fuerint persolute, quibus exsolutis possessio dictarum villarum ad nos aut nostros successores pleno iure revolvetur, stacionibus et aliis iuribus nostris regalibus semper salvis, harum testimonio litterarum, quibus sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum Strigonie sabbato proximo post festum purificationis sancte Marie. Anno domini millesimo, quadringentesimo quadragesimo primo.

Ad relacionem magnifici

Petri de Szczekoczini. R. P. vicecancellarii.

Subscriptum per me Albertum de Zichlin

R. P. vicecancellarium manu propria.

Oryginał pergaminowy na takimże pasku zawieszona pieczęć królewska. o średnicy 3 entry. Arch. Metr. Lit. Nr. 149. Nota: subscriptum inną ręką dokonana.

¹⁾ Dzisiaj Stradcz, Jamelnia, Zielów i Żorniska na północny zachód od Lwowa.

117. W Budzinie 29. maja 1441.

Władysław Warneńczyk zapisuje Floryanowi z Pacanowa podstolemu Krak. za usługi jego »pro adopcione corone« w królestwie węg. wyświadczone 200 grzywien, które mu Jan z Oleśnicy mając sumę ową na Solcu zapisaną, wypłacić ma.

Oryg. perg. przecięty u dołu mniejsza pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr 282.

118. W Budzinie 30. maja 1441.

Władysław Warneńczyk zapisuje Janowi z Buczacza 100 grzywien na dwóch wsiach w Halickiem.

Wladislaus dei gracia Hungarie, Polonie, Dalmacie, Croacie etc. rex, Lythwannieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quomodo certificantes generosum Iohannem de Buczacz capitaneum Trebowliensem sincere nobis dilectum de centum marcis monete et numeri poloncialium consveti, in marcam quamlibet quadraginta octo grossos computando, quas eidem Iohanni pro quatuor equis tenemur, quos aput (sic) eundem pro necessitate nostra recepimus sibi easdem in et super villis nostris Monastirczani et Chodkow ¹⁾ circa fluvium Bistriczia in terris Russie et districtu Haliczensi sitis inscribimus, assignamus, damus, donamus et largimur graciose tenore presencium mediante, per ipsum Iohannem et ipsius successores legitimos tenendas, habendas, regendas, quiete et pacifice possidendas, cum omnibus et singulis earundem villarum utilitatibus, fructibus, censibus, preventibus, redditibus, laboribus, agris, pratis, campis, pascuis, silvis, borris, gays, nemoribus, rubetis, mericis, virgultis, fluviis, fluminibus, lacubus, stagnis, piscinis, piscaturis, aquis et earum decursibus, molendinis, emolimentis, venacionibus, aucupacionibus mellificiis ac aliis obvencionibus generaliter universis quibuscunque dicantur nominibus, tamdiu, quousque per nos aut nostros successores sibi aut suis successoribus legitimis huiusmodi centum marce fuerint integraliter persolute, quo facto, villarum dictarum possessio ad nos et successores nostros revertetur pleno iure, stacionibus tamen et iuribus nostris regalibus solitis et consvetis per omnia semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum Bude feria tertia infra octavas ascensionis domini. Anno eiusdem millesimo quadringentesimo quadragesimo primo.

Oryginał pergaminowy w trzech miejscach przecięty; takiż sam pasek równie jak i pieczęć odpadły. Na zagętce: lectum per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Nota: lectum inną ręką dokonana. Arch. Metr. Lit. Nr. 147.

119. W Budzinie 19. sierpnia 1441.

Władysław Warneńczyk zapisuje Janowi Gałce z Niedźwiedzia za usługi »signanter in hac moderna via hungaricali in armorum apparatibus

¹⁾ Porównaj dok. z 9. września 1433 pod Nr. 92.

nobis gratos exhibendo (sc. famulatus) 200 złt. węg. i 200 grzywien groszy pragskich liczby polskiej, na wsiach Niedźwiedź w Sandomiersk. tudzież Rosnieszowie i Lubezy w Bieckim powiecie leżących.

Oryginał perg. poprzecinany w 3 miejscach, bez pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 283.

120. In insula Czepel 18. września 1441.

Tenże król zapisuje pożyczoną sumę 500 zł. węg. i 200 grzywien od Jana Oleśnickiego, kaszt. Sandom. temuż wierzycielowi swemu, na Solcu (zamku i mieście) i wsiach do tegoż należących, które ma posiadać aż do wypłaty sum wymienionych.

Oryginał perg. nieprzeciety, bez pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 281.

121. In insula Chapel loco stacionis 16. listopada 1441.

Tenże król zapisuje Grzegorzowi z Branic, podkomorzemu ziemi Krak. 500 zł. węg. dłużnej mu sumy, na mieście Szydłowie i wsiach przynależnych w ziemi Sandomierskiej.

Oryginał perg. poprzecinany, bez pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 284.

122. W Tyrnowie 14. marca 1442.

Władysław Warnieńczyk nadaje wsi Czuleczyce w Chełmskiem prawo średzkie.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus imposterum (sic) pariat detrimenta, alta regum et principum decreverunt consilia ea apicibus litterarum et tescium annotatione perhennari, ne lapsu temporis evanescent. Proinde nos Wladislaus dei gracia Hungarie, Polonie, Dalmacie, Croacie, Seruie, Rascie etc. rex, nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyauie, Lithwanieque princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis presentibus et futuris horum noticiam habituris. Quomodo ad instantes petitiones nobilis Malisce Czolcziski servitoris nostri fidelis, ac eciam habentes respectum ad ipsius fidelia et continua servicia, qvibus serenissimo principi domino Wladislao dive recordacionis genitori ac predecessori olim nostro carissimo maiestatique nostre in regnis nostris videlicet Hungarie et Polonie etc. complacuit complacere in futurum, volentesque ut villa nostra Czolcicze ¹⁾ in terra Russie et districtu Chelmsi sita, qua sibi eiusque legitime posteritati racione suorum fidelium serviciorum iam dictorum nobis multipliciter exhibitorum dedimus temporibus in ewm (sic) successuris eviterne cum pleno iure et proprietate domini possidendam, condicionem recipiat meliorem, ipsam villam prout

¹⁾ Dziś Czuleczyce wieś, powiat Chełmski, dobra rządowe.

in suis metis et graniciis longe, late, ac circumferencialiter limitata existit et distincta de iure polonico, rutenico et quovis alio in ius theutunicum quod Sredense dicitur transferrimus perpetuo duraturum, removens ibidem omnia iura polonica modos et consvetudines universas, que ipsum ius theutunicum plerumque perturbare consveverunt. Eximius insuper absolvimus et perpetuo liberamus kmethones et omnes incolas ville predicte ab omni iurisdiccione et potestate omnium regni nostri Polonie palatinorum, castellanorum, capitaneorum, dignitariorum, iudicum, subiudicum ceterorumque officialium et ministerialium eorundem, ut coram ipsis aut ipsorum aliquo, pro causis quibuscumque videlicet tam magnis quam parvis, putta (sic) furti, incendii, homicidii et membrorum mutillacione (sic) seu quibusvis aliis enormibus excessibus citati minime respondebunt nec aliquas penas solvere tenebuntur, sed kmethones et incole ville predicte coram suo sculteto, scultetus vero coram suo domino aut coram nobis vel iudice nostro generali, dum tamen per nostram litteram sigillo nostro sigillatam evocatus fuerit et citatus, et hoc si in reddenda iusticia fuerit negligens vel remissus, tunc non aliter quam suo iure Sredensi predicto de se querulantibus respondere sit astrictus. In causis autem criminalibus et capitalibus superius expressatis iudicandi, sentenciandi, plectendi, puniendi, et condempnandi sculteto pro tempore existenti plenam damus et omnimodam potestatem, tenore presencium concedimus et largimur, prout hoc ipsum ius theutunicum in omnibus suis punctis, articulis, sentenciis, condicionibus et clausulis postulat et requirit, nostris tamen regalibus iuribus in omnibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Actum in Tharnawa feria quarta in medio quadragesime. Anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo secundo. Presentibus reverendo in Christo patre domino Simone de Rozgon episcopo Agriensi nec non supremo cancellario regni nostri Hungarie predicti, magnificis, strenuis nobilibusque Luca de Gorka palatino; Laurencio alias Zaramba de Calynowa Siradiensi, Gregorio de Branitze Radomiensi castellanis; Petro alias Scora iudice Poznaniensi, Michaelae de Bronischo succamerario, Iohanne alias Beyzath de Nyda Cracouiensi, Alberto de Gay Lanciensi vexilliferis, Nicolao de Gruschszicze et Imbramo de Marzanczicze armigeris et alis quampluribus fidelibus nostris dilectis fidedignis. Datum per manus magnificorum Iohannis de Conyeczpole cancellario (sic) et Petri Woda de Szekoczini regni Polonie vicecancellarii sincere nobis dilectorum.

Ad relacionem magnifici Iohannis
de Conyeczpole regni Polonie cancellarii predicti.

Oryginał pergaminowy na sznurku z pelli jedwabnej koloru czarnego, czerwonego i białego zawieszona średnia pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 151.

123. W Budzinie, 15. czerwca 1442.

Władysław Warneńczyk zapisuje kanclerzowi Janowi z Konieczpola 400 grzywien na wsi Bortiatynie w Grodeckiem.

Wladislaus dei gracia Hungarie, Polonie, Dalmacie, Croacie etc. rex Lithwanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium

qvibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quod nos pensatis multimodis meritorum prestanciis et fidei puritate, qvibus magnificus Iohannes de Conyeczpole, regni nostri Polonie cancellarius sincere nobis dilectus, assidue obsequendo maiestati nostre placere meruit, presertim veniendo hic nobiscum ad regnum nostrum Hungarie cum sumptibus et impensis atque familiarum suarum notabili exercitu, factaque nostra, suis saluberimis consiliis fideliter promovendo, ut huius rei gracia ipse favorem nostrum agnoscat atque ad hec ipsa servicia nostra proinde reddatur prompcior studio ampliori, sibi tricentas marcas communis pecunie polonicalis numeri consveti, in quamlibet marcem quadraginta octo grossos computando, ac eciam assecurantes ipsum de centum marcis quas sibi pro certis rebus tenemur, eidem prefatas quadringentas marcas in et super villa nostra Borthatin in terris Russie et districtu Grodeczensi sita inscribimus, assignamus, damus, donamus ac demonstramus per ipsumque Iohannem et ipsius successores legitimos tenendam, habendam, regendam quiete et pacifice possidendam, cum omnibus et singulis eiusdem ville utilitatibus, fructibus, censibus, proventibus, redditibus, agris, pratis, campis, pascuis, silvis, borris, gays, nemoribus, rubetis, mericis, sereptis, virgultis, fluviis, fluminibus, lacubus, stagnis, piscinis, piscaturis, aquis et earum decursibus, molendinis, emolimentis, venacionibus, aucupacionibus, mellificiis ac aliis obventionibus generaliter universis quibuscumque dicantur nominibus, tamdiu, quousque per nos aut nostros successores sibi aut suis successoribus legitimis huiusmodi quadringente marce fuerint integraliter persolute. Qvibus persolutis possessio eiusdem ville ad nos et successores nostros revertetur pleno iure, stacionibus tamen et iuribus nostris regalibus semper salvis, harum testimonio litterarum qvibus sigillum nostrum est appensum. Datum Bude feria sexta ipso die sancti Viti. Anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo secundo.

Subscripcio manu propria W. regis ¹⁾.

Oryginał perg. na takimże pasku zawieszona średnia pieczęć królewska, po drugiej teyże stronie kontrasygillata przedstawiająca orzelka. Na zagjętce: lectum per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Arch. Metr. Lit. Nr. 152.

124. W Budzinie 4. lipca 1442.

Władysław Warneńczyk zezwala Piotrowi ze Szezekocin, podkanclerzemu królestwa na wykupno Zawichosta wsi Sobótki i Janiszowa tudzież sołtystwa Zawichoskiego z rąk dzieci Domarata, niegdys kasztelana Lubelskiego, zobowiązując się do wypłaty wszystkich na tych majątkach ciężących zobowiązań królewskich i długów.

Oryginał perg. w 4 miejscach przecięty, bez pieczęci.
U dołu: Dominus rex per venerbilem Iohannem Crasska de Lubnicza prepositum leopoliensem. Arch. Metr. Lit. Nr. 287.

¹⁾ Ręka inna od ręki pisarza dokumentu również i atrament inny.

125. W Budzinie 7. lipca 1442.

Władysław Warneńczyk zapisuje Piotrowi Odrowążowi ze Sprowy woj. Lwowskiemu 300 zł. węg. na wsiach Mistkowice i Nowa wieś w Przemyskiem.

Wladislaus dei gracia Hungarie, Polonie, Dalmacie, Croacie etc. rex Lithwanieque princeps suppremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quomodo considerantes fidelia ac grata obsequia, qvibus generosus Indrzisko de Bobrek dum vixit in humanis in regnis nostris Polonie et Hungarie assidue nobis placuit, volentes ne in anima sua propter ea debita qvibus impendendo ad servicia nostra involutus extiterat detrimentum paciatur aliquale, sui Indrziskonis debiti ducentos florenos hungaricales puri auri et iusti ponderis cum magnifico Petro Odrowansch de Sprowa pallatino Leopoliensi sincere nobis dilecto contracti apud eundem Petrum pallatinum intercessimus et intercedimus per presentes, volentesque ipsum pallatinum de dictis ducentis et aliis centum florenis puri auri et iusti ponderis quos ad postulacionem nostram fidei nostro Corithan dedit assecurare, sibi ipsos tricentos florenos apud nobilem Dobeslaum de Sprowa alias de Zyrzauicza similiter sui veri debiti intercedimus per presentes ac cerciorantes ipsum Dobeslaum Zyrzawsky de ipsis tricentis florenis, sibi eosdem in et super villis nostris Nyesthkouicze, Nowavyesch et Zauiszenicze, in terris Russie et Premisliensi ac Samboriensi districtibus situs ¹⁾, inscribimus, assignamus, damus et demonstramus presencium per tenorem, cum omnibus et singulis earundem villarum utilitatibus, censibus, proventibus, redditibus, agris, pratis, campis, pascuis, silvis, borris, gays, nemoribus, rubetis, mericis, virgultis, fluiis, fluminibus, lacubus, stagnis, piscinis, piscaturis, aquis et earum decursibus, molendinis, emolimentis, venacionibus, aucupacionibus, mellificiis ac aliis obvencionibus universis, per ipsum Dobeslaum et suos legitimos successores ad tempora vite ipsius pallatini Odrowansch, cui ipse ville prioribus sunt inscripte litteris ad vite sue terminum, tenendum, habendum, regendum quiete et pacifice possidendum. Post mortem vero ipsius pallatini, dum per nos aut nostros successores, dicti tricenti floreni ipsi Dobeslaum aut suis legitimis successoribus persoluti fuerint integraliter et ex toto, extunc possessio dictarum villarum ad nos et ad successores nostros revertetur pleno iure, stacionibus tamen et iuribus nostris regalibus semper salvis, harum testimonio litterarum quibus sigillum nostrum est appensum. Datum Bude sabbatho infra octavas visitacionis beate Marie virginis. Anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo secundo.

Ad relacionem magnifici Petri
de Sczekoczini R. P. vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, pieczęć odpadła, pozostał tylko pasek. W Arch. Metr. Lit. Nr. 154.

¹⁾ Porównaj dok. z 17. października 1458 niżej pod Nr. 154.

126. W Budzinie 28. lipca 1442.

Piotr Odrowąż ze Sprowy, wojewoda Lwowski, zapisuje Mikołajowi Tarhanowskiemu 50 grzywien na wsi Mrozowice w Samborskiem.

Nos Petrus Odrowansch de Sprowa, pallatinus Leopoliensis, Samboriensis et Haliciensis capitaneus. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quomodo animadvertentes grate fidelitatis studiosa obsequia et pure fidei constanciam meritorum, qvibus a pervetustis et retroactis temporibus nobilis Nicolaus Tarhanowsky fidelis grate dilectus sinceriter complacuit et aucto sue fidelitatis studio prestancius complacere poterit in futurum, cupientes itaque ipsum horum intuitu de bonis nostris dotare, ut consolatus ad ampliora operosius se offerat prompcioem, sibi in et super villa Mrozowicze in terris Russye et districtu Schamboriensi nostro sita quinquaginta marcas monete currencium polonicalium consvetorum, in quamlibet marcam quadraginta et octo grossos computando, inscripsimus et dedimus inscribimusque damus, donamus, assignamus, incorporamus per presentes et largimur graciose cum omnibus et singulis eiusdem ville utilitatibus, censibus, fructibus, redditibus, proventibus et obvencionibus universis ad eandem quomodolibet spectantibus, qui nunc existunt et in posterum quoquomodo per discrecionem humanam fieri possunt, tam longe et late prout et quemadmodum in suis longitudine et latitudine grenicierum circumferencialiter ab antiquo est limitata et distincta, per ipsum Nicolaum Tarhanowsky habendam, tenendam, regendam, utifruendam, pacifice et qviete possidendam ad tempora nostre vite. Post decessum vero nostrum ab hac luce, dum et quando tenuta nostra Schambor de manibus puerorum nostrorum redimetur, posteritas nostra eisdem pecuniis pro Schambor receptis, prefato Nicolao Tarhanowsky aut suis successoribus legitimis, dictas quinquaginta marcas dare et plenarie persolvere tenebitur effective. In casu autem, si pretacto Nicolao Tarhanowsky, villam dictam Schadzany, in districtu Samboriensi nostro predicto consistentem, apud regiam maiestatem expediverimus in tenutam in centum marcis inscribendam ad tempora sue vite, extunc sepefatus Nicolaus Tarhanowsky de huiusmodi villa Mrozowicze cedere et abrenunciare nobis debet, et eiusdem ville possessio ad nos viceversa pleno iure revertetur. Harum qvibus nostrum sigillum est appensum testimonio litterarum. Datum Bude sabbato infra octavas Iacobi apostoli, de anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo secundo.

Oryginal pergaminowy w dwóch miejscach w pośrodku przecięty; na takimże pasku zawieszona na zielonym wosku wyciśnięta podłużna pieczęć o średnicy 2,6 cm, przedstawiająca herb Odrowąż. Arch. Metr. Lit. Nr. 150.

127. W Budzinie 7. sierpnia 1442.

Władysław Warneńczyk zapisuje 200 grzywien Derstawowi z Rytwian staroście Sandomierskiemu, na zamku i mieście Sandomierzu aż do wypłaty rzeczonej sumy, a to za usługi które Rathold z Korabienic królowi w Węgrzech wyświadczył.

Oryg. perg. przecięty bez pieczęci. U dołu perg.: Ad relacionem Nicolai de Lassothky decani Cracoviensis. Arch. Metr. Lit. Nr. 288.

128. W Hatwan 21. sierpnia 1442.

Władysław Warneńczyk uwalnia Piotra Odrowąza wojewodę Lwowskię od podatku »stacyjnego« z całej Samborszczyzny.

Wladislaus dei gracia Hungarie, Polonie, Dalmacie, Croacie etc. rex Lithwannieque princeps supremus et heres Russye etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quod nos propter multiplicia excelsa quoque et acceptissima nobis meritorum obsequia magnifici Petri de Sprowa palatini Leopoliensis, Haliciensis et Samboriensis capitanei, sincere nobis dilecti, nobis hic per eum satis sumptuose exhibita, sibi solucionem stacionum nostrarum de toto territorio Samboriensi indulsimus presentibusque indulgemus, dum videlicet aliquo annorum in ipso territorio Samboriensi non constituemur; dum vero ibidem nos aliquando venire contingat seu de prope ad aliquem locum ipsi territorio Samboriensi vicinum descendere et declinare, tunc prefatus palatinus in huiusmodi personali nostro descensu ad ipsum territorium Samboriense, nobis solita stacionum nostrarum necessaria tenebitur ministrare aut eadem ad locum ipsi territorio vicinum, ad quem nos declinare contingat, per homines tenute Samboriensis destinabit et nobis ministrari procurabit. Quocirca tibi magnifice Iohanni de Cziszow castellano et capitaneo Cracoviensi ac in regno nostro Polonie locum nostrum obtinenti, moderno et pro tempore existenti, presentibus precipimus et mandamus, quatinus prefatum palatinum circa hanc disposicionem nostram et de stacionibus huiusmodi sicut premittitur factam inviolabiliter debeas conservare, et nullam solucionem stacionum huiusmodi absentibus nobis ab eo exigere, gracie nostre sub obtentu. In cuius rei fidem sigillum nostrum presentibus est subappensum. Datum in Othwany feria tertia infra octavas festi assumptionis gloriosissime Marie virginis. Anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo secundo.

Ad relacionem magnifici
Petri de Szczekoczini regni Polonie vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza dziś zupełnie starta pieczęć królewska. Na zewnątrz: donacio regni stacionum Petro Odrowasz in absentia. Na zagjętce zaś: Lectum per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Arch. Metr. Lit. Nr. 153.

129. W Hatwan 24. sierpnia 1442.

Władysław Warneńczyk nadaje podkanclerzemu Piotrowi ze Szczekocin, za usługi, które mu celem dostąpienia korony węg. wyświadczył, 500 grzywien na zamku Zawichoście i należącej do tegoż wsi Sobótka, które to majątki ma zatrzymać aż do wypłaty sumy rzeczonej.

Oryg. perg. bez pieczęci i paska, przerznięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 285.

130. W Budzinie 30. września 1442.

Władysław Warneńczyk wynagradzając usługi Hryčka Kyerdeja z Pomorzan, wojewody Podolskiego, tak w Polsce jako i w Węgrzech wyświadczone, bierze na się jego dług w kwocie 200 grzywien monety polskiej zaciągnięty u Jana z Czyżowa kasztelana Krakowskiego, i zapisuje temuż kasztelanowi na wsiach Jaskowice i Zarzecze w Sandomierskiem leżących rzeczoną sumę aż do całkowitej tejże wypłaty.

Oryg. perg. przerznięty bez pieczęci i paska. U dołu: Relacio reverendissimi in Christo patris Iohannis archiepiscopi Leopoliensis. Arch. Metr. Lit. Nr. 290.

131. W Budzinie 22. października 1442.

Władysław Warneńczyk zapisuje Piotrowi ze Szczekocin podkanclerzemu króla Polskiego za usługi w Węgrzech mu wyświadczone a mianowicie za 100 zbrojnych, którymi mu w Węgrzech służy własnym kosztem, na Zawichoście wsi Sobótte i sottystwie w Zawichoście 500 grzywien, które to majątki aż do wypłaty rzeczonej sumy ma posiadać.

Oryg. perg. na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć królewska. Przerznięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 286.

132. W Budzinie 26. października 1442.

Władysław Warneńczyk zapisuje Derstawowi z Rytwian staroście Sandomierskiemu 600 grzywien na zamku i mieście Sandomierzu za usługi w Węgrzech wyświadczone.

Oryg. perg. bez paska i pieczęci w 3 miejscach przerznięty. U dołu perg.: Ad relacionem Pauli de Syenno familiaris regie maiestatis. Arch. Metr. Lit. Nr. 289

133. W Budzinie 5. kwietnia 1443.

Władysław Warneńczyk zapisuje Mykicie z Dublan na wsiach Kościółów i Drohoszowie 100 grzywien.

Obacz potwierdzenie Zygmunta I. z dnia 15. listopada 1509 niżej pod Nr. 229.

134. W Białogrodzie węg. 11. października 1443.

Władysław Warneńczyk zapisuje Janowi z Oleśnicy wojewodzie Sandomierskiemu 100 grzywien, które u ostatniego Paweł z Sienna tytułem pożyczki wziął, na mieście Solcu i majątnościach doń należących aż do wypłaty rzeczonej sumy.

Oryg. perg. przerznięty, na pasku perg. zawieszona mniejsza pieczęć królewska. U dołu: Relacio venerab. Iohannis Gruszczynsky custodis Cracoviensis. Arch. Metr. Lit. Nr. 291.

135. W Budzinie 2. lipca 1444.

Władysław Warneńczyk zapisuje wojewodzie Sandomierskiemu Janowi z Oleśnicy 100 grzywien na zamku i mieście Soleu tudzież na majątnościach do tegoż należących, którą to sumę wojewoda Pawłowi z Sienna rycerzowi występującemu się królowi w wojnach przeciw Turkom pożyczył »et signanter in itinere quod novissime Christo duce contra Teucros paganos fecimus, auctus familiis et armorum apparatibus decenter lateri nostro assidue assistens actusque militares circa victorias in dictis paganis nobis celitus concessis de persona sua notabiliter exercens maiestati nostre complacuit.«

Oryg. perg. na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć królewska. Przerznięty. U dołu: Ad mandatum regie maiestatis Iohannes Rey sancti Michaelis prepositus. Arch. Metr. Lit. Nr. 292.

136. W Waradynie 23. sierpnia 1444.

Władysław Warneńczyk zapisuje Janowi notaryuszowi swemu i Eustachemu Sprowskim 100 grzywien na wsiach Mirzwica, Artasów i Przedrzymiechy w Lwowskiem.

Wladislaus dei gracia Polonie, Hungarie, Dalmacie, Croacie etc. rex Lythwannieque princeps suppremus et heres Russie etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo considerantes fidelia servicia et presentis fidei puritatem, quibus venerabilis Iohannes de Sprowa prepositus Sandomiriensis et canonicus Gneznensis, notarius noster grate dilectus, maiestati nostre in hoc regno nostro Hungarie et alias constanter diligenterque complacuit, et aucto fidelitatis sue studio prestancius poterit complacere in futurum, horum serviciorum suorum intuitu volentes ipsum graciaram nostrarum prosequi favoribus et ad obsequia nostra de cetero reddere prompociorem, sibi et germano suo Eustachio in et super villis nostris Myrzuicza, Orthaschow et Przedrzimyechi ¹⁾ in terra Russie et districtu Leopoliensi sitis centum marcas monete et numeri polonicalium damus et largimur graciose per ipsos Iohannem et Eustachium tenendis, habendis, utifruendis et pacifice ac quiete possidendis cum omnibus et singulis villarum predictarum utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, proventibus, agris, pratis, campis, arvis, pascuis, silvis, borris, gays, nemoribus, mericis, rubetis, sareptis, virgultis, mellificis, venacionibus, fluviis, fluminibus, lacubus, piscinis, piscaturis, stagnis, paludibus, rivis, aquis, aquarum decursibus, molendinis, emolimentis aliisque obvencionibus et pertinenciis universis ad predictas villas quomodolibet spectantibus, tandiu, quousque per nos aut nostros legitimos successores ipsis Iohanni et Eustachio vel eorum legitimis successoribus prefate centum marce, monete et numeri premissorum integraliter et ex toto fuerint persolute. Quo facto predictarum villarum possessio ad nos et ad nostros legitimos successores revertetur pleno iure stacionibus tamen et iuribus nostris regalibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est

¹⁾ Dziś Mirzwica, Artasów, Przedrzymiechy na północ i południowy zachód od Kulikowa.

appensum testimonio litterarum. Datum in Varadino die dominico proximo ante festum sancti Bartholomei. Anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo quarto.

Ad relacionem magnifici

Nicolai de Ossolin castellani Woyniciensis.

Oryginał pergaminowy w 3 miejscach w pośrodku przecięty; na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć królewska. Na zagętce nota: lectum per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Arch. Metr. Lit. Nr. 155.

137. W Orszowie 22. września 1444.

Władysław Warneńczyk zapisuje Woleczkowi Rokucie z Kłodna 700 grzywien na zamku i mieście Lubomli, jakoteż na wsiach do tegoż należących.

Wladislaus dei gracia Hungarie, Polonie, Dalmacie, Croacie, etc. rex, Lythwannieque princeps suppremus et heres Russie, significamus tenore presencium qvibus expedit universis, presentibus et futuris. Quomodo ad postulacionem nostram specialem generosus et nobilis Woleczko Rokuti de Clodno, succamerarius Leopoliensis fidelis noster sincere dilectus opidum nostrum Hrubeschow cum villa dicta Cirniczin, in terris Russie sita, de manibus generosi Alberti de Michow in septingentis marcis monete nostre currentis minute exemit et eliberavit, quam predicto Alberto super hoc ipso opido et villa predicta nostris litteris patentibus in ante ea (sic) inscripseramus, unde volentes eundem Woleczkonem in eisdem septingentis marcis assecurare, sibique et suis successoribus legitimis easdem septingentas marcas communis pecunie et numeri polonicalium consveti, quadraginta octo grossos marcam in quamlibet computando, in et super castro nostro sive fortalicio et opido Lubomla nuncupato, cum villis ad ipsum spectantibus scilicet Wysznyowo, Zapole, Holouno, Lubochinye, Saczsko et Swythesz¹⁾ in terra Chelmensis sitis damus, demonstramus, et inseribimus per presentes, cum omnibus eiusdem castris sive fortalicii et opidi Lubomla ac villis dictis utilitatibus, fructibus, censibus, proventibus, agris, pratis, campis, pascuis, silvis, gays (sic), borris, mellificiis, venacionibus, nemoribus, fluviis, lacubus, piscinis, piscaturis, aquis, aquarum decursibus, molendinis et emolimentis ceterisque attinenciis et pertinentiis ac appendiis universis ad prescriptum castrum sive fortaliciam quomodolibet spectantibus et pertinentibus, per ipsum generosum Woleczkonem tenendum, habendum, utifruendum pacifice et quiete possidendum, ita et tamdiu, quousque sibi et suis successoribus huiusmodi septingente²⁾ per nos aut successores nostros fuerint integraliter persolute et ex toto. Quibus persolutis dicti castris seu fortalicii Lubomla possessio, cum villis pertinentibus ad ipsum, ad nos et successores nostros redibit pleno iure, iuribus nostris regalibus in omnibus semper salvis et stacionibus dum personaliter in eodem castro Lubomla constituemur, nobis vero absentibus non tenebitur cuiquam de stacionibus predictis respondere. Hoc tamen apposito et expresso, quod predictus Woleczko non intromittat se nec sui officiales ad iudicia

¹⁾ Dziś Wiśniów, Zapole, Hołouno, Lubochinie, Szacko w okolicy miasteczka Luboml w powiecie Włodzimirskim. Switeża w okolicy Lubomla dziś nie ma. — ²⁾ sc. marce.

iudicanda terrigenas qui in districtu Lubomliensi commorantur, sed terrigene predicti districtus de se querulantibus coram capitaneo nostro Chelmensi respondere tenebuntur qui protunc per nos fuerit deputatus in capitaneum Chelmensem, nec aliquam facultatem ipse aut sui officiales predicti preopiniendi super eosdem terrigenas habeant et similiter in exactionem nostram regalem, per duos grossos, que soletur dari singulis annis post kmetones terrigenarum predictorum se intrmittere non debet, demptis villis superius descriptis, de quibus ipse Wolczko exactionem levabit pro se usque ad predictam exemptionem nostram. Dumque ad expeditionem predictus capitaneus Chelmensis cum ceteris terrigenis eiusdem terre se moverit, tunc parimodo predictus Wolczko prout et ceteri terrigene se movere tenebitur. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum in loco campestri stacionis nostre in litore Danubii circa castrum Orsszwa feria tertia in crastino sancti Mathei apostoli et ewangeliste (sic). Anno domini millesimo quadringentesimo quarto.

Ad mandatum domini regis,
subscriptio Petri de Szczecocini regni Polonie vicecancellarii
manu propria protunc capitanei Chelmensis.

Oryginał pergaminowy w ośmiu miejscach od góry i tyleż od dołu poprzecinany. Arch. Metr. Lit. Nr. 144.

138. We Lwowie 2. czerwca 1447.

Mikołaj z Wiśni, Marcisz z Sokolnik, Stanisław z Prus, Jakób z Szererca, Mikołaj z Rodajecz, Albert zwany Czech z Tuczap i Janusz ze Szererca, wójtowie potwierdzają sprzedaż wójtostwa w Rohatynie za 313 grzywien polskich, przez Katarzynę żonę Marcina mieszczana Rohatyńskiego na rzecz Mikołaja Parawy starosty Halickiego, wobec Jana Piotrowskiego z Gródka, sędziego przewodniczącego uczynioną.

Universis singulis tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris. Nos infrascripti Nicolaus de Vissnya, Marcissius de Sokolniki, Stanislaus de Prussi, Iacobus de Szczirzecz, Nicolaus de Rodoiticze, Albertus dictus Czech de Tuczampi, Ianussius de Szczirzecz advocati, significamus tenore presencium litterarum publice profitentes. Quomodo die date presencium honesta Katherina filia legitima felicis recordacionis Petri Lippniczski advocati in Rohatin uxor providi Martini civis Rohatinensis, vera et legitima heres advocacie Rohatinensis, veniens ad nostrum bannitum iudicium, cui nobilis Iohannes Pyotrowski de Grodek iuridice presidebat, constitutaque personaliter unacum prefato suo viro Martino in nostra presencia, sana mente et corpore valida existens, non compulsa nec coacta nec aliquo dolo circumventa sed mera ac ultronea voluntate, fretaque suorum salubri consilio amicorum eorumque et sui predicti viri Martini, voluntate et assensu prehabitis, per eundem suum virum Martinum, tamquam procuratorem et causidicum suum, cui huiusmodi vices suas procuracionis coram nobis commiserat, publice recognovit, quia sua bona hereditaria videlicet advocaciam in Rohatin cum omni iure, dominio, attinenciis, pertinenciis, et proprietatibus quibusvis, que in originali littera privilegii, ad pretactam advocaciam spectantibus expresse et sufficienter

sunt descripte, nichil prorsus in eisdem bonis hereditariis iuris aut domini sibi aut suis successoribus legitimis reservando, magnifico domino Nicolao Parawe de Lvbyn capitaneo Haliciensis et suis legitimis successoribus pro tricenis et tredecim marcis minute pecunie comunis monete in regno Polonie communiter decurrentis numeri vero et pagamenti usualis, videlicet in quamlibet marcam quadraginta octo grossos computando, vendidit et quod ab eodem satisfacionem solucionis in toto recepit, ac sibi domino Nicolao Parave et ipsius legitimis successoribus perpetualiter et in ewm (sic) resignavit. Et suum quod habuit ius videlicet litteram privilegii originale ad prescriptam advocaciam pertinentem, coram nobis presentando tradidit, abrenunciando se eisdem bonis hereditariis et suos propinquos ac amicos et successores ab eisdem removens presentibusque removit, sibi et suis legitimis successoribus de eisdem perpetuum imposuit silentium nec non ramum alias rozga iuxta modum et consuetudinem iuris tewtunici in signum resignacionis facte iudici presidenti porrexit, ipseque dominus iudex presidens facta per ministerialem proclamacione, primo, secundo, tercio et quarto ultra ius, si quis esset, qui predictam resignacionem vellet aut intenderet impugnare, demum nullis impugnantibus prefatus iudex traditis ramo et privilegio, prelibato domino Nicolao Parave ipsiusque legitimis successoribus prefata bona hereditaria videlicet advocaciam resignavit habendum, tenendum, utifruendum, vendendum, commutandum et in usus proprios convertendum seu quomodo melius et utilius sibi et ipsius legitimis successoribus videbitur expedire. Super que omnia predictus dominus Nicolaus Parava nobis suum posuit solidum. In cuius rei testimonium fidem et robur perpetue firmitatis sigilla magnifici domini Petri Odrowansch de Sprowa palatini terre Russie generalis, capitanei Leopoliensis, Iohannis Pyotrowsky de Grodek iudicis presidentis sunt subappensa. Actum et datum in Leopoli feria sexta proxima post diem et festum sancti spiritus. Anno domini millesimo quadringentesimo quadraginta septimo.

Oryginał pergaminowy; na takichże paskach zawieszono dwie pieczęci, pierwsza na zielonym wosku wyciśnięta Piotra ze Sprowy przedstawiająca herb Odrowąż, druga na ciemnym Jana Piotrowskiego z Gródka przedstawiająca herb Nałęcz. Arch. Metr. Lit. Nr. 156.

139. W klasztorze Maryi Magdaleny za murami Płocka, 24. sierpnia 1447.

Ks. Maciej przełożony i Mikołajka przeorysza klasztoru (zakonu premonstrat.) Płockiego św. Maryi Magdaleny zeznają, iż zamienili majątności do klasztoru należące a w ziemi Sandomierskiej leżące Wargocino, Koźmicze i Gałazki za królewską wieś Bronisław zwaną, okoto Radziejowa w ziemi kujawskiej leżącą.

Oryg. perg. na sznurkach z peli jedwabnej koloru zielonego i czerwonego zawieszono dwie pieczęci zatarte na białym wosku wyciśnięte, druga podłużna. Arch. Metr. Lit. Nr. 294.

140. W Chełmie 2. października 1447.

Gniewosz z Mościsk sędzia i Iwaszko z Werzeszczyna podsędek ziemscy Chełmscy potwierdzają, że Anna wdowa po Maliszczu z dziećmi swemi sprzedali wieś swą Czulczyce Maciejowi alias Smok z Sielca chorążemu Chełmskiemu.

Oryg. perg. na takimże pasku wisi zatarta pieczęć sędziego, druga oderwana. Arch. Metr. Lit. Nr. 258.

141. 1448 rok.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza zamianę Czulczyce (Czolczyce) na część dóbr Mołoduszyna w Chełmskiem, uczynioną przez Macieja Smoka z bracią Januszem Czechem i Sydorem.

Oryg. Metr. Lit. z małą pieczęcią król. Nr. 157. Pismo zupełnie zblakowało, że ledwie treść odgadnąć można. Daty odcyfrować niepodobna. Porównaj dok. z 14. marca 1442 wyżej pod Nr. 122.

142. W Przemyślu 25. czerwca 1448.

Piotr biskup Przemycki nadaje prawo lokacyi wsi Piotrowin (dziś Golcowa) na prawie niemieckiem sołtysowi Maciejowi Golcowi z Golcovej woli.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Quamvis libertatis nostrae dextra cunctis ad largiendum fit habilis, quadam generalitate, illis tamen quadam specialitate fit debitor, pro quibus laudabilia merita et virtutum insignia probabiliter intercedunt. Proinde nos Petrus dei gratia episcopus Premisliensis significamus tenore praesentium quibus expedit universis tam praesentibus quam futuris, praesentium notitiam habituris. Quomodo cupientes utilitates nostri episcopatus meliorare et augere, cum ex desertis locis et silvis modicam utilitatem consequi possumus et habere, ut ex inde fructus et utilitates nostro episcopatu proveniant temporibus profuturis, propter quod considerantes fidelitatem providi Mathiae Golecz de Golczowa wola sculteti, ipsumque cupientes ad nostra obsequia habere promptiorem, de consensu venerabilium et honorabilium Benedicti praepositi, Andreae decani, Petri custodis, magistri Bernhardi, Francisci de Orzek, Fredronis, caeterorumque praelatorum et canonicorum capituli ecclesiae nostrae cathedralis Premisliensis, capitulariter congregatorum, pro festo sancti Ioannis Baptistae capituli generalis, sibi et suis legitimis successoribus, in silvis nostris, mericis, et nemoribus, ex utraque parte fluvii Łączka vulgariter nuncupati, ad locandum et perficiendum de novo erigendum iure theutonico novam villam, quae suo nomine vocari debet et dici Piotrawin¹⁾, omnia iura polonica, quae ipsum ius theutonicum quomodolibet impedire et perturbare consueverunt amovendo, sexaginta mansos in dictis silvis, mericis, et nemoribus extirpandi et locandi

¹⁾ Nomenklatura Piotrawin nie utrzymała się, pozostała dziś Golcowa, wieś w starostwie Brzozowskim i do klucza Brzozowskiego biskupów Przemyskich należąca.

damus, donamus et praesentibus concedimus plenam et omnimodam potestatem. Concedentes et donantes ac perpetua et irrevocabili donatione exnunc largientes eidem Mathiae Golecz, suisque legitimis successoribus, scultetiam ibidem perpetuo habendam, tenendam, iure haereditario possidendam, alienandam, obligandam, vendendam et ad usus beneplacitos convertendam, cum pertinentiis et iuribus infrascriptis videlicet: Quod de eisdem sexaginta mansis, quatuor mansos sive laneos franconicos, ubi dictus scultetus aut sui successores elegerit seu elegerint, ad suam voluntatem et utilitatem iuxta consuetudinem et mensuram franconicam, liberos ab omni solutione, contributione, una cum superacrescentiis alias obszary pro se et suis successoribus reservabit. Quos quatuor laneos dictus scultetus aut ipsius successores ad melioranda sua bona poterit seu poterint emethones locare. Qui emethones ipsius sculteti et suorum successorum reputabuntur, cum omnibus iuribus omnes a mensa episcopali exempti¹⁾). Duo molendina quanto meliora construere poterit in dictis villa et fluvio pro se et suis successoribus, cum eorum emolumentis et piscinis, super quae alia molendina pro aliqua alia persona seu pro nostra mensa aut nostrorum successorum construi non debent neque aedificari; ortum unum pro quolibet molendinatore, prout praefato sculteto placuerit deputamus, duas tabernas liberas cum suis censibus, super quas aliae tabernae non debent aedificari neque locari pro nobis neque nostris successoribus. Hortum pro quolibet tabernatore assignamus, prout dicto sculteto placuerit, et piscinas quotquot poterit in dicto fluvio Łączka et in aliis aquarum decursibus ad dictam villam spectantibus parare, macella pistorum, sutorum, carnificum, sartorum, fabrorum, linificum, lanificum, mensam piscium pro quolibet mechanico domum cum horto, prout dicto sculteto placuerit adjungimus, cum tertio denario de omni re iudicata et poenis iudicialibus et cum sexto denario censuali de omni censu proveniente ad dictum scultetum et suos successores legitimos iure hereditario haec omnia et singula pertinebunt. Unum mansum pro grege expellendo alias skothnica pro plebanoque ibidem in dicta villa duos mansos sive laneos potiores eligendos damus deputamus. Ut autem huiusmodi villa nostra Piotrawin eo citius et facilius locari poterit, omnibus locandis ibidem in silvis, mericis, nemoribus nostris praedictis, a data praesentium ad viginti quatuor annos damus et conferimus plenam et omnimodam libertatem, eximentes ipsos ab omnibus nostris solutionibus, dicta libertate pendente, exactionibus, angariis quibuscunque nominibus censeantur. Qua libertate expirata, emethones dictae villae de quolibet manso, plene mensurato, mediam sexagenam monetae pecuniae annui census, unum truncum seu mensuram avenae et duos pullos, pro decima vero sex grossos, iuxta modum et consuetudinem aliarum nostrarum villarum, nobis et nostris successoribus singulis annis pro festo sancti Martini solvere tenebuntur et sint astricti. Insuper eximimus omnes incolas dictae villae ab omnibus iudiciis, iurisdictionibus omnium palatinorum, castellanorum, iudicum, subiudicum, capitaneorum et officialium quorumcunque, ita quod coram ipsis aut ipsorum aliquo, pro quibuscunque causis tam magnis sive parvis, puta furti, sanguinis effusione, homicidii, incendii et mutilationis membrorum, ac quibusvis aliis enormibus excessibus,

¹⁾ W kopii: exemptos.

evocati et citati minime respondere tenebuntur, nec aliquas poenas solvere sint astricti, sed tantum coram ipsorum sculteto, et scultetus coram nobis aut nostro iudice dum per nostram literam evocatus fuerit, suo iure theutonico de se quae-rulantibus respondebit. Alias autem omnes causas seu commissa idem scultetus cum scabinis iudicabit, sententiabit, condemnabit, puniet, forma iuris theutonici in omnibus observata. Consentimus etiam et damus, donamus praenominato sculteto et suis successoribus venandi, aucupandi in dictis nostris silvis plenam et omnimodam potestatem, etiam mellificia habendi et parandi, quotquot in eisdem nostris silvis pro sua et suorum successorum voluntate, utilitate parare poterit, ipsis perpetue conferimus et appropriamus, pascua pro porcis, pecoribus et pecudibus ipsius sculteti, ipsi sculteto nostro et suis successoribus, damus, donamus, annectimus, in silvis nostris. Honores alias poczty de emethonibus pro festis nativitatis Christi et paschae solennis, iuxta morem et observantiam villarum nostrarum et aliorum scultetorum similiter et servitia sculteti dicti et suorum successorum, prout caeteri nostri sculteti consueverunt exhibere, nobis et nostris successoribus adimplere sint astricti. Pro prandio uno dictus scultetus et sui successores unum fertonem, nobis et nostris successoribus solvere singulis annis iuxta laudabilem consuetudinem sint obligati et astricti, emethones quoque et incolae praenominatae villae nobis et nostris successoribus, octo dies in anno singulis annis laborare ad curiam nostram, libertate elapsa. Actum et datum Premisliae feria tertia in crastino sancti Ioannis Baptistae anno domini millesimo quadringentesimo quadragésimo octavo. In quorum omnium et singulorum maiorem evidentiam et testimonium, nostrum et capituli sigilla maiora sunt appensa. Praesentibus honorabilibus et discretis nobiles magistro Stephano plebano in Strzelczyce, praedicatori, Iacobo vicecantore, Ioanne Smigrod vicariis Premisliensibus, Nicolao de Chrzastow, Ioanne de Morawsko testibus et aliis quam pluribus fidedignis.

Kopia w Rosa I. p. 160—164.

143. W Haliczu 15. lipca 1448.

Stanisław z Chodcza starosta Halicki zastawia w obec sądu ziemskiego Halickiego dobra swe Nastaszczyn, Nowosielicę i Tuczapy w 200 grzywnach Nikłowi z Nowosielec.

Obacz wypis z 28. sierpnia 1525 r. sądu ziemskiego Halickiego niżej pod Nr. 243.

144. W Piotrkowie na zjeździe walnym 30. czerwca 1453.

Kazimierz Jagiellończyk w oznakę wdzięczności za obranie go królem Polski potwierdza przywileje, prawa i swobody ziemiom i stanom Polski przez swych poprzedników nadane.

Oryginał perg. na sznurku z jedwabnych nici, koloru białego, czarnego i różowego, zawieszona średnia pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 68. Por. Lewicki Index act. saec. XV. str. 325. Nr. 2813.

145. W Brzozowie 28. sierpnia 1454.

Mikołaj biskup Przemyski nadaje prawo lokacyi wsi Iwanszówka na prawie niemieckiem Iwanszowi Wołoszynowi.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Nicolaus dei gratia episcopus Premisliensis, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis tam praesentibus quam futuris, praesentium notitiam habituris. Quia attendentes tenuitatem possessionum mensae nostrae episcopalis, volentesque in bonis episcopalibus quantum possumus conditionem facere potioem, de terra videlicet infertili facere fertilem et minus utili utilioem, mutuo consilio fratrum nostrorum praehabito, in bonis nostris episcopalibus prope Iaslika sitis, villam nomine Radine locari coeptam, relocandam, reerigendam et instaurandam statuimus, et praesentibus relocamus, reerigimus et instauramus Iwanschowka ¹⁾ ex nomine infrascripti sculteti denominandam. In qua quidem villa, scultetiam prouido Iwansch Walacho iure hereditario, cum dominio et proprietate tenendam, possidendam, utifruendam, vendendam, et in usus suos et suorum posterorum convertendam, damus et concedimus. Damus insuper concedimus ipsi sculteto libertatem per viginti annos, sub ea tamen conditione, quod idem interim locabit quadraginta laneos novos, praeter agros per prius elaboratos et extirpatos, qui fuerunt ad certum tempus concessi, quos pro nobis reservamus. Inter quos quadraginta laneos sibi et suis successoribus pro scultetia quatuor laneos, quos pro se laboraverit et extirpaverit, computari volumus, casu vero, quo in ipsis bonis quadraginta lanei locari non poterint, nihilominus ipsum scultetum et suos posteros praedictis quatuor laneis modo praemisso gaudere et uti volumus. Damus quoque ipsi liberam tabernam, braxatorium, maccellum carnificum, bancum panni, molendinum cum quotcunque rotis, non praeiudicans tamen molendinis Iaslicensibus, piscinam liberam, prata, pasqua, tertium denarium, in poenis parvis sive magnis et sextum in censibus licebitque praedicto sculteto et posteris ipsius, piscari, venari, inter limites dictae haereditatis, mellificia informare in laneis tantummodo quae ad scultetiam pertinebunt. Scultetus vero, qui pro tempore fuerit ad iudicia magna, quae ter in anno fieri consueverunt, unum prandium, et duo cmettones, nuntio nostro, quem ad hoc mittemus, ministrare tenebuntur, vel per fertonem pecuniarum pro quolibet prandio, et honores alios, qui impendi soliti sunt in terra hac Russiae similiter ministrare tenebuntur. Item elapsa libertate praedicta cmettones villae praefatae, perpetuo quilibet eorum singulis annis in festo beati Martini pontificis ratione census annui, nobis et nostris successoribus per viginti grossorum et per unam mensuram avenae, et unum par gallorum. Pro decima vero, prout in terra Russiae datur, illi cui de iure debebunt tantum dabunt. Rectori vero parochialis ecclesiae in Iaslika, sancti Christiani, unam mensuram sili-ginis et unam avenae pro missalibus solvent. In causis autem capitalibus et criminalibus, tam magnis sive parvis, praedicto sculteto successoribusque ipsius

¹⁾ Nomenklatura ta nie zachowała się po dziś dzień; będzie to prawdopodobnie Posada Jaślika, w której do XVII w. zachowało się prawo niemieckie. Wieś obok Jaślik leżąca, Dalejowa, miała równie jak wszystkie inne, z wyjątkiem Równego, prawo wołoskie, a nadał je biskup Jan Borukowski (1560—62) obacz Premisla Sacra Pawłowskiego p. 319 nota 4.

udicandi, sentiendi et puniendi, secundum quod ius theutonicum exigit et requirit, damus omnimodam facultatem. In quo quidem iure theutonico villam praedictam, ut praemittitur, locamus, erigimus et instauramus. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Actum et datum in Brzozow, feria quarta proxima post festum sancti Bartholomei, anno domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo quarto. Volumus autem quod sculteti, pro tempore existentes, quoties opus fuerit et mandaverimus et prout alias sculteti in terra Russiae soliti sunt servire, uno sagittario et uno equo, nobis serviant.

Kopia w Rosa I. p. 164—167.

146. W Piotrkowie 27. czerwca 1455.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza prawa i przywileje przez swych poprzedników nadane ziemiom i stanom Polski.

Oryg. perg. na sznurku z nici jedwabnych koloru białego, czarnego i żółtego wisi średnia pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 69. Porównaj Lewicki Index. str. 355 pod Nr. 3079.

147. W Gniewkowie w obozie 30. sierpnia 1455.

Tenże król ponawia Derstawowi wojewodzie Sieradzkiemu i Janowi braciom z Rytwian zapis na 1000 zł. węg. wydany im przez króla Władysława Warneńczyka, który to zapis nieprzyjaciel wydarł im w bitwie pod Chojnicami, opiewający na zamek i miasto Sandomierz, miasta Osiek i Potaniec i wsie do tychże należące aż do wykupna rzeczonyj sumy.

Oryg. perg. bez pieczęci, w 3 miejscach przerznięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 295.

148. W Toruniu 7. listopada 1455.

Tenże król zapisuje Janowi Gałce z Niedźwiedzia 100 grzywien monety i liczby polskiej na wsiach Roźniechów, Myedzwida i Lupeze w ziemi Sandomierskiej leżących.

Oryg. perg. bez pieczęci, przerznięty, przez wilgoć nieczytelny w drugiej połowie. Arch. Metr. Lit. Nr. 296.

149. W Korezynie 22. października 1456.

Tenże król zapisuje Krzesławowi z Kurozwek kasztelanowi Lubelskiemu na mieście Szydłowie w Sandomierskiem i wsiach do tegoż należących 100 grzywien monety i liczby polskiej.

Oryg. perg. bez pieczęci w jednym miejscu przecięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 297.

150. W Lublinie 28. października 1456.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje sumę 200 grzywien Janowi z Tęczyna wojewodzie Krakowskiemu na mieście i zamku Luboml, tudzież dobrach do tegoż należących.

Kazimirus dei gracia rex Polonie magnus dux Llythwanie, Russie Prussieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo exigentibus altis meritis fidelibusque sinceris obsequiis, magnifici Iohannis de Thanczin palatini Cracouiensis sincere nobis dilecti, quibus maiestati nostre, ubertatem ac comodum reipublice amministrando (sic) tum non mediocribus sumptibus et impensis placere meruit et multiplicatis suis obsequiis merebitur in futurum, ob quorum respectum volentes ipsum Iohannem palatinum munificencie ac libertatis nostre prevenire muneribus, sibi in Lubomla castro opido et villis adiacentibus ducentas marcas communis pecunie, numeri polonicalis, in quamlibet marcam quadraginta octo grossos computando, inscripsimus, donavimus, presentibusque inscribimus et donamus, predictam summam ducentarum marcarum cum aliis summis in prioribus litteris super eadem bona inscriptis computando, que bona Lubomla videlicet castrum, opidum et villas pertinentes ad dictam tenutam, prefatus palatinus Cracouiensis tenebit, habebit, possidebit ac utifruetur in eisdem ducentis marcis usque ad realem et actualem solucionem dictarum ducentarum marcarum, uti lacius in litteris aliis capitalibus est descriptum, iuribus nostris ac stacionibus per omnia semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est appensum. Datum in Lublin feria quinta ipso die beatorum Symonis et Iude apostolorum. Anno domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto.

Relacio venerabilis Iohannis de Brzesze utriusque
iuris doctoris archidiaconi Gneznensis et R. P. vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy w 3 miejscach przecięty; pieczęć i pasek brakuje. „Relacio“ inną ręką aniżeli dokument napisana. Arch. Metr. Lit. Nr. 158.

151. W Piotrkowie 18. marca 1457.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Krzesławowi z Kurozwęk kasztel. Lubelskiemu 200 grzywien na mieście Szydłowie i wsiach przynależnych.

Oryginał perg. bez pieczęci, w jednym miejscu przerznięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 298.

152. W Sandomierzu 8. stycznia 1458.

Tenże król zapisuje Andrzejowi Oleśnickiemu, synowi Jana wojewody Sandomirskiego za usługi jego wojenne »nobiscum in Marienburg extando« 100 grzywien na mieście Solec, które ma potąd trzymać, aż mu ta suma wraz z zapisanemi na tem mieście ojcu jego sumami nie zostanie wypłaconą.

Oryginał perg. na pasku perg. zawieszona mniejsza pieczęć król. przerznięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 299.

153. W obozie pod Marienburgiem 5. października 1458.

Tenże król nadaje Ulrykowi de Ledecz Czerwonce prawo wykupna zamku Ropczyckiego z rąk Jana Czyżowskiego, zapisując mu na tymże sumę 400 zł. węg.

Oryginał perg. przecięty, u dołu odcięty w ten sposób, że tylko cięcie przez który pasek perg. był przesyłony, pozostało. Arch. Metr. Lit. Nr. 335.

154. W Nieszawie 17. października 1458.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje sumę 150 dukatów węg. Dobiesławowi z Zyrawicy na wsiach Mistkowice i Nowa wieś w Przemyskiem.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lythwanie, Russie Prussieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium qvibus expedit universis. Quomodo attendentes grate fidey (sic) merita et constantis fidelitatis obsequia generosi Dobeslai de Zyrawicza succamerarii Premisliensis fidelis nostri dilecti, qvibus nostre complacuit maiestati, qvorum intuitu volentes gracie nostre prosequi favoribus et ad nostra impost (sic) obsequiorum studia reddere prompociorem, sibi in et super villis nostris Myesthkowicze et Nowa wyeszs nec non curia alias Dworziska Zawiszenyca in terra et districtu Premisliensi sitis¹⁾ centum et quinquaginta florenos hungaricales puri auri et iusti ponderis assignamus, inscripsimus easdemque villas cum curia prefata in pretacta florenorum summa usque ad tempora vite sue extrema tenendas dedimus, donavimus, damusque donamus et inscribimus, tenore presencium mediante, cum omni iure et dominio, agris, pratis, campis, pascuis, silvis, borris, nemoribus, gays, rubetis, indaginibus, virgultis, quercetis, pinetis, mellificiis, molendinis nec non censibus, fructibus, redditibus, proventibus, obvencionibus, emolimentis et usibus generaliter universis quocunque vocabulo nuncupatis, per dictum Dobeslaum succamerarium ad tempora vite sue, ut prefetur, post mortem vero suam per suos legitimos successores tandiu (sic) tenendum, habendum, utifruendum et quiete possidendum, donec ipsis dicti centum et quinquaginta floreni per nos aut nostros successores fuerint integraliter persoluti, qvibus solutis possessio dictarum villarum et curie ad nos seu nostros successores revertetur pleno iure, stacionibus tamen et iuribus nostris regalibus semper salvis; hoc autem specialiter adicimus in premissis, quod ville et curia memorate non pertineant ad wladicam Premisliensem seu eius wladicatum, quodque in eo bonis suis non preiudicetur nec in aliquo iuribus ipsius derogetur. Harum qvibus sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Datum in Nyeschowa, feria tertia proxima post festum sancte Hedwigis. Anno domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo octavo.

Relacio venerabilis Iohannis de Brzesze
utriusque iuris doctoris, sacri pallacii appostolici causarum
auditoris, archidiaconi Gneznensis, R. P. vicecancellarii.

¹⁾ Mistkowice wieś na północ od Sambora, na północ od tejże wsi leży wieś Wiszeńka, może to owe dworzysko Zawiszenica; Nowa wieś znajduje się na południe od Komarna.

Oryginał pergaminowy poprzecinany w 3 miejscach; na takimże pasku zawieszona średnia pieczęć królewska zupełnie zatarta. Po prawej stronie zagjętki czytamy: *Lecta in Leopoli anno etc. sexagesimo nono, Anno domini millesimo CCCC^o sexagesimo nono (sic) per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Arch. Metr. Lit. Nr. 159.*

155. W Krakowie 14. listopada 1458.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Janowi Gałce z Niedźwiedzia 100 grzywien monety i liczby polskiej na wsiach Rożnichów, Nyeczwała i Lupeza.

Oryginał perg. w 5 miejscach przecięty, bez paska i pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 300.

156. W Lublinie 1. lutego 1459.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Jakubowi z Buczacza 100 grzywien na wsi Monastyrzany w Halickiem.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lithwanie, Russie Prussieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis, quomodo attentis fidelibus serviciis et constantis fidei meritis, qvibus generosus Iacobus de Buezacz curiensis noster fidelis dilectus in terris Prussie novissime exhibitis nostre complacuit maiestati auctoque sue fidelitatis studio plus placere poterit in futurum, horum igitur intuitu volentes eundem reddere consolatum, sibi in et super bonis nostris regalibus, videlicet villa Monastirczany in districtu Haliciensis supra fluvium minorem Bistricza sita ¹⁾, centum marcas pecuniarum monete et numeri polonicalium, quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando, dedimus, donavimus et assignavimus, damusque donamus et inscribimus tenore presencium mediante, cum omni iure, proprietate et dominio, nec non agris, pratis, campis, pascuis, silvis, borris, gays (sic), nemoribus, aquis, stagnis, lacubus, piscinis, piscaturis et aqvarum decursibus, molendinis et eorum emolumentis, et generaliter cum omnibus et singulis fructibus, usibus, redditibus, proventibus et obvencionibus universis quomodolibet ad eadem bona pertinentibus et spectantibus per ipsum habendum, tenendum, possidendum pacifice et qviete ac utifruendum tamdiu, donec sibi aut suis successoribus per nos aut successores nostros, prefate centum marce fuerint integraliter persolite, qvibus solutis possessio eiusdem ville ad nos et ad nostros successores devolvetur pleno iure, iuribus tamen nostris per omnia semper salvis. Harum qvibus sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio litterarum. Datum in Lublin feria qvinta proxima ante festum purificationis beatissime virginis Marie. Anno domini millesimo quadringentesimo qvinquagesimo nono.

Relacio generosi Petri Dony
de Pwawkowicze, burgrabii Cracouiensis.

Oryginał pergaminowy przecięty, pieczęć odpadła, pozostał tylko pasek. Po prawej stronie na zewnątrz zagjętki czytamy: *lectum per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Arch. Metr. Lit. Nr. 160.*

¹⁾ Dziś Monasterzec, wioska w górnym biegu Bystrzycy tyśmienickiej, lub Podmonastyrzek tamże.

157. W Radziejowie 24. lipca 1459.

Kazimierz Jagiellończyk zezwala kanclerzowi Mołdawskiemu Michałowi na wykupno i zatrzymanie dóbr Lubkowce w sumach na tychże zapisanych.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lithwanię, Russie Prussięque dominus et heres. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis. Quomodo attentis grate fidei studiis et constantis fidelitatis meritis, qvibus nostre maiestati generosus Michael cancelarius Moldavię fidelis noster dilectus admodum complacuit auctoque sue fidei studio plus placere poterit in futurum, horum intuitu volentes eum gracie nostre prosequi favoribus et ad nostra obsequia reddere prompcionem, sibi ad bonorum nostrorum Lubkowce ¹⁾, ut asseruit, dictorum exempcionem, que iam exemit iuxta continenciam suarum litterarum anuimus, consensimus et tenore presencium consentimus, dantes et concedentes sibi huiusmodi bona nostra Lubkowce in peccuniis, rite, racionabiliter et sufficienter inscriptis, tenendum, habendum, utifruendum et qviete possidendum, plenam et omnimodam facultatem, iuxta vim et tenorem litterarum pretactarum. Harum qvibus sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Datum in Radzeow feria tertia in vigilia sancti Iacobi apostoli. Anno domini millesimo quadringentesimo qvinqvagesimo nono ²⁾.

Relacio venerabilis Iohannis de Bzesze utriusque
iuris doctoris archidiaconi Gneznensis, R. Polonie vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy; pieczęć odpadła, pozostał tylko pasek. Arch. Metr. Lit. Nr. 161.

158. W Hrubieszowie 12. kwietnia 1460.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza sprzedaż trzeciej części młyna pod Chełmem leżącego, uczynioną przez Marcina i Stanisława z Mołochiowa na rzecz Mikołaja Pszonki, mieszczanina Chełmskiego.

In nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus pariat detrimenta, alta regum et principum providencia consvevit ea litterarum apicibus et testium annotatione perhennare. Proinde nos Kazimirus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cracovię, Sandomirię, Siradię, Lancięd, Cwivię, Pomeranię, magnus dux Lithwanię, Russie Prussięque dominus et heres, significamus tenore presencium qvibus expedit universis presentibus et futuris harum noticiam habituris. Quomodo nostre maiestatis personaliter accedentes presenciam M(artinus) et Stanislaus de Mołochiowo, non compulsi nec coacti nec aliquo errore seducti sed animi sui bona cum deliberacione, sani mente et corpore existentes, amicorum suorum freti consilio speciali, recognoverunt per expressum vendidisse, vendideruntque et coram nobis perpetuo resignaverunt terciam partem molendini nostri ante civitatem Chelmensem in fluvio Vher siti, ipsos iure hereditario decernentes (sic) provido Nicolao Pschonka civi Chelmensi, pro

¹⁾ Lubkowce wieś w powiecie Śniatyńskim na wschód od Zabłotowa. — ²⁾ Regest tego dok. w Rykaczewskiego Invent. p. 259; porównaj także dokumenta do tegoż logofeta się odnoszące u Ulanieckiego: Materiały, dla wzaimnych odnoszenii Polszy etc. Nr. 78, 83 i 85.

decim et octo marcis monete et numeri poloncialium, quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando, nostro tamen ad id consensu pariter et assensu accedente speciali, per ipsum Nicolaum Pschonka et legitimos suos successores, cum omni iure et dominio, quo illam dicti Martinus et Stanislaus tenuerunt, nihil ibidem pro se et suis successoribus legitimis reservando, tenendum, habendum, possidendum, utifruendum, vendendum, commutandum, alienandum et in suos suorumque successorum usus beneplacitos convertendum, prout sibi aut suis successoribus melius et utilius videbitur expedire temporibus perpetuis duraturum. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est subappensum in testimonio litterarum. Datum in Rubyeschow sabbato ante dominicam resurreccionis domini proximo. Anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo; presentibus ibidem: reverendo in Christo patre domino Iohanne Craska episcopo Chelmensi; Stanislao de Ostrorog Calischensi, Derslao de Rythwany Siradiensi palatinis; Wankone de Quassilowo castellano, Iohanne Curopathwa de Laczwechow succamerario Lublinensi et capitaneo Chelmensi et quampluribus testibus circa premissa. Datum per manus venerabilis et egregii Iohannis Luthconis de Brzesze doctoris iuris utriusque, sedis apostolice prothonotarii et eiusdem sacri pallacii causarum auditoris, archidiaconi Gnesnensis et regni Polonie vicecancellarii, sincere nobis dilecti.

Relacio venerabilis Iohannis de Brzesze
doctoris iuris utriusque, archidiaconi Gnesnensis
et regni Polonie vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy poprzecinany, z powodu wilgoci wielce nieczytelny. Na sznurku plecionym z peli jedwabnej koloru czerwonego, ciemno-fioletowego i zielonego, zawieszona mniejsza pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 166.

159. W Sandomierzu 6. maja 1460.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Janowi Jaroslawskiemu ze Złobienia 210 dukatów węgierskich na mieście Leżajsku i wsiach do tegoż należących.

Kazimirus dei gracia Polonie rex, magnus dux Lithwanie, Russie Prussieque dominus et heres. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris. Quomodo generosus et nobilis Iohannes Iaroslawsky in Sglobien heres, pro nobis nobili Iohanni Oley de Swyncza ducentos et decem florenos hungaricales puri auri et iusti ponderis effectualiter solvit; quosquidem ducentos florenos eidem Iohanni Iaroslawsky et suis successoribus legitimis in et super opido nostro Lazensko nuncupato, villis et bonis omnibus ad ipsum opidum ex antiquo et nunc quomodolibet pertinentibus, in terris Russie et districtu Premisliensi sito, et decem florenos inscribimus, damus et tenore presencium assignamus, per ipsum Iohannem Iaroslawsky heredem in Sglobien et suos successores tenendum, habendum, utifruendum et pacifice ac quiete in predictis ducentis et decem florenis realiter possidendum, cum omnibus et singulis ipsius opidi Lanzensko dominiis, villis, bonis, hereditatibus, utilitatibus, fructibus, redditibus, proventibus, censibus, solucionibus, theoloneis, exaccionibus, agris, laneis, pratis, campis, pascuis, graminibus, silvis, borris, gays, nemoribus, mericis, qvercetis, glandinibus, rubetis, virgultis, mellificiis, aucupacionibus, venacionibus ferarum, molendinis, emolimentis,

fluviis, fluminibus, piscinis, piscaturis, stangnis (sic), lacubus, paludinibus, riwis (sic), rivulis, aquis et aquarum decursibus aliisque pertinentiis, coherenciis et obventionibus generaliter et singulariter universis quibuscumque vocentur nominibus nihil pro nobis ibidem utilitatis reservantes, tandiu (sic), quousque per nos aut nostros successores sibi aut suis legitimis successoribus predicti ducenti et decem floreni hungaricales puri auri et iusti ponderis integraliter et ex toto fuerint persoluti. Quo facto extunc possessio prefati opidi nostri honorum et villarum ad ipsum nunc et ex antiquo quomodolibet pertinentium ad nos et nostros successores revolvetur pleno iure, staciones (sic) tamen nostris regalibus in omnibus exceptis, harum testimonio litterarum nostrarum quibus sigillum nostrum presentibus est subappensum. Datum Sandomirie in convencione generali feria tertia post festum sancti Floriani. Anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo.

Relacio venerabilis Iohannis Lutconis de Brzesze
utriusque iuris doctoris, archidiaconi Gneznensis
et regni Polonie vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy w 6 miejscach przecięty; na pasku perg. zawieszona mniejsza pieczęć królewska. Po prawej stronie zagętki czytamy: Lecta et auscultata per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Arch. Metr. Lit. Nr. 162 (a).

160. Na zjeździe walnym w Piotrkowie 19. grudnia 1460.

Kazimierz Jagiellończyk ustanawia dwa jarmarki w Myślenicach na święto gromnicznej i narodzenia P. Maryi corocznie odbywać się mające.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lythwanie, Russie Prusieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis et singulis presencium noticiam habituris. Quomodo specialibus idoneisque et possibilibus magnifici Iohannis de Thanczin castellani Cracouiensis sincere nobis dilecti petitionibus omniumque aliorum dominorum et consiliariorum nostrorum nobis protunc assistencium svasu inclinati, quatenus pro utilitate et melioracione ac locacione opidi Myslymycze civiumque et incolarum illius ad castellanatum Cracouiense pertinentis in terra et districtu Cracouiensi siti annalia fora fieri tenerique in eo pro certis temporibus consentire dignemur. Nos itaque tum debito nostro ad profectum subditorum nostrorum semper intendente, tum eciam iustis precibus eiusdem magnifici Iohannis de Thanczin castellani Cracouiensis ac ceterorum nostrorum dignitariorum consiliis satisfaciendo ac acquiescendo, huiusmodi annalia fora in prefato opido Myslymycze ex speciali favore nostro consensimus, indulgimus, admisimus et instituimus tenoreque presencium consentimus, indulgemus, admittimus, instituimus et confirmamus, scilicet unum pro die festoque purificationis beate Marie virginis alterum vero pro die festoque nativitatibus eiusdem virginis gloriose singulis annis tenenda, fienda et celebranda perpetuisque temporibus duratura. Ad que, ut singuli mercatores et negociatores tanto facilius provocentur et convenient, damus, concedimusque universis et singulis mercatoribus quarumcumque mercanciarum pannicidisque et generaliter omnibus negociatoribus illam libertatem, tam hospitibus seu advenis undecumque sint et convenient, quam eciam intra regnum nostrum degentibus inviolabititer per nos successores-

que nostros ac universos subditos et incolas regni nostri tenendam, quecumque et aliis civitatibus aut opidis in regno nostro consistentibus per antecessores nostros dive memorie reges Polonie aut per nosmet est data et concessa. Illo eciam superaddito et expresso, ut merces eorundem mercatorum quocumque nomine sint vocate pariter aut particulatim, proutcumque poterint, pannosque tam per stamina quam eciam per ulnas et mensuras unicuique ementi per eos poterint venundari, atque et omnium aliarum mercanciarum et granorum genera quecumque et qualiacumque sint unusquisque mercator aut artifex ad huiusmodi annalia fora veniens pro libito aut posse suo unicuique ementi libere vendere poterit et comutare. In cuius rei testimonium sigillum nostrum est subappensum. Datum in convencionem generali Pyotrkouiensi feria sexta proxima ante festum sancti Thome apostoli. Anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo.

Relacio reverendi in Christo patris domini
Iohannis episcopi Wladislaiensis regni Polonie cancellarii.

Oryginał pergaminowy bez pieczęci i sznurka, na którym jak to z cięć widoczna była zawieszona. Znajduje się w zbiorach hr. Wiktra Baworowskiego.

161. W Krakowie 17. czerwca 1461.

Kazimierz Jagiellończyk zezwala Spytkowi i Rafałowi z Jarosławia, na wykupno miasta Leżajska z wsiami do tegoż należącymi z rąk Jana z Jarosławia.

Kazimirus dei gracia rex Polonie magnus dux Lythwanie Russie Prussieque dominus et heres. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis presentibus et futuris. Quomodo iugi meditatione maturaque deliberacione pensatis et inspectis gratis serviciis et meritis, qvibus generosi Spythek et Raphael de Jaroslaw maiestati nostre meruerunt et complacuerunt auctoque fidelitatis studio mereri et placere poterint in futurum, ut igitur ad huiusmodi nostra servicia tanto fervidius inardescant ipsis Lezeysko opidum nostrum, cum Gyerlarowa, Wyrzeczce, Dambno, Scharzina wywloka, Oszvona et Russkye przedmyszcze, villis ad id opidum spectantibus, in terra et districtu Przemisliensi sitis, de manibus generosi Iohannis de ipsa Jaroslaw, fratris ipsorum, cum omnibus et singulis eorundem bonorum censibus, redditibus, proventibus, fructibus, ortis, areis, prediis, curiis, angariis, serviciis, campis, agris, pratis, pascuis, graminibus, graminetis, silvis, borris, gays, nemoribus, indaginibus, virgultis, vanacionibus, aucupacionibus, appendiis, mellificiis, mericis, sareptis, fluviis, fluminibus, lacubus, stangnis (sic), piscinis, piscaturis, rivis, rivulis, torrentibus, aqvīs et earum decursibus et cum molendinis eorumque emolimentis et generaliter cum qvibusvis utilitatibus, pertinenciis et obvencionibus univervis, ad prefatum oppidum et villas quomodolibet spectantibus, ac cum eo iure, munimentis litterarum et peccuniarum summis, in qvibus idem Iohannes, prout alias in eisdem litteris ad eadem bona canentibus lacius est expressum, tenuit obligata et inscripta, consiliariorum nostrorum voluntate accedente redimere indulsumus, consensimus, admisimus ac indulgemus, consentimus nostrumque regium consensum ad id prebemus presencium per tenorem, per ipsos Spythconem et Raphaelem ipsorumque legitimos successores tenendum,

habendum et pacifice possidendum et in usus beneplacitos prout eisdem (sic) et ipsorum successoribus melius videbitur expedire. Tibi igitur generoso Iacubo de Coneczpole capitaneo Przemisliensi mandamus, quatenus dum et quando per dictos Spythconem et Raphaellem fueris presentibus requisitus, dicto Iohanne in presenciam tui vocato, iura que habet super dicta bona coram te sibi reponere nomine et vigore nostro ac tui capitaneatus officio mandes, ac pecuniis in eisdem bonis inscriptis sibi datis, per dictos Spithconem et Raphaellem, ipsis in dictum opidum Lezeysko et villas ad ipsum pertinentibus, realem et actuaalem des intro-missionem et possessionem et aliter non facturus pre gracia nostra. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Actum et datum Cracouie feria quarta post festum sancti Viti proxima. Anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo primo.

Relacio reverendi patris domini Iohannis
episcopi Wladislaiensis et regni Polonie cancellarii.

Oryginał pergaminowy w 6 miejscach poprzecinany; na takimże pasku zawieszona średnia pieczęć królewska. Na zewnątrz zagjetki po prawej stronie teź czytamy: Lectum per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Arch. Metr. Lit. Nr. 162(b).

162. W Łęczycy 10. marca 1462.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza sprzedaż dóbr Rohatyńskich, Tlusteckich tudzież wsi w Lwowskiem leżących wraz z wójtostwem w Glinianach, uczynioną przez Jakóba z Lubina na rzecz Stanisława z Chodeczy kasztelana Lwowskiego, za 1200 dukatów węg.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Kazimirus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyauie, magnus dux Lithwanie, Russie, Prussie nec non Culmensis, Elbingensis, Konigsbergensis et Pomeranie terrarum heres et dominus. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis presentibus et futuris harum noticiam habituris. Quomodo veniens ad nostre maiestatis conspectum generosus Iacobus de Lubyn terrigena noster fidelis dilectus, sanus corpore et plena fruens racione, non compulsus non coactus nec aliquo errore devio seductus, sed amicorum suorum salubri fretus consilio et animi sui matura deliberacione prehabita, publice recognovit, se totam suam sortem sive porcionem et divisionem bonorum infrascriptorum, ipsum Iacobum concernencium, videlicet opidi Rohatin et advocacie, suburbii nec non villarum Putathincze, Czasznyky, Dobrynyow, Cleszczewna, Ruda, Podgrodze, Potok, Czarncze, Nastasczin in districtu Haliciensi ¹⁾; Ianczin, Mathiow, Corlezycze, Baczow, Zandowicze, Prybin, Vosylnye ²⁾, advocacie in opido Glynyany in districtu Leopoliensi ac eciam opido Tluste et villis ad ipsum

¹⁾ Dziś wsie: Putiatyńce, Cześniiki, Dubryniów, Kleszczówna, Ruda, Podgrodzie, Potok, Czercze, Nastaszczyn obok Rohatyna. — ²⁾ Dziś wsie: Janczyn, Matijowa dziś nie ma, Korzelice, Baczów, Żedowice, Prybeń, Podusilna(?) wszystkie obok leżące na południe od Przemyślan na półn. zachód od Narajowa.

pertinentibus in terris Russie et districtu Trebowliensi sitis, que ad ipsum Iacobum iusta, vera et legitima divisione, post mortem et obitum generosi Nicolai Parawa de Lubin sunt devoluta, magnifico Stanislaeo de Chotecz castellano Leopoliensi et capitaneo Haliciensi sincere nobis dilecto, filiaastro suo germano, pro mille et ducentis florenis hungaricalibus puri auri iusti et veri ponderis et in recompensam ac contentacionem debitorum per dictum Nicolaum Parawa contractorum et per ipsum Stanislaum castellanum exolutorum (sic) et exolvendorum (sic) et prefati Stanislai successoribus legitimis vendidisse riteque et racionabiliter coram nobis resignasse vendiditque et in effectu perpetuo sponte resignavit, cum omnibus et singulis dictorum opidorum villarumque et bonorum ad ipsa quomodolibet spectancium et pertinentium censibus, redditibus, proventibus, fructibus, appendiis et dependenciis videlicet agris, pratis, campis, arvis (sic), mericis, indaginibus, virgultis, rubetis, gays, silvis, borris, pinetis, mellificiis, mellificaturis, aquis, lacubus, stagnis, fluviis, fluminibus, piscinis, piscaturis, venacionibus, aucupacionibus, rivis et aquarum decursibus, molendinis, emolimentis, areis, prediis, allodiis, curiis, domibus, ortis, ortulanis, tabernis, tabernatoribus omnibusque pertinentiis, attinenciis quibuscumque vocitentur dicanturque nominibus, cum obvencionibus generaliter unversis, que in eisdem bonis opidis et villis sunt vel in futurum fieri possunt, nichil iuris domini et proprietatis pro se aut suis successoribus legitimis in eisdem penitus reservando, per predictum Stanislaum castellanum et suos successores legitimos tenendum, habendum, possidendum, utifruendum, commutandum, donandum, vendendum, obligandum, alienandum et in usus beneplacitos convertendum, prout sibi et suis successoribus legitimis melius et utilius videbitur expedire. Quamquidem resignacionem sic coram nobis factam ratam et gratam habentes decernimus eam robur perpetue firmitatis obtinere. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est subappensum testimonio litterarum. Actum Lancicie feria quarta quatuor temporum post dominicam invocavit. Anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo secundo. Presentibus reverendo in Christo patre domino Iohanne episcopo Wladislaiensi, regni Polonie cancellario, nec non magnificis et generosis: Thoma de Sobotha Lanciciensi, Iohanne de Tharnow Sandecensi, Petro de Strykow Iunowloziensi (sic), Nicolao Roza de Borzyschowicze Zawychostensi et magistro curie reginali, castellanis; Michaele Lassoczsky succamerario et capitaneo Lanciciensi et aliis pluribus fidedignis. Datum per manus reverendi patris domini Iohannis de Brzesze utriusque iuris doctoris, electi ecclesie Cracouiensis, regni Polonie vicecancellarii sincere nobis dilecti.

Relacio eiusdem reverendi patris domini Iohannis
de Brzesze electi ecclesie Cracouiensis R. P. vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy; na sznurku kręconym z pelli jedwabnej, koloru karmazynowego, zawieszona mniejsza pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 163.

163. Na zjeździe walnym w Piotrkowie 31. listopada 1463.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza rezygnacyą dóbr miasta Rohatyna z majątkami do tegoż należącemi w powiatach Lwowskim i Halickim leżącemi, uczynioną przez Jadwigę z Lubina na rzecz wojewody Rusi Stanisława z Chodczy. (Obacz wyżej Nr. 162.)

In nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Kazimirus dei gracia rex Polonie nec non Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyavie, magnus dux Lithwanie, Russie, Prussie nec non Culmensis, Elbingensis, Congsborgensis et Pomeranie terrarum heres et dominus. Singificamus tenore presentium quibus expedit universis presentibus et futuris, harum noticiam habituris. Quomodo nostre maiestatis personaliter accedens presentiam nobilis Hedvigis de Lubyn, consors nobilis Nyemerze de Staroripyni, non compulsa nec coacta nec aliquo errore devio seducta, sed sana mente et corpore existens amicorumque suorum usa consilio, de ipsius sui consortis nec non magnificorum Nicolay (sic) et Iohannis de Coszelecz, Brestensis et Wladislaiensis palatinorum, tamquam eiusdem Hedvigis patruorum et tutorum consensu et voluntate speciali, totam sortem bonorum hereditariorum quam sibi competere et pertinere pretendebat videlicet in opido Roathyn cum suburbiis, cum villis ad illud pertinentibus, scilicet Babyncze et Vyrzbolowcze, Putatyncze, Czyvttyecz, Pathot, Podgrocze, Podlpye, Ruda, Cleszczowa, Mathyowo, Ianczyn, Corleszczycze, Szadwicze, Baczowo, Przybyn, Voselnye, Dobinowo, Czasnyky, Podvynye, Salka in districtu Leopoliensi et Haliciensis sitis, magnifico Stanislao de Chotecz palatino Podolie et capitaneo Haliciensis, sincere nobis dilecto, vendidisse et resignasse pro eiusdemque (sic) sibi satisfecisse (sic) perpetuo recognovit resignavitque et vendidit in effectu, tenore presentium mediante, cum omni iure et dominio ac proprietate, scilicet censibus, fructibus, redditibus, proventibus, agris, pratis, campis, borris, silvis, nemoribus, indaginibus, gays, sareptis, mellificiis, curiis, allodiis, prediis, ortis, lacubus, stagnis, piscinis, piscaturis aquis et earum decursibus, mollendinis et generaliter cum omnibus et singulis emolimentis connexis, attinenciis et obvencionibus universis, ad prefatum opidum et villas quomodolibet pertinentibus et spectantibus, ita late, longe et circumferencialiter, prout in suis metis et limitibus sunt distincte et limitate, per ipsum Stanislauum palatinum tenendum, habendum, possidendum, utifruendum, vendendum, commutandum, alienandum et in usus suos beneplacitos suorumque successorum convertendum, prout sibi et suis successoribus legitimis melius et utilius videbitur expedire. Quam quidem resignacionem coram nobis, sic ut premissum est, rite et racionabiliter factam, ratam, gratam habentes admittimus, decernentes eam robur obtinere perpetue firmitatis. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est subappensum testimonio litterarum. Actum in convencionem generali Pyotrkowiensi, feria secunda in vigilia sanctorum omnium. Anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo tercio. Presentibus reverendissimo reverendisque in Christo patribus dominis: Iohanne sancte Gneznensis ecclesie archiepiscopo et primate, Iohanne Wladislaiensi et regni Polonie cancellario et alias ad ecclesiam Cracouiensem translato, Andrea Poznaniensi episcopis, Iohanne de Brzesze iuris utriusque doctore, electo confirmato ecclesie Wladislai-

ensis, regni Polonie vicecancellario; nec non magnificis et generosis Iohanne de Thanczyn castellano Cracouiensi; Luca de Gorka Poznaniensi, Iohanne de Pylcza Cracouiensi, Stanislawo de Ostrorog Calischensi, Derslawo de Rythwany Sandomiriensi, Sandiwogio de Leszenicze Siradiensi, Petro de Opporowo Lanciensi palatinis; Petro de Schamotuli Poznaniensi Maiorisque Polonie capitaneo generali; Petro de Gay Calchiensi (sic) et Hincza de Rogow Sandomiriensi castellanis, et aliis quampluribus testibus ad premissa. Datum per manus prefati reverendi patris domini Iohannis de Brzesze iuris utriusque doctoris, electi confirmati ecclesie Wladislaviensis et regni Polonie vicecancellarii sincere nobis dilecti.

Relacio eiusdem reverendi patris domini
Iohannis de Brzesze electi confirmati Wladislaviensis,
R. P. vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy; na sznurku jedwabnym koloru białego i fioletowego zawieszona mniejsza pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 164.

164. W Piotrkowie na zjeździe walnym 18. października 1464.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Dobiesławowi z Kurozwęk za usługi »quibus nobis in obsidione civitatis nostre Nowe in terris Prussie sumptibus gravissimis non parcendo ac periculis se exponendo meruit ac complacuit«, 100 grzywien monety i liczby polskiej na mieście Szydłowie i wsiach do tegoż należących.

Oryginał perg. bez paska i pieczęci, w 3 miejscach przecięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 302.

165. W Piotrkowie na zjeździe walnym 26. października 1464.

Tenże król zapisuje Pawłowi ze Szczekocin staroście Łukowskiemu a dzierżawcy Olsztyńskiemu i Zawichostowskiemu 1000 grzywien monety i liczby polskiej tudzież 400 zł. węgierskich na zamku Zawichoście i majątnościach do tegoż należących.

Oryg. perg. bez pieczęci, w 3 miejscach przecięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 301.

166. W Bełzie 29. kwietnia 1465.

Tenże król zapisuje 50 grzywien na majątku Szpikołosy Wańkowi z Kwasitowa kasztelanowi Chełmskiemu.

Oryg. perg. z powodu wilgoci prawie zupełnie zniszczony; pieczęć odpadła. Arch. Metr. Lit. Nr. 244.

167. W Krakowie 28. czerwca 1465.

Tenże król na prośby Pawła ze Szczekocin starosty Olsztyńskiego zapisuje Eustachemu ze Sprowy kasztelanowi Radomskiemu na zamku i mają-

tnościach do Zawichosta należących, 500 zł. węgierskich i 100 grzywien monety i liczby polskiej, które to dobra aż do wykupna tych sum spokojnie ma dzierżyć.

Oryg. perg. na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć królewska. Przerznięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 303.

168. W Krakowie 28. lutego 1466.

Jan biskup Krakowski na prośbę altarzysty Jana z Myślenic, potwierdza wydany z aktów biskupich zapis z 3. lipca 1465 r. dotyczący przywileju fundacyjnego altaryi w Myślenicach.

Iohannes dei gracia episcopus Cracouiensis significamus tenore presencium quibus expedit universis tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris. Quomodo constitutus in nostra presencia discretus Iohannes altarista in Myslymycze peciit et debita instancia postulavit, quatenus sibi litteram sub sigillo et tytulo nostris sive notam ex actis nostris dare et decernere dignaremur. Nos vero attendentes petitionem ipsius fore iustam et rationi consonam, prefatam notam sive inscriptionem ex actis nostris decrevimus fore dandam, damusque et decernimus per presentes, cuius tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis: »Anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo quinto die Mercurii, tercia mensis Iulii reverendissimus in Christo pater dominus Iohannes dei gracia episcopus Cracouiensis audita altricacione Iohannis altariste de Myslymycze ex una et nobilis Iordan de Myslymycze parte ex altera super verificacionem alias ratificacionem privilegii altaris eiusdem in Myslymycze pro ipso altarista vel desertacionem eiusdem privilegii, prout idem advocatus Iordanus instabat pro eo quod non fuit condam magnifici Iohannis de Czyzow castellani Cracouiensis eidem ratificacioni sigillum simul cum sigillo episcopali condam antecessoris Sbignei episcopi Cracouiensis appensum et dominus adiunctis sue paternitati reverendissime iurisperitis personis et doctoribus, revolutis eiusdem fundacionis litteris ipsius altaris et ratificacionis comperit contenta in litteris iuste, rite et legitime facta ac donata fuisse, decrevitque per sentenciam eadem litteras fore et esse approbandas et ratificandas roburque obtinere perpetue firmitatis, auctoritateque omnimoda, de consilio dictorum iurisperitorum ad latus sue paternitatis reverendissime assistencium, approbavit et ratificavit, decernendo contra detentores fructuum et censitas dicti altaris processus opportunos in quantum in ipsis litteris contenta solvere recusarent. Presentibus ibidem venerabilibus dominis Iohanne de Pnyew archidiacono, Raphaele de Skavina vicario in spiritualibus, Stanislao de Swyradzicze officiali generalibus; Iohanne Dlugosch seniore, Iacobo de Schadek, Stanislao de Cobylyno decretorum doctoribus canonicis Cracouiensibus et Mathia abbate Thynciensi testibus circa premissa. In quorum omnium et singulorum fidem et testimonium premissorum presentes litteras scribi nostrique sigillii appensione iussimus et fecimus communiri. Datum Cracouie die Veneris ultima mensis februarii, anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo sexto, indicione quartadecima, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Pauli divina providencia pape secundi, anno secundo, hora terciarum vel quasi, in stuba nigra curie nostre. Presentibus vene-

rabilibus et honorabilibus dominis Jacobo de Dominowycze preposito Scarbimiensi, Stanislao de Cobylyno decretorum doctoribus canonicis Cracouiensibus, Iohanne Boruchowsky cancellario, Iohanne de Iaroczyn et Iohanne Lauda notario nostris publicis testibus circa premissa.

S. N. Et ego Andreas Iohannes de Oppalenycza clericus diocesis Poznaniensis publicus apostolica et imperiali auctortatibus notarius et coram prefato reverendissimo in Christo patre domino Iohanne dei gracia episcopo Cracouiensi actorum et presentis actus scriba, quia predictis petitioni revolutioni et decreto aliisque omnibus et singulis, dum sic ut premittitur agerentur et fierent, una cum prenomatis testibus presens interfui eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi, ideo hoc publicum instrumentum manu alterius fideliter scriptum in hanc publicam formam redegi signoque et nomine meis solitis et consuetis consignavi, in fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum.

Oryginał pergaminowy; na takimże pasku zawieszona pieczęć dziś zatarta, na czerwonym wosku wyciśnięta, przedstawiająca osobę biskupią. Znajduje się w zbiorach hr. Wiktora Baworskiego.

169. W Piotrkowie na zjeździe walnym 28. marca 1466.

Kazimierz Jagiellończyk na prośby Pawła ze Szczekocin starosty Łukowskiego pozwala mu na zastaw zamku Zawichostowskiego z majątnościami do tegoż należącemi w sumie 3000 zł. węgierskich na rzecz Eustachego ze Sprawy kasztelana Radomskiego.

Oryg. perg. bez pieczęci w 3 miejscach przerzynięty.
Arch. Metr. Lit. Nr. 304.

170. W Łęczycy 28. kwietnia 1466.

Tenże król zapisuje Piotrowi z Kurozwek 200 zł. węgierskich z dawnego zapisu, 50 grzywien za usługi jego, tudzież 30 grzywien ojcu jego zapisanych, na mieście Szydłowie i majątnościach przyległych, które ma dzierżyć aż do wypłaty rzeczonych sum.

Oryg. perg. bez pieczęci; przecięty. Arch. Metr.
Lit. Nr. 305.

171. W Piotrkowie na zjeździe walnym 19. maja 1467.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Spytkowi z Jarosławia 100 grzywien na mieście Leżajsku.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lythwanie, Russie Prusieque dominus et heres. Significamus tenore presencium quibus expedit universis et singulis. Quomodo attendentes fidelia servicia strennui generosique Andree de Oleschnycza curiensis nostri fidelis dilecti, grate nobis et constanter exhibita

eumque consolari et reddere pro eisdem contentum atque ad similia facienda imposterum (sic) efficere illum prompociorem volentes, intercessimus tenoreque presentium intercedimus pro eodem centum marcas pecunie communis in regno nostro currentis, monete et numeri polonicalis consveti, quadraginta octo grossos marcam in quamlibet computando, quas debet et obligatur generoso Spythkoni de Iaroslaw, fideli dilecto; volentesque prefatum Spythkonem de Iaroslaw, pro eisdem centum marcis facere securiorem, damus ostendimus et inscribimus sibi easdem in opido nostro Lanzensko, in terra et districtu Przemysliensi sito, ita, ut ipse Spythek aut sui posteri legitimi, dictum opidum Lanzensko cum omni iure et dominio, aliis omnibus bonis, villis, prediis, molendinis, censibus, redditibus, proventibus, fructibus, silvis, desertis, borris, mellificiis, agris, pascuis, campis, pratis, lacubus, piscinis et earum piscaturis et singulis utilitatibus, quibuscunque censeantur nominibus, que hactenus nunc ibi sunt et in futurum fieri possunt ad prefatum opidum a diu pertinentibus tenebit, habebit, possidebit et utifruetur tandiu, donec huiusmodi centum marce pariter cum aliis pecuniis prius in eodem opido inscriptis prefato Spythkoni de Iaroslaw, aut suis posteris fuerint plene pariter et ex toto per nos aut successores nostros persolute, quibus solutis, extunc possessio dicti opidi honorumque pertinencium ad nos successoresque nostros reddibit (sic) et revertetur pleno iure, iuribus tamen antea solitis nostris semper salvis. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est subappensum. Datum in convencionem generali Pyothrkowyensi, feria tercia festi pentecosten. Anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo.

Relacio venerabilis

Alberti de Zichlin regni Polonie vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy w 3 miejscach przecięty. Pieczęci brak, pozostał tylko pasek pergaminowy. Na zewnętrznej stronie zagętki czytamy: *Lecta per Albertum de Zichlin R. P. vicecancellarium. Arch. Metr. Lit. Nr. 165.*

172. W Krakowie 1. października 1467.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Piotrowi Lubeckiemu z Kurozwęk za usługi: »in conquisicione opidi Chovnicze« 200 grzywien monety i liczby polskiej na mieście Szydłowie, które z majątkami do tegoż należącemi dzierżyć ma, dopóki mu ta suma wraz z sumami które posiada w poprzednich zapisach nie zostanie całkowicie wypłaconą.

Oryg. perg. bez pieczęci, przecięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 306.

173. We Lwowie 29. marca 1469.

Kazimierz Jagiellończyk wznawia uposażenie kościoła w Dolinie.

In nomine domini amen. Solet humana conditio actiones sub tempore versantes styli artificio et testium annotatione roborare ne lapsu temporis evanescant. Proinde nos Casimirus dei gratia rex Poloniae nec non terrarum Cracoviae, Sandomiriae, Siradiae, Lanciciae, Cuiaviae, magnus dux Lithvaniae, Russiae, Prus-

siae nec non Culmensis, Elbingensis et Pomeraniae dominus et haeres. Ad perpetuam rei memoriam, significamus tenore praesentium quibus expedit universis praesentibus et futuris harum notitiam habituris. Quomodo pro parte discreti Laurentii plebani in Dolina devote nobis dilecti maiestati nostrae oblata petitio continebat, quatenus privilegium foundationis ecclesiae suae antedictae, iuris patronatus nostri, quod olim oppido ipso Dolina per nonnullos invasores succenso ac praedato amissum erat, de innata celsitudini nostrae clementia innovare denuove concedere gratiose dignemur. Nos vero petitionibus huiusmodi tanquam iustis et rationi consonis benigniter acclinati, recepto desuper testimonio sufficienti tam literali quam verbali certorum nobilium nostrorum ac fidedignorum subditorum, quod videlicet villa Spasz ¹⁾ supra fluvium Czew sita nec non salisfodina alias wieza cum duabus patellis dictis trzany in Dolina cum theloneo ipsarum patellarum ac decima mensura cuiuslibet grani de molendino nostro Nyadzeow ²⁾ ex primaeva fundatione ad ecclesiam ipsam parochialem in Dolina pertinebant et spectabant, praescriptum privilegium in ea forma innovandum censuimus et innovamus per praesentes, ut videlicet dictus Laurentius plebanus et sui successores pro tempore plebani nec non ecclesia parochialis in Dolina praescripta villa Spasz cum salisfodina ac duabus patellis cum theloneo ipsarum patellarum nec non decima mensura cuiuslibet grani de molendino praedictae villae Nyadzeow ut praefertur et alias ea quae antiquitus spectabant et pertinebant ad eandem et in quorum est ipse Laurentius plebanus pacifica possessione debeant aeviternae pertinere, per eosdem cum omni iure, dominio et proprietate nec non censibus, fructibus, proventibus, agris, pratis, campis, silvis, pascuis, borris, nemoribus, gaiis, rubetis, mellificiis, aucupationibus, molendinis, aquis, fluviis, fluminibus, rivis, torrentibus et aquarum decursibus, et generaliter cum omnibus et singulis utilitatibus, introitibus, redditibus, emolumentis et usibus generaliter universis quoquomodo nuncupatis, quae ibidem hactenus sunt vel fieri possunt in futurum, tenenda, habenda, utifruenda pacificeque et quiete possidenda perpetuo et in aevum duraturum. Harum quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio literarum. Actum in Leopoli, feria quarta ante festa sollemnis Pasce, anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo nono. Praesentibus reverendissimo in Christo patre domino Gregorio archiepiscopo Leopoliensi nec non magnificis et generosis Stanislao de Ostrorog Calissiensi, Stanislao de Chodecz Russiae palatino capitaneoque Camenecensi et Haliciensi, Dobeslao Kmita de Wisznicze castellano Lublinensi, Iohanne de Rytwiany mareschalco regni Poloniae multisque aliis compluribus testibus ad praemissa fide dignis. Datum per manus venerabilis Alberti de Zychlin custodis Sandomiriensis, Gneznensisque Vladislaviensis et Poznaniensis ecclesiarum canonici regnique Poloniae vicecancellarii sincere nobis dilecti. Relatio eiusdem venerabilis Alberti de Zychlin regni Poloniae vicecancellarii.

Kopia w Trzeb. p. 111. Rosa II. p. 273—275. z dopiskiem: locus sigilli in cordula sericea in cera rubra expressi. Potwierdzenie tegoż dokumentu przez Zygmunta I. z datą Cracoviae in conventionem generali feria quinta post Invocavit anno 1510 znajduje się w Rosa II. p. 275—280.

¹⁾ Wieś Spasz nad Czaczawą na południowy wschód od Doliny. — ²⁾ Nadziejów nad Siwką na wschód od Doliny.

174. We Lwowie 8. kwietnia 1469.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza sprzedaż wójtostwa Rohatyńskiego.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Ut actus humani qui sub tempore fiunt et aguntur a memoria temporis successu non depereant, expedit eos litterarum et testium annotatione perhennare. Proinde nos Kazimirus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyauie, Dobrinie, Pomeranie, magnus dux Lithwanie, Russie Prussieque nec non Culmensis, Michalouiensis et Elbingensis terrarum dominus et heres etc. significamus tenore presencium qvibus expedit universis et singulis presencium noticiam habituris. Quomodo in nostra nostrorumqve prelatorum et baronum pro tunc nobis assistencium presenciam, personaliter constitutus nobilis Iohannes de Siroschowo, qvi pretendebat se habere ius super advocaciam in Rohatim (sic), sanus mente et corpore, non compulus, non coactus nec aliquo errore devio seductus, sed de libera et spontanea deliberacione amicorumqve suorum fretus sano consilio publice recognovit, qvomodo advocaciam suam in Rohatim habitam seu suum ius quod super eandem habere plenum se pretendebat, pro centum qvinqvagina marcis pecunie comunis numeri et monete polonicalis consveti, in qvamlibet marcam qvadrageinta octo grossos computando, cum omni iure, proprietate dominio et libertate et cum omnibus eiusdem advocacie usibus, proventibus, censibus, redditibus, et utilitatibus universis, inferius singillatim singulariter et articulatim descriptis et expressis et qvibuscumqve aliis pertinenciis et fructibus quocunqve (sic) nomine vocentur, qvi nunc ibi sunt et in futurum humana industria excogitari possunt, nihil pro se proprietatis, iuris et domini neqve pro suis successoribus excipiendo et reservando, prout et in alio veteriori privilegio laciis singula hec specificata sunt et expressa, magnificio Stanislao de Chotecz pallatino Leopoliensi et capitaneo Podolie et Haliciensis suisqve legitimis successoribus vendidit vendicione perpetua et irrevocabili atqve condescendit et resignavit. Ne autem dictorum proventuum et utilitatum prefate advocacie Rohatinensis perpetuo pertinentium usus alicui in posterum aliquam dubietatem pariat et ingerat, volumus eosdem specificice et nominatim exprimere et huic littere inserere, prout et in alio privilegio priori inserti sunt et expressi. Et primo ad eandem advocaciam Rohatinensem seu advocatum eiusdem pertinent perpetueque pertinent quatuor lanei liberi ibidem in Rohatim dudum assignati pleni et integri cum omnibus et singulis eorumdem utilitatibus, secundum qvot longi latiqve sunt in eorum dimensione. Item omnes alie residuitates agrorum, qve in vulgari obsehary nuncupantur, et qve circa omnes et singulos laneos in dictis bonis nostris Rohatinensibus consistentibus excrescunt et resultant; de censu eciam omnium agrorum vel laneorum solubilium sextus et de omni re iudicata ac de omnibus penis tam magnis qvam parvis tercius denarius, demum media pars molendini in maiori piscina in fluvio Lippa constructi cum emolimentis uniuscuiusque grani et cum braseis. Omnia eciam molendina alia constructa vel construenda in fluvio dicto Babimsky pothok, vel qvecumqve alibi inter fines seu granicies laneorum vel eciam in fluvio Lyppa, qvotqvot (sic) errecta (sic) sunt vel in futurum erigi possunt, omnium emolimentorum et fructuum medietas ex eisdem

proveniens usibus, advocacie predicte seu advocati (sic) perpetuo iure pertinebit seu pertinebunt. Postquam autem piscinam maiorem vendere vel piscari seu perfodere et emittere contigerit, extunc quarta pars piscium piscandorum vel pecuniarum ex vendicione proveniencium advocacie et advocato predicto cedet semper et perpetuo pertinebit; omnes eciam alie piscine minores quaecumque nunc ibi sunt vel in futurum absque nocumento civitatis Rohatinensis inter grancias laneorum ubicumque construi possunt, usui et iuri prefati advocati et advocacie semper pertinebunt. Volumus eciam ut et omnes et singuli mechanici, artifices, puta sutores, carnifices, pistores, instite tam divites quam inopes et omnes pannicide, cum omnibus eorundem censibus advocato et advocacie predictis perpetue spectabunt et pertinebunt. De muneribus autem atque donis cuiuscumque generis sint, quae libere spontaneaeque per aliquem iudicio residente afferuntur, sexta pars advocato cedet et pertinebit, sive sint illa dona in pecunia vel in avena aut gallis vel ovis, vel in quibuscumque aliis rebus oblata et presentata. Unde et balneum liberum in ipso opido seu civitate erigendum seu erectum, in quo omnes opidani seu civitatenses Rohatinenses balneari tenebuntur, una cum toto eiusdem censu advocato prefato pertinebunt. Demum et domum in civitate ab omnibus solucionibus et podwodis semper liberam et totaliter absolutam ipse advocatus et sui successores habebit et habet perpetuo eidem seu eisdem pertinentem. Preterea curia antiqua eiusdem advocati, quam a prima locacione semper tenuit et habuit, cum omnibus edificiis atque omnibus et singulis pertinentiis, quaecumque inter septa et circumferencias ab antiquo dimensionatas consistunt et includuntur, nec non et insula in qua hodie sunt prata, quam et quae per medium cum plebano Rohatinski partitur partiri que semper debet, usui et possessioni dicti advocati perpetuo pertinet et pertinebit. Volumus eciam ut venaciones omnium ferarum, tam cum canibus quam retibus, aucupacionesque quarumcumque avium, sine dampno segetum dumtaxat et frugum, solite debent esse semperque sunt eruntque dicto advocato et successoribus libere. De venacionibus autem seu venatoribus castrorum alias bobrownicze, tertium denarium de penis et sextum denarium de censu agrorum seu laneorum eorundem venatorum, volumus dicto advocato et suis successoribus semper provenire et pertinere. Et hos itaque omnes et singulos proventus utilitates et fructus superius descriptos dictus Iohannes de Siroshowo prefato Stanislao de Chotecz pallatino Leopoliensi vendidit et perpetue resignavit, quibus ipse et sui posterii legitimi gaudebunt, utifruentur possidebuntque pacifice et quiete, perpetuo et in evum, et quam vendicionem resignacionemque nos tenore presencium approbamus, ratificamus et confirmamus, temporibus perpetue valituram. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est subappensum. Actum in Leopoli sabbato proximo ante dominicam conductus pasce. Anno domini millesimo quadringentesimo saxagesimo nono. Presentibus reverendo patre magnificisque ac generosis Gregorio archiepiscopo Leopoliensi; Stanislao de Ostrorog Calisiensi, Mvszylo de Buczacz Podolie pallatinis; Dobeslao Kmytha de Wysznycze Lublinensi, Dobeslao de Zyrawycza Przemisliensi, Dobeslao de Bysschow Belzensi castellanis; Iohanne de Rythwyany marschalco regni Polonie; Raphaelo de Iarosslaw Leopoliensi, Paulo Iasszyensky Chelmensi et Belzensi capitaneis ceterisque pluribus testibus fidedignis; datum

vero per manus venerabilis Alberti de Zichlyn, regni Polonie vicecancellarii, sincere nobis dilectorum.

Ad relacionem eiusdem venerabilis
Alberti de Zichlin regni Polonie vicecancellarii.

Oryginał na arkuszu pergaminowym. Pieczęć widocznie odcięta, pozostał tylko sznurek z pelli jedwabnej koloru białego i niebieskiego. Arch. Metr. Lit. Nr. 169.

175. Na zjeździe walnym w Piotrkowie 23. listopada 1469.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Spytkowi z Jarosławia 50 grzywien na mieście Leżajsku i wsiach do tegoż należących.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lithwanię, Russie Prussięque dominus et heres etc. significamus tenore presencium qvibus expedit universis. Quomodo inspectis et revolutis multorum serviciorum generibus, maiestati nostre per generosum Spithconem de Iaroslav succamerarium Premisliensem nostrum fidelem dilectum sumptuose exhibitis, horum intuitu et aliorum suorum pretextu meritorum, volentes eundem gracie nostre favoribus prosequi et ad nostra in post obsequia plus solito efficere prompociorem, sibi qvinqvagina marcas pecuniarum monete et numeri polonicalium, videlicet qvadraginta octo grossos in qvamlibet computando, in et super bonis nostris, videlicet opido Lazensko et villis ad dictum opidum spectantibus, in terra et districtu Premisliensi sitis, tenute sue, dedimus donavimus et inscripsimus, damusqve donamus et inscribimus, tenore presencium mediante, per eundem Spithkonem et suos successores, cum omnibus et singulis censibus, fructibus, fluminibus, piscinis, piscaturis, agris, pratis, campis, pascuis, silvis, borris, gays, mellificiis, stagnis, lacubus, aquis et earum decursibus, moleninis et eorum emolimentis aliisque pertinentiis, attinenciis et obvencionibus generaliter universis, ad huiusmodi bona, Lazeysko opidum et villas sibi adiacentes, quomodolibet pertinentibus et spectantibus, iuxta continenciam aliarum litterarum eidem super dicta bona concessarum tenendum, habendum, utifruendum, pacifice et qviete possidendum tamdiu, qvousque huiusmodi qvinqvagina marce pecuniarum cum aliis summis pecuniariis eidem in dictis bonis inscriptis, sibi Spithkoni aut suis successoribus, per nos aut nostros successores fuerint exolute (sic) qvibus solutis, possessio eorundem bonorum ad nos et ad nostros successores redibit pleno iure, iuribus nostris regalibus per omnia salvis. Harum qvibus sigillum nostrum est appensum testimonio literarum. Datum in convencione generali Pyotrkwowiensi feria qvinta, ipso die sancti Clementis. Anno domini millesimo qvadringentesimo sexagesimo nono.

Ego ipse cancellarius me manu propria subscripsi¹⁾.

Relacio magnifici Iacobi de Dambno
R. P. cancellarii et capitanei Cracouiensis.

Oryginał pergaminowy, w trzech miejscach przecięty; na takimże pasku zawieszona pieczęć średnia królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 167.

¹⁾ Ręka inna, atrament czarniejszy aniżeli pismo dokumentu.

176. W Łukowie 8. grudnia 1469.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Wacławowi Nieborowskiemu 110 grzywien na wsi królewskiej Bereście w Belzkiem.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lithwanie, Russie Prussieqve dominus et heres etc. significamus tenore presencium qvibus expedit universis. Qvomodo attentis et pensatis fidelibus obseqvis et meritis generosi et strennui Venceslai Nyeborowsky, curiensis nostri fidelis dilecti, qvibus maiestati nostre multipliciter et constanter placere meruit et meretur mereriqve poterit in futurum, horumqve intuitu volentes ipsum ad servicia impost nostra reddere prompciorem, sibi centum et decem marcas monete et numeri communis in regno currentis, qvadraginta octo grossos in marcam qvamlibet computando, pro qvittanciis per nos sibi suorum serviciorum occasione per prius datis et donatis, in et super villa nostra regali tenute sue Brzescze, in terra Belzensi et districtu Grabowiensi sita, dedimus, donavimus et largiti sumus damusqve donamus, largimur et inscribimus tenore presencium mediante, per ipsum et successores suos legitimos prefatam villam Brzescze cum omnibus et singulis eiusdem censibus, fructibus, proventibus, agris, pratis, campis, ortis, graminibus, graminetis, silvis, borris, dumetis, qvercetis, pinetis, indaginibus, gays, nemoribus, lacubus, stagnis, piscinis, piscaturis, molendinis et eorum emolimentis constructis et construendis et generaliter cum omnibus attinenciis, pertinenciis, coherenciis, et obvencionibus universis qvocumqve nomine nuncupatis, ad ipsam villam qvomodolibet et ab antiquo spectantibus, prout in suis metis graniciebus est distincta et limitata, tenendum, habendum, utifruendum pacificeqve et qviete possidendum, tamdiu qvousqve dicte centum et decem marce cum aliis peccuniis per prius in ipsa villa Brzescze inscriptis et obligatis sibi integraliter et suis successoribus fuerint persolute, qvibus solutis eiusdem possessio ad nos viceversa devolvetur et redibit pleno iure, iuribus et stacionibus nostris regalibus semper salvis. Harum qvibus sigillum nostrum presentibus est subappensum testimonio litterarum. Datum in Lukow feria qvarta (sic) ipso die concepcionis beatissime virginis Marie ¹⁾ Anno domini millesimo qvadringentesimo sexagesimo nono.

Relacio venerabilis Alberti
de Zichlin R. P. vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy w 3 miejscach przecięty; pieczęć odpadła, pozostał tylko pasek perg. Arch. Metr. Lit. Nr. 240.

177. W Hrubieszowie 1. października 1470.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Mikołajowi Zbrożkowi z Zyrnik 50 zł. węgierskich i 20 grzywien na wsi Szpikotosy w powiecie Horodelskim.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lythwanie, Russie Prussieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium qvibus expedit uni-

¹⁾ Zauważyć należy, że św. Niepokal. poczęcia przypadło w r. 1469 na piątek a nie na środę, że przeto w dacie zaszła omyłka. Data byłaby dobrą, gdyby rok oznaczony był 1479; być może, że pisarz tu się omylił i zamiast: septuagesimo, napisał sexagesimo.

versis. Qvomodo recensitis fidelibus obseqviis et constantis fidei meritis, nostre maiestati per generosum Nicolaum Zbrozek de Zyrnyky tribunum Belzensem fidelem nostrum dilectum studiose exhibitis, qvorum pretexto volentes eundem graciaram nostrarum proseqvi favoribus et ad nostra impost (sic) servicia plus solito efficere prompociorem, sibi bona nostra regalia, villam videlicet Spyklossy¹⁾ in terra Belzensi et districtu Hrodlensi sitam, in eisdem summis peccuniariis, in quibus per nos existunt impignorata de manibus generosi Wankonis de Qwassylow castellani Chelmensis et²⁾ et inscribimus admittimusque et indulgemus nec non eidem qvinqvaginta florenos hungaricales, puri auri veri et iusti ponderis, per eundem nobis mutuatos, ac viginti marcas peccuniarum communiter in regno nostro currencium, monete et numeri polonicalium, qvadraginta videlicet octo grossos in qvamlibet marcam computando inscripsimus, demonstravimus et donavimus, inscribimusque, demonstramus damusque et donamus presencium tenore mediante, qvas viginti marcas eidem dono dedimus, per ipsum Nicolaum Zbrozek tribunum et suos legitimos successores, cum omnibus et singulis, censibus, fructibus, proventibus, redditibus, areis, agris, campis, pascuis, graminibus, graminetis, silvis, borris, gays, nemoribus, indaginibus, mellificiis, stagnis, lacubus, fluviiis, fluminibus, piscinis, piscaturis, aqvis earum decursibus, molendinis et eorum emolimentis aliisque pertinenciis, attinenciis, coherenciis, adherenciis et obvencionibus generaliter universis ad huiusmodi bona qvomolibet pertinentibus et spectantibus tenendum, habendum pacifice et qviete possidendum tamdiu, qvousque huiusmodi qvinqvaginta floreni in auro mutuati et viginti marce pecuniarum, dono donate, sibi aut suis successoribus legitimis per nos aut nostros successores eciam cum aliis pecuniis qvoqvomodo in eisdem bonis inscriptis fuerint integraliter persolute, qvibus solutis possessio eorundem bonorum ad nos et ad nostros successores redibit pleno iure, iuribus tamen nostris regalibus per omnia semper salvis. Harum qvibus nostrum sigillum presentibus est appensum. Datum in Hrubieschow, feria secunda post festum beati Michaelis archangeli. Anno domini millesimo quadringentesimo septuagesimo.

Relacio venerabilis Alberti de Zichlin
regni Polonie vicecancellarii.

Oryg. perg. przecięty bez pieczęci, pozostał tylko pasek perg. Arch. Metr. Lit. Nr. 241.

178. W Piotrkowie na zjeździe walnym 20. listopada 1470.

Kazimierz Jagiellończyk przyobiecuje szlachcie i duchowieństwu nie naruszać praw i przywilejów od swych poprzedników nadanych, do czego był zmuszony wojną pruską a co wobec naglących okoliczności potrzeba było uczynić.

Oryg. perg.; na sznurku z nici jedwabnych koloru żółtego, wiśniowego i czarnego, wisi kawał wosku z majestatycznej pieczęci króla. Arch. Metr. Lit. Nr. 70.

¹⁾ Szpikołosy na zachód od Horodła. — ²⁾ Luka mogąca objąć 3 słowa z powodu wytartego pergaminu.

179. W Krakowie 24. maja 1471.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Derstawowi z Rytwian wojewodzie i staroście Sandomierskiemu na wsi Wilkolaska wola w Lubelskiem, którą mu pozwala wykupić z rąk synów Lasoty de Copiennyk wykupną kwotę, a nadto 200 grzywien na wsi »Choleza« w Chełmskiem.

Oryg. perg. poprzecinany i wilgocią nadpsuty; na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć królewska.
Arch. Metr. Lit. Nr. 234.

180. W Krakowie 25. czerwca 1471.

Kazimierz Jagiellończyk na prośbę Stanisława Lanckorońskiego z Brzezia nadaje wsiom jego: Brzezie, Szarów, Dombrowa, Łysokanie, Grodkowice i Zborczyce w Krakowskiem prawo magdeburskie.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus imposterum (sic) pariat detrimentum, alta regum et principum decreverint consilia ea litterarum apicibus et tescium annotatione perhennari. Proinde nos Kazimirus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cra-couie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyauie, magnus dux Lithwanie, Russie Prussieque videlicet Chulmensis, Elbingensis et Pomeranie dominus et heres, significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo peticio pro parte generosi Stanislai de Lanczkorona alias de Bzesze, curiensis nostri, nobis porrecta continebat, quatenus villas seu hereditates ipsius Brzesze, Scharow, Dambrowa, Lissecanye, Grothkovicze et Zborczicze in terra et districtu Cracouiensi sitas de iure polonico in ius theutonicum quod Maydemburgense dicitur transferre dignaremur graciose. Nos itaque petitionibus suis tanquam iustis benigniter acclinati villas predictas suas videlicet Brzesze, Scharow, Dambrowa, Lissecanye, Grothkovicze et Zborczicze, prout in suis metis et graniciebus longe, late et circumferencialiter sunt distincte et limitate, de iure polonico et quovis alio in ius theutonicum quod Maydemburgense dicitur transferrimus tenore presencium perpetuo duraturum. Removentes ibidem omnia iura polonica et quevis alia, modos et consuetudines universas, que ipsum ius theutonicum plerumque consveverunt perturbare. Eximimus insuper et perpetuo liberamus omnes et singulos kmethones et quosvis villarum predictarum incolas ab omni iurisdiccione, iudicio et potestate omnium regni nostri dignitariorum et officialium nec non palatinorum, castellanorum, iudicum, subiudicum, succamerariorum et ipsorum ministerialium; ut coram ipsis aut ipsorum aliquo pro causis magnis et parvis puta furti, incendii, sanguinis effusione et membrorum mutillacione et aliis quibuscumque enormibus excessibus citati minime respondebunt, nec aliquas penas solvere tenebuntur. Sed tamen predictarum villarum incole coram suis scultetis, qui pro tempore fuerint, sculteti vero coram nobis dummodo p evocati fuerint et citati et hoc si in reddenda iusticia fuerint negligentes et remissi tunc non aliter quam suo iure theutonico Maydemburgensi predicto de se querulantibus respondere sint astricti. In causis autem criminalibus vel capitalibus superius expressatis memoratarum

villarum, scultetis in graniciebus iudicandi, sentenciandi, puniendi, corrigendi, plectendi, dampnandi plenam damus et omnimodam tenore presencium concedimus facultatem, prout hoc ipsum ius theutunicum Maydemburgense predictum in omnibus suis articulis, capitulis, punctis, condicionibus et clausulis postulat et requirit, iuribus tamen nostris regalibus per omnia semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio litterarum. Actum Cracouie feria tertia in crastino sancti Iohannis Baptiste, anno domini millesimo quadringesimo septuagesimo primo, presentibus ibidem reverendissimo et reverendis in Christo patribus dominis Iohanne sancte ecclesie Gneznensis archiepiscopo et primate, Iacobo episcopo Wladislauensi, nec non magnificis et generosis Luca de Gorka Poznaniensi, Iohanne de Pyleza Cracouiensi, Derslao de Rithwani Sandomiriensi, Iohanne de Brudzewo Siradiensi, Nicolao de Cuthno Lanciensi, Stanislao de Ostrorog Calisiensi palatinis; Petro de Schamotuli Poznaniensi, Hyncza de Rogow Sandomiriensi, Iohanne Zaramba Siradiensi, Iohanne de Tarnow Woyniczensi, Iohanne Wantropka Sandecensi castellanis; Iohanne de Rithwany marsalco, Iohanne de Rzeschow thesaurario regni Polonie; Paulo Iasyensky dapifero Sandomiriensi Chelmensis et Belzensis terrarum capitaneo, Michaele Lassoczsky succamerario, capitaneo Lanciensi, curie marsalco, et aliis pluribus fide dignis testibus ad premissa. Datum per manus venerabilis Alberti de Zychlin regni Polonie vicecancellarii sincere nobis dilecti.

Ad relacionem prefati Alberti de Zychlin

R. P. vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy, pieczęć odpadła, pozostał tylko sznurek z nici jedwabnych koloru białego i wiśniowego. Znajduje się w zbiorach hr. Wiktora Baworowskiego.

181. W Krakowie 22. lipca 1471.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Derstawowi z Rytwian wojewodzie i staroście Sandomierskiemu 1000 zł. węgierskich na zamku, mieście i tencie Sandomierskiej.

Oryg. perg. w 3 miejscach przecięty, bez pieczęci.
Arch. Metr. Lit. Nr. 307.

182. W Krakowie 1. sierpnia 1471.

Kazimierz Jagiellończyk zezwala Rafałowi z Jarosławia na wykupno dóbr Leżajskich z rąk Spytka z Jarosławia.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lythwanie, Russie Prusieqve dominus et heres. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis. Qvomodo habito speciali respectu ad preclaram singularum virtutum probitatumqve et aliorum meritorum constanciam et puri animi integritatem generosi Raphaelis de Iaroslaw capitanei Leopoliensis sincere nobis dilecti, qvibus maiestatem nostram in nostris negociis suis fidelibus serviciis semper veneratus est et eidem plurimum merebatur et placuit, premissorum itaqve intuitu, volentes eum utcunqve reddere consolatum et ad nostra studiosiora obseqvia imposterum (sic) effi-

cere promptiorem, sibi bona nostra regalia videlicet opidum Lanszensko cum villis omnibus ad illud spectantibus et pertinentibus in terra et districtu Premisliensi sitis, de manibus generosi Spithconis de eadem Iaroslav succamerarii Premisliensis germani sui, in pecuniis iuste, rite et legitime in eisdem bonis inscriptis et assignatis, redimere et eximere dedimus, concessimus et indulgimus, damusque, concedimus et indulgemus presencium per tenorem, nostro consensu pariter et assensu ad id specialiter accedente; dantes eidem Raphaeli capitaneo suisque successoribus legitimis ac concedentes plenum posse totalemque et omnimodam potestatem prefata bona nostra Lanszensko cum omnibus villis ad eadem pertinentibus in eisdem pecuniarum aut florenorum summis in quibus ipsa redimerit tenendum, habendum, utifruendum, pacificeque et quiete possidendum, iuxta vim, formam, continenciam, tenorem et effectum litterarum, super eadem bona per nos aut predecessores nostros iuste et legitime datarum, concessarum et emanatarum. Insuper predicto Raphaeli capitaneo Leopoliensi advocacias ibidem in Lanszensko et villis ad illam spectantibus apud eorundem advocatos et possessores emendas et comparandas consensimus et indulgimus damusque concedimus et indulgemus presencium per tenorem, nostro consensu pariter et assensu ad id specialiter accedente, dantes eidem Raphaeli capitaneo suisque successoribus legitimis ac concedentes plenum posse totalemque et omnimodam potestatem prefata bona nostra Lanszensko cum omnibus villis ad eadem pertinentibus in eisdem pecuniarum aut florenorum summis in quibus ipsa redimerit tenendum, habendum, utifruendum pacificeque et quiete possidendum, iuxta vim, formam, continenciam, tenorem et effectum litterarum, super eadem bona per nos aut predecessores nostros iuste et legitime datarum, concessarum et emanatarum. Insuper predicto Raphaeli capitaneo Leopoliensi advocacias ibidem in Lanszensko et villis ad illam spectantibus apud earundem advocatos et possessores emendas et comparandas consensimus et indulgimus concedimusque consentimus et indulgemus per presentes. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est subappensum. Datum Cracovie feria (sic) quinta ipso die sancti Petri ad vincula. Anno domini millesimo quadringentesimo septuagesimo primo.

Relacio venerabilis Sbignei de Olesznycza
scolastici Cracoviensis, Gneznensisque Cracoviensis
et Sandomiriensis ecclesiarum canonici.

Oryginał pergaminowy poprzecinany w 3 miejscach; pieczęć odpadła, pozostał tylko pasek pergaminowy. Arch. Metr. Lit. Nr. 171.

183. W Krakowie 6. czerwca 1472.

Kazimierz Jagiellończyk ponawia zapis 50 grzywien na mieście Leżajsku na prośbę Spytka z Jarosławia Rafałowi staroście Lwowskiemu.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lithwanie, Russie Prussieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quomodo in nostre maiestatis presencia personaliter constitutus generosus Spythko de Iaroslav, succamerarius

Premisliensis, supplicavit maiestati nostre, qvatenus eidem literam seu inscripcionem super qvinqvagina marcas sibi pro servicio vie Moldavicze, per nos datas ac in bonis nostris regalibus opido Lazeysko et villis ad ipsum spectantibus de data Leopoli feria sexta vel citra (sic) ante dominicam letare, anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo nono, de relacione venerabilis Alberti de Zychlyn regni Polonie vicecancellarii inscriptas, qvam se perdidisse verbi et fidei suorum testimonio comprobavit, renovaremus ac eum de eisdem redderemus indempnem. Cuius petitioni iuste, legitime et racioni consone, benigniter annuentes inspectis sue fidei meritis ac serviciorum constancia, vice et loco talium qvinqvagina marcarum per amissionem talismodi littere perditarum, pro eodem Spythcone prefato aput (sic) generosum Raphaellem capitaneum Leopoliensem veri et certi debiti obligati, qvinqvagina marcas communis pecunie numeri et monete polonicalium consvetorum, qvadrageinta octo grossos in qvamlibet marcam computando, intercessimus et intercedimus per presentes. De qvibusqvidem qvinqvagina marcis volentes ipsum generosum Raphaellem assecurare ac certum efficere, sibi eas inscribimus et demonstravimus in et super eisdem bonis nostris regalibus opido Lazensko et villis Dambno, Vyerzeycze, Gyedlarova, Ruska vyesz, Syelanka, Scharzyna vvwloka et Oszzzova ad ipsum opidum spectantibus atqve super omnibus et singulis eorundem bonorum utilitatibus, proventibus, censibus, agris, pratis, campis, silvis, borris, gays, nemoribus, prediis, allodiis, dacionibus, marduribus, venacionibus, aucupacionibus aliisque omnibus et singulis obvencionibus, pertinenciis et coherenciis, qvovismodo nu(n)cupatis ad ipsa bona spectantibus, iuxta vim, tenorem et continenciam aliarum litterarum in eisdem bonis inscriptarum, per ipsum Raphaellem et eius successores legitimos tenendum, habendum, utifruendum pacifice et qviete possidendum, in prefatis qvinqvagina marcis tamdiu, qvousqve per nos successores nostros, sibi aut successoribus suis legitimis prefate qvinqvagina marce cum aliis pecuniis in eisdem bonis inscriptis fuerint persolute integraliter et ex toto, iuribus tamen et stacionibus nostris in omnibus semper salvis. Priorem vero inscripcionem super predictas qvinqvagina marcas de data, ut supra, si qvoqvomodo viceversa reperta fuerit ex nunc cassamus, nullumqve robur in futurum obtinere decernimus per presentes. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum Cracouie sabbato post octavas corporis Christi. Anno domini millesimo quadringentesimo septuagesimo secundo.

Relacio magnifici Iacobi de Dambno

R. P. cancellarii et capitanei Cracouiensis.

Oryginał pergaminowy przecięty; na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 170.

184. W Krakowie 3. sierpnia 1472.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje wojewodzie Rusi Stanisławowi z Chodcza 100 grzywien na dobrach Tatarynów w Lwowskiem.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lythwanie, Russie Prussieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis.

Quomodo attendentes sumptus et expensas magnifici Stanislai de Chotecz palatini Russie capitaneique Camenecensis et Haliciensis, quas huc penes nos moram faciens impendit, sibi horum intuitu, volentes ipsum ratione ipsarum expensarum facere contentum ac ad nostra servicia impost reddere prompociorem, centum marcas pecuniarum, monete et numeri polonicalium consvetorum, quadraginta et octo grossos in quamlibet computando marcam, in et super bonis nostris regalibus Thatharinow tenute sue in terra et districtu Leopohensi sitis demonstravimus, assignavimus, et inscripsimus tenoreque presencium demonstramus, inseribimus et assignamus, per ipsum magnificum Stanislauum palatinum successoresque suos legitimos prefata bona nostra Thatharinow cum omnibus et singulis utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus agrisque pratis, campis, silvis, mericis, lacubus, piscinis, piscaturis, molendinis eorumque emolimentis ceterisque usibus et obventionibus generaliter universis quomodocumque nuncupatis tenendum, habendum, utifruendum pacificeque et quiete possidendum usque ad exempcionem eorundem bonorum nostrorum, iuribus nostris regalibus et stacionibus semper salvis. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est subappensum. Datum Cracouie feria secunda proxima post festum sancti Petri ad vincula. Anno domini millesimo quadringentesimo septuagesimo secundo.

Relacio magnifici Iacobi
de Dambno cancellarii R. P. et capitanei Cracouiensis.

Oryginał perg. na takimże pasku zawieszona średnia pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 105.

185. W Korczynie na zjeździe 5. października 1472.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Rafałowi z Jarosławia 100 grzywien na dobrach Leżajskich.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lythwanie, Russie Prussieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis, quomodo attentis fidelibus et indefessis obsequiis, quibus generosus Raphael de Jaroslau, succamerarius Premisliensis et capitaneus Leopoliensis, maiestati nostre extat commendatus pro reipublice commodo insudando, sibi horum intuitu meritorum centum marcas communis peccunie numeri et monete polonicalium consvetorum, quadraginta octo grossos marcam in quamlibet computando, in et super bonis nostris regalibus videlicet opido Llazensko et villis ad ipsum ab antiquo spectantibus dedimus, donavimus, inscripsimus et demonstravimus, damusque et inseribimus per presentes, per ipsum Raphaellem tenendum, habendum, possidendum, utifruendum, iuxta vim, formam, tenorem et continenciam aliarum litterarum sibi in eisdem bonis inscriptarum, tamdiu, quousque per nos aut successores nostros, sibi aut successoribus suis prefate quinquaginta (sic!) marce una cum aliis pecuniis in eisdem bonis quomodolibet inscriptis fuerint persolute integraliter et ex toto, iuribus tamen et stacionibus nostris in omnibus semper salvis. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum in convencione

Nove civitatis Coreczyn, feria secunda post sancti Francisci proxima. Anno domini millesimo quadingentesimo septuagesimo secundo.

Relacio magnifici Iacobi de Dambno
R. P. cancellarii et capitanei Cracouiensis.

Oryginał pergaminowy, poprzecinany; na takimże pasku zawieszona średnia pieczęć królewska. Na zewnątrz pismem współczesnem: littera super centum marcis in bonis Lazensko. Arch. Metr. Lit. Nr. 172.

186. W Warszawie 9. stycznia 1473.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Wacławowi Nieborowskiemu 50 grzywien na wsi Bereście w Belzkiem.

[K]azimirus¹⁾ dei gracia rex Polonie, magnus dux Lithwanie, Russie Prussieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium qvibus expedit, universis, qvomodo grate fidelitatis generosi Venceslai Nyeborowsky, curiensi nostri fidelis dilecti, attendentes obseqvia, horum itaqve intuitu volentes ipsum reddere consolatum et ad servicia nostra deinceps reddere prompciorem, sibi in et super villa nostra Brzeszcze²⁾ in terra Belzensi et districtu Grabowiczensi sita, qvinqvaginta marcas pecuniarum monete et numeri polonicalium, qvadraginta octo grossos in qvamlibet marcam computando, dedimus, donavimus, inscripsimus et demonstravimus, damusqve, donamus et inseribimus tenore presencium mediante, per ipsum Venceslaum suosqve successores legitimos, cum omni iure, proprietate et dominio nec non censibus, usibus, fructibus, redditibus, proventibus, attinenciis, pertinenciis, coherenciis et annexis, agris, pratis, campis, pascuis, arvis, silvis, borris, gays (sic), nemoribus, rubetis, qvercetis, mellificiis, indaginibus, fluviis, fluminibus, stagnis, lacubus, piscinis, piscaturis, molendinis et eorum emolimentis, nec non obvencionibus generaliter universis qvocumqve nomine nuncupatis et ad dicta bona dudum spectantibus et pertinentibus alias iuxta vim, formam, continenciam et tenorem aliarum literarum super eadem bona per eum obtentarum, tenendum, habendum, utifruendum, pacifice et qviete possidendum, tamdiu, donec sibi huiusmodi qvinqvaginta merce (sic) aut suis successoribus per nos aut nostros successores integraliter et ex toto fuerint exolute (sic) qvibus exolutis possessio prefate ville ad nos devolvetur pleno iure et redibit, iuribus nostris salvis. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum in Warschouia, sabbato post epifaniarum domini. Anno eiusdem millesimo quadingentesimo septuagesimo tercio.

Relacio venerabilis Sbignei
de Oleschnicza R. P. vicecancellarii.

Sbigneus vicecancellarius³⁾
manu propria subscripsit.

Oryginał pergaminowy przecięty, pieczęć oderwana, pozostał tylko pasek pergaminowy. Arch. Metr. Lit. Nr. 175.

¹⁾ Na inicjał pozostawiono miejsce aby go później wykonać. — ²⁾ Dziś Bereście na połud. wsch. od Grabowiec. — ³⁾ Inną ręką tym samym atramentem.

187. W Krakowie 21. października 1473.

Kazimierz Jagiellończyk przenosi sumę 450 grzywien, którą przodkowie jego Dobiesławowi z Żyrawicy kasztelanowi Przemyskiemu na wsi Artasów zapisali na imię Piotra Kulikowskiego, który dobra swoje dziedziczne Kulików z powyższym Dobiesławem na Artasów zamienił.

Kazimirus dei gracia rex Polonie magnus dux Lithwanie, Russie Prusieque dominus et heres, significamus universis quibus expedit presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quomodo in nostra et nostrorum consiliariorum tunc nobiscum agencium constitutus presencia magnificus ac strenuus Dobeslaus de Zirawicza castellanus Premisliensis nobis sincere dilectus, certas litteras inscripcionum de et super villis Ortassow ¹⁾, Mirzuicza et Przedzrimiechi ²⁾ in terris Russie et districtu Leopoliensi consistentibus, serenissimorum olim Wladislai genitoris et item Wladislai germani nostrorum, dive memorie regum Polonie, predecessorum nostrorum, certas summas peccuniarum in dictis bonis antecessoribus ipsius Dobeslai inscriptas et donatas in se continentes exhibuit et produxit, supplicans et petens, quatenus partem summarum et peccuniarum in huiusmodi litteris contentarum et successive atque seriatim donatarum, in villam Ortassow specialiter, quam cum nobili Petro Culikowsky, pro bonis suis paternis Culikow, de consensu voluntate et certa sciencia nostris commutavit, transferre et inscribere dignaremur. Nos igitur petitionibus dicti Dobeslai benigniter annuentes, in bonis predictis Ortassow quadringentas quinquaginta marcas communis monete et numeri consveti polonicalis, per antecessores nostros dudum predecessoribus ipsius Dobeslai donatas et largitas successive, prout in litteris huiusmodi donacionum coram nobis productis comperimus, transferentes inscribimus et demonstramus, decernentes et statuentes presentibus dicta bona Ortassow per prefatum Petrum Culikowsky et eius legitimos successores ex vi huiusmodi commutationis cum omnibus et singulis dictorum bonorum agris, pratis, campis, silvis, borris, gays (sic), nemoribus, indagibus, rubetis, quercetis, mellificiis, mellificaturis, allodiis, piscinis, piscaturis, lacubus, stagnis, paludibus, rivis, torrentibus, aquis et earum decursibus, molendinis et ipsorum emolimentis, censibus (sic), redditibus, introitibus, donis, obventionibus et generaliter cum omnibus et singulis adiacenciis et coherenciis, ita late, longe et circumferencialiter, prout ipsa bona in suis metis sunt distincta et limitata tenendum, habendum, possidendum, utifruendum prout sibi Petro et suis successoribus melius videbitur expedire, tandiu et quousque dicte quadringente quinquaginta marce sibi Petro Culikowsky aut eius legitimis successoribus per nos aut successores nostros fuerint persolute, quibus solutis usus et proprietates dictorum bonorum Ortassow ad nos vel nostros successores pleno iure redibit et revertetur, iuribus nostris regalibus et stacionibus per omnia semper salvis. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est subappensum. Actum et datum Cracouie, feria quinta in festo undecim millium virginum. Anno domini millesimo quadringentesimo septuagesimo tercio.

Relacio magnifici Iacobi de Dambno
regni P. cancellarii et capitanei Cracouiensis.

¹⁾ Dziś Artasów w Żółkiewskim. — ²⁾ Mierzwica i Przedzrymichi w Lwowskim.

Oryginał pergaminowy, pismo wybladłe; na takimże pasku zawieszona średnia pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 173.

188. W Krakowie 25. października 1473.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje 100 grzywien polskich Mikołajowi Opockiemu na wsi Wilkołaska Wola w Lubelskiem z prawem wykupna teje wsi za taką sumę.

Oryg. perg. zniszczony, poprzecinany, bez paska i pieczęci. Obok Relacio własnoręczny podpis podkanclerzego Oleśnickiego. Arch. Metr. Lit. Nr. 235.

189. W Opatowcu 1. grudnia 1473.

Tenże król zapisuje Mikołajowi z Kurozwęk tenutaryuszowi w Szydłowie na zamku, mieście i majątnościach Szydłowa 100 grzywien.

Oryg. perg. bez pieczęci, przecięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 308.

190. W Wiślicy 11. stycznia 1474.

Tenże król zapisuje Mikołajowi z Kurozwęk staroście Szydłowieckiemu 400 zł. węgierskich od tegoż wypożyczonych i 100 grzywien za usługi mu dłużnych na tencie Szydłowieckiej.

Oryg. perg. bez pieczęci, przecięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 257.

191. W Lublinie 11. czerwca 1475.

Kazimierz Jagiellończyk zezwala Janowi Łysakowskiemu na wykupno wsi Bortiatyna.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lythwanie, Russie Prusieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium qvibus expedit universis. Qvomodo animadvertentes gratuita obseqvia et benemerita nobilis Iohannis Lissakowsky fidelis nostri dilecti, qvibus nobis plurimum placuit, horum intuitu volentes eum reddere consolatum et specialibus proseqvi favoribus, sibi villam nostram regalem Barthatin¹⁾ in districtu Grodeczensi sitam, de manibus nobilium Alberti et Iohannis fratrum eiusdem ville tenutariorum, in summa pecuniarum in eadem iuste et legitime inscriptarum eximere et redimere concessimus et indulsimus ac damus, concedimus et indulgemus, tenore presencium mediante, per prefatum Iohannem Lissakowsky et ipsius legitimos successores villam predictam cum omnibus ipsius censibus, fructibus, et obvencionibus universis ac cum eo iure et proprietate, prout prefati Albertus et Iohannes eandem tenent inscriptam et obligatam, alias iuxta vim et effectum litterarum ipsis desuper concessarum tenen-

¹⁾ Bortiatyn na północ od Sądowej Wiśni.

dum, habendum, possidendum pacificeqve et quiete obtinendum, tamdiu, donec predicta summa pecuniarum in eadem inscripta, ipsi Iohanni Lyssakowsky et suis legitimis successoribus fuerit exoluta (sic) plenarie, qva exoluta possessio ville memorate ad nos et successores nostros redibit et revertetur pleno iure, stacionibus et aliis iuribus nostris semper salvis. Harum qvibus sigillum nostrum est subappensum testimonio litterarum. Datum in Lublin dominico ante festum sancti Viti proximo. Anno domini millesimo quadringentesimo septuagesimo qvinto.

Stanislaus de Curozwanky ¹⁾

manu propria subscripsit.

Oryginał pergaminowy, pieczęć odpadła, pozostał tylko pasek pergaminowy. Arch. Metr. Lit. Nr. 174.

192. W Krakowie 15. września 1475.

Kazimierz Jagiellończyk zabezpiecza Pawłowi Jasięskiemu podskarbiemu królestwa i Mikołajowi Creydlar mytnikowi Krakowskiemu sumę 2300 zł. węgierskich na dobrach Horodło oraz na wsi Stróża za murami tegoż miasta leżącey.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lythwanie, Russie Prusieque dominus et heres, significamus tenore presencium universis. Qvomodo incumbente nostra regniqve nostri pregnante necessitate, magnificus Paulus Iaschensky regni nostri vicethezaurarius et Belzensis ac Chelmensis capitaneus et nobilis Nicolaus Creydlar thelonator (sic) noster Cracouiensis, sincere fidelesqve nobis dilecti, pro nobis generoso Martino Sborowsky duo milia florenorum et tricentos hungaricales, puri auri veri et iusti ponderis tali condicione fideiusserunt, qvod sibi Martino Sborowsky a festo sancti Martini proxime per annum solvere tenebuntur dictam summam florenorum. Volentes igitur indemnitati ipsorum Pauli Iasziensky et Nicolai Creydlar consulere de solucioneqve huiusmodi ac occasione caucionis fideiussorie cerciorari, ipsis in solidum verbo nostro regio prefatam summam duorum millium tricentorum florenorum pro termino prefixo exolvere (sic) promittimus et pollicemur per presentes, aut illi qvi presentes litteras cum ipsorum bona voluntate habuerit. Casu vero qvo, qvod absit, predicta non expleverimus aut qvoqvomodo solvere neglexerimus, extunc ipsis in et super bonis nostris regalibus Hrodlo, fortaliciu cum opido in terra Belzensi situato, una cum villis ad dictum opidum pertinentibus ac cum omnibus et singulis censibus, utilitatibus, proventibus, redditibus, agris, pratis, venacionibus, laboribus, honoribus, piscinis, lacubus et molendinis (sic), borris et mellificiis, nihil penitus excipientes; insuper census et proventus nostros in nobis (sic) anno qvolibet et qvadam Stroza ²⁾ extra muros iacente inscribimus, assignamus, demonstramus et possessionem plenam et omnimodam damus per presentes, tempore eo qvo debitum predictum pro nobis exolverint (sic) per ipsos ipsorumqve successores utraqve bona tenendum, habendum, possidendum, et utifruendum, tamdiu, qvousqve summam predictorum duorum millium tricentorum florenorum integraliter, indilate, paratis florenis hun-

¹⁾ Inną ręką tym samym atramentem. — ²⁾ Dziś Stryżów na południe od Horodła.

garicalibus solutionem sine omni excusacione predictis Paulo Iaszensky (sic) et Nicolao Creydler fecerimus ipsorumque successoribus impendamus, quibus exolutis (sic) dicta bona ad nostros (sic) et successores nostros pleno iure debebunt redire. Preterea et huiusmodi bona Hrodlo et Stroza eorumque census et proventus, modo, ordine et dispositione premissorum, sicut prescriptum est, vigore presencium poterit vendere, commutare et alienare, prout ipsis melius et expedicius videbitur, super quibus ipsis damus omnimodam facultatem. Si vero arendator in Stroza prefatorum censuum et proventuum fuerit negligens aut rebellis in solutione tempore suo, extunc ipsis et successoribus ipsorum potestatem omnimodam alteri iuxta placitum ipsorum arrendare seu convenire aut ipsimet tenere habebunt omnimodam. Insuper si contingerit, ipsos aut successores eorum aliqua impedimenta seu oppressiones a quibusvis personis habuerint (sic), extunc capitaneis nostris Cracoviensi et Belzensi pro tempore existentibus commitimus et mandamus omnino habere volentes ipsos tuentes et protegentes (sic). Insuper dum et quando ipsi Paulus Iaszensky et Nicolaus Creydler solutionem prefato Sborowsky fecerint et in bonis nostris obligatis composuerint et concordaverint mutuo, ita quod quilibet pro rata sua bona specialiter teneret, extunc nos et successores nostri ipsis ac eorum liberis litteras cuilibet seorsum super bona predicta eosdem in summis ipsismet divisa dare promittimus. Harum quibus signetum nostrum quo hactenus utimur iussimus subappendi. Datum Cracouie, feria sexta in crastino exaltacionis sancte crucis. Anno domini millesimo quadringentesimo septuagesimo quinto.

Sbigneus E. subscripsit.

Oryginał pergaminowy poprzecinany bez pieczęci sygnetowej i paska. Po lewej stronie u dołu dokumentu czytamy: „Reverendissime pater. Paternitas vestra reverendissima velit dare talem litteram in hac forma sub sigillo regie maiestatis quam regia maiestas mandavit. Stanislaus de Curozwanky manu propria subscripsit. Arch. Metr. Lit. Nr. 242.

193. W Piotrkowie na zjeździe walnym 23. sierpnia 1476.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Wacławowi z Nieborowa chorążemu ziemi Bełzkiej 50 grzywien na wsi Bereście. (Por. Nr. 186.)

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lythwanie, Russie, Prusieque dominus et heres, significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo attendentes grate fidelitatis studiosa obsequia, quibus nobis strenuus generosus Venceslaus de Nyeborow vexillifer Belzensis fidelis noster dilectus complacuit et in futurum aucto fidelitatis studio placere magis poterit attentisque sumptibus et impensis quas nobiscum versus terras nostras Prussie nuperime egit, sibi occasione premissorum in et super villa nostra regali Brzeszeysko tenute sue in districtu Graboviensi et terra Belzensi sita, quinquaginta marcas pecuniarum monete et numeri polonicalium, quadraginta octo grossos marcam in quamlibet computando, inscripsimus inscribimusque donamus et largimur per presentes, per ipsum et ipsius legitimos successores cum omnibus et singulis censibus, proventibus, utilitatibus, fructibus, redditibus, attinenciis, pertinentiis universis ad eandem villam Brzeszeysko pertinentibus, prout late ac circumferencialiter limitata existit et distincta habendum, tenendum, utifruendum pacifice et quiete possidendum

tamdiu, donec prefate quinquaginta marce sibi aut suis successoribus legitimis per nos aut nostros successores fuerint cum aliis summis antea sibi inscriptis integraliter persoluite; quibus exolutis ville predictae possessio ad nos vel successores nostros revertetur et redibit, iuribus tamen et stacionibus nostris regalibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est subappensum testimonio litterarum. Datum in convencionem generali Pyotrковиensi, feria sexta in vigilia sancti Bartholomei. Anno domini millesimo quadringentesimo septuagesimo sexto.

Sbigneus e. subscripsit manu propria.

Oryginał pergaminowy przecięty w 3 miejscach, bez pieczęci i paska. Arch. Metr. Lit. Nr. 239.

194. W Piotrkowie na zjeździe walnym 30. sierpnia 1476.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Mikołajowi z Kurozwek staroście Szydłowieckiemu 150 grzywien na królewskich majątkach w Szydłowie.

Oryginał perg. tylko pasek pozostał; przecięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 309.

195. W Bełzie 25. października 1476.

Kazimierz Jagiellończyk zezwala Jakubowi Felsztyńskiemu na wykupno wsi Artasowa.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lithwanie, Russie Prussieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris, harum noticiam habituris. Quomodo attentis grate fidei meritis et diligentibus serviciis, quibus generosus Iacobus Felsthinski terrigena noster plurimum placuit maiestati nostre et in futurum aucto fidelitatis studio placere poterit, horum intuitu volentes eum reddere consolatum et specialibus prosequi favoribus, sibi bona nostra regalia villam videlicet Ortassow in terra Leopoliensi consistentem, de manibus nobilis Petri Culikowski eiusdem tenutarii, in summis pecuniarum sibi in eadem iuste et legitime per nos inscriptis, easdem non excedendo, redimendi et eximendi, nostrum regium consensum, plenam et omnimodam facultatem dedimus et concessimus, damus et concedimus, tenore presencium mediante, per prefatum Iacobum Felsthinski et ipsius legitimis successores villam supradictam Ortassow cum omni iure et dominio, censibus, fructibus, proventibus, redditibus et obventionibus universis alias prout prefatus Petrus de Culikow villam eandem tenet et possidet iuxtaque vim et tenorem litterarum sibi de super concessarum tenendum, habendum, utifruendum, pacifice et quiete possidendum et obtinendum tamdiu, donec summe pecuniarum ipsi Petro de Culikow in ipsa villa inscripte, prefato Iacobo Felsthinski aut ipsius successoribus legitimis, per nos aut nostros successores legitimis plenarie fuerint exolute (sic), quibus persolutis possessio ville supradicte ad nos et nostros successores redibit pleno iure, stacionibus et iuribus nostris regalibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio litterarum. Datum

in Belz, feria sexta proxima post festum undecim millia virginum. Anno domini millesimo qvadringentesimo septuagesimo sexto.

Stanislaus vicecancellarius ¹⁾ Relacio venerabilis Stanislai
 manu propria subscripsit. de Curozwanki canonici Cracouiensis
 et R. P. vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy; na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 176.

196. W Piotrkowie 6. maja 1477.

Kazimierz Jagiellończyk przenosi zapisaną na wsi Duńkowice Rafałowi z Jarosławia sumę 200 grzywien na dobra Leżajskie.

Kazimirus dei gracia rex Polonie magnus dux Llythwanie, Russie Prussieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium universis quibus expedit. Qvomodo attendentes alta merita et obseqviosa studia magnifici Raphaeli de Iaroslaw, succamerarii Premisliensi et capitanei Russie Leopoliensis generalis, sincere nobis dilecti, quibus maiestati nostre placuit, horum intuitu ducentas marcas pecuniarum in regno currencium, qvadraginta et octo grossos in qvamlibet marcā computando, in villa Dunk[owi]cze ²⁾ in districtu Premisliensi sita inscripsimus. Verumptamen qvia prefatam villam Dunkowicze venerabili capitulo Premisliensi dedimus et donavimus, ideo prefatas ducentas marcas eidem magnifico Raphaeli in bonis Laszensko et villis adiacentibus transponimus et transferimus tenore presencium mediante, iuxta vim continenciam et tenorem priorum litterarum et summarum in eisdem bonis inscriptarum habendum, tenendum, possidendum tamdiu, donec eidem magnifico Raphaeli vel suis successoribus per nos vel nostros successores prefate ducente marce, cum aliis summis in eisdem bonis inscriptis, fuerint integraliter solute et ex toto, quibus solutis, possessio prefatorum bonorum ad nos et nostros successores redibit pleno iure, iuribus nostris semper salvis, mortificantes ex nunc litteram super ducentas marcas, qvas in villa Dunkowicze habuit inscriptas. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est subappensum testimonio litterarum. Datum in Pyotrkow, feria tertia proxima post festum sancti Floriani. Anno domini millesimo qvadringentesimo septuagesimo septimo.

Stanislaus vicecancellarius Relacio venerabilis Stanislai
 subscripsit ³⁾. de Curozwanki canonici Cracouiensis
 regni P. vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy poprzecinany; na takimże pasku zawieszona nadkruszona pieczęć mała królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 177.

¹⁾ Inną ręką tym samym atramentem. — ²⁾ Duńkowice na połudn. zachód od Jarosławia. Już w 1459 r. dał król zezwolenie biskupowi Przemyskiemu Mikołajowi z Błażejowic wykupna tej wsi od Budzieja w sumie 300 grzywien. Obacz Pawłowski Premislia sacra p. 116. Nr. 19. — ³⁾ Inną ręką czarniejszym atramentem.

197. W Korczyniu 22. października 1477.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Wacławowi z Nieborowa chorążemu Betzkiemu nowych 20 grzywien na wsi Bereście. (Por. Nr. 186.)

Kazimirus dei gracia rex Polonie magnus dux Lithwanie, Russie Prussieque dominus et heres, significamus tenore presencium qvibus expedit. Qvomodo attendentes grate fidei meritis (sic) et fidelibus obsequiis qvibus generosus Venceslaus de Nyeborow vexillifer Belzensis fidelis noster dilectus nobis diu placere meruit et in futurum aucto fidelitatis studio prestancius poterit complacere, horum intuitu cupientes ipsum amplioribus graciaram nostrarum prosequi favoribus et ad nostra obsequia reddere prompciorem, sibi in et super bonis nostris regalibus Brzestzye in terra Belzensi et districtu Graboviensi sitis, viginti marcas pecuniarum monete et numeri polonicalium ad priorem summam, qvam prius in eisdem nostris Brzestzye habuit inscriptam et litteras speciales super eadem obtinet, addimus, adiungimus et tenore presencium ascribimus. Qveqvdam bona nostra Brzestzye predictus Venceslaus tenebit, habebit, utifruetur et cum omnibus utilitatibus ipsius fructibus, censibus et proventibus universis possidebit tandiu, qvousqve per nos vel successores nostros, sibi vel successoribus suis preinscripta fuerint persoluta integraliter et ex toto. Qvibus solutis predicta bona ad nos et successores nostros reddibunt (sic) pleno iure, iuribus et stacionibus nostris semper per omnia salvis. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est subappensum. Datum in Nova civitate Corczin, feria qvarta in crastino undecim millia virginum. Anno domini millesimo qvadringentesimo septuagesimo septimo.

Stanislaus vicecancellarius
subscripsit¹⁾.

Relacio venerabilis Stanislai
de Curozwanky R. P. vicecancellarii.

Oryginał perg. przecięty; pieczęć i pasek brakuje. Arch. Metr. Lit. Nr. 243.

198. W Korczyniu 17. grudnia 1478.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Wincentemu z Nieborowa 40 grzywien na wsi Bereście w Betzkiem.

Kazimirus dei gracia rex Polonie magnus dux Lithwanie, Russie Prussieqve dominus et heres etc. significamus tenore presencium qvibus expedit universis. Qvomodo attentis fidelibus serviciis generosi Vincencii de Nyeborow vexilliferi Belzensis²⁾ qvibus nobis multipliciter gratus esse meruit, volentes eum graciaram nostrarum prosequi favoribus et ad ulteriora servicia reddere prompciorem, sibi qvadraginta marcas pecunie communis, in et super bonis nostris regalibus Brzesczie in terra Belzensi et districtu Grabouiensi situatis inscripsimus et demonstravimus inscribimusqve et demonstramus tenore presencium mediante, dicta bona nostra regalia cum omnibus eorum censibus, proventibus, redditibus, agris, pratis, nemoribus et aliisque obvencionibus universis, alias iuxta vim litterarum et continenciam aliarum litteras (sic) eidem

¹⁾ Inną ręką. — ²⁾ W poprzednim dokumencie z r. 1477 chorążym ziemi Belzkiej nazwany jest Władysław z Nieborowa, późniejszy kasztelan Belzki; zdaje się że zaszła tu pomyłka pisarza, który zamiast Venceslaus, napisał: Vincencius. Porównaj wyżej Nr. 176, 186, 193.

prius legitime inscriptarum, in summa pretaeta, per eum et suos successores tenendum, habendum, possidendum pacifice et quiete, tamdiu, quousque prefata summa quadraginta marcarum pariter cum aliis summis eidem in eisdem legitime inscriptis fuerit per nos aut successores nostros integraliter exoluta (sic). Quod cum factum fuerit possessio predictorum bonorum ad nos et successores nostros redibit pleno iure, interim tamen iuribus et stacionibus nostris semper salvis remanentibus per omnia. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum Noue civitatis (sic) Corczin feria quinta ante festum beati Thome apostoli proxima. Anno domini millesimo quadringentesimo septuagesimo octavo.

Stanislaus vicecancellarius Relacio venerabilis Stanislai de Curozwanki
subscripsit¹⁾. R. P. vicecancellarii.

Oryg. perg. przez środek przecięty. Pieczęć odpadła, pozostał tylko pasek pergaminowy. Arch. Metr. Lit. Nr. 245.

199. W Korczynie 16. listopada 1479.

Kazimierz Jagiellończyk na majątku, zamku i mieście Szydłowie zapisuje 100 grzywien Mikołajowi z Kurozwek staroście Szydłowieckiemu za usługi »in presencia magistri ordinis Prussie ac multorum aliorum extraneorum oratorum et hospitem in dietis novissime lapsis, tum Pyotkowiensi quam hic presenti cum sumptuosa familie comitiva ornateque ac pollite complacuit«.

Oryg. perg. przecięty, pasek pozostał. Arch. Metr. Lit. Nr. 310.

200. W Korczynie na roczkach kuryalnych 16. listopada 1479.

Dobiesław z Chliwisk sędzia i Mikołaj de Sborzyana podsędek ziemscy Sandomierscy, wydają zapis z ksiąg ziemskich, mocą którego Paweł z Parchocina pan ze Swinar zeznał iż wieś swą Parchocin, za Sandomierzem leżącą, sprzedał królowi Kazimierzowi Jagiellończykowi za 250 grzywien i 10 zł. węgierskich.

Oryg. perg., dwa paski pozostało. Arch. Metr. Lit. Nr. 311.

201. W Trokach 4. sierpnia 1482.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza układ, który z nim dokonał Mikołaj Synowiec z Zandowice starosta Tęczyński: 1) Mikołaj rezygnuje z majątków królewskich: Zandowicze, Przybystawice, Czubrowice i Othola i 4 łanów w Falibogowicach na rzecz króla, zatrzymując je w dożywocie; 2) rezygnuje z połowy wsi swej Kaczyna, którą w 700 grzywnach zapisał Sancygniewskiemu, którą to sumę król ma temuż powrócić. Taksamo i wiano żonie Mikołaja zapisane na majątku Kaczynie i części w Falibogowicach ma król wy-

¹⁾ Inną ręką.

płacić. Wsie Druczyna, Wierzbie i Podstolę może komukolwiek za sumę 700 grzywien zastawić, majątności te jednakowoż do króla powrócić mają — za co mu król nadaje tenetę Tęczynską i 60 grzywien corocznie z żup Wielickich obowiązuje się wypłacić.

Oryg. perg. bez paska i pieczęci, przerznięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 312.

202. W Sandomierzu 14. stycznia 1485.

Kazimierz Jagiellończyk sprzedaje Mikołajowi z Kurozwek kasztelanowi Rospierskiemu wsie Czajków i Bukowę w Sandomierskiem za 1000 grzywien z prawem wykupna i z warunkiem, iż w dożywocie wsie te posiadać będzie Anna z Wojciechowa wdowa po Janie z Rytwian wojewodzie Krakowskim.

Oryg. perg. bez pieczęci przcięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 313.

203. W Chełmie 9. maja 1485.

Sędzia i podsędek ziemscy Chełmscy potwierdzają zastaw sześciu dworzysk osiadłych we wsi Satyn uczynioną przez Hurka na rzecz Daszka za 40 grzywien.

Nos Petrus de Trambaczow iudex et Petrus de Gorzkow subiudex terre Chelmensis generales, significamus tenore presencium quibus expedit universis et singulis tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris. Quomodo veniens generosus Hurko heres de Przewali et Sathin dapifer terre Chelmensis publice et iudicialiter coram ministeriali recognovit, quia obligavit et invadiavit sex areas alias dworzysk possessionatas in sua hereditate Sathin ¹⁾ nobili Daskoni heredi de Crasne in quadraginta marcis communis peccunie bone in regno currentis numeri et ponderis poloncialium, has videlicet areas: prima in qua sedet Choma qui solvit viginti grossos latos, secunda in qua residet Nyecz qui eciam solvit viginti grossos latos, tertia in qua sedet Hrynyecz qui similiter solvit viginti grossos latos, quarta in qua sedet Chodor qui solvit viginti grossos latos, quinta in qua sedet Chilecz qui similiter solvit viginti grossos latos, sexta in qua residet Chilecz alias Kvrilo qui solvit viginti latos grossos. Quasquidem sex areas et cum kmethonibus in eisdem residentibus prafatus Dasko nobilis heres de Krasne tenebit, habebit et possidebit modo obligatorio a festo nativitatibus domini ad aliud annis currentibus usque ad plenariam solucionem dictarum quadraginta marcarum. Qui eciam homines suprascripti Thoma, Nyecz, Hrynyecz, Chodor, Chilecz et Chilecz alias Kvrilo solvunt tunnam mellis iuxta consvetudinem districtus Veteliensis alias Vetelskyego ab antiquo servatam, quam debent solvere predicto nobili Daskoni. Et iam sibi prafatus generosus Hurko dedit realem intromissionem per ministerialem Iohannem Kyernosek in dictas sex areas cum omni iure dominio et proprietate, nihil in ibidem pro se et suis posteris reservando. Et dans

¹⁾ Miejscowości pod tą nazwą dziś nie ma; wspomniona wyżej Przewały jest wsią w dzisiejszym powiecie Włodzimierskim.

intromissionem debet ipsum protegere et tueri a qualibet persona ipsum impediens et si eum protegere nollet et se citari permitteret in primo termino parere debet nulla re exquisita terminum derogando potensque erit eum ipsum condemnare in primo termino tanquam in peremptorio non debebitque ipsum predictus Hurko evadere nulla diuturnitate et prescriptione terrestri et si aliquis desertus esset de cittacionibus et concittacionibus hoc non debet ei Daskoni obesse sed prodesse. Ubi stans nobilis Hedugis, consors prefati generosi Hurkonis, consensit dictam inscripcionem fieri super sua dote quam ibi habet, super quo dictus Dasko memoriale posuit quod recepimus. In cuius rei testimonium et fidem sigilla nostra presentibus sunt appensa. Actum et datum in Chelm feria secunda proxima post festum sancti Stanislai martiris et pontificis anno domini millesimo quadringentesimo octuagesimo quinto. Presentibus ibidem generosis et nobiles Stanislao de Jagodym, Nicolao Voczeszki, Iaczo de Whroinszko, Stanislao Zolkiewszky et aliis quampluribus fidedignis testibus circa premissa.

Oryg. perg. na pierwszym pasku zawieszona zupełnie skruszona pieczęć, po drugiej tylko pasek pozostał; znajduje się w archiwum Krasieczyńskim ks. Sapiehów.

204. W Wiślicy 30. czerwca 1485.

Piotr Sanczygniewski z Pacanowa sędzia i Mikołaj de Sborzana podsedek ziemscy Sandomierscy potwierdzają zeznanie rzeczzonego sędziego Piotra Sanczygniewskiego, iż król Kazimierz wypłacił mu 700 grzywien w której to sumie Mikołaj Synowiec z Zandowic dzierżył wieś Kaczyna w Sandomierskiem, tudzież sumę 133 grzywien i 17 groszy zapisaną na tejże wsi.

Oryg. perg. na takichże paskach zawieszono 2 pieczęcie. Arch. Metr. Lit. Nr. 314.

205. We Lwowie 2. sierpnia 1485.

Kazimierz Jagiellończyk zezwala Beacie z Tenczyna na wykupno dóbr Niesiołowice, Zarajsko, Szare brzegi i Babina w Samborskiem z rąk Macieja Sprowskiego.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lithwanie, Russie Prussieqve dominus et heres etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis. Quomodo petitionibus magnifice Beate de Tanczyn, magnifici olim Iohannis Odrowuss (sic) de Sprowa palatini Russie generalis relicte, grate nobis dilecte, morem gerere eandemque favoribus regiis prosequi cupientes, sibi de speciali gracia nostra bona regalia videlicet Nyeselouicze, Zaraysky, Schare Brzegy et Babina ¹⁾ in terra Premisliensi et districtu Samboriensi sita, de manibus generosi Mathie Sprowski tribuni Samboriensis, summis pecuniarum iuste et legitime eidem Mathie in bonis nostris predictis inscriptis redimere et eximere consensimus consentimusque tenore presencium mediante, per ipsam Beatam et suos successores

¹⁾ Dziś Zarajsko, Brzegi, Babina nad Dniestrem na północ od Sambora — Niesiołowic dziś w Samborskiem nie ma.

legittimos cum omni iure et dominio alias iuxta vim, effectum et continenciam literarum super ipsa bona Mathie predicto aut predecessores suis, per nos aut per nostros predecessores datarum tenenda et possidenda pacifice, usque ad solutionem summarum peccuniarum, iuste et legitime in bonis predictis inscriptarum, quibus solutis bona predicta ad nos et successores nostros converti debent pleno iure, iuribus nostris et stacionibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio litterarum. Datum Le[opo]li feria tertia in crastino festi sancti Petri ad vincula. Anno domini millesimo quadringentesimo octuagesimo quinto.

Creslaus cancellarius
subscripsit¹⁾.

Relacio venerabilis Creslai de Curozwanky
regni Polonie cancellarii.

Oryginał pergaminowy w 3 miejscach poprzecinany bez pieczęci i paska. Arch. Metr. Lit. Nr. 178.

206. W Wislicy 25. czerwca 1487.

Marcin ze Skotnik sędzia i Mikołaj de Zborzana podsedek ziemscy Sandomierscy wydają zapis z ksiąg ziemskich, mocą którego Mikołaj Siepiechowski dziedzic Ruczlinowa i Strzałki sprzedał królowi Kazimierzowi Jagiellończykowi wieś swą Sępichów około Nowego Miasta Korczyna leżącą, za 600 grzywien. Data zapisu z 1482 r. f. V. post festum Sancti Processii.

Oryg. perg. dwa paski pozostały. Arch. Metr. Lit. Nr. 315.

207. W Brzozowie 12. lipca 1487.

Jan z Targowiska biskup Przemyski nadaje prawo lokacyi wsi Trzcianka (dziś Zawadka) na prawie wołoskiem Ładymirowi Wołoszynowi.

In nomine domini amen. Ea lex est humanarum actionum, ut cum tempore defluant et vetustate crescente excidant e memoria posterorum, itaque ut acta in tempore labi nequeant ad notitiamque venire possint futurorum, mandantur literis et testium annotationi. Proinde nos Iohannes de Targowiska dei et apostolicae sedis gratia episcopus Premisliensis, ad perpetuam rei memoriam, significamus tenore praesentium universis. Quomodo²⁾ cupientes profectus mensae nostrae episcopalis augere ex locisque vastis et sterilibus cultos et habitabiles facere, animadvertentes solertiam providi Ladimir Valachi, sibi et suis successoribus legitimis damus, concedimus et largimur facultatem erigendi et locandi villam in silvis et nemoribus nostris, a principio fluvii Iassel usque ad summitatem rivuli dicti Trzcianka, totque in ea laneos extirpandi, quot ibidem poterint dimensurari. Quae quidem villa vulgari nomine Trzcianka appellatur³⁾ in terra et districtu Sanocensi situata iure valachico, quod et aliae villae habent. Damus

¹⁾ Inną ręką — ²⁾ W kopii quo pacto. — ³⁾ Dziś wieś ta nazywa się Zawadka i należy do klucza Jasłiskiego dóbr stołowych biskupów Przemyskich. Po drugiej stronie Jasiołki naprzeciwko Zawadki leży wieś Trzciana.

etiam et concedimus eidem Lodomir et his hominibus, qui iam a quatuor annis in praefata villa Trzcianka morantur viginti annorum libertatem, his vero qui de nova et cruda radice agros exstirpare incipient viginti quatuor annos libertatis impartimur a primo anno locationis emethonis cuiuslibet computando; et quamdiu ipsis et eorum cuilibet ipsa duraverit sive non exspiraverit libatas, nobis et nostris successoribus nihil solvere tenebuntur, exspirata autem dicta ipsorum libertate, ut praemittitur, per nos eis concessa nobis et nostris successoribus canonice intransibus solvent de quolibet laneo quatuor mutones seu agnos duos, caseos duos valachicos, et duo succinctoria vulgariter popragi, de quolibet grege porcorum decimum porcum, et qui decem porcos non habuerit solvet medium grossum. Item pro prandio semel in anno solvent mediam marcam et servire tenebuntur more aliorum Valachorum, in bonis nostris seu villis episcopalibus consistentium. Et ut ipse Lodomir praedictus ad locandum huiusmodi villam diligentior reddatur et attentior nostrisque alliciatur obsequiis in futurum, sibi et suis successoribus legitimis in nostra villa Trzcianka nuncupata advocatiam seu scultetiam dedimus, donavimus et contulimus, damusque, donamus et conferimus tenere praesentium. Pro qua quidem advocatia seu scultetia damus ipsi Lodomir et successoribus suis legitimis duos laneos agri liberos, tabernam unam et molendinum in praedicto fluvio Trzcianka, tertium denarium de poenis et sextum agnum seu mutonem de dacia. Etiam emethones exnunc laborabunt eidem Ludomir et suis successoribus duos dies in anno, quibus ipse comestionem et bibitionem, ut moris est, circa tales labores dare tenebitur. Tenebitur etiam ipse Lodomir et successores ipsius, quicumque dictam advocatiam possederint, nobis et nostris successoribus servire more aliorum advocatorum, qui in vulgari kniazy appellantur. Damus etiam et perpetuo adiungimus pro ecclesia in praefata villa Trzcianka unum laneum liberum, et pro pellendis pecoribus vulgariter wygon, similiter unum laneum in locis convenientibus, qui eidem advocato apti videbuntur. Quam quidem advocatiam sive scultetiam ipse Lodomir et successores sui tenebit, possidebit, cum omni iure dominio et proprietate, sicut supra descriptum est, perpetue et in aevum, vendet, donabit, commutabit, et disponet de ipsa scultetia, pro suo et suorum successorum beneplacito, tamen nostro et successorum nostrorum consensu ad id specialiter accedente. Harum quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio literarum. Datum in oppido et curia nostra Brzozow, feria quinta ante festum sanctae Margarethae proxima, anno domini millesimo quadringentesimo octuagesimo septimo. Praesentibus ibidem honorabilibus, nobilibus et discretis viris, Alberto et Stanislao capellanis, Petro de Bdano, et Caspro de Krasnystaw familiaribus et nostris publicis curiae nostrae episcopalis testibus ad praemissa.

Kopia w Rosa I. p. 166—170.

208. W Piotrkowie na zjeździe walnym 17. listopada 1488.

Wyrok króla Kazimierza Jagiellończyka w sprawie spornej pomiędzy Mikołajem z Kurozwek kasztelanem Sieradzkim i starostą Szydłowieckim a Mikołajem z Borek panem na wsiach Szczeczno, Winy i Trzemeszna w obwo-

dzie Szydłowieckim leżących, mocą którego król przyznaje pierwszemu prawo pobierania z rzeczonych wsi »stacyi« pokądby on lub jego prawni sukcesorowie tenę Szydłowiecką posiadali. Król potwierdza w rzeczonym dokumencie wyrok w tejże sprawie przez Stanisława z Brzezia marszałka królewskiego, ks. Andrzeja Różę kanonika Krak. Mikołaja Strasza z Białaczowa sędziego Krakowskiego w tejże sprawie 1487 taksamo, jak to król potwierdził, wydany.

Oryginał perg. bez paska i pieczęci, przecięty.
Arch. Metr. Lit. Nr. 316.

209. Na zjeździe walnym Piotrkowskim 19. listopada 1488.

Kazimierz Jagiellończyk pomnaża dochody kościoła parafialnego Lubaczowskiego, nadając rektorom tegoż czynsz coroczny 4 grzywien z myta Lubaczowskiego, tudzież prawo rybołostwa w oznaczonych dniach w stawie Szczutkowskim.

In nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Quamvis dignitatis excellencieque regie velut debiti proprium fuerit omnium subditorum et locorum dicionis sue egestati intendere et illis munificencia regia subvenire, magis tamen et pre summa mente catholica et mortalium gloria debitorum illi dignitati maiestatis regie existit, locis et ecclesiis deodicatis deficientibus aliquid tribuere, ut rectores earum dextera adiuti regia cultui divino decencius atque liberius intendere valeant. Proinde nos Casimirus dei gracia rex Polonie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Cuiauie, Lancicie, magnus dux Lithuanie, Russie, Prussie ac Culmensis et Elbingensis Pomeranieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis, presentibus et futuris. Quomodo attendentes ecclesie nostre in Lubaczow reditus omnesque et singulos proventus ad eandem paucos esse et tennes, quod rectores eiusdem pro tempore existentes ex illis contentari non possint commode, igitur fructus ecclesie predictae nostre augmentare omnemque rectorem ipsius defectum suplere ac eos ad divini cultus servicia et oraciones pro nobis et successoribus nostris faciendum obligaciores reddere cupientes, de certa sciencia benignitateque et virtute regia, de consilioque consiliariorum nostrorum hic nobiscum existentium, quatuor marcas census annui annis singulis solvendi, communis et receptabilis peccunie, quadraginta et octo grossos marcam in quamlibet computando, in et super theloneo nostro Lubaczouienſi, nec non liberas piscaturas piscium in piscina Szczithkowsky dicta, septimanatim quibuslibet quartis et sextis feriis et sabbathinis diebus brevi rete alias drgubicza et sulgustris alias wiancyerzmi faciendas, ecclesie predictae et eius rectoribus pro tempore existentibus ad eorundem rectorum usum, victum et subsistenciam dandum, concedendum et donandum duximus, damusque donamus et concedimus presentibus, per rectores ecclesie iam dicte censum et piscaturas predictas perpetuo habendi et percifiendi et illis utifruendi pacifice, ita tamen quod pisces e piscaturis predictis non vendicionis gracia sed pro victu tamtummodo necessarios libere tollere debeant eviterne. Vobis omnibus et singulis capitaneis, tenutariis, burgrabiis, gubernatoribus et officialibus tam prefatorum bonorum

Lubaczouiensium quam theloni predicti Lubaczouiensis modernis et in futurum existentibus, cuiuscunque status et condicionis fueritis, presentibus requirendo mandantes et omnino habere volentes, quatenus predictae quatuor marcarum census annui, annis singulis pro quolibet festo sancti Martini ad rationem theloni predicti nostri, ecclesie predictae nostre et eius rectoribus pro tempore existentibus integre restituatis, eos ad piscaturas predictas libere diebus iam dictis habentes admissuri. Quem quidem censum cum piscaturis ecclesie predictae libertati, iuri et immunitati ecclesiasticae unimus, incorporamus, inuisceramus et subiicimus perpetuo, decernentes quod pro repetitione census ipsius ac in facto piscaturarum ad forum spirituale ordinarium communis habeatur recursus, cui iuri ac censuris ecclesiasticis tenentarios, capitaneos, gubernatores, burgrabios et rectores castri et theloni predicti modernos et alios pro tempore existentes, ubi in solutione dicti census admissioneque piscaturarum remissi vel negligentes fuerint, subiicimus ac eundem censum et piscaturas ab omni onere et solutione et bellicis expeditionibus eximimus et liberamus perpetuo, volentes donacionem ac omnia et singula premissa eviterne firmitatis habere robur, tenore presencium mediante. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est subappensum testimonio litterarum. Actum in convencionem Piotrkouiensi generali feria quarta festi sancte Elisabethe. Anno domini millesimo quadringentesimo octuagesimo octavo. Presentibus ibidem reverendissimo et reverendis in Christo patribus dominis Sbigneo Gneznensi archiepiscopo et primate, Petro Vladislauensi, Vriele Poznaniensi ecclesiarum episcopis, nec non magnificis, venerabilibus, generosis: Iacobo de Dambno castellano et capitaneo Cracouiensi, Mathia de Byn Poznaniensi, Spithcone de Iaroslav Sandomiriensi, Iohanne de Pyleza Russie generali, Nicolao de Cuthno Lanciensi et capitaneo Maioris Polonie generali, Iohanne Szwydwa de Schamotuly Calissiensi, Dobeslao de Curozwanky Lublinensi palatinis; Iohanne de Ostrorog Poznaniensi, Raphaele de Iaroslav Sandomiriensi capitaneo mareszalloque regni nostri, Andrea de Schamotuly Calissiensi, Nicolao de Curozwanky Siradiensi castellanis; Creslao cantore et canonico Cracouiensi cancellario, Petro de Curozwanky thesaurario et Gregorio de Ludbranz Scarbimiriensi et sancti Floriani preposito regni nostri vicacancellario et aliis quam pluribus consiliariis et curiensibus ad premissa testibus sincere devotis et fidelibus nostris dilectis. Datum per manus venerabilis Creslai de Curozwanky regni nostri cancellarii sincere nobis dilecti.

Creslaus cancellarius subscripsit ¹⁾.

Relacio eiusdem venerabilis
Creslai de Curozwanky R. P. cancellarii.

Oryginał pergaminowy w archiwum kapituły Przemyskiej, pieczęć oderwana, pozostał tylko sznurek jedwabny wypłowiały, pismo zupełnie spelzłe i prawie nieczytelne.

¹⁾ Inną ręką podpis dokonany.

210. W Sandomierzu 3. stycznia 1490.

Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Rafałowi z Jarosławia w dożywocie 1000 grzywien na dobrach odebranych Zofii z Zyrawicy, żonie Jana z Oporowa, wojewody Brzeskiego, za niestuzbę w trzech wyprawach przeciwko Tatarom.

Kazimirus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lithwanie, Russie Prussieque dominus et heres etc. significamus tenore presencium universis qvibus expedit. Qvia serviciorum magnifici Raphaelis de Iaroslav castellani et capitanei Sandomiriensis regniqve nostri marsalci sincere nobis dilecti rationem habentes qvibus apud nos comendatus existit, sibi bona nostra regali[a], villas scilicet Mirzwicza, Mokroczin et Orthassow ¹⁾ in terra et districtu Leopoliensi, et item Czvnyow et Camyonbrod ²⁾ in districtu Grodeczensi, Volya et .. zirlenyow in terra et districtu Premisliensi sitas, tenute magnifice Zophie de Zirawicza, consortis magnifici Iohannis de Opporow palatini Brestensis, qve super nos propterea iusto iure devolute sunt, qvod ex eisdem bellicas expediciones annis superioribus contra Turcos et Tartaros aliqvociens habitas, primam in qva nos personaliter fuimus circa Colomya, aliam cum illustrissimo filio nostro domino Iohanne Alberto circa Myedziboze, et terciam cum prefato illustrissimo nato nostro circa Czarni Ostrow, servire neglexit, dedimus et donavimus damusqve et donamus tenore presencium mediante, per ipsum Raphaelem et suos successores legitimos predictas villas cum omni iure dominio et proprietate et cum omnibus censibus, fructibus, redditibus, utilitatibus et proventibus universis, agris, pratis, campis, silvis, borris, gays, rubetis, venacionibus, mellificiis, stagnis, lacubus, fluviis, fluminibus, piscinis et earum demissionibus, molendinis et eorum emolimentis, prediis, curiis, allodiis, tabernis, et cum omnibus aliis pertinentiis et obvencionibus universis, nullis exclusis, tenendum, habendum, utifruendum, et qviete possidendum tali modo, qvod si predictas villas nostras de manibus eius recipere voluerimus, extunc sibi mille marcas pro eisdem dare tenebimur. Si vero sibi ad mortem non receperimus extunc post mortem eius sine aliqva solutione pecuniarum ad nos et nostros successores legitimos pleno iure devolventur, iuribus tamen nostris regalibus per omnia semper salvis. Harum qvibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum Sandomirie, dominico die proximo post festum circumcisionis domini. Anno eius millesimo qvadringentesimo nonagesimo.

G. vicecancellarius
subscripsit ³⁾).

Relacio venerabilis Gregorii
de Ludbranz regni Polonie vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy w 3 miejscach przez środek prawie zupełnie przecięty. Pieczęć i pasek brakuje. Arch. Metr. Lit. Nr. 179. Ręką końca XV w. na zewnątrz napisano: qvidqvīd agis prudenter age et respice finem; oczywiście krytyka postępowania pani wojewodziny Brzeskiej, która utraciła dobra ziemskie przez opieszałość.

¹⁾ Dziś Mierzwica, Mokrotyn i Artasow w Żółkiewskim — ²⁾ Dziś Czuniów lub Cuniów i Kamienobród w Gródeckim. — ³⁾ Inną ręką.

211. W Krakowie 25. stycznia 1494.

Jan Olbracht nadaje rajcom Lwowskim targowe celem reparacyi murów miejskich.

Iohannes Albertus dei gracia rex Polonie supremus dux Lythwanie, Russie Prussieqve dominus et heres, significamus tenore presencium qvibus expedit universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris. Qvomodo in mente revolventes non iniustam civium nostrorum Leopoliensium petitionem, qvam ad nos humiliter habuerunt, presertim cum hec ipsa eorundem civium supplicatio melioraciones civitatis prefate Leopoliensis pre se ferat occasionem, attendentes preterea civitatum omnium tocusqve reipublice condicionem commodius alio nullo qvam gracia principum decorari et adiuvari debere, non indignum esse censuimus, qvin prefatorum civium Leopoliensium petitioni benignius annueremus. Volentes itaqve ut prefata civitas nostra Leopoliensis diligenciori cura, melioracioni in meniis extruendis atqve restaurandis, publicam defensionem et munimen contingentes intenderet atqve instaret ardencius, civitati predictae nostre Leopoliensi ex gracia nostra singulari foralia alias targowe, qve in eadem civitate nobis proveniunt, cum omni iure et proprietate, prout ex antiquo recipi sunt solita et consveta, dedimus, donavimus, damus, donamus et largimur graciose, tenore presencium mediante, per consules civitatis predictae Leopoliensis prefata foralia tenendum, habendum, utifruendum et qviete possidendum ad beneplacitum voluntatis nostre, ita tamen, ut cum nobili Annolpho (sic) de Thedaldi de Florenciis, theoloneatore pro nunc Leopoliensi, de prefatis foralibus, consules civitatis predictae Leopoliensis, talem faciant [c]omposicionem, ut prefatus Annolphus in arenda sua ad prefata foralia spectante usqve ad extenuacionem predictae arende sue nullam paciatur iniuriam. Si autem consules predictae civitatis cum prefato Annolpho composicionem nunc non fecerint, extunc post extenuacionem seu expirationem arende ipsius Annolphi ad prefata foralia spectantis, tenuta et possessio prefatorum foralium ad consules civitatis predictae pleno iure devolvetur. In cuius rei testimonium presentibus sigillum nostrum est appensum. Datum Cracovie sabbato ipso die conversionis sancti Pauli. Anno domini millesimo qvadringsesimo nonagesimo qvarto, regni nostri anno secundo.

G. vicecancellarius
subscripsit¹⁾.

Relacio venerabilis Gregorii de Ludbrancz
regni Polonie vicecancellarii.

Oryginał pergaminowy poprzecinany. U dołu zawieszona na takimże pasku mała pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 180.

212. W Chełmie 4. marca 1494.

Jan z Sienicy sędzia i Piotr Wołczko ze Swirza podsędek ziemscy Chełmscy wydają zapis z ksiąg ziemskich dotyczący wykupna wsi królewskiej Izajczyce przez Stanisława Smoka z rąk Zawiszy Róży z Borzysowic za 310 grzywien.

¹⁾ Inną ręką.

Nos Iohannes de Syenyca iudex et Petrus Volczko de Szwyrze subiu-
 terre Chelmensis generales, significamus tenore presencium quibus expedit uni-
 versis et singulis noticiam presencium habituris, quia tempore olim generosi Petri
 de Thrabaczow iudicis et mei Iohannis de Syenyca protunc subiudicis notam
 inscriptionis sic continere invenimus in actis terrestribus Chelmensibus. Quomodo
 veniens generosus Zavisza Roza heres de Borzysovyce et tenutarius de Isayczyce,
 succamerarius terre Chelmensis, coram nobis publice et iudicialiter recognovit,
 quia nobilis Stanislaus Szmok heres de Czolczycze satisfecit sibi et persolvit pro
 tricenis et decem marcis pecunie, in quibus pecuniis et summa suprascripta,
 dictam villam Isayczyce per regiam maiestatem inscripta et obligata (sic) et litteras
 regias et munimenta omnia que super dictam villam Isayczyce prefatus dominus
 Zavisza habuit ex consensu regio dedit prefato nobili Stanislao ita tenere et pos-
 sidere prefatam villam Isayczyce, et iam sibi dedit intromissionem realem et
 actualem per ministerialem terrestrem Chelmensem dictum Broda de iure datum,
 et dans sibi intromissionem debet ipsum tuere et intercedere a fratribus suis ger-
 manis videlicet a reverendissimo domino Andrea archiepiscopo Leopoliensi et
 a Nicolao fratribus suis germanis, iuxta consuetudinem terrestrem nulla in in-
 nitate ipsum evadendo. Et si quod impedimentum habuerit a supradictis fratribus
 et si quod damnum exinde perceperit, non ipsius damnum erit, sed prefati domini
 Zaviszy; quociens se citare permiserit pro non tuicione aut impedimento, tociens
 stare debet et respondere, poteritque ipsum condemnare in primo termino tan-
 quam (sic) in termino peremptorio cum pena trium marcarum et utique tuere et
 protegere, super quo memoriale posuit quod iudicium recepit. Et etiam idem
 dominus Zavisza non debet prefato Stanislao [no]cere litteris regalibus quas reser-
 vaverit super prefatam villam Isayczyce obloquendo. Et si quis defectus esset in
 presenti inscriptione atque citatione vel concitatione atque condemnatione, iste
 defectus non debet sibi obesse sed prodesse. In cuius rei testimonium sigilla
 nostra presentibus sunt subappensa. Acta sunt hec in Chelm, feria tertia proxima
 post dominicam oculi. Anno domini millesimo quadringentesimo nonagesimo
 quarto. Presentibus nobilibus et generosis, magnifico Nicolao de Thanczyn; Paulo
 de Syedlyszeze tribuno Chelmensi, Iohanne de Gorzkow notario terrestri, Stani-
 slao Kuropathpha de Laczuchow et aliis quam pluribus fide dignis ad premissa
 testibus.

Oryginał pergaminowy; niedbałe pismo. Pieczęci tak sędziego jako i podsędka widocznie
 odcięte, pozostały tylko paski. Arch. Metr. Lit. Nr. 181.

213. We Lwowie 6. września 1494.

*Spytko z Jarostawia potwierdza sprzedaż łaźni zwanej Ormiańską na
 przedmieściu Lwowskiem położoną na rzecz Elżbiety wdowy po Jerzym Stru-
 mile za 700 zł. węgierskich.*

Spithco de Iaroslav palatinus Cracouiensis et capitaneus terrarum Russie
 generalis, significamus tenore presencium quibus expedit generaliter universis tam
 presentibus quam futuris, presencium noticiam habituris. Quomodo constituti per-

sonaliter apud acta nostra castrensia Leopoliensia famosi Iohannes Cosnar consul et Anthonius cives de Leopoli, non compulsi nec coacti neque aliquo errore devio seducti, sani mente et corpore existentes ac amicorum suorum maturo freti consilio, coram iudicio castrensi Leopoliensi palam recognoverunt, quia balneum suum hereditarium dictum armenicale in suburbio castrensi Leopoliensi cum domibus, areis, ortis et ortulis ad prefatum balneum ex antiquo spectantibus in eodem suburbio castrensi circumquaque dicti balnei sitis, magnifice domine Elizabeth tenutrici de Camyonka, relicte olim magnifici Georgii Strumylo de Dmossyn castellani Leopoliensis, pro septingentis florenis ungaricalibus puri auri iusti et veri ponderis perpetue et in evum vendiderunt et resignaverunt ac intromissionem totalem per Mathiam ministerialem terrestrem Leopoliensem dederunt et resignaverunt, cum omni iure dominio et proprietate, censibus, fructibus, utilitatibus et redditibus de prefato balneo, domibus, ortis, areis ex antiquo provenientius ac obvencionibus generaliter universis, quocumque nomine et vocabulo censeantur, nihil iuris, domini et proprietatis in eodem balneo pro se penitus reservando, sed cum totali ac plenario iure prout soli dictum balneum cum domibus areis et ortis tenuerunt ex antiquoque possiderunt et ipsorum antecessores, per ipsam dominam Elizabeth et suos successores tenendum, habendum, utifruendum, dandum, donandum, obligandum, commutandum, vendendum et possidendum, prout sibi et suis successoribus melius et utilius videbitur expedire convertendum. Et iam recognoverunt quod pro eodem balneo ab ipsa domina Elizabeth castellana solucionem totalem receperunt realiter et cum effectu levaverunt. In quaquidem vendicione dicti balnei prefati Iohannes Cosnar cum suo socio Anthonio et ipsorum successores ipsam dominam Elizabeth et suam posteritatem ab omni persona sexus et status utriusque iuxta consuetudinem terrestrem protegere tueri et intercedere sunt obligati et super hoc prefata domina Elizabeth memoriale posuit quod iudicium recepit. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est subappensum. Actum et datum Leopoli sabbato ante festum nativitatis gloriosissime virginis Marie proximo. Anno domini millesimo quadringentesimo nonagesimo quarto. Presentibus generosis et nobilibus dominis Petro de Swarhow vicecapitaneo, Petro Golambek de Zymnawoda subiudice terrestri et iudice castrensi Leopoliensibus, Petro Lahodowsky, Derslao Wylczek de Magna Lubyenye, Iohanne Corczbork, Iohanne Sokolnyczsky, Martino de Swyersz, Iohanne Zubrzsky, Iohanne Dzyedoschiczsky de Pustomythe et aliis quam pluribus circa premissa testibus fidedignis.

Oryginał pergaminowy z pieczęcią Spytka, przedstawiającą herb Leliwa, na czerwonym wosku wyciśniętą a na pasku pergaminowym zawieszoną. Znajduje się w zbiorach hr. W. Baworskiego.

214. W Radomiu 18. października 1496.

Marcin Skotnicki z Bogoryi sędzia i Mikołaj Szworski z Bedlna podsedek ziemscy Sandomierscy potwierdzają zapis połowy dóbr, a mianowicie karczem i przedmieścia (tabernarum et suburbii) w mieście Zwoleniu przez Mikołaja Kmity z Małych Strykowic Piotrowi Szafrancowi z Pieskowej Skwały

jakoteż sprzedaż drugiej połowy tychże dóbr przez pierwszego temuż Szafrancowi za 200 grzywien monety i liczby polskiej.

Oryg. perg., pierwszej pieczęci nie ma, druga na pasku pergaminowym zawieszona, przedstawia herb Lełiwe. Arch. Metr. Lit. Nr. 317.

215. W Radomiu 31. stycznia 1497.

Marcin Skotnicki z Bogoryi sędzia i Mikołaj Szworski z Bedlna podsedek ziemscy Sandomierscy potwierdzają sprzedaż dóbr a mianowicie karczem i przedmieścia Zwolenia przez Piotra Szafranc'a z Pieskowej Skąły starostę Radomskiego na rzecz królowej Polski Elżbiety za 200 grzywien.

Oryg. perg. dwa paski pozostały. Arch. Metr. Lit. Nr. 318.

216. We Lwowie 14. czerwca 1497.

Jan Olbracht przynosi zapisaną Mikołajowi Czyrmienskiemu na wsi Waniowice sumę 150 grzywien na wieś Dąbrówka.

Iohannes Albertus dei gracia rex Polonie, supremus dux Lithuanie, Russie Prussieqve et (sic) dominus ac heres. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris. Qvomodo facta compositione cum nobili Nicolao Czirmyensky terrigena nostro pro qvinque curiis videlicet Hureczowo et Dworzyska in nostra villa Vanyewicze ¹⁾ in terra Premisliensi et districtu Samboriensi sitis, magnifico olim Andree Odrowansch de Sprowa pallatino et capitaneo Russie generali, in personam tamen nobilis Iohannis Czirmyensky patris prefati Nicolai et eius successorum inscriptis et obligatis, ipsi Nicolao Czyrmyensky prioribus litteris eiusdem cassatis et presentibus anichilatis, curiisqve prefatis pro nobis receptis, centum qvinqvaginta marcas monete et numeri polonicalis consveti, qvadrageinta octo grossos in qvamlibet marcam computando, iterum in villa nostra Dambrowka dicta denuo inscripsimus et demonstravimus, inscribimusqve et demonstramus tenore presencium mediante, per ipsum Nicolaum Czirmyensky eiusqve legitimos successores villam prefatam cum omnibus et singulis eiusdem ville censibus, redditibus, proventibus, fructibus, prediis, allodiis, areis, ortis, agris, pratis, pascuis, graminibus, graminetis, silvis, borris, gays (sic), nemoribus, indaginibus, qvercetis, sareptis, rubetis, venacionibus, aucupacionibus, mellificiis, fluviiis, fluminibus, lacubus, stagnis, piscinis, piscaturis, paludibus, aquis et earum decursibus, molendinis et eorum emolimentis et generaliter cum omnibus utilitatibus, pertinentiis et obvencionibus universis ad dictam villam spectantibus, ita late, longe, prout ipsa bona in suis graniciebus sunt limitata, in eisdem centum quinqvaginta marcis tenendum, habendum, pacifice et quiete possidendum ac in usus ipsius beneplacitos convertendum prout sibi melius et utilius videbitur expedire, tанди (sic), donec prefate centum quinqvaginta marce per nos vel nostros successores ipsi Nicolao Czirmyensky aut suis successoribus legitimis plenarie fuerint exolute, qvibus solutis possessio tandem

¹⁾ Waniowice w Samborskiem parafia łac. Strzałkowiec.

et in evum tenore presencium mediante, iuribus nostris regalibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum annulare est subappensum testimonio litterarum. Datum in Camyenyecz Litthvanie, feria sexta in die sancte Iohannis baptiste. Anno domini millesimo quingentesimo secundo, regni vero nostri primo.

Iohannes de Lasko S. secretarius Relacio venerabilis Iohannis
manu propria subscripsit ¹⁾. de Lassko supremi R. maiestatis secretarii.

Oryginał pergaminowy poprzecinany; pieczęci sygnetowej, o której mowa w dokumencie, brak również jak i paska. Arch. Metr. LitNr. 183.

220. W Piotrkowie na sejmie walnym 22. lutego 1504.

Alexander Jagiellończyk zapisuje Jakubowi z Glinki, staroście Wiznieńskiemu pożyczoną odep sumę 330 dukatów na majątkach Wiznieńskich i mieście Mława.

Alexander dei gracia rex Polonie, magnus dux Lithuanie, Russie Prussieque etc. dominus et heres. Significamus tenore presencium quibus expedit universis, quia pro nostra et reipublice pregnantis necessitate tricentos triginta florenos hungaricales in auro et pondere a generoso Jacobo Glynky capitaneo Wiznensi et tenentario Mlauensi in mutuum recepimus, de quorumquidem tricentorum triginta florenorum hungaricalium in auro et pondere solutione cerciorem indemnemque reddere cupientes, sibi eosdem in bonis nostris regalibus videlicet castro oppidis in terra Wiznensi ²⁾ oppidoque Mława tenute sue inscribendum duximus inscribi-musque presentibus, decernentes bona ipsa nostra Wiznensia et Mława ³⁾ simul per prefatum Iacobum de Glynky et suos legitimos successores, iuxta vim continentiam et effectum originalium inscripcionum et litterarum super eadem bona habitatum tam in dictis tricentis triginta florenis quam in aliis summis in originalibus inscripcionibus sibi et per nos et per olim antecessores alias fraternam olim maiestatem nostros inscriptis tenendum, habendum, utfruendum et pacifice possidendum tamdiu, donec idem tricenti triginta floreni una cum aliis summis prefato Iacobo prius in predictis utrisque bonis tenute sue inscriptis per nos et successores nostros simul solventur, quo facto possessio eorundem bonorum ad nos et successores nostros revertetur pleno iure. Harum quibus sigillum nostrum presentibus est subappensum testimonio litterarum. Datum in convencionem generali Piotrkouensi feria quinta post cinerum proxima. Anno domini millesimo quingentesimo quarto, regni vero nostri anno tercio.

Iohannes de Lasko R. P. cancellarius subscripsit.

Oryginał pergaminowy w trzech miejscach przecięty; na takież pasku zawieszona wielka pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 184.

²⁾ Inną ręką. — ³⁾ Miasto Wizna przy ujściu Bobrzy do Narwi na zachód od Białegostoku. —
³⁾ Mława miasto powiatowe w Płockiem.

221. W Piotrkowie na sejmie walnym 9. marca 1504.

Alexander Jagiellończyk zapisuje Mikołajowi Firlejowi z Dąbrowicy, chorążemu Krak. staroście Lubelskiemu, wydatki poniesione w poselstwie do Węgier: »in magnis quibusdam reipublice negociis« 200 zł. monety zwyczajnej na wsiach Krzczonów, Swidnik, Janowice i Worodtków (sic! może Wrotków) jakoteż na młynach przedmieścia Lublina.

Oryginał perg. bez pieczęci, u dołu Iohannes de Lassko regni P. canc. subscripsit; przekreślony. Arch. Metr. Lit. Nr. 236.

222. W Korczynie 13. stycznia 1505.

Alexander Jagiellończyk potwierdza Jakubowi młynarzowi z Korczyna nadania i wolności jakoteż dzierżawę młyna w Nowem Mieście Korczynie nad Nidą leżącego, przez króla Władystawa Warneńczyka nadane.

Obacz potwierdzenie z 8. lutego 1564. pod Nr. 280.

223. W Brześciu litewsk. 8. lutego 1505.

Alexander Jagiellończyk zapisuje Stanisławowi Lanckorońskiemu, podczaszemu Sandom. na lat 10 stacyjne w Sieciechowie, nakazując opatowi i konwentowi Sieciechowskiemu »quatenus de stacione ipsa dicto Stanislawo respondeatis ad annos decem«.

Oryginał perg. u dołu ślady po wyciśniętej na perg. mniejszej pieczęci królewskiej. Przecięty. U dołu Alexander dei gracia rex manu propria subscripsit. Arch. Metr. Lit. Nr. 320.

224. W Radomiu na sejmie walnym 3. maja 1505.

Alexander Jagiellończyk potwierdza prawa i przywileje duchowieństwa i szlachty wszystkich ziem polskich.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Regnancium et imperancium auspicia feliciora semper eveniunt, dum quod sacris suis proferunt et promittunt oraclis pro iure et iusticia consolacioneque subditorum fidelium tenendum, id litteris eciam perpetuis firment et posterorum noticie comendent, ewo (sic) perpetuo duraturum. Proinde nos Alexander dei gracia rex Polonie, magnus dux Lithuanie, nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuiawie, Russie, Prussie ac Culmensis, Elbingensis et Pomeranie dominus et heres etc. significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris harum noticiam habituris. Quia licet in sacris maiestatis regie nostre primiciis, dum videlicet principes spirituales et seculares ceterique prelati, barones et regnicole nostre felicii aderant coronacioni, universa privilegia per divos olim antecessores nostros principes, duces, reges et per nos post felicem coronacionem nostram regno Polonie eiusque regnicolis concessa promiserimus inviolabiliter tenere, tamen

propter eorum maiorem firmitatem annuentes votis consiliariorum nostrorum et nunciorum (sic) terrarum, ex universis regni terris, in hac convencionem existentium, eorundem petitionibus et adhortationibus permoti, non per errorem vel improvide aut indeliberate, sed ex speciali virtute et munificencia regis nostris, per litteras perhennes presentes nostras promissionem illam nostram solidiorem firmioremque efficere cupientes, universarum terrarum nostrarum ac universorum et singulorum incolarum, terrarum earundem, cuiusvis status, sexus, conditionis et ordinis existentium privilegia, indulta, munimenta, statuta, donaciones, libertates, prerogativas, immunitates et quaslibet vendicionum ac donacionum inscriptiones sub quibuscunque verborum tenoribus, modis, consuetudinibus atque dictis per illustrissimos ac serenissimos predecessores nostros, principes, reges, reginas, heredes et duces Polonie et per nos ipsos regno Polonie ac predictis et aliis universis terris, iuste et legitime datas, donatas, concessas et emanatas ac data, donata, concessa, vendita et emanata tentaue et observata, quorum et quarum tenores hic habere volumus pro insertis, in omnibus ipsorum et ipsarum modis, punctis, articulis, clausulis, condicionibus et consuetudinibus, roboranda, confirmanda et gratificanda ac roborandas, confirmandas et gratificandas duximus et decrevimus, roboramus, confirmamus et gratificamus presentisque scripti patrocinio firmamus, approbamus, illas et illa vere, perpetue, indubie et in ewm (sic) inviolabilis firmitatis robur obtinere promittentes, sub iuramento nostro, quod in predicta felici coronacione nostra corporaliter prestitimus, illas et illa ac quodlibet illorum illarumque in omnibus predictis eorum earumque modis, consuetudinibus, posicionibus, descriptionibus, articulis, punctis et condicionibus firmiter, inconcusse et inviolabiliter tenere, habere et observare, tenerique haberi et observari facere, temporibus perpetue duraturis. Quod si aliquid contra libertates, privilegia, immunitates et iura prefata regni fecerimus, illud totum cassum, irritum, inane nullumque esse volumus ac decernimus ipso facto, atque irritamus et cassamus tenore presencium mediante. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est subappensum. Actum in convencionem generali Radomiensi, sabbato festi invencionis sancte crucis. Anno domini millesimo quingentesimo quinto, regni nostri quarto. Presentibus reverendissimo et reverendis in Christo patribus dominis: Andrea archiepiscopo Gneznensi et primate, Bernardino electo Leopoliensi, Iohanne Cracouiensi, Vincencio Wladislaiensi, Iohanne Poznaniensi et Luca Warmiensi ecclesiarum episcopis; nec non magnificis venerabilibus et generosis: Spithcone de Iaroslav castellano Cracouiensi, Iohanne de Tharnow Sandomiriensi, Nicolao Gardzyna de Ludbrancz Calisiensi, Petro Myskowsky de Mirow Lanciensi, Nicolao de Cosczyelyecz Brzesthensi, Nicolao de Crethkow Iuniwladislaiensi, Iohanne de Tarnow Russie, Nicolao de Curozwanky Lublinensi, Prandotha de Threzyana Rawensi palatinis; Iohanne Iaranth de Brudzow Calissiensi, Iohanne de Przeramb Siradiensi, Ianussio Lathalsky Gneznensi, Iohanne Slupieczsky Sandeczensi, Iacobo de Schyekluka Woynyczensi, Petro Saffranyecz de Pyeskowa Skala Visliciensi, Iohanne Iordan de Zakliczin Bieczensi, Stanislao de Mlodzyeyowicze Radomiensi, Martino Skothnyeczky de Boguria Zawichostensi, Stanislao de Pothulicze Myedzyrzeczensi, Petro de Opalyenyecz Landensi, Petro Gorsky Naklensi, Nicolao de Radzykow Dobrinensi, Petro de Niemyglow Rawensi,

Paulo de Chotheza Polaneczensi castellanis; Iohanne de Lassko ecclesie Gneznensis et regni nostri cancellario, Iacobo de Schydlowyecz thesaurario regni eiusdem; Alberto Gorsky scolastico Wladislaiuensi, Nicolao de Barthnyky custode Ploczensi ecclesiarum secretariis nostris; Nicolao Ffirley de Dambrowicze vexillifero Cra-couiensi et capitaneo Lublinensi, Derslao Vilczek de Lubyen Leopoliensi, Alberto Scora de Gay Dobrinensi, Stanislao de Cazanow Lublinensi succamerariis, ceterisque consiliariis et curiensibus ad premissa testibus fidedignis sincere et fidelibus dilectis. Datum per manus eiusdem venerabilis Iohannis de Lassko ecclesie Gneznensis et regni nostri cancellarii, sincere nobis dilecti.

Iohannes de Lassko qui supra cancellarius subscripsit.

Oryginał pergaminowy długości 62,5 a szerokości 26 centmr. Na sznurku z nici jedwabnych, koloru fiolet. żółt. i jasno fiolet. zawieszona większa pieczęć królewska, o średnicy 7,4 centymetra, dobrze zachowana. Podpis kanclerza czarniejszym aniżeli oryginał atramentem uskuteczniiony. W Arch. Metr. Lit. Nr. 71.

225. W Lublinie na sejmie walnym 16. lutego 1506.

Aleksander Jagiellończyk zapisuje Piotrowi Szafrącowi z Pieskowej Skąty kasztelanowi Wiślickiemu, starostwo Radomskie za pożyczkę 3420 zł. węg. a to z coroczną wypłatą 200 grzywien monety polskiej z dochodów tegoż starostwa aż do całkowitej wypłaty rzeczony sumy.

Oryginał perg. bez pieczęci, przecięty w 2 miejscach.
Arch. Metr. Lit. Nr. 321.

226. W Krakowie 15. kwietnia 1507.

Zygmunt I. zapisuje Kasprowi Maciejowskiemu 217 złotych węgierskich stacyjnego w klasztorze Buskim »pro mensa regia ab antiquo singulis annis dari solita«, aż do czasu wypłaty rzeczony sumy.

Oryg. perg. bez pieczęci, przecięty. Arch. Metr.
Lit. Nr. 323.

227. W grodzie Chęcińskim 10. maja 1507.

Stanisław z Jaroszyna, starosta Chęciński wydaje zapis z ksiąg grodzkich Chęcińskich za czasów Mikołaja Stabosza starosty 1498 r. uczyniony, mocą którego Jan z Michowa sprzedaje trzecią część młyna murowanego do zamku Chęcińskiego należącego, Mikołajowi z Szydłowa zwanemu Ziszno, za 150 grzywien.

Oryg. perg. z pieczęcią sędziego. Arch. Metr. Lit.
Nr. 322.

228. W Wilnie 18. listopada 1508.

Zygmunt I. nadaje Andrzejowi z Kościelec kasztelanowi Bieckiemu, Spiskiemu i Bydgoskiemu staroście, kasztelanią Wiślicką wakującą po śmierci Piotra Szafrąca, nakazując wojewodzie Sandomierskiemu, aby go uważał za prawego kasztelana Wiślickiego.

Oryg. perg. bez pieczęci, przecięty. Arch. Metr.
Lit. Nr. 324.

229. We Lwowie, 15. listopada 1509.

Zygmunt I. zezwala Piotrowi Herburtowi z Felsztyna Odnowskiemu na wykupno wsi Stroniatyn, Kościelów i Drohoszów, potwierdzając nadto temuż zapis 100 grzywien na wsiach Kościelów i Drohoszów udzielony przez króla Władysława Warneńczyka 5. kwietnia 1443 r. Mykicie z Dublan.

Sigismundus dei gracia rex Polonie magnus dux Lithuanie, Russie Prusieqve dominus et heres etc. Significamus tenore presencium qvibus expedit universis, qvia in prospectu habentes fidelia servicia generosi Petri Herborth Odnowsky de Felstyn, qvibus nobis placere consvevit, sibi villas nostras Stroniathyn, Coszelow et Drohozow ¹⁾ in terra et districtu Leopoliensi sitas de manibus nobilium Sbrozek, Woyvtensky, Hulovicz, Michno et Fiedor redimere consensimus et admittimus, consentimusqve et admittimus presentibus, citra tamen augmentum summarum in litteris originalibus ad easdem villas habitis descriptarum. Insuper qvia iste ipse Petrus reproduxit coram nobis litteras certas pergameneas sub titulo et sigillo divi olim Wladislai regis avi et predecessoris nostri, petens eas per nos, ex causa corrosionis vermium in certis litterarum ipsarum locis commisse confirmari, qvarum tenor erat iste:

Wladislaus dei gracia Hungarie, Polonie, Dalmacie, Croacie etc. rex, supremus princeps Lytuanie et heres Russie etc., significamus tenore presencium qvibus expedit universis. Qvod nos consideratis fidelibus serviciis nobilis Myankythe de Dublany, qvibus nostre maiestati complacuit et aucta fide complacebit prestancius in futurum, horum intuitu volentes ipsum consolari et ad obseqvia nostra de cetero reddere promciorem, sibi in et super villis nostris Coszelow et Drohoszow nuncupatis in districtu Leopoliensi et terra Russie sitis, centum marcas monete et numeri poloncialium consvetorum dedimus, donamus, inscribimus damusqve et demonstramus presencium mediante, per ipsum Myankythe de Dublany et suos posteros cum omnibus et singulis predictarum nostrarum villarum Coszelow et Drohoszow, ut censibus, fructibus, redditibus, proventibus, agris, campis, pratis, pascuis, silvis, borris, gays, nemoribus, sareptis, fluviis, fluminibus, piscinis, piscaturis, paludibus, stagnis, lacubus, aqvis et earum decursibus, moleninis, emolimentis, venacionibus, aucupacionibus et universis obvencionibus qvibuscumqve nominibus vocitentur ad prefatas villas nostras Coszelow et Drohoschow qvomolibet spectantibus habendum, tenendum, regendum, utifruendum et pacifice

¹⁾ Stroniatyn, Kościelów i Drohoszów na północ od Lwowa.

possidendum, tandiu, quousque sibi vel ipsius posteris per nos aut successores nostros legitimos memorate centum marce integraliter fuerint persoluto, quibus exsolutis possessio villarum nostrarum Coszelow et Drohoschow ad nos et successores nostros ¹⁾ legitimos revertetur pleno iure, stacionibus tamen et iuribus solitis nostris regalibus in omnibus semper salvis. Hoc etiam addito, ut prefatus Myankytha de Dublany ibidem faciat personalem residenciam. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio ²⁾ litterarum. Datum Bude feria sexta proxima ante dominicam: iudica me deus etc. Anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo tercio.

Idecirco nos Sigismundus rex considerantes eas ipsius litteras licet aliquantulum corrosas, tamen legibiles iustasque fuisse, eas de speciali gracia duximus innovandum et confirmandum innovamusque et confirmamus, prioribus istis corrosis per nos annullatis, prout easdem annullamus, decernentes per ipsum Petrum et ipsius successores bona predicta nostra, iuxta preinsertas et alias iustas ac legitimas originales inscripcionum litteras teneri, haberi et possideri pacifice usque ad exemptionem, qua facta, bona ipsa ad nos et successores nostros devolventur pleno iure, iuribus et stacionibus nostris semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio litterarum. Datum Leopoli feria quinta proxima post festum sancti Martini. Anno domini millesimo quingentesimo nono, regni vero nostri anno tercio.

Iohannes coadiutor Gneznensis
et R. P. cancellarius de Lassko subscripsit.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona nadkruszona pieczęć wielka królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 185.

230. W Krakowie 22. grudnia 1509.

Zygmunt I. nadaje Andrzejowi z Kościelec kasztelanowi Wiślickiemu urząd podskarbiego królestwa, po śmierci Jakóba Szydłowieckiego kasztelana i starosty Sandomierskiego wakujący, nakazując urzędnikom, aby go za takiego odtąd uważali.

Oryg. perg. przecinany; bez paska i pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 72.

231. Na sejmie w Piotrkowie 22. lutego 1510.

Zygmunt zapisuje Kasprowi Maciejowskiemu na siedm lat stacyjne w klasztorze Buskim, licząc od czasu kiedy mu zostanie wypłaconą dłużna suma 217 złotych, którą poprzednio miał tamże na stacyjnem zapisaną.

Oryg. perg. w 3 miejscach przecięty. Pieczęci dziś nie ma jako też i paska. Arch. Metr. Lit. Nr. 325.

¹⁾ Dwa razy wyraz ten powtórzony. — ²⁾ Dwa razy.

232. W Poznaniu 1. maja 1513.

Zygmunt I. przyrzeka nowy podatek przez szlachtę uchwalony celem zaciągnięcia zaciężnych na obronę ziem Ruskich nie uważać jako przywilej królewski.

Sigismundus dei gracia rex Polonie, magnus dux Lithuanie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuiauie, Russie, Prussie, Culmensis, Elbingensis, Pomeranieque etc. dominus et heres. significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quia gratam habentes tam liberalem et promptam voluntatem baronum et procerum ac tocius nobilitatis regni nostri, quam erga nos et rempublicam in modernis necessitatibus ostenderunt, et re ipsa declararunt contra libertatem et iura ipsorum, quibus cautum est, nihil novi oneris, sive ad defensionem publicam, sive ad quamcunque aliam necessitatem ipsos suscipere et subire debere, qui tamen considerantes inminencium undique periculorum magnitudinem, sponte se ad hoc exhibuerunt, ut regno in quinque partes diviso singule earundem parcium singulorum annorum onus milicie sive expeditionis obeant novaque conscripcione facta per duodecim florenos cum medio, per mediam sexagenam quemlibet florenum computando, de quolibet equo in qvo militare reipublice deberent solvant, pro quibus conscribentur mercenarii milites ad presidia terrarum Russie mittendi, hiis litteris nostris promittimus et pollicemur, quod hec ipsa conscripcio et peccunie solucio, eis in exemplum seu alias in sequelam trahi cedereque non debet, nec quidquam iniurie, nocumenti, derogacionisque iuribus et libertati eorum afferet in perpetuum, immo vero optimam voluntatem eorum singularemque erga nos et rempublicam affectum apud nos et posteros nostros faciet comendatum. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum quas terre et nobilitati palatinatus Cracouiensis ad meliorem cautelam dari volumus. Datum Poznanie dominica rogacionum. Anno domini millesimo quingentesimo tredecimo, regni vero nostri anno septimo.

Mathias D. episcopus Relacio reverendi in Christo patris domini Mathie
et cancellarius subscripsit. episcopi Premisliensis et regni Polonie cancellarii.

Oryginał pergaminowy o długości 57 a szerokości 27,5 cmtrów o 15 wierszach, z których pierwszy zawiera wyraz Sigismundus. Pismo włoskie. Podpis kanclerza uskuteczniiony czarniejszym aniżeli oryginał atramentem. Na sznurku z nici jedwabnych koloru fioletowego, cielistego i popielatego zawieszona dobrze zachowana większa pieczęć królewska o średnicy 7,5 cmtra. Arch. Metr. Lit. Nr. 73.

233. W Krakowie na sejmie walnym 4. marca 1515.

Zygmunt I. potwierdza dokument lokacji sottystwa w Zemborzynie z 28. września 1416 (obacz Nr. 33.)

Kopia ręką początku XVI w. pisana na arkuszu papieru. Arch. Metr. Lit. Nr. 259 (6).

234. W Krakowie 7. listopada 1515.

Zygmunt I. zapisuje Sylwestrowi Ożarowskiemu, podkomorzemu królewskiemu burgrabiemu Krakowskiemu, zamek Zawichost z majątnościami do tegoż należącymi, tak jako je wykupił z rąk Jana i Stanisława ze Sprawy starostów Opoczyńskich, z wyjątkiem przyborów obronnych.

Oryg. perg. z wielką pieczęcią królewską na pasku pergaminowym zawieszoną, bardzo dobrze przechowaną. Przecięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 326.

235. W Krakowie 8. listopada 1515.

Zygmunt I. odjeżdżając z Krakowa do Litwy, wyznaje w obec Krzysztofa Szydłowieckiego kanclerza i Mikołaja Szydłowieckiego podskarbiego koronnego, że wszystkie swe skarby i bogactwa w złocie, srebrze, sukniach i t. d. zostawia u Janu Bonera żupnika i starosty Rabsztyńskiego i zobowiązuje ich, aby w razie śmierci, dzieciom jego, gdy do pełnoletności przyjdą, skarby te oddali.

Oryg. perg., na takimże pasku wisi pieczęć sygnetowa króla. Arch. Metr. Lit. Nr. 74.

236. W Brześciu litewskim 25. stycznia 1516.

Zygmunt I. potwierdza pożyczkę, którą zaciągnął Serafin Winarski w kwocie 70 zł. węgierskich na wsi Brzeźnicy od Janusza Swierczowskiego kasztelana Bieckiego starosty Trembowelskiego i Ropezyckiego.

Oryg. perg. bez pieczęci, w 4 miejscach przecięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 327.

237. W Wilnie 9. kwietnia 1517.

Zygmunt I. nadaje Pawłowi Smokowi łowiectwo Chełmskie, które zaważowało po śmierci Feliksa Zamojskiego, nakazując urzędnikom i szlachcie ziemi Chełmskiej, by nowo mianowanego za prawego mieli łowczego.

Oryg. perg., pieczęci i paska brak. Arch. Metr. Lit. Nr. 186.

238. W Wilnie 30. maja 1517.

Zygmunt I. potwierdza dokument sądu grodzkiego Sandomierskiego, mocą którego Abraham Józefowicz podskarbi litewski i tenutaryusz dóbr królewskich w Solczu, wykupił z rąk pani Nawojki z Wiśnicza tenutę królewską w Solczu za 3.702 zł. węgierskich i 400 grzywien monety i liczby polskiej.

Formularz do dokumentu na arkuszu papieru w czworo złożonym. Arch. Metr. Lit. Nr. 328.

239. W Toruniu 25. maja 1520.

Zygmunt I. pozwala Krzysztofowi Szydłowieckiemu wykupić z rąk Barnaby wdowy i synów niegdyś Hieronima z Kuzrozwek, dzierżawę królewską, to jest miasto i majątki należące do Szydłowa.

Oryginał perg. bez pieczęci, poprzecinany. Arch. Metr. Lit. Nr. 330.

240. W Toruniu 27. sierpnia 1520.

Zygmunt I. sprzedaje z prawem wykupna Krzysztoforowi Szydłowieckiemu, wojewodzie i kasztelanowi Krakowsk. i kanclerzowi królestwa miasto Szydłów z przynależnościami, jako to: wójtostwo tamże, miasto Pierzchnica, Osiny, tudzież wsie: Brzeziny, Rudki, Ossówka, Potok, Gacki, Żyżnowa Wola, Solec, Woliczka, Rynek i Czyżowo za 100 zł. węg.

Oryginał perg. w 9 miejscach przecięty; brak pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 329.

241. W Wilnie 28. października 1522.

Zygmunt I. kwituje Jakóba Fukiera i jego wnuków z wypłaconych 14.411 dukatów tytułem reszty posagu, którą mu matka Bony Izabella' księżna Medyolańska i Barska dłużną była.

Oryginał pergaminowy bez paska i pieczęci. Arch. Metr. Lit. Nr. 75.

242. W Krakowie 31. lipca 1525.

Zygmunt I. potwierdza na prośby Jana z Podoleca dokument króla Władystawa Warneńczyka z 10. marca 1440 r. (obacz wyżej Nr. 111.) mocą którego tenże ustanawia wójtostwo we wsi Gilarowa, i zapisuje temuż Janowi na tem wójtostwie sumę 720 zł. polskich.

Oryginał na dużym arkuszu perg.; na sznurku z nici jedw. koloru siniego, różowego i zielon. zawieszona większa pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 188.

243. W Haliczu 28. sierpnia 1525.

Piotr z Błudnik sędzia i Mikołaj Konieczacki z tych samych Błudnik podsędek ziemscy Haliccy, wydają wypis z ksiąg ziemskich z daty 15. lipca 1448 r. mocą którego Stanisław z Chodcza, starosta Halicki zastawił wsie swe Nowosielicę i Tuczapy w Halickiem w 200 grzywnach Nikłowi z Nowosielec.

Petrus de Bludnyky iudex Nicolaus Konyczaczký de eadem Bludnyky subiuDEX terrestres Halicienses, significamus tenore presencium qvibus expedit generaliter universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris,

quomodo in actis generosorum dominorum Ilnath de Kutysza iudicis et Petri de Daleyow subiudicis terrestrium Haliciensium invenimus inscripcionem cuius tenorem sub acta (sic) et testibus sequitur et est talis:

Actum in Halycz feria secunda proxima ante festum sancte Marie Magdalene. Anno domini millesimo qvadringentesimo qvadragesimo octavo. Presentibus generosis dominis Stanislao de Chodecz, Ilnath de Cvtiseza iudicis, Petro de Rosznyow vexilliferide, Ioannis de Daleyow succamerarii Haliciensis (sic), Nicolao de Gologor subdapifero Leopoliensi, Petro de Buczacz alias de Czestybyesty, Dobeslao Kepsky de Bvkaczowcze et aliis qvampluribus fidedignis ad premissa. Qvomodo veniens generosus Stanislaus de Chodecz Halieiensis capitaneus in nostri presenciam existens, sanus mente et corpore palam recognovit, qvia bona sua Nastaszyn ¹⁾ Nowosyelcze ²⁾, Tuczapy ³⁾ villas et tabernam Damyanowa ac medium gayvin prope Chrostwycze in districtu Haliciensium situm, in ducentis marcis communis peccunie monete et numeri polonicalis, in qvamlibet marcam computando qvadringenta et octo grossos, nobili Nykyel de Nowosyelcze per presentes obligavit et inscripsit cum omni iure, proprietate et dominio, censibus, proventibus, agris, pratis, campis, silvis, mericis, gays, piscinis, piscatorys (sic), molendinis ac eorum emolumentis et universis attinenciis et proventibus ad predicta bona ex antiqvo spectantibus, nihil pro se aut suis legitimis successoribus generosus Stanislaus in predictis bonis reservando. Qvi generosus Stanislaus dictum nobilem Nykyel obligatus est tueri ac protegere a regia maiestate et ab aliis omnibus personis sexus utriusqve, ut ad aliquam personam tuicio pertinet omnium impedimentorum, et si ipsum non tueretur neqve protegeret et ex eo aliquod damnum susciperet predictus Nykyel, qvod damnum non erit predicti Nykyel sed generosi Stanislai ad ipsius simplicem assercionem sine iuramento corporali; sin autem daret se citare generosus Stanislaus, nolens sibi explere aliquid ex his nobili ⁴⁾ Nykyel, tandem predictus Nykyel potens erit ipsum cittare in ius qvodicumqve voluerit, terrestre aut castrense vel Leopoliense; et generosus Stanislaus per presentes obligatus est stare in termino primo et suam causam amittere cum pena trium marcarum. Item pro damnis vel pro depressione dicti Nykyel a predictis bonis per regiam maiestatem vel per aliquam aliam personam, qui magnificus Stanislaus obligatur nulla re terminum reponere nec bello, generali colloquio, prescripcione, legacionibus, litteris regalibus, infirmitate vera neqve simplici, et qvo terminum reponere vellet, illo causam suam perdet. Qvi nobilis Nykyel ac eius legitimi ipsa bona predicta tenebit, habebit et pacifice possidebit cum omni iure, ut supra premissum est, usqve ad plenariam solucionem dictarum ducentarum marcarum, per ipsum generosum Stanislaum vel eius legitimos successores, ipsisqve solutis ipsi Nykyel predicta pleno iure devolventur super ipsum Stanislaum ac eius legitimos successores, super qvod memoriale positum est qvod iudicium recepit.

In cuius rei firmitus testimonium sigilla nostra presentibus sunt subappensa. Datum in Halycz feria secunda post festum sancti Bartholomei apostoli proxima. Anno domini millesimo qvingentesimo vigesimo qvinto. Presentibus generosis

¹⁾ Nastaszyn nad Gniłą Lipą na południe od Rohatyna. — ²⁾ Nowosielica w starostwie Śniatyńskim. — ³⁾ Tuczapy w Kołomyjskiem. — ⁴⁾ nobilis w transsumpcie.

et nobilibus dominis Iohanne Horbathowski vexilliferide Haliciensis, Stanislawo Kranieczki, Casparo Czastnyczki, Felice Zavysha, Nicolao Byeeczki, Paulo Zavalowsky, Stanislawo Halka, Ioanne Barwa et aliis qvampluribus fidedignis circa premissa.

Oryginał pergaminowy. Pozostała tylko pieczęć sędzięgo sygnetowa z herbem Leliwa, po drugiej pasek pozostał. Arch. Metr. Lit. Nr. 187.

244. W Piotrkowie na sejmie walnym 10. lutego 1528.

Zygmunt I. nadaje Felixowi z Zamościa wojskiemu Bełzkiemu i sędziemu Chełmskiemu dobra dziedziczne Dąbrówka, spadłe na króla w skutek bezpotomnej śmierci Jana Obermuta, chorążego ziemskiego, tudzież dobra Płonka i sottystwo tamże, które zmarły w dzierzawie trzymał, a to za usługi tegoż Zamojskiego w walkach przeciwko Tatarom.

Oryginał perg. na sznurku z jedwabiu krecon. koloru ziel., nieb. i żółt. wisi wielka pieczęć królewska. Poprzecinany. Arch. Metr. Lit. Nr. 331.

245. W Krakowie na sejmie walnym 16. marca 1530.

Zygmunt I. zbadawszy z całym senatem sporną kwestyę pomiędzy Janem hrabią z Tarnowa, wojewodą Rusi a Baltazarem Sobkiem z Sulejowa dzierzawcą Soleckiego i Leżajskiego o pobór myta mostowego nad rzeką Wisłokiem, w drodze z Jarosławia do Leżajska, przypierającego z jednej strony do dóbr Jana z Tarnowa, przysądza pierwszemu pobór mostowego.

Oryginał perg., na takimże pasku zawieszona średnia pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 189.

246. W Krakowie na sejmie walnym 26. marca 1530.

Zygmunt I. za przyzwolenie stanów na obiór Zygmunta Augusta, syna swego po swej śmierci na króla Polski, przyobiecuje w imieniu tegoż, iż skoro przyjdzie do pełnoletności, potwierdzi prawa i przywileje stanom przez poprzedników nadane.

Oryginał pergaminowy, na takimże pasku zawieszona mniejsza pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 78.

247. W Krakowie 25. kwietnia 1530.

Zygmunt I. potwierdza układ uczyniony przezeń z Ottonem z Chodczy, wojewodą Sandomierskim, starostą Lwowskim i Lubaczowskim, na mocy którego wojewoda z dochodów nowo otrzymanego starostwa corocznie 1600 zł. polskich do skarbu król. ma płacić pod dalszym warunkiem, że ma sprowadzić puszkarzy ze służbą dostatnią do zamków tych starostw i ich opłacać,

że dalej w razie napadu ma zaciągi pieszych do miast i zamków sprowadzać na koszt królewski. Roboty około naprawy zamków na specjalne królewskie rozkazy skutecznie ma na koszt króla.

Oryg. perg. ze średnią królewską pieczęcią. Arch. Metr. Lit. Nr. 190.

248. W Krakowie 2. czerwca 1530.

Zygmunt I. zezwala Chomie Diakowi na wykupno trzeciej części młyna w mieście Szczercu do starostwa Lwowskiego należącego, z rąk Jana Wirchowskiego.

Oryg. perg. poprzecinany, z średnią pieczęcią królewską na pasku wiszącą. Arch. Metr. Lit. Nr. 191.

249. W Krakowie 5. lipca 1530.

Zygmunt I. zapisuje królowej Bonie 5.000 złotych polskich, 1.500 węgierskich, dalej 3.000 złotych polskich pożyczonych z jej skarbu celem wykupna dzierżawy zamku Rogoźna z rąk Sylwestra, Erazma, Grzegorza, Andrzeja i Mikołaja Kretkowskich, synów nieboszczyka Mikołaja wojewody Brzeskiego, i 1.600 zł. polskich, również z jej skarbu wziętych, na wykupno z rąk Mikołaja Potulickiego z Chodźca wsi: Podstolicze, Budzyn i Brzekinie do dzierżawy Rogóźnieńskiej należących; na zamku i mieście wspomnianym Rogoźno i wsiach do tegoż należących. W razie śmierci królowej dobra te do króla i do syna jego króla Zygmunta Augusta należeć mają.

Oryginał na wielkim arkuszu pergaminowym z bardzo dobrze zachowaną na takimże pasku wiszącą pieczęcią mniejszą królewską. U dołu podpis królewski. Arch. Metr. Lit. Nr. 79.

250. W Krakowie 20. kwietnia 1531.

Zygmunt I. przyobiecuje Janowi z Kamieńca synowi zmarłego Marcina Kamienieckiego wojewody Podolskiego, iż ze względu na zasługi ojca i prośby Jana z Tarnowa wojewody Rusi, zachowa go na 12 lat przy dzierżawie dóbr: Perepelniki, Hukałowce, Harbuzów, Jarostawice, Huszyna i innych wsiach okolicznych w Lwowskiej ziemi leżących i że w ciągu tych lat 12 ani sam ani komu innemu nie pozwoli dóbr tych z rąk Jana z Kamieńca wykupić.

Oryg. perg. na takimże pasku wisi wielka zupełnie starta pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 192.

251. W Krakowie 13. sierpnia 1531.

Zygmunt I. potwierdza rezygnacją wiana, którą czyni Beatryx Neapolitanka wdowa po Gabryelu Morawiec de Mistow za specjalnem królowej Bony zezwoleniem, a mianowicie z zapisanych sobie przez nieboszczyka męża

na wsiach *Mysłowie, Wola Mysłowska, Lisikierz, Wnętrzne i Kamień w Lubelskiem* leżących 4.200 zł. na rzecz *Mikołaja Morawca swego syna.*

Oryg. na arkuszu papieru z pieczęcią po drugiej jego stronie wyciśniętą. Arch. Metr. Lit. Nr. 237.

252. W Krakowie na sejmie walnym 8. lutego 1532.

Zygmunt I. zapisuje Chomie Diaczkowi wyłożoną przez tegoż sumę 10 grzywien na reparację murów młyna Szczerzeckiego, wraz z innymi sumami na tymże młynie dawniej mu zapisanemi, na trzeciej części tegoż młyna.

Oryg. perg. poprzecinany, z średnią królewską pieczęcią. Arch. Metr. Lit. Nr. 193.

253. W Krakowie 15. lutego 1532.

Zygmunt I. potwierdza Katarzynie Gnojeńskiej, córce niegdyś Grzegorza Nowosielskiego a wdowie po Leonardzie Gnojeńskim sumy zapisane przez poprzedników królewskich nasampród Stanisławowi z Chodczy wojewodzie Rusi, synowi tegoż Stanisławowi Halickiemu i Trembowelskiemu staroście, Nikłowi z Nowosielec dziadowi wspomnianej Katarzyny na wsiach: Nustaszczyn, Tuczapy, Krostowice i Nowosiół, gdyż przez napady wrogów rzezypospolitej oryginalne zapisy po śmierci brata jej Jana z Nowosielec się zatraciły.

Oryg. perg. z średnią pieczęcią królewską na pasku wiszącą. Arch. Metr. Lit. Nr. 194.

254. W Krakowie 2. grudnia 1532.

Król Zygmunt I. daje Ludwikowi Aliphio i Janowi Jakóbowi de Alfatis podskarbiemu Barskiego księstwa zupełne pełnomocnictwo sprzedaży lub zamiany dóbr swych w księstwie Barze lub Rossano.

Oryg. perg. poprzecinany, u dołu na sznurku jedwabnym koloru czerwonego zawieszono dwie pieczęcie króla i królowej. Arch. Metr. Lit. Nr. 76.

255. W Kamieńcu 30. kwietnia 1534.

Stanisław Lanckoroński wojewoda Sandomierski, Kamieniecki i generalny Podolski starosta, zapisuje Abrahamowi, słudze królewskiemu Zygmunta I., który w wojnach przeciwko Tatarom i Turkom wielkie przysługi czynił, 50 złotych polskich na wsi Łoskowce w Smotryckiem nad rzeką Studenicą.

Oryg. perg. na pasku wisi zatarta pieczęć wojewody na czerwonym wosku wyciśnięta. Arch. Metr. Lit. Nr. 195.

256. W Wilnie 6. grudnia 1534.

Zygmunt I. zezwala żonie swej królowej Bonie na wykupno miasta Leżajska z sottystwem tudzież Wierzawic ze wsiami do Leżajska należącymi z rąk dzieci Baltazara, Sobka i Piotra Piczka, zapisując jej sumę wykupną 6.360 zł. polskich na tychże samych dobrach pod warunkiem, że po jej śmierci na niego i na króla Zygmunta Augusta, w razie zaś gdyby ona ich przeżyła, na jej córki stosownie do testamentu jej spaść mają.

Oryg. na wielkim arkuszu perg. z dobrze zachowaną sygnetową pieczęcią królewską. Arch. Metr. Lit. Nr. 80 Pod Nr. 81 jest drugi egzemplarz tegoż zezwolenia, z tejże samej daty. Oba oryginały z podpisem królewskim.

257. W Wilnie 15. maja 1535.

Zygmunt I. potwierdza sprzedaż wsi Samborzec, Żuków i Żyć w Sandomierskiem leżących na rzecz skarbu królewskiego uczynioną, przez Pawła Samborzyckiego za sumę 4.000 zł. polskich.

Oryg. perg. na pasku perg. zawieszona, na drugiej tarczy wosku białego sygnetowa pieczęć króla wyciśnięta, przedstawiająca orła. Arch. Metr. Lit. Nr. 332.

258. W Haliczu 17. sierpnia 1535.

Piotr z Błudnik sędzia i Jakób Potocki z Sokotowa podsędek ziemscy Haliccy, potwierdzają zeznanie Jakóba Rusieckiego inaczej Bobieńskiego i jego żony Katarzyny, iż Mikołaj Sieniawski starosta Halicki ze skarbu królewskiego wypłacił 200 grzywien polskich zapisanych im na ubszach królewskich: Nastaszyn, Nowosielce, Tuczapy i połowie myta w Demianowie.

Oryg. perg. z dobrze zachowanymi pieczęciami sędziego i podsędka na zielonej peli wiszącymi; opisane pod numerem następującym. Arch. Metr. Lit. Nr. 197.

259. W Haliczu 17. sierpnia 1535.

Piotr z Błudnik sędzia i Jakób Potocki z Sokotowa podsędek ziemscy Haliccy, potwierdzają zeznanie Stanisława Racibora inaczej Thybora, że Mikołaj Sieniawski starosta i podkomorzy Halicki, ze skarbu królewskiego wypłacił mu 90 grzywien polskich, które ojciec jego miał zapisane przez Stanisława z Chodcza wojewodę Ruskiego na dobrach królewskich Podgrodzie (koło Rohatyna).

Oryg. perg. z dwoma pieczęciami na sznurku z zielonej peli wiszącymi pieczęciami; pierwszy przedstawia Leliwę, drugi Pilawę. Arch. Metr. Lit. Nr. 196,

260. W Wilnie 15. czerwca 1536.

Zygmunt I. potwierdza królowej Bonie dane przed pięciu laty zezwolenie wykupna dóbr do stołu królewskiego należących z rąk wszystkich dotychczasowych posiadaczy tak w królestwie Polskiem jako i Wielkiem Księstwie Litewskiem, daje jej powtórne na dalsze wykupna zezwolenie i poręcza posiadanie tychże dóbr w dożywocie.

Oryg. perg. na peli jedwabnej w sznurki skręconej z których dwa koloru z amarańtowego¹, następne dwa zielonego zawieszono dwie pieczęcie, pierwsza sygnetowa króla, druga przedstawiająca pogoń litewską. Arch. Metr. Lit. Nr. 82.

261. W Samborze 16. września 1536.

Stanisław Odrowąż ze Sprowy wojewoda Podolski; Lwowski, Samborski i Ruski starosta sprzedaje Łukaszowi Winnickiemu z Winnik, popowi w Hawryłowej woli w Samborskiem jeden łan (aream) dla cerkwi Hawryłowieckiej za 20 zł. polskich, pod warunkiem, że odsprzedać go nie może jak tylko za zezwoleniem wojewody i jego successorów.

Oryg. perg. z pieczęcią wyobrażającą herb Odrowąż sygnetową na czerwonym wosku wyciśniętą na sznurku jedwabnym koloru zielonego i amarańtowego wiszącą. Arch. Metr. Lit. Nr. 199.

262. W Krakowie 9. maja 1537.

Zygmunt I. potwierdza darowiznę trzeciej części dziedzicznych kopalni ołowiu w Krakowie, Olkusz i Bolesławiu, którą czynią Piotr i Hieronim Wapowscy: (per generosum olim Petrum Wapowski decanum Crac. patrum ipsorum ipsius seu ipsorum olim patri... inscriptis) na rzecz królowej Bony, celem wystawienia twierdzy obronnej w majątkach Rów, wykupionych przez także królowę.

Oryg. perg., u dołu zawieszona pieczęć królewska na takimże pasku wisząca dobrze zachowana. Arch. Metr. Lit. Nr. 83.

263. W Krakowie 27. lutego 1539.

Zygmunt I. potwierdza cesyą dóbr Beaty Kościeleckiej córki Mikołaja niedyś Kościeleckiego kasztelana Wojnickiego i podskarbiego królestwa obecnie zaś żony Eliasza Konstantynowicza księcia Ostrońskiego, Bracławskiego i Winnickiego starosty, wobec tegoż małżonka jej na rzecz króla: »quia a nobis sufficientem et plenariam satisfactionem de omnibus ipsi Beatæ testamentaliter seu alio quovismodo per magnificum olim Nicolaum de Koszelecz Castel. Voin. patrem ipsius legatis, nec non rationem sufficientem de tutoria a nobis, quantum ad nos pertinebat, recepit realiter et in effectu, de quibus quidem

*omnibus legatis et tutoria seu eiusdem administratione nos quiettavit presen-
tique recognicione sua quiettat, perpetue et in evum».*

Oryginał pergam. z wielką pieczęcią królewską na takimże pasku zawieszona. Arch. Metr. Lit. Nr. 84.

264. W Przemyślu 12. listopada 1539.

Mikołaj Derszniak z Rokitnicy sędzia i wojski, i Andrzej Krzeczowski podsedek ziemscy Przemyscy, potwierdzają zapis Jacka Tustanowskiego, który całą część na niego przypadłą wsi Uliczno (Wliczna) zapisuje królowi Zygmunтови I.

Oryg. perg., pieczęcie obie odpadły, pozostały paski. Arch. Metr. Lit. Nr. 200

265. W Krakowie 7. kwietnia 1543.

Zygmunt I. potwierdza ugodę zawartą pomiędzy królem Zygmuntem Augustem a Janem Oleśnickim zwanym Jaworski panem z Pinczowa, który za pożyczonych 20.000 grzywien polskich królowi Zygmunтови Augustowi otrzymuje od niego, w razie gdyby do przyszłego Bożego narodzenia wspomnianej sumy nie otrzymał, intromisyą na dzierzawy majątności dziedzicznych króla Zygmunta Augusta tj. miast: Chełm, Betz, Tyszowce, Sokal, Hrubieszów i Ratno z majątnościami i wsiami do tychże należącemi aż do wypłaty rzeczonyj sumy.

Oryg. perg., przecięty bez pieczęci, pozostał tylko pasek. Arch. Metr. Lit. Nr. 202.

266. W Krakowie 11. czerwca 1543.

Zygmunt I. potwierdza cesyą dóbr uczynioną przez Hieronima Smoka pana na Kozlicach, Ostrowie i Siedlcach, który oddalając swych krewnych od spadkobierstwa zapisuje królowi Zygmunтови Augustowi zamek i wieś Kozlice z wsiami dotegoż majątku należącemi w Chełmskiem; Stanisławowi synowi Jana z Tęczyna wieś Ostrów tudzież w Chełmskiem, a Janowi Uhrowieckiemu wieś Siedlce w Chełmskiem.

Oryg. perg. z większą pieczęcią królewską na pasku wisząca. Arch. Metr. Lit. Nr. 203.

267. W Krakowie na sejmie walnym 11. marca 1545.

Zygmunt I. królowej Bonie za rezygnacyą praw do wiana, zapisanych jej na Sanoku, Sączu, Bieczu i Przemyślu, na rzecz królowej Elżbiety, żony Zygmunta Augusta tudzież za 100,000 dukatów, które tytułem posagu otrzymał, tudzież za drugie 100,000 tytułem wiana jej zapisanych, zapisuje jej za zgodą senatu te sumy na Ma z o w s z u jako to na starostwach: Czersk, Warka,

Grodziecz, itd. na dobrach króla w Warszawie, dobrach i dzierzawach w Garwolinie, Latowiczu, Strumieczu.

Oryginał na wielkim arkuszu perg. bez pieczęci pewno majest. i bez sznurka jedwab. na którym była zawieszona. Pierwsze litery Sigismundus złote. U dołu własnoręczny podpis królewski. Arch. Metr. Lit. Nr. 77.

268. W Krakowie 26. czerwca 1545.

Zygmunt I. zezwala synowi swemu królowi Zygmuntowi Augustowi na wykupno miast Hammersteina i Ballborga w Księstwie Pruskim a ziemi Pomorskiej leżących z rąk Jana Kościeleckiego wojewody Łęczyckiego a Bydgoskiego, Człuchowskiego, Tucholskiego starosty.

Oryginał perg. na takimże pasku zawieszona większa pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 86.

269. W Krakowie 10. września 1545.

Zygmunt I., za radą biskupa Płockiego i podkanclerzego Samuela, daje zezwolenie synowi swemu, królowi Zygmuntowi Augustowi na wykupno dóbr królewskich Bydgoszczy z rąk spadkobierców Jana Kościeleckiego, wojewody Łęczyckiego i starosty Bydgoskiego, mających być przezeń »iure et titulo regio obtinenda.«

Oryginał perg. na takiejże zawiasce wisi mniejsza pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 85.

270. Na łowach w puszczy Białowieskiej 20. stycznia 1546.

Zygmunt August darowuje szpitalowi św. Ducha w mieście Hrubieszowie dziesięćcinę z dwóch wsi Bohutycze i Jarosławiec w Chełmskiem i ustanawia aby po śmierci terażniejszego przełożonego szpitala, następnych przełożonych starostowie Chełmscy wespół z wójtem i ławnikami miasta wybierali.

Oryginał perg. na pelli jedwabnej, koloru karmazyn. wisi pieczęć „Pogoń litewska“. Na zewnątrz: hospitale Rubiessowiense cui datum est novum privilegium et hoc cassatum. Pod dokumentem podpis własnoręczny Zygmunta Augusta. Arch. Metr. Lit. Nr. 204.

271. W Krakowie 5. maja 1547.

Zygmunt August wydaje wyrok w sprawie młyna »Dolnego« w Nowym Korczyniu, aby Alberta Dzieluchowskiego pod tym warunkiem wprowadzono w posiadanie tegoż, a raczej trzeciej miary z młyna, jeżeli złoży na ręce Andrzeja Gnojeńskiego, starosty Korczyńskiego 400 zł. węg.

Oryginał perg. U dołu na takimże pasku zawieszona większa pieczęć królewska, nadkruszona. Arch. Metr. Lit. Nr. 339.

272. W Piotrkowie na sejmie walnym 7. stycznia 1548.

Zygmunt I. nadaje synowi swemu, królowi Zygmuntowi Augustowi za rychtę jego przybycie na sejm walny Piotrkowski i usługi tamże mu wyświadczone, w nagrodę wszystkie dochody z ziemi Pruskiej z zamku i ziemi Malborskiej i z innych zamków królewskich, prawo wybudowania spichrzów zbożowych, tudzież prawo sprzedaży soli w Bydgoszczy.

Oryg. na arkuszu pergaminowym. U dołu na sznurku z nici złotego i srebrnego koloru, zawieszona większa pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 87.

273. W Piotrkowie 2. lutego 1548.

Zygmunt I. przelewa prawo swe synowi swemu królowi Augustowi w razie sedisvacacyi, mianować biskupów i papieżowi do potwierdzenia przedkładać, przeciw którym to nominacyom, król ojciec, nigdy występować i przeciwdziałać nie będzie.

Oryginał perg. na takimże pasku zawieszona wielka pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 88.

274. W Krakowie 25. marca 1548.

Zygmunt I. potwierdza i na nowo przelewa na syna swego prawo mianowania starostów Krzepickich, gdy to starostwo po śmierci Spytka Tarnowskiego, kasztelana Wiślickiego lub w jakikolwiek inny sposób zawakuje.

Oryginał perg. na takimże pasku zawieszona większa pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 89.

275. W grodzie Lubelskim 8. kwietnia 1552.

Notaryalny wypis z aktów grodzkich Lubelskich, podpisany ręką notaryusza Lubelskiego Macieja Liathkowskiego, w sprawie darowizny ojcowizny w Kieszczowie, uskutecznionej przez Adama Kieszczowskiego na rzecz wojewody Sandom. Jana hrabiego na Tenczynie.

Oryginał na 3 ark. papieru z pieczęcią sądu grodz. po drugiej stronie 5 półarkuszu wyciśniętą. Arch. Metr. Lit. Nr. 238.

276. W Warszawie 10. października 1553.

Królowa Bona sprzedaje Waśkowi Tatomirowi prawo założenia wsi Smolna w Samborskiem, na prawie wołoskiem, (nadając też nazwę Smolna wola), tudzież kniaźstwa czyli sottystwa w też wsi za 100 złotych polskich,

zapisując zarazem temuż Tatomirowi wspomnianą sumę na tejże wsi i określając przywileje i obowiązki tak sółtysa jako też i kmieci.

Oryginał perg.; na pasku takimże zawieszona pieczęć królowej (o średnicy 5 centm.) na ciemno-zielonym wosku wyciśnięta. Arch. Metr. Lit. Nr. 205.

277. S. c. d. 1553.

Pięć aktów, odnoszących się do sprawy wykupna młyna Korczyńskiego Dolny zwanego, z rąk Jana i Krzysztofa Dzieluchowskich, posiadaczy tegoż, na rzecz skarbu królewskiego.

Oryginały na papierze pod Nr. 338 a, b, c, d, e. Metr. Lit.

278. W Korczynie 4. stycznia 1554.

Dokument w sprawie wykupna młyna »Dolny« w Korczynie z rąk dotychczasowych jego posiadaczy przez komisarzy królewskich na rzecz królewskiego stołu.

Oryginał perg. na arkuszu z trzema sygnetowem u dołu wyciśn. pieczęciami Nr. 334 (a). Metr. Lit. Pod dalszymi numerami 334 b, c, d, e są dokumenta sądowe w sprawie tegoż młyna z roku 1586 na 4 na podłużnych kartkach papieru z wyciśniętymi u dołu sygn. pieczęciami oryginały.

279. W Lublinie na sejmie walnym 18. kwietnia 1554.

Zygmunt August kwituje Hieronima Szafránca sekretarza swego a starostę Chęcińskiego z sum wypłaconych skarbowi królewskiemu z jedno rocznej arendy tegoż starostwa.

Na pasku perg. zawieszona mniejsza pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 333.

280. W Warszawie na sejmie walnym 8. lutego 1564.

Zygmunt August potwierdza na prośby Krzysztofa Dzieluchy młynarza w Nowym Korczynie dokument króla Aleksandra Jagiellończyka, z daty 13. stycznia 1505 (obacz wyżej Nr. 222) pozostawiając tegoż Krzysztofa w posiadaniu młyna i praw do tegoż należących w dożywocie.

Oryg. perg. na takimże pasku wisi pokruszona pieczęć królewska. Arch. Metr. Lit. Nr. 336.

281. S. l. et die 1566.

Zygmunt August rozkazuje, aby Stanisławowi Zamojskiemu staroście Bełzkiemu mającemu zapis corocznego dochodu 100 grzywien z dochodów starostwa Bełzkiego (z 1553 r. 13. marca in conv. gen. Cracov.) tąż sumę corocznie poczwąwszy od 1565 roku dalej wypłacano.

Oryg. perg. mocno uszkodzony tak że daty z wyjątkiem roku odczytać nie można; marginesy dokumentu. prześliznięte tuszem w desenie rysowane; na pasku perg. zawieszona pieczęć królewska; przecięty. Arch. Metr. Lit. Nr. 247.

282. W Lublinie na sejmie walnym 30. maja 1569.

Zygmunt August darowuje Janowi Dębowskiemu notaryuszowi w Korczyniie młyn »Dzielisinski« zwany, tamże przezeń na miejscu zupełnie nie-użytecznym wybudowany, z wszystkimi użytkami, nakładając nań coroczny podatek w kwocie 1 zł. węg. i 6 groszy,

Oryg. perg., u dołu zawieszona większa pieczęć królewska na pasku perg. Arch. Metr. Lit. Nr. 337.

283. W Krakowie na sejmie koronacyjnym 4. maja 1576.

Król Stefan Batory na sejmie koronacyjnym potwierdza wszystkie prawa, wolności, przywileje szlachcie polskiej i ziemi do korony należących i z nią połączonych przez królów Polski, książąt W. Litewskich nadane, szczególnie prawa i swobody zaprzysiężone przez króla Henryka.

Na sznurku z jedwabiu różowego wisi większa pieczęć królewska. Oryginał na arkuszu pergamin. z piękną winiętą i portretem króla rysowanym. Arch. Metr. Lit. Nr. 90.

284. W Warszawie 17. lutego 1580.

Król Stefan Batory nadaje prawo swojej żonie królowej Annie mianowania starostów, prefektów i tenutaryuszów w Bielsku, Tykocinie, Rajgrodzie, Augustowie, Łomży i Włocławku, tudzież wsiach do starostwa Warszawskiego należących, leśnicznych w Bielskich i Tykocińskich lasach, młynarzy itd., zabezpiecza samorząd w jej dobrach tudzież nadanie prefektury Osieckiej jakoteż we wsi Rembkowie, po śmierci Mikołaja Mniszka, komu się jej będzie podobać, wydając zarazem stosowny rozkaz i zawiadomienie o tem dla podskarbnego Jakóba Rokoszwowskiego i skarbników.

Oryg. perg. na arkuszu; na splecionym sznurku z nici jedwabnych koloru karmazynowego zawieszona większa pieczęć królewska. Po lewej stronie perg. podpis królewski. Arch. Metr. Lit. Nr. 96.

285. W klasztorze Oliwskim 7. października 1587.

Zygmunt III. obrany królem Polski, potwierdza przysięgę jaką złożył pełnomocnikom z sejmu elekcyjnego do niego celem zaproszenia go na króla Polski wystanym, na dniu 7. października tj. że »excepta protestacione de ea parte Liuonie in confirmacione pactorum expressa«, przyrzeka dotrzymać i zachować wszystkie prawa, przywileje i swobody przez poprzedników swoich ziemiom i stanom Polski nadane.

Oryg. na arkuszu perg. z podpisem Sigismundus rex electus; u dołu na peli jedw. koloru białego i pomar. zawieszona większa pieczęć Zygmunta III. Początkowe litery Sigismundus złotym atramentem. Pierwsze S wije się w pięknie narysowanym srebrnym orle polskim. Arch. Metr. Lit. Nr. 91.

286. W klasztorze Oliwskim 7. października 1587.

Zygmunt III. obrany na sejmie walnym Warszawskim królem Polski, a dziedziczny król Szwecyi, potwierdza warunki elekcyjne, na jakie jego pełnomocnicy na elekcyjnym sejmie 10. sierpnia t. r. w imieniu jego się zgodzili.

Oryg. na arkuszu perg. z podpisem Sigismundus rex electus; u dołu na sznurku z peli jedwabnej koloru białego i pomarańczowego zawieszona pieczęć króla Zygmunta. Arch. Metr. Lit. Nr. 92.

287. W Krakowie na sejmie koronacyjnym 18. stycznia 1588.

Zygmunt III. darowuje rzeczypospolitej i umarza wszelkie długi przez poprzedników swoich królów Polski i W. Ks. Litewskich poczynione, odwołuje wszelkie prawa i rozporządzenia, któreby przeciwko królestwu i W. Księstwu zmierzały.

Oryg. perg., początkowe S wije się w prześlicznie narysowanym orle polskim; u dołu herb króla w cztery przedziałki: orzeł, pogoń, trzecia znów pogoń a ostatnia Wazów. Na sznurku jedwabnym z peli skręconym, koloru białego, karmazynowego, niebieskiego, tudzież żółtego i czerwonego, zawieszona pieczęć większa królewska Arch. Metr. Lit. Nr. 94.

288. W Krakowie na sejmie koronacyjnym 20. stycznia 1588.

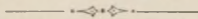
Zygmunt III. na żądanie postów ziemskich sejmu koronacyjnego potwierdza artykuły, na które zgodzili się jego pełnomocnicy i postowie ze stanami Polski na sejmie zeszlatorcznym elekcyjnym Warszawskim.

Oryg. na arkuszu perg. z przewieszoną u dołu na sznurku z jedwabiu kręconego koloru żółtego, czerwonego, zielonego i niebieskiego pieczęcią króla Zygmunta. Arch. Metr. Lit. Nr. 93.

289. W Warszawie na sejmie walnym bez oznaczenia dnia i miesiąca 1607.

Zygmunt III. usuwając podejrzenia zabezpiecza wolność elekcji i przyrzeka, że za życia swego ani sam nie poważy się następcy naznaczyć ani ścierni, aby ktokolwiekbyż zasadę wolnej elekcji w jakikolwiek sposób ważył się obejść.

Oryg. na arkuszu perg. poczyna się słowem *tercius*, gdyż *Sigism.* brakuje; mnóstwo miejsc próżnych w całym oryginale przy wymienieniu świadków. Na sznurkach z peli jedwabnej w sznurki skręconej, koloru białego i pomarańczowego zawieszono dwie pieczęci królewskie, pierwsza większa koronna przedstawia orła w średnicy 2 cale, druga o średnicy 2 1/2 cala pogoń litewską. Datum brzmi: *Varsaviae in comitiis regni generalibus die . . . mensis . . . Anno 1607.* Pod pismem dokumentu własnoręczny podpis króla. Arch. Metr. Lit. Nr. 95.

1881

THE

PROCEEDINGS

OF THE

ANNUAL MEETING

Held at the

Hotel

St. Charles

St. Louis

MO

October 10th 1881

REPORT

OF THE

SECRETARY

AND

THE

COMMISSIONERS

OF THE

AMERICAN

ASSOCIATION

OF

SCIENTIFIC

TEACHERS

AND

EDUCATORS

OF

THE

UNITED

STATES

OF

AMERICA

FOR

THE

YEAR

1881

ST. LOUIS

MO

1882

	str.		str.
Bobrka fluvius	5	de Brzezcie Stanislaus	R. 142
Bobrka opidum	77	Brzezcie villa in Cracovien	124
Boczow villa	2	Brzeziny villa ad Szydłow	R. 158
Bodzanczyn	36	Brzeźnica, cives de	R. 157
Bodzanta praepositus S. Floriani in Crac. R. 4		Brzeźniki, villa in Sandomirien	R. 5
Bogdan vide Ianczynsky, de Woywicz.		Brzozow, opid. in Sanocen	103, 141
de Bogoria Nicolaus mareschalcus regni R. 5		de Buczacz Iacobus, curiensis reg. Casi-	
Boguczice villa ad Wiślicam	R. 38	miri Iag.	106
de Bogumilowicze Paulus, iudex Crac. R. 32, t. 56		" " Iohannes, Trębowlien. capit.	87
	t. 59	" " Michael, Halic. capit.	50
de Bogyska Mathias	52	" " Muszyło, Podliae palat.	t. 120
Bohemia	47	" " Petrus alias de Crestybyesty	159
" " expeditio versus	R. 39, 78	Buda castr. reg. in Ung. R. 84, 85, 87, 90—92	
Bohutycze villa in Chelmensi	R. 166		94, 95, 155
de Boiawycze Przecslaus	t. 15	Budek vide de Zaborcze.	
Bokscha vide Schumsko.		Budzyn villa ad Rogoźno	R. 161
Bolechowiec villa ad Chęciny	R. 32	de Bukaczowce Dobeslaus Kepsky	R. 159
de Boleslavia Petrus notarius m. d. Vitoldi R. 12		Bukowa villa in Sandomirien	R. 138
Bolesław fodinae plumbi in	R. 164	Busko statio in	R. 153, R. 155
Bona regina uxor Sigism. I. R. 161, R. 163 —		Bussowno villa in Chelmensi	65
	R. 165, R. 167	Bialobza villa ad Stupnicam	R. 32
Boner Iohannes capit. Rabstynen.	R. 157	Bydgoszcz castrum in ter. Prussiae R. 166, R. 167	
Borczek villa ad Chęciny	R. 32	de Byelany Clemens, dictus Czolek castel.	
de Borki Nicolaus haeres de Szczeczno		Szadybensis	t. 45
Winy et Trzemeszno	R. 141	Bieleczky Nicolaus	t. 160
de Borkowice Hinko	R. 5	Bynyowa lanktha villa	2
Bortiatyn, Borthatin villa in distr. Grodec. 90, 131		de Bysschow Dobeslaus, Belzen. castel.	t. 120
Boruchowski Iohannes cancel. epi. Crac. 116			
de Borzysowicze, Borzischowicze Andreas			
apus Leop.	146		
de Borzysowicze Nicolaus frater api. Leop. t. 112			
	146		
" " Zavisia succam. terr. Chelm. 146			
de Boyszka Mathias	44		
Boxa vide de Schumsko.			
de Branice Gregorius, Radom. castell	t. 89		
" " Virzbanta, Crac. dapifer	R. 19		
Bratkowice villa ad Ropeczyce	R. 19		
Broda dictus, ministerialis terr. Chelm.	146		
de Bronischo Michael, Poznan. succamer. t. 98			
Bronisław villa in Cracovien.	R. 98		
de Brudzewo Iohannes, Sirad. palat.	t. 125		
de Brudzow Iohannes, Caliss. castel.	t. 152		
Brzegi villa in Penisl.	139		
Brzekiniec villa ad Rogoźno	R. 161		
Brześć litewski, opidum	R. 151		
Brzeszcze, Brzestyze, Brzeszeysko vide Be-			
reście			
Brzesze vide Brzezcie			
de Brzezcie Iohannes Luthconis vicecancel.			
regni, electus Vladislaviensis. 104			
	105, 107—109, 112—114		
" " Nicolaus mareschalcus curiae reg. t. 77			

C.

Chapel vide Czepel.	
de Charbinowice Wlodko Cracov. pincerna R. 4	
Chelm civitas	107, 139, 146, R. 165
" " molendinum ante	107, 149
Chelmenses terrigenae	R. 157
Chęciny arx, tenuta	R. 20, R. 32, R. 153
de Chliwiska Dobeslaus Sandom. iudex ter. R. 137	
Chłopy villa in Grodecensi	51
de Chodecz, Chotecz, Chotcza, Otto Sando-	
mir. palat.	R. 160
" " Paulus Polanicien. castell.	t. 153
" " Stanislaus Russiae palat.	101, 112
	113, 118—120, 128, 159, 162, R. 163
" " Stanislaus filius Stanislai pala-	
tini, Halic. capit.	162
Chodkowo villa in Halic.	73, 87
Chodor v. de Podlansze.	
de Chodorowstaw Dimischko	t. 30
Chojnice conquisitio opidi	R. 117
" " pugna ad	R. 103
Cholcza villa in Chelmensi	R. 124
Choma vide Diak.	
Chomiakowo villa in Haliciensis	73
Chorekówka area in villa Czajkowice	60

	str.		str.
Domaratus Lublin. castel. olim	R. 90	Franciscus vide Orzek	
„ vide de Kobylany		Fredro Premisl. canon.	99
Dombrówka vila in Cracov.	124	Fridro vide de Paczkowycze	
de Dominkowicze Iacobus Scarbimir. prae- positus	116	Fukier Iacobus	R. 158
Drogossius Crac. iudex	t. 6	Fyedusko vide Feduschko	
Drohobicenses zuppac	40		
Drohoszow villa in Leopold.	R. 94, 154, 155	G.	
Druczyna villa in Sandomir	R. 138	Gacki, villa ad Szydłow	R. 83, R. 158
Drugna vila in Sandomir	R. 12	Galezice, villa ad Chęciny	R. 32
Drzewiczski Nicol. secret. regis	t. 62	Gałka vide Niedźwiedz	
Drzewnyky vila in Chelmensi	81	Gałązki, villa in Sandomir	R. 98
de Dublany Mikita vel Myankytha	R. 94, 154, 155	Gansz, praedium ad Szydłow	R. 83
Duchna nobilis	81	Garwolin, opid. in Lublin	R. 166
Dunyowicze villa in Premisl.	81	Gay, vila in Leopold	6
Dyatkowicz vide de Romanow		de Gay Albertus, Scora Lancie. vexill.	t. 89
Dymischko vide de Chodorowstow		„ „ „ „ Dobrin. succamer.	t. 153
Dymitr vide de Podlansze		„ „ Petrus, Caliss. Castell.	t. 114
Dzathco iudeus, Drohobic. zupparius	40	Gedlorowa vide Gilarowa	
de Dziaduszyce, Cracov. subpincerna	R. 19	Gemyelno vide Iamęnia	
Dzieduszycki Iohannes de Pustomyty	t. 147	Georgius vide de Dmoszyn, Goebel	
Dzieluchowski Albertus molendinator in Korezyn	R. 166	Gilarowa, Gedlorowa, Gyerlarowa villa ad Leżajsk	73, R. 84, 110, R. 158
„ Christophorus et Iohannes	R. 168	Glambowicze villa ad Zathor	11
Dzirecz vide de Stupnica		Gladissius Ivan, procurator regis	t. 3
Dziwakowicze Dziwakowce villa in Hali- cien	70, 71	Gliniany advocatia in	111
		Glinnik villa ad Ropczyce	R. 149
E.		de Glynky Iacobus, Wiznensis capit.	150
Ebermuth vide de Chorostowo, de Winary		Gnewossius Trembovlien. capit.	t. 15
Elizabeth reg. Hung. et Polon.	R. 4, R. 66	„ vide de Daleowice de Mosciska	
„ reg. Pol. 1497	R. 148	Gniezna fluvius	39, 51
„ uxor Sigism. Augusti	R. 165	Gniewków castra ad	R. 103
Elizabeth Miclassii de Felstin consors	45, 46	Gnojeńska Catherina vidua	R. 162
„ olim Nicolai Czeppner consors	4	Gnojeński Andreas, Corczyn. capit.	R. 166
		Goebel Georgius, Leopold. civis	t. 24, t. 30
F.		Golambek v. de Zymnawoda	
Falibogowice villa in Sandomir	R. 137	Golec Mathias, de Golcowa scultetus	99, 100
Falislawice villa ad Chęciny	R. 32, R. 45	de Gologry Nicolaus, Leopold. subdapifer	159
de Falkowo Petrus iudex Sandomir	R. 32	Gora villa ad Ropczyce	R. 149
Feduschko dux, frater regis Wlad. Jag.	61, 62, 63	de Gora Skarbko	t. 77
Felix vide Zamojski, Zavischa		„ „ Tumlar	R. 31
Felstin, opidum	34	Goralthowicze, villa ad Zathor	11
de Felstyn Iacobus	134	Gorayowicze villa ad Iasło	36
„ „ Miklassius	45, 46	de Gorka Lucas, Poznan. Palat.	t. 89, t. 114
„ „ Petrus Herburth Odnowski	154, 155		t. 125
Fiedor nobilis	154	Gorsky Albertus, Vladislav. scolasticus	t. 153
Firley vide de Dambrowicze		„ Petrus, Naklen. castel.	t. 152
de Florenciis vide de Thedaldi		de Gorzkow Iohannes, Chelm. ter. notar.	138
Florianus Lancie. castell.	t. 9	„ „ Petrus Chelm. subiudex	138
„ vide de Dziaduszyce, de Korith- nica, de Pacanow, de Rokithnica		Gorzkowice villa ad Radomsk	R. 31
Franciscus Premisl. canonic.	41	Goscizina fluv.	63
		de Goslaucicze Pasek	50
		Goworek vide Sdzechow	
		de Gozlicze Iaschko Wislic. castel.	t. 10

	str.
de Grabie Iarandus, Vladislaw. palat.	t. 69
de Granow Vincentius, Naclen. castel.	R. 18
Gregorius Glogowiensis ducissae procurator	t. 3
" Leopoliensis apus	t. 118
" vide Leszky.	
de Grodek vide Pyotrowski.	
Grodkowicze, Grothkowicze villa in Crac.	124
Grodziecz, tenuta in	R. 166
Grodziszczcze villa in Zudaczow.	5, 62
Grothkowicze vide Grodkowicze.	
Gruhan, in Dolina consul	t. 53
de Gruschszcizce Nicolaus	t. 89
Gruszczynski Iohannes Cracov. canonic.	R. 94
de Grzegorzowicze Iohannes et Zauissius	
Nekandi	63
de Grzybow Krzeslaus	R. 65
Gyerlarowa vide Gilarowa.	

H.

Hadzudo in Krościenko advocatus	8, 9
Halicz civitas	159
Halka Stanislaus	t. 160
Hammerstein bona reg. in Pomerania	R. 166
Hanco Sandec. civis	1
Hanno filius Thymonis Vischer, civis Leopold.	4
Harbuzow villa in Leopold.	R. 161
Hatwan opidum in Hung.	93
Hawryłowcze, area et ecclesia in	R. 164
Hedwigis ducissa, Iohannis Osw. ducis uxor	11
Hedwigis regina Pol. Wladis. Iag. regis	
uxor	16, 76
" filia Wlad. Iag. regis, olim	76
" de Przewali Hurkonis consors	139
" vide de Lubyn.	
Helias Moldaviae woiewoda	77
Henricus Pol. rex	R. 169
Henricus, de Czyżowo sculteti frater	R. 20
" vide Czypler.	
Herborth vide de Felstyn.	
Herman, procurator gener.	t. 9
de Hincowicze Iwaschco	70
Hinczko vide de Boskowicze.	
Hleb vide de Romanow, Schelbowicz.	
Holowno villa ad Lubomlam	96
Honko vide de Markowicze.	
Horbathowski Iohannes vexiliferides Hal.	t. 160
Horodło Hrodlo, opidum et fortalitium in	
Belzen	63, 132, 133
Hoschcze villa in Chelmensi	81
Hrodlo vide Horodło.	
Hrubieszow opidum	96, 108, 123, R. 165
" hospitale in	R. 166
" Iosko theloneator in	R. 149

	str.
de Hrudcowicz Oleschko Lamburg iudex	t. 30
Hrycko vide de Pomorzany	
Hukałowce villa in Leopold.	R. 161
Hulowicz nobilis	154
Hungaria regnum	47, 84, 85, 88, 90, 95
" legatio in	R. 151
" via hungaricalis	R. 87
Huszyna vila in Leopold.	R. 161
Hywanko vide Iwanko.	

I. J.

Jachna vide Kijskaja.	
Jacobus Korczynensis molendinator	R. 151
" Premisl. eccl. cath. vicecantor	t. 101
" Sczirzecensis advocatus	97
" Wladislaiensis epus	t. 125
" vide de Alfatais, de Buczacz, de	
Dambno, de Dominicowicze, Felsthinski,	
de Glynky, de Konieczpole, de	
Lubyn, Przekora, de Schadek, de Schy-	
dłowycz.	
Jaczko vide de Whroinszko.	
de Jagodzin Stanislaus	t. 139
Jaka subiudex Calissien.	R. 18
Jamelnia villa in Leopold.	86
Janczyn Janczin villa ad Rohatyn	67, 72, 111, 113
Janczynski Bogdan et Iwasko	70
Janiszów villa ad Zawichost	R. 53, R. 90
Janowice villa in Lublinen.	R. 151
Ianussius Premisl. epus. 41, 57, 58, t. 64, t. 77	
" de Szczyrzec advocatus	97
Iarandus vide de Brudzow, de Grabye.	
de Jaroczyn Iohannes	t. 116
Jaroscha	86
de Jaroschyn Stanislaus Chęcın. capit.	R. 153
Jarostaw opidum	R. 160
de Iaroslav Iohannes in Sglobien	108, 110
" Rafael Wojnic. castel. 86. 110, 111	
" " Leopold. capit. Castel.	
" " r. marschalcus	t. 120, 125—128,
	135, t. 143, 144
" " Spithco succam. Premisl. Crac.	
" Palat.; Russiae capit.	84, 85, 110
	111, 117, 121, 126, 127, t. 143,
	146, t. 152
Jarostawice villa in Leopold.	R. 161
Jarostawiec villa in Chelmensi	65, R. 166
Jaryczewski Iohannes	22
Iaschko, Iasko vide de Gozlicze, Iura, Li-	
ganza, Mazowschanin, de Tuliczow.	
Jasliska ecclesia paroch. sti. Christiani in	102
Jasło, Jassel opidum	36
Jaskowicze villa in Sandomir	R. 94

	str.		str.
Jaszyenski, Jaschyensky Paulus Chelm. et Belz. capit. t. 120, t. 125, 132, 133		Jura Iohannes Sandom. palat. t. 1, t. 9.	
de lawor Nicolaus Czajka dictus R. 83		Jurko frater Peschconis Leop. civis 4	
Ihnat vide de Kutyszczca.		Iurkonis Peschco. Leop. civis 4	
Imramus vide de Marzanczice.		de Iurgiwocze, Iuriowycze Nicolaus 44	
Indrzisko vide Bobrek.		" " " Pelka 44, 59, 64	
Iohannes Albertus rex Pol. 144, 145, 448, R. 149		" " " Sigismundus 44	
" in Bortiatyn tenutarius 131		Iwanko, Iwasko vide Czornos, Gladissius, Janczynski, Kaplicz, Klecza, de Na- horcze, de Obychow, de Stupnicza.	
" Chelmenis epus t. 38, t. 48, 60, t. 69 t. 75		Iwansch Walachus 102	
" Cracoviensis epus, 115, t. 152		Iwanschowka villa prope Jaśliska R. 102	
" Gneznensis apus t. 113, t. 125		Iwaschowicze ad Jasło 36	
" Leopoliensis apus t. 26, t. 52, t. 64		Izabella Mediolan. et Barenis ducissa R. 158	
" in Myslenicze altarista 115			
" Oswiencimensis dux 11		K. C.	
" Poznaniensis epus t. 152		Kaczyna villa in Sandomir. R. 137, R. 139	
" Premislien. epus. t. 52		Kakolowicze villa in Grodecensi 51	
" Sandomirien. palat. t. 6, 7		de Kalinowa Laurentius Zaramba, mar- schalc. r. Pol. t. 49, 50, t. 89	
" in Szczekarzewice advocatus R. 24		" " Martinus Sirad. palat. 69	
" Vladisl. epus r. Pol. cancell. t. 59, t. 64, 110, 111, t. 112. t. 113		Kamenicza fluvius 1, 2	
" Wojniciensis castel. t. 2, t. 56,		Kamień villa in Lublinen R. 161	
" in Zabrzeż scultetus 2, 3		Kamieniec lithvanicus opidum 150	
Iohannes vide Barwa, Boruchowski, de Brudzewo, de Brzezie, de Buczac, z, Czawschner, Czeschiconis, de Daleyow, Dlugosch, Dolinsky, Dzedoschiczsky, de Gorzkow, de Grzegorzowicze, Hor- bathowski, de Iaroczyn, de Iaroslav, Iaryczewski, Iura, de Koniecpole, de Konin, Corczbork, Cosnar, Costiro- wczci, de Lasko, Lauda, de Lichin, Liganza, Lissakowsky, de Lubnicza, Manszyk, de Morawsko, de Nie- dźwiedz, de Nyda, de Oleschnyca, Oley, de Opalenicza, de Opatowiec, de Pnyew, Podolec, Primus, Pyotrow- ski, de Pylcza, de Radzanow, Rey, de Rytwiany, de Schemuschowa, de Siro- schowo, de Smigrod, Sokolniczsky, de Sprowa, Stoyan, de Swyncza, de Sye- nycza, Szafranec, de Szczekociny, Sziekora, de Tanczyn de Targowiska, de Tarnow, Tolmacz, Wantropka, Wir- schowski, Volmari, Woygandi, Wrona, Wysznanzsky, Zaramba, Zomersteyn, Zubr, Zubrsky.		de Kamieniec Iohannes filius Martini Po- doliae palatini R. 161	
Iohannides Petrus, Premisl civ. notarius t. 42		Kamieniobrod villa in Grodecensi 144	
Jordan vide de Myslenicze.		de Kamyonka Elisabeth tenutrix 147	
Jozefowicz Abraham. thesaurar. m. d. Lithv. R. 157		Kampiński Nicolaus R. 19	
Isaiczyce villa in Chelmen. 75, 146		Casimirus Magnus Pol. rex 1, 8, R. 38	
Iskrzyzna wola villa in Sanocen. 10		Casimirus Wladislai Iag. filius, rex Pol. 58, 76 78, R. 99, R. 101, 103—114, 116—144	
Istebnyki v. Stebnik.		Casparus, Casper, vide Czastnyczyky, de Kra- snystaw, Maciejowski.	
		Karczow villa ad Stopnicam R. 32	
		Kargowska wola villa ad Stupnicam R. 32	
		Karwacian Derslaus vexillifer regis R. 5	
		Katherina filia Rohatin. advocati 97	
		de Kawyeczyn Nicolaus Slabosch, cubicu- lar. regis 65	
		de Cazanow Stanislaus, Lublin. succamer. t. 153	
		Kazymirz opidum 49	
		Kierdej vide de Pomorzany.	
		Kijskaja Jachna 22	
		Kieszczow villa in Lublinen. R. 167	
		Kieszczowski Adamus R. 167	
		Klecza Iwan t. 8	
		Kleczsko villa in Szczyrzecensi 51	
		Clemens aulae regiae vicecancel. 8	
		" rector eccl. paroch. in Hoczew t. 42	
		Clemens vide de Byelany, de Moskorzow, de Strzelcze.	
		Klepicze villa ad Stopnicam R. 32	

	str.		str.
Cleszczowa, Cleszewne villa ad Rohatyn	111	Koscielow, Coszelow villa in Leopold.	R. 94
	113		154, 155
Klimaschko vide de Pobyedne, de Stupnica.		de Coszelec, Andreas Biecen. castel.	R. 154
Kliusz vide Wyznianski.			R. 155
de Clodno Wolczko Rokuti, Leopold. succamer.	96, 97	" " Beata filia Nicolai.	R. 164
Cloppi vide Chłopy.		" " Iohannes Wladisl. palat.	113, R. 166
Klusz vide Wyznianski.		" " Nicolaus Bresten. palat.	113, t. 152
Kmitha Nicolaus de Parva Strykowicze	R. 147	" " Nicolaus olim Voinic. castel.	R. 164
" Petrus Sandom., Crac. palat.	t. 15.	Koselko Nicolaus consul in Lanckorona	. 12
	t. 16, t. 18	Cosnar Iohannes consul Leopold.	. 147
Kmita vide de Wisnicze.		Costirowczy dicti Dobek, Iohannes, Nicolaus	
Knescheschyolo curia in Zudaczoviensi	. 7	Stognew, Szavisza	. 43
de Kobylany Domarat. Biecen. post Lublin.		de Coszeglowy Cristinus Sandec. castel.	t. 10, t. 56
castel.	R. 39, 49, R. 50, R. 52	Kozmicze villa in Sandomir.	. R. 98
	R. 53, R. 77	de Kozlice Hieronim Smok.	. R. 165
" " Domarat. filius castellani		Cracovia	9, 11, 14, R. 38, 65, 68, 69, 77, 80
Lublin.	. R. 81		111, 115, 124, 125, 127, 128, 133
" " Ianussius Sanoc. capit.	R. 32, 43, 44	" " cives.	. 13, 16, 17
Cobylyno Stanislaus Crac. canonic.	t. 115, t. 116	" " fodinae plumbi.	. R. 164
de Colno Dobrogostius Camenec. castel.	. 64	" " palatinatus nobilitas.	. 156
Colo opidum.	. 72	Kranyeczki Stanislaus.	. t. 160
Colomya expeditio versus.	. 144	Craschne villa in Chelmensi.	. 81
Colpiez villa in Drohobic.	. 45	Craska Iohannes epus. Chelmen.	. t. 108
Komarno villa in Grodecensi.	. 51	" " vide de Lubnicza.	
Conarzevo villa in Hrubieszoviensi.	. 62	de Crasne Dasko.	. 138, 139
de Coneczpole Iacobus Sirad. palat.	t. 35, t. 38	Crasnystaw.	. 48
	t. 45	de Crasnystaw Casper.	. t. 141
" " Iacobus Premisl. capit.	. 111	Kreczkowa wola, villa in Premisl.	. 63
" " Iohannes Thaszka cancell.		de Kretkow, Kretkowski Iohannes Dobrin.	
regni	61, 70, 74, 75, t. 77, 80	" " castel.	. R. 65
	83, 85, 89, 90	" " Nicolaus Iunivladisl. palat.	. 152
" " Przedborius Rosper. castel.	t. 77	" " Andreas, Erazmus, Gregorius,	
Konin.	. R. 38, R. 39	" " Silvester, Nicolaus filii olim	
de Konin Iohannes Sandomir. subiudex.	t. 77	Nicolai.	. R. 161
Constancia Glogov. ducissa, coenobii Sandec.		Creydler Nicolaus. Crac. theloneator	132, 134
abatissa.	. 2	Crizkowa wola vide Kreczkowa wola.	
Konyczacki Nicolaus de Bludniki, Halic.		Cristina filia Thymonis Vischer, civis leopol.	. 4
subiudex.	. 158	Cristinus vide de Koszeglowy, de Ostrow.	
de Kopyennyk Lassota.	. R. 124	Krościenko Crosno villa.	. 1, 8, 9, 10
de Korabienice Ratold.	. R. 92	Crosno opidum.	. 74
Corczbork Iohannes.	. t. 147	Crosnyczyn villa in Chelmensi.	. 81
Korczyz Nova Civitas Corczin.	R. 4, R. 38, 57	Crosskowski mlyn ad Szydłow.	. R. 84
	R. 66, R. 67, 75, 103, 136, 137	Krostowice villa in Halicien.	. R. 162
" " conventio in.	. 129	Krzeczowski Andreas Premisl. subiudex.	R. 165
" " molendinum Dolny dictum.	R. 151	Krzepice, capitaneatus in.	. R. 167
	R. 166, R. 168, R. 169	Crzeslaus vide de Grzybow, de Kurozwanky,	
Corlezicze, Corleszczyce villa in Leopold.	72, 67	de Smidlno.	
	111, 113	Krzczonev villa ad Lublin.	. R. 151
de Korithnica Florianus Sandom. subpin-		Krzywy potok fluvius.	. 53
cerna Visile. castel.	. t. 18, 50	de Curozwanky Barnaba vidua.	. R. 158
Korsak.	. 22	" " Dobeslaus Lublin palat.	R. 114
de Koschicze Dobeslaus Crac. iudex.	. 16		t. 143
		" " Hieronimus olim.	. R. 158

	str.
de Curozwanky Hieronimi filii . . .	R. 158
" " Creslaus, cancell. regni, Crac. canon. 140, t. 143, 144	
" " Creslaus Lublin castel. R. 103	
	R. 104
" " Creslaus Vislic. cast. R. 83	
" " Nicolaus Szydłow. capit. R. 131	
	R, 134, R. 137
" " " Rosper. castel. R. 138	
" " " Lublin palat. t. 152	
" " " Sirad castel. R. 141	
	R. 143
" " Petrus thesaurarius r. R. 116	
	R. 117, t. 143
" " Stanislaus vicecanc. r. 132, 133	
	135, 136, 137
Culikow villa in Leopold.	130
Culikowsky Petrus tenutar. in Artasow	130, 134
de Cuthna Wnuczko	77
de Cuthno Nicolaus, Lancic. palat. t. 125, t. 143	
de Kutysza Ilnat. Halic. iudex	159
Kuzmino villa in Hrubieszowien.	62
de Kwasyłow, Qwassyłow Wanko Chelm. cast.	81, 82, 108, R. 114, 123

L. Ł.

Laczuchow vide Lanczuchow.	
Ladislaus vide Wladislaus.	
Ladimir Valachus scultetus in Trzeianka	140, 141
Lahodowsky Petrus	t. 147
Lancia	112
Lanczcorona opidum	13
de Lanckorona Stanislaus curiensis regis ; Sandom. palat.	124, R. 151, R. 162
de Lanczuchow Iohannes Kuropatwa Lu- blin. succamer.	t. 108, t. 146
Lanczuth opidum	74
Lamburga vide Leopoldis.	
de Lasko, Lassko Iohannes cancell. regni	150,
	151, t. 153, 155
Lasota vide de Copienmyk.	
Lassoczsky Michael Lancic. succamer. et capit.	t. 112, t. 125
Lassothky Nicolaus Crac. decanus	R. 92
Lauda Iohannes Crac. episcopi notar.	t. 116
Laurencius in Dolina plebanus	118
Laurencius frater; Glog. ducissae confessor t. 3 " vide de Kalynowa.	
Lazensko vide Leżajsk.	
Łączka fluv. prope Domaradz	41, 99, 100
Łąki villa ad Ropczyce	R. 149
de Ledecz, Ulricus Czerwonka	R. 105

	str.
Leopolis, Lamburga, Lamburga civitas	4, 6, 22
	24, 61, 98, 118, 140, 147, 155
" cives	13, 10, 145
" foralia	145
" iudicium castr.	147
" menia instauranda	145
" supremum ius maydeburgense	30
" theloneum	40
Leszczno villa in Drohobic.	68
de Lesznicze Sandivogius, Sirad. palat. t. 114	
de Leszky Gregorius, miles	24
Leżajsk, Lanzensko opidum 73, 84, 8, 108	
	110, 111, 117, 121, 126, 127, 135, R. 160
	R. 163
de Lichin Iohannes, Bresten, palat. t. 69	
Liganza Iohannes Lancicien. palat. t. 18, t. 26	
Lippa fluvius	28, 119
Lipniczski Petrus, advocatus Rohatyn.	27, 97
Lisikierz villa in Lublin	R. 162
Lissakowski	131, 132
Lissecanye, villa in Cracovien	124
Lithewczice, villa in Grodecen	51
Lithuania ducatus	R. 164
Livonia	R. 169
Lozcka Michael, in Dolina advocatus	53
Lodouicus Pol. et Hung. rex.	13
Łonża tenuta in	R. 169
Łopuchow villa ad Ropczyce	R. 149
Lopyennyca fluvius	49
Łopyennyk villa in Chelmensi	48, 49, 67
Łoskowce villa in Smotricensi	R. 162
Łoyowicz Chotko	5
Lubaczow bona	143
" " ecclesia in	R. 142
" " theloneum	142, 143, R. 149
Lubatowa villa	R. 18
Lubeze, Lupeza villa in Sandomir R. 88, R. 103	
	R. 106
Lubecki vide de Kurozwanki.	
Lubelszky Petrus	t. 15
de Luben, Lubin Andreas regni thesaura- rius Dobrin. succamer. t. 64, 68	
" " Iacobus terrigena Roha- tinen	111, 112
" " Nicolaus Parawa Halic. capit.	67, 72, 98, 112
de Lubin Hedvigis	113
Lubkowce villa in Sniatynensi	107
Lublin civitas	83, 104, 106, 132
de Lubnicza Iohannes Craska	63, R. 90
de Lubno Andreas pixedarius	44
Lubochinie villa ad Lubomlam.	96
Lubomla castr.	96, 104

	str.		str.
Lubomla; districtus, terrigenae	97	Michael Leop. civis	24
Lubscha fliv.	25	„ Moldaviae cancell.	107
de Lubyenye Magna Derslaus Vilczek I. t. 147, t. 153		Michael vide Baba, de Bronischow, de Buczacz, de Czyzow, Loczka, de Podlansze.	
de Lubiancz Gregorius vicecancell. regni t. 143 144, 145		de Michalow Nicolaus Crac. castel. t. 59, t. 75, 78	
„ „ Nicolaus Gardzyna Caliss. palat. t. 152		„ „ „ Sandomir. palat. t. 26, t. 35 t. 38, t. 49	
Ludovicus vide de Aliphio.		Michno nobilis	154
Lucas, Chelmen. civis	149	de Michow Albertus	96
„ Warmien. epus. t. 152		„ „ Iohannes R. 153	
„ vide de Gorka.		de Miedziedz Andreas Galka R. 21	
Luck civitas	63	Miedziedz vide Niedziedz.	
Lucz vide de Podlansze.		Mierzwica, Myrzuicza villa in Leop. 95, 130 144	
Lukow opidum	122	Miestkowicze, Myestkowicze villa in Premisl. 19, 20, 31, 91, 105	
Lvbin vide Lubin.		Miclassius vide de Felstin.	
Lyanzaysko vide Lezajsk.		Mikolajka priorissa ord. Praemonstr. in Plock R. 98	
M.			
Machna vide Zwertowskaja.		Miliczstaw villa in Leop.	75
Maciejowski Kasper R. 153, R. 155		de Mirow vide Myszkowski.	
Malebussuo vide Bussowno.		Mirzwica vide Mierzwica.	
Malisco vide Czolczisski.		de Mislów Gabriel Moraviec olim R. 161	
Malkowice scultetia R. 19		Mithco dux de Smolensko, Syemonis ducis Druschnensis filius 40, 51, 52, 73	
Manszyk Iohannes supr. cubilcul. regis	16	Mlawa opid.	150
Manzico vide de Dambrowa.		de Mlodzyeowicze Stanisl. Radom. cast. t. 152	
Marchwino villa	75	Mniszek Nicolaus R. 169	
Marcissius in Sokolniki advoc.	97	Modrycz villa in Drohobycen	68
„ „ vide de Roghy.		Monastirczany villa in Halicien 73, 87, 106	
Margaretha uxor Trembovlien. advocati 50, 51		Mokrotyn villa in Leop.	144
Marienburg, Malbork R. 104, R. 105, R. 167		Mokrsko villa R. 38	
Markowce villa in Sanoc. R. 32, 44		Moldauica via seu expedito	127
de Markowce Honko, Alexander haeres	44	Moldaviae cancell. vide Michael.	
Marcus vide Rosza.		de Molochiowo Martinus et Stanislaus 107, 108	
Martinus Rohatyn. civis	97	Mołoduszyn villa in Chelmen R. 99	
Martinus vide de Malochiowa, de Naquasino, Zborowsky.		Morawiec Nicolaus R. 162	
de Marzanczyce Imramus armiger t. 89		de Morawsko Ioannes	101
de Maszkowice Zyndram, Crac. gladiifer R. 18		Mornsteyn Nicolaus Leop. civis t. 24	
Materna in Malkowice scultetus R. 19		de Mosciska Gnevossius, Chelmen iudex R. 99	
Mathias, Leop. ter. ministerialis	147	de Moskorzow Clemens Vislic. castel, t. 16	
„ Plocen. ordinis Praemonstr. superior R. 98		Mosquensis expeditio R. 19	
„ Premisl. epus R. 18, 20, 156		Mroczkowicz Petrus Lankorunen. civis	12
„ Tynecensis abbas t. 115		Mrowia villa ad Ropczyce R. 149	
„ vide de Bbyn, de Boyszka, Slepowrony.		Mrozowice villa in Sambor.	92
Mathiow, Mathiowa villa ad Rohatyn 72, 111, 113		Muszyło vide de Buczacz.	
Mathcov villa in Leop.	67	Myankytha vide de Dublany.	
Mazowschanin Iasko t. 7		de Mychow Raphael miles	36
Medyka, villa in Premisl.	15, 60	Myedziboże, expeditio circa	144
de Melsztyn Spytko R. 88		Myedzwiadza, Myedzwiadza villa in Sandom. R. 21 R. 103	
Michael in Dolina consul. t. 58		Myestkowicze vide Miestkowicze.	
		Mythko vide Mithko.	

Mykita vide de Dublany.
 Myrzwica vide Mierzwica.
 Myslenice, Myslemycze 109, 115
 Myslow et Mysłowska wola villae in Lublin R. 162
 Myskowski Petrus de Mirow Lancic. palat. t. 152

N.

Nadziejów molendinum in 118
 Nahorcze villa in Zudaczow. 14
 de Nahorcze Iuanko Kaplicz 14, 15
 de Naquassino Martinus t. 42
 Nassangnewowicz Petrus 60
 Nastaszczyn villa in Halicien. 72, R. 101, 159
 R. 162, R. 163
 Nehrybka villa in Premisl. 69
 Nekandi vide de Grzegorzowice.
 Nemerza vide de Starorypiny.
 Nesda vide Gniezna.
 de Nieborowo Vincenc. Belzen. vexill. . . 136
 Niedzwiedz villa in Sandomir R. 88
 de Niedzwiedz Iohannes Gałka R. 87, R. 103
 R. 106
 Negrzebka vide Nehrybka.
 de Niemyglow Petrus Raven. castel. t. 152
 Niepołomice 35, 70
 Nicel civis de Zydaczewo t. 53
 Nicolaus Gneznensis apus. t. 35
 „ Crosnensis advocatus 8, 10
 „ Crosnen. ecll. rector. t. 42
 „ Opulienis ducis cancell. 5
 „ Premislien epus. R. 102
 „ de Radoitycze advocatus 97
 „ regni P. vicecancellarius 16, 17, R. 19
 „ de Strzelcowice rector ecle. paroch. t. 42
 „ in Vissnya advoc. 97
 „ de Zydaczewo advoc. t. 52
 Nicolaus vide de Baranow, de Barthniki, de
 Bogoria, de Borki, de Borzyschowice,
 Byeletzky, de Chranstow, Czirymski
 de Dambowicze, Firley, de Gologori, de
 Gruszczyce, de Iawor, de Iuriowcze,
 de Kawyeczyn, de Kościelec, de Ko-
 selsko, Costrowiczi, de Kretkow, Crey-
 dler, de Luben, de Ludbranz, de
 Michalow, Mornsteyn, de Nowosielce,
 Odroważ, Opocki, de Ossolin, Pella,
 Pschonka, Rachowski, Ralyowski, de
 Rokitnica, de Sandomiria, Siepiecho-
 wski, de Strzelcze, Swinki, Synowiecz
 Szamba, de Szydłow, Tarhanowski, de
 de Ternawa, de Thaczowa, de Tyrawa
 Ziffridi, de Zyrynyky.
 Nova civitas in Prussia; obsidio R. 114

str.
 Nova civitas vide Korczyn.
 Nowa wieś villa in Premisl. 91, 105
 Nowe sioło villa in Halic. R. 162
 Nowosielica, Nowosielce villa in Halic. R. 101
 159, R. 163
 de Nowosielce Georgius olim R. 162
 „ „ Nickel R. 101, 159, R. 162
 „ „ Iohannes R. 162
 Nowy Domaradz villa 41, 42
 Nozda vide Gniezna.
 Nyeborowski Venceslaus Belzen vexilf. 122, 129
 133, 136
 de Nyda Iohannes Beizath Crac. vexilf. t. 89
 Nyczwada villa R. 106
 Nyeopolomicze vide Niepołomicze.
 Nyeschowa castr. 105
 Nieselouicze villa in Premisl. 139
 Nyesthkwicze vide Miestkovicze.
 Nyski villa in Lublin R. 83

O.

Obermut Ioannes, Chelmen. vexillifer R. 160
 de Obychow Iwan Sremski, starosta ruskij 21
 Oczasaky villa R. 20
 Odnowsky vide de Felstyn.
 Odroważ stemma 80
 „ Io(hannes) veverabilis 71
 „ Petrus Leopold. palat. Sambor.
 castel. 54, 78, 79
 Oglondow Stiborius, Sanoc. capit. t. 16
 Olchowy potok, fluvius 33
 Oleschco vide Hrudcowicz.
 de Oleschnycza Andreas, curiensis reg.
 Pol. R. 104, 116
 „ „ Dobko R. 19
 „ „ Iohannes iudex Cracov. 16, R. 19
 „ „ Iohannes mareschal. r. P.
 Sandomir. palat. R. 72, R. 76,
 R. 78, R. 87, R. 88, R. 94, R. 95
 „ „ Iohannes dictus Iaworski
 de Pinczow R. 165
 „ „ Sbigneus Crac. scolasticus 126
 129
 „ „ Zauissius Sandomir. sub-
 iudex R. 32
 Oley vide Swyncza.
 Olkusz fodinae plumbi 46, 47, R. 164
 „ consules, civitas 46, 48
 Olschanyk villa in Sambor 36, 37, 38
 Olschanyk fluv. vide Czerhawa.
 de Opalenicza Iohannes, notar. publicus,
 Pozn. clericus t. 116
 „ „ Petrus, Landen. castel. t. 152

	str.
Opatowiec	R. 131
de Opatowiec Iohannes	R. 10
Opoeki Nicolaus	R. 131
de Oporowo Iohannes Bresten palat.	144
" " Petrus Lancic. palat.	t. 114
" " Wladislaus vicecancel. regni	56.
" " t. 59, 64—66, 68, t. 69, 72, 73, t. 77	
Orszowa, Orsszwa castr.	97
Orthasow vide Artasów.	
de Orzek Franciscus, Premisl. capituli canon. 99	
Osiek	R. 103, R. 169
de Ossolin Nicolaus Woinic. castel.	96
Ossowka villa ad Szydłow	R. 158
Ostaszko vide Dawidowski.	
de Ostrog dux Elias Konstantini, Braclav. palat.	R. 164
Ostrorog Iohannes Poznan. castel.	R. 143
" Stanislaus Caliss. palat. t. 108, t. 114	
" " t. 118, t. 120, t. 125	
Ostrów villa in Chelmensi	R. 165
de Ostrow Cristinus Crac. castel. et capit. t. 26,	
" " t. 35	
Ostrowiecz villa in Zydaczov	5
Oszszowa, Oszvona villa ad Leżajsk	110
Othola villa in Sandomir	R. 137
Othwany vide Hatwan.	
Ożarowski Silvester, burgr. Cracov.	R. 157
P.	
de Pacanow Florianus Crac. subdapifer	R. 87
" " Petrus vide Sanczygniewski.	
de Paczkowycze Fridro	54
de Pakoschowka Pakossius de	t. 60
Pakossius vide de Pakoschowka.	
Parawa vide de Lublin.	
de Parchocino Paulus haeres in Swynari	R. 137
Pasko vide de Skotniki.	
Passek vide de Goslaucice.	
Pathot villa ad Rohatyn	113
Paulus in Zabrzezse scultetus	2, 3
Paulus vide de Bogumilouicze, de Chotheza, Iaschensky, de Pobyedne, Smok, de Syediszcze, Szikora, Zawalowsky, Zlodzey.	
Pawkowicze sc. Prawkowicze Petrus Dony, Crac. burgr.	106
Pelka vide de Iuriowice, de Struadlicz	
de Pella Nicolaus	44
Perepelniki villa in Leopold	R. 161
Peresluzyc vide Przesluzyc.	
Peschko vide Iurkonis.	
Petrassius vide de Baranowo.	
Petrus Premisl. epus.	99
" " iudex	60

	str.
Petrus " canon. rector eccl. in Mościska	41
" " capituli custos	99
" " Iaroslaviensis advocatus	15
" " Cracovien. epus	t. 17
" " palatinus	75
" " de Lanckorona advocatus	12
" " Wladislaviensis epus	143
" " in Zabrzezse scultetus	2, 3
Petrus vide de Bdano, de Bludniki, de Boleslaui, de Buczac, de Chwalkow, Czebrowski, de Daleyow, Didatyczki, Dobeslai, de Felstin, de Gorzkow, Iohannides, Kulikowsky, Kmita, Lahodowski, Lippniczky, Lubelszky, Mroczkowitz, Myskowsky, Nassangnewowicz, Niemyglow, Odroważ, de Opalenicza, de Przybyslauciz, Puchinka, Pyk, Roszniow, Scora, de Strykow, de Swarthow, de Szwyrcze, de Trambaczow, Wlodconis, de Wloszczowa, Woyski, de Zymnawoda.	22, 27
Philippus ecclesiae Premisl. officialis	41
Piczek Baltazar, Petrus, Sobek filii	R. 163
Piotrawin villa	99, 100
Piotrkow convencio gener in	81, 82, 101, 109, 110, 113, R. 114, R. 116, R. 117, 119, 121, 123, 134, 135, R. 137, 143, 150
" " R. 151, R. 155	
Piotrowski Iohannes de Grodek	97, 98
de Pkowicz Wasco servitor Wladislai ducis Opol.	4, 5
Pleshoth Ade civis de Lanckorona	13
Plock monast. s. Mar. Magd. ord. Praem.	R. 98
Plonka, Plonki villa in Chelmensi	55, 56, 82
" " R. 160	
Pnekolth vila in Chelmensi	17
de Pnyew Iohannes archidiac. Crac.	t. 115
de Pobiedno heredes	R. 32
" " Climaschco Sanoc. iudex	43, 44, 64
" " Paulus.	43, 44, t. 60
Poczuchowo villa in Hrubieszowiensi	62
Podgródze villa ad Rohatyn	111, 113, R. 163
Podlansze villa in Sanoc.	59
de Podlansze haereses Popielowie dicti	59
Podlypye villa ad Rohatyn	113
Podolia	71
de Podolec Ioannes	R. 158
Podolsche villa ad Zathor	11
Podstola villa in Sandomir	R. 12, R. 138
Podstolicze villa ad Rogożno	R. 161
Podwynie villa in Halic.	72

	str.		str.
Pohonicz alias Nowa Sambor	7, 78	Pyleza Ioannes Crac. palat.	t. 114, t. 125
Polanca Antiqua, villa ad Zathor.	11	Pyleza Ioannes Russiae palat.	t. 143
Policzko villa in Przedbor.	R. 31		
Poltew fluv.	6	Q.	
Połaniec	R. 103	Qwasilowo vide Kwasiłowo.	
Półkoziec stemma	80	R.	
de Pomorzany Hrycko Kierdey Podol. palat. R.	94	Rachowsky Nicolaus	61
Popielowie vide Podlansze.		Racibor alias Thybor Stanislaus	R. 161
Poraj stemma	80	Radinc villa vide Iwanschowska.	
Potocki Iacobus de Sokolow, Halic. subiudex R.	163	Radkowice villa ad Chęciny	R. 32
Potok villa ad Rohatyn	72, 111	Radlo Zesko Russiae capit.	t. 5
Potok villa ad Szydłów	R. 158	Radom civitas	R. 65
Potulicki Nicolaus de Chodecz	R. 161	" capitaneatus	R. 153
Potulicze Stanislaus, Medzirzec. castel.	t. 152	" conventus gener. in	152
Potrówicze villa ad Zator	11	Radoszyce	10
Poznania	156	Radymna opid. in Premisliensi	58
Prandotha Sandomir. subiudex	t. 10	de Radzanow Iohannes Wathay	10
Prandotha vide de Thrzycyana.		Radziejow	107
Premisla civitas 5, 21, 42, 64, 77, 101. R.	165	de Radzykow Nicolaus Dobrin. castel.	t. 152
" capitulum	17, 21, 69, 76	Rajgrad tenuta.	R. 169
" castrum	20	Ralyowsky Nicolaus	71
" cathedralis ecclesia s. Iohannis bapt.	15	Raphael vide de Iaroslav, de Mychow, de	
" districtus	34	Skawina.	
" wladica	105	Ratno opidum	R. 165
" zupae	15, 40, 76	Rayska curia	70
Pribislaus Sandec. plebanus	t. 2	Rembków praefectura	R. 169
Primus, Iohannes dictus	t. 15	Rey Iohannes	R. 95
Procopius vide de Tysmienicza.		Rithwany vide Rytwiany.	
Prussia magister ordinis de	R. 137	Ritter sc. Rytro theloneum in	9
" expeditio versus	133	de Roghy Marcissius, Crac. vexil.	44
" bellum	R. 123	de Rogow Hincza Sandomir castel. t. 114, t. 125	
Przeciszow villa ad Zator.	11	Rogożno tenuta in	R. 161
Przeclaus vide de Boiawycze.		Rohatyn opidum 22, 23, 26, 27, 29, 72, 111, 113	
Przeclaus	86	" advocatia	111, 119
Przedrzymichi villa in Leopold.	130	de Rohatyn vide Przesłuzyc.	
Przekora Iacobus mareschalcus curiae reg.	60	de Rokitnicza Florianus Vislic. castel.	t. 52
de Przeramb Iohannes Sirad. castel.	t. 152	" " Nicolaus Derszniak Premisl.	
" Vincencius vicecanc. regni	149	iudex	R. 165
Przesłuzyc Wołczko de Rohatyn	22, 27	Rokoszowski Iacobus	R. 169
de Przewali Hurko Chelm. dapifer	138, 139	Rokuti vide de Clodno.	
Przewosz villa ad Zator	11	Roman dux	62
Przybin Przybyn villa ad Rohatyn	111, 113	de Romanow Hleb Dyatkowicz	t. 24
Przybysławice villa in Sandomir.	R. 137	Roluthowicz Wolczko Russiae subcamer.	t. 77
de Przybysławice Petrus digerista curiae		Ropczyce opidum	R. 105, R. 149
reg.	48	Rosa vide Roza.	
Przymankowo villa in Crac.	5	Rosza Marcus magister coquinae reg.	48
Przyssov	45	Rossano ducatus.	R. 162
Pschonka Nicol. Chelmen. civis	107, 108	de Rosznyow Petrus vexilliferid. Halic.	159
Puchinka Petrus Lanckorunen. civis	13	Roza Stanislaus Crac. canon	R. 142
Putatynce villa ad Rohatyn	72, 111, 113	Roza vide de Borzischowice.	
Pyaschky villa in Chelmen.	81	de Rozgon Simon Agrien. epus	t. 89
Pyelaskowicze villa in Lublinen.	R. 83		
Pyk Petrus	53		

str.	str.
Roznichow Rosnischow villa in Sandomir R. 21 R. 88, R. 103, R. 106	Schadzany villa in Sambor. 92
Ruda villa ad Rohatyn 72, 111, 113	Schambor vide Sambor.
Rudki villa ad Szydłow R. 158	Schamotuli vide Szamotuły.
Rubieschow vide Hrubieszow.	Schare vide Brzegi.
Rusiecki Iacobus alias Bobiensi R. 163	Sarnowska vide Zorniska.
" Catherina uxor Iacobi R. 163	Scharzina vola seu wywłoka villa ad Leżajsk 73 110, 127
Ruska wiesz villa ad Leżajsk 127	Schedliscze vide Siedliscze.
Russkye przedmyszcze ad Leżajsk 110	Schelbowicz Hleb t. 5
Russia milites mercenarii 156	de Schelechow vide Ciołek.
Ryczywół opidum R. 8, R. 32	de Schemuschowa Iohannes 44
Rymer t. 5	" " Spitko 44, t. 60
Rynek villa ad Szydłow R. 158	Schorow vide Szarow.
de Rytwiany Derlaus palat et capit. San- domir R. 92, R. 94, R. 103, R. 108 t. 114, R. 124, t. 125	Schumma silva 33
" " Iohannes mareschal. regni R. 103 t. 118, t. 120, t. 125	de Schumsko Bokscha Sandomir. venator t. 10
" " haeredes R. 32	de Schyekluka Iacobus Woinic. castel. t. 152
de Rzeschow Iohannes theaur. regni t. 125	Sieciechow statio in R. 151
S.	
Sabucze pratum 6	Szczekociny vide Szczekociny.
Saczsko vide Szacko.	Szchylanow villa ad Stopnicam R. 32
Sącz vide Sandecz.	de Sdzechow Goworek Lublin. subpinc. R. 85
Salka villa ad Rohatyn 113	Sebastianus t. 3
Sallo dictus Gawel civis Lanckoron 13	Semouitus dux Mazoviae nepos Wlad. lag. 61, 62
Sambor opidum 54, 63, 78, 79, 92, 93	Senko vide Sennowsky.
Samborzec villa in Sandomir R. 163	Sennowsky Senko 60
Samborzycki Paulus R. 163	Sepichow villa in Sandomir. R. 140
Samuel Plocen. epus vicecanc. regni. R. 166	Seraphin Nicolaus Crac. gladifer R. 84
Sanczygniewski R. 137	" vide Winarski.
" " Petrus de Pacanow Sandom. iudex R. 139	Sercze Stanislaus 75
Sandecz antiqua 1, 3, 9, R. 165	de Sglobien vide Jaroslawsky.
Sandomiria civitas R. 92, R. 94, R. 103, 109 R. 125, 144	Siedlce villa in Chelmen R. 165
de Sandomiria Nicolaus Premisl. canon 41	Siedliscze Syedliscze villa in Chelmen. 66, 80
Sandzivogius Caliss. palat. 10	de Siedliscze Paulus Chelmen. tribun. t. 146
" " Polanic. capit. t. 6	de Sielec Matias Smok, Chelmen. vexil. R. 99
Sanoczek fluv. 44	Sieniawski Nicolaus Halic. capit. R. 163
Sanok opidum 31, 60, R. 165	de Siennes Paulus R. 94, R. 95
Sareth Seret fluvius 51	Siepichowski Nicolaus haeres de Kuczli- nowo R. 140
Sathin in Chelmensi villa 138	Sigismundus I. Pol. rex 53, R. 149, R. 153— R. 157, R. 161—R. 167
Sathor vide Zator.	Sigismundus Augustus rex Pol. R. 160—R. 167 R. 169
Sbigneus Crac. epus t. 38, t. 56, t. 59, t. 69, t. 75, 115	" " tertius Pol. rex R. 170, R. 171
" decanus Crac. et cancell. t. 1	" " Romanor. et Hung. rex R. 39
" Gneznensis apus t. 143	" " vide de Iuriowcze, de Srogow.
Sborowsky vide Zborowski.	Simon vide de Rozgon.
de Sborzana Nicolaus Sandomir. subiid. R. 137 R. 139, R. 140	Sinhan in Dolina consul t. 53
Sbrożek nobilis 154	de Siroschowo Iohannes 119, 120
de Schadek Iacobus Crac. canon 115	Skarbko vide de Gora.
	de Skawina Raphael Crac. ecl. in spir. vicarius t. 115
	de Scora Petrus iudex Poznan 89
	Skotnicki Martinus Boguria Sandomir. iudex. Zavich. cast. 140, R. 147, R. 148, t. 152

	str.		str.
de Skotniki Pasko Szydlov. iudex	R. 20	Stanislaus Premisl. epi. capelanus	t. 141
Slabosch vide de Kawyeczyn.		" " de Prusy advoc.	97
Slabosz Nicolaus olim, Chęcin. capit.	R. 153	Stanislaus vide de Chotecz, de Chrostowo, Czolek, Halka, de Iagodzin, de Iaroszyn, de Kazanow, de Cobylyno, Kranyeczky, de Lanczkorona, de Laczuchow, de Molochiowo, Ostrorog, Serce, de Swy- radicze, Zolkiewski.	
de Slepowny Mathias Smok	66	Stara sól. opid	33, 34
Slonecz piscina in	28	Stari Rohatyn villa	72
Ślupcza	66	de Starorypiny Nemerza	113
Ślupeczsky Iohannes Sandecen. palat.	152	Stebnik villa in Drohobicensi	68
de Smidlno Crzeslaus	t. 9	Steczko vide de Czajkowiec.	
de Smigrod Iohannes Prem. ecl. cath. vic.	101	Stenyawa villa in Stryjensi	61
Smok Mathias	80	Stephanus Batory rex	R. 169
" Paulus venator Chelmen.	R. 157	Stephanus in Dolina plebanus	53
Smok vide de Koźlice, de Slepowny.		" in Strzelczyce plebanus	t. 101
Smolna scultetia in Sambor	R. 167	Stephanus vide de Ternawa.	
Sobocho dominus	2	Stepkow Kant campum	43
de Sobotha Thomas Lancic. castel.	t. 112	Stobnica fluv.	41
Sobotka villa ad Zavichost R. 53, R. 77, R. 83 R. 90, R. 93, R. 94		Stognew vide Castrowiczi.	
Sokal opid.	R. 165	Stopnica opid	R. 32
Sokolniczsky Ioannes	t. 147	Stoyan Iohannes Sandec. civis	1
Sol vide Premisl. zuppae.		Stradecz villa in Leopold	86
Solec villa ad Szydłow, tenuta in R. 10, 72 R. 76, R. 78, R. 88, R. 94, R. 95, R. 104 R. 157, R. 158		Strathin villa in Leopold	67
Solone, Solony potok fluv.	33	Strigonium civ. in Hung.	86
Sophia reg. Pol.	R. 38, 76	Stroniatyn villa in Leopold	154
Sophia vide de Zyrawicza.		Stroza villa ad Horodlo	132, 133
Spasz villa ad Dolina	118	Strozyska villa in Sandomir	R. 32
Spitko Crac. palat.	t. 6	de Struadlicz Pelka	R. 38
Spitko vide de Iaroslaw, de Melsztyn, de Schemuszowa, Tarnowski.		Strumiecz bona reg.	R. 166
Spitkowicze villa in duc. Oswięcim	11	Strwansch, Strywansch fluv.	34, 74
de Sprowa Andreas Odroważ Russiæ palat. et capit. olim	148	de Strykow Petrus, Iunivlad. cast.	t. 12
" " Dobeslaus	19, 31	Strzegom villa in Sandomir.	R. 19
" " Dobeslaus, Russiæ subcamer.	60	Strelicze, Strzelcze opid. in Zudacz.	25, 26
" " Dobeslaus, Russiæ subcamer.	69—70, 74	de Strzelcze Clemens Vantropka Voinic. castel.	R. 78
" " Dobeslaus, alias de Zyrzawica	91	" " Nicolaus Cztan dictus	R. 5
" " Eustachius	95	" " Weschno Tepticonis	7
" " Eustachius, Radom. castel.	R. 114	Studenica fluv. in Podolia	R. 162
" " Eustachius, Radom. castel.	R. 116	de Stupnicza Climaschco, Dzirzec et Iwa- schco	56, 57
" " Iohannes	50	Styborius vide de Oglondow.	
" " Iohannes, Opoczynen. capit.	R. 157	Suesco heraldus regis	10, 11
" " Iohannes, Sandomir. praeposit	95	de Sulejow Baltazar Sobek, Solecen. tenutar.	R. 160
" " Mathias, Sambor. tribunus	139, 140	Swansco vide de Bagow.	
" " Petrus, Russiæ palat. Leopold. capit.	91—93, t. 98	de Swarthow Petrus Leopold. vicecapit.	t. 147
" " Stanislaus, Opoczyn. capit.	R. 157	Swibye castrum	R. 78
" " Stanislaus, Podoliae palat. Russiæ capit.	R. 164	Swidnik villa ad Lublin	R. 151
Spyklossy vide Szpikołosy.		Swierczowski Ianussius, Biecen, castel.	R. 157
de Srogow Sigismundus	t. 60	de Swinki Nicolaus	t. 42
Stanislaus de Czyżowo scultetus	R. 20	Switrigal dux, frater Wladisla. Iag. regis	61
" " Korczynen. molendinator	R. 66		

	str.
de Swyenneze Wlodeo, familiaris regis	68
de Swyersz Martinus	t. 147
de Swyncza Iohannes Oley	108
de Swiradicze Stanislaus Crac. eccl. in gener. officialis	t. 115
Swythesz villa in Chelmensi	96
Sychowicze villa in Hrubieszowiensi	62
Syelanka villa ad Ruska wies	127
de Syenycza Iohannes, Chelmen. iudex	146
Synowiecz Nicolaus	60
Syradia opidum	73
Szacko villa ad Lubomlam	96
Szadowice villa in Leopold	67, 113
Szafraniec Hieronimus, Sigism. Aug. regis secretarius	R. 168
" " Iohannes vicecancell. regni t. 35, t. 38 t. 45, 48, t. 50, 52	
" " Petrus Cracov. succamer R. 20, R. 32 R. 45, R. 49	
" " Petrus Radom. capit. R. 147, R. 148	
" " Petrus Vislic. castel.	t. 152
" " Petrus olim Vislic. castel. filius R. 154	
Szamba Nicolaus	44
de Szamotoły Andreas Caliss. castel.	t. 143
" " Ioannes Szwydwa, Caliss. palat.	t. 143
" " Petrus. Poznan. castel. Polon. Maj. capit. gener. t. 114, t. 125	
" " Vincencius, Medzirzecen. ca- stel.	t. 64
Szarow villa in Crac.	124
Szawisza vide Costirowczi.	
de Szczekociny Iohannes Lublin. castel. t. 38, t. 56	
" " Iohannes regni P. vicecancell.	97
" " Iohannes Zavichost. cast. R. 18	
" " Paulus Lucov. capit. R. 114 R. 116	
Petrus Voda vicecanc. regni 78 R. 83, 84, 86, 89, R. 90, 91, R. 94	
Szłodzey Paulus, Malogost. cast.	t. 52, t. 56
Szczerzec molendinum in	R. 161, R. 162
Szczutkow piscina in	141, 142
de Szelechow Andreas Ciołek, Sandomir capit.	t. 45
Szeliga Thomas Sirad. subcamer.	t. 45
Szewce villa ad Chęciny	R. 32
Sziekora Iohannes et Paulus cives Lanckor.	12
Szkodna villa ad Ropczyce	R. 149
Szmelnica fluv.	33
Szpikołoty villa in Horodlien.	R. 114, 123
Szworski Nicol. de Bedlno, Sandomir. sub- iudex	R. 147, R. 148
Szwydwa vide de Szamotoły.	

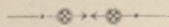
	str.
de Szwyrze Petrus Volczko, Chelm. subiudex	146
Szydłow opidum, tenuta R. 83, R. 103, R. 104, R. 114, R. 116, R. 117, R. 131, R. 134, R. 142, R. 158	
de Szydłow Nicolaus Ziszno	R. 153
de Szydłowicz Iacobus thesaur. r. t. 153, R. 155	
Szydłowiecki Nicolaus thesaur. r.	R. 157
" Cristophorus cancell. regis R. 157	

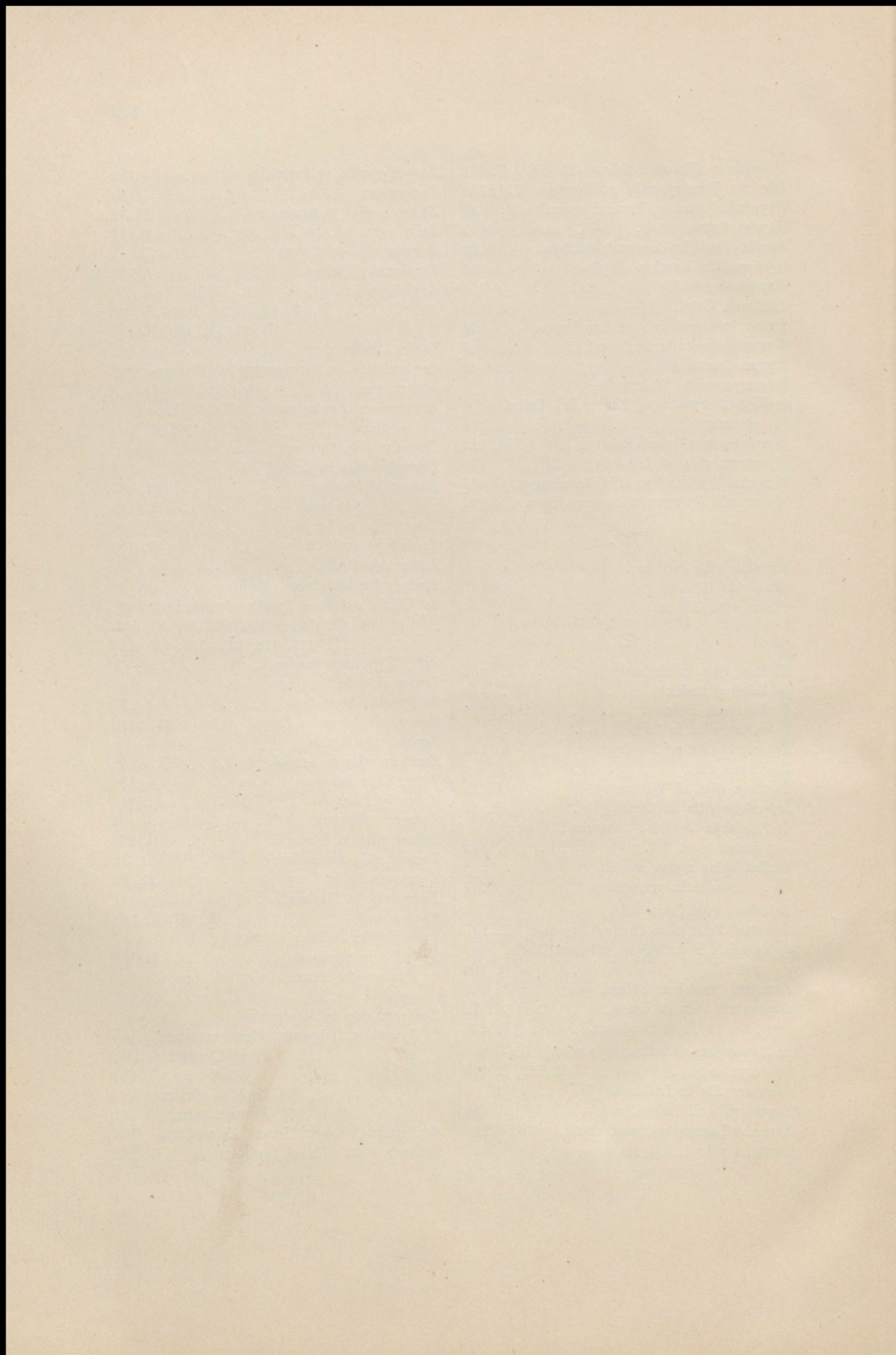
I.

Tanczyn tenuta in	R. 138
de Tanczyn Beata	139
" " Iohannes Crac. castel. 109, t. 114	
" " " Crac. palat.	82, 104
" " " comes	R. 167
" " Nicolaus	t. 146
de Targowiska Iohannes Premisl. epus	140
Tarhanowski Nicolaus	92
de Tarnawa Nicolaus, Premisl. zupparius	40
de Tarnow Iohannes, Cracov. palat. 26, 35, t. 38, t. 45, t. 48, t. 49, t. 59	
" " Cracov. castel.	16, 17
" " Russiae palat. t. 152, R. 160, R. 161	
" " Sandomir. palat.	t. 152
" " Sandomir. palat. Rus- siae capit.	6
" " Sandecen. castel.	t. 112
" " Woinic. castel.	t. 125
" " Spytek	22
" " Spytko Sandomir. palat.	73, 74
" " Wislic. castel.	R. 167
Tartari, Tataři	17
" bella, expeditio contra 144, R. 160, R. 162	
" via tartarica	13
Tatarynow villa in Leopold	75, 128
Tatomir Wasko	R. 167, R. 168
Tepticonis vide de Strzelcze.	
Teucři vide Turci.	
de Thaczowa Nicolaus, Sandomir. dapifer t. 49	
Tharnawa sc. Tyrnowa opid. in Hung.	89
de Tharnawa, Thernowa, Nicolaus et Ste- phanus	33, 36, 37
Tharnow vide Tarnow.	
Thatarinow vide Tatarynow.	
de Thedaldi Annolfus de Florencia thelo- neator Leopold.	145
Theodoricus frater	t. 3
Thisch vide de Podlansze.	
Thomas de Trembowla civis	50
" vide de Sobota, Szeliga.	
Thomko subpincerna reg.	t. 7

	str.		str.
de Thurczyana Prandota, Raven. palat.	t. 152	Weschno vide Tepticonis.	
Tybor vide Racibor.		Vetelinensis districtus	138
Tluste opidum in Trembovliensi	111	Vher vide Uher.	
Tolmacz Iohannes advocatus Leop. t. 24, t. 30		de Whroinszko Iacko	t. 139
Torun civitas	R. 103	Wieliczka zuppae in	R. 138
de Trambaczow, Trabaczow Petrus Chel- men. iudex	138, 146	Wierzawice, Werzelicze villa ad Leżajsk 73, 110, 127, R. 163	
Treben villa in Hrubieszovien	62	Wierzbie villa in Sandomir	R. 138
Trebowla civitas	39, 40, 50, 51	Vilczek vide de Lubyen.	
Truchan vide de Podlansze.		Wilczko Sandomir. castel.	t. 2, t. 9
Trzcianka villa ad Iaśliska	140, 141	Wilkolaska wola, villa in Sandomir R. 85, R. 124, R. 131	
Tuczapy villa in Halic. R. 101, 159, R. 162, R. 163		Winarski Serafin	R. 157
de Tuliczow Iasco	t. 18	Vincencius Vladisl. epus	t. 152
Tumlar vide de Gora.		" vide de Granow, de Nieborowo, de Przeramb, de Schamotuli.	
Turci, Teuceri, bellum expeditio contra R. 95, 144, R. 162		Winnicki Lucas, popo in Hawryłowa wola R. 164	
Tustanowski Iacko	R. 165	Wirzbanta vide de Branice.	
Tych vide Thisch.		Wirzbka vide Werbka.	
Tykocin	R. 169.	Wirzchowski Iohannes	R. 161
de Tyrawa Nicolaus Czessyk Sanoc. iudex R. 32, 43, 44		Wislica castellanatus	R. 154
de Tysmienicza Procopius et Wasko 25, 26		Wisłok	R. 160
" " Wasschuta	30	de Wisnicz Nawojka	R. 157
Tyszowce opidum	R. 165	de Wisznicze Dobeslaus Kmita Lublin. castel.	t. 118, t. 120
U.			
Uciskow villa in Sandomir.	R. 32	Witoldus m. dux Lith.	R. 12
Uher fluv.	107	Wizna opid. in Mazow.	150, R. 169
Uhrowiecki Jan	R. 165	Wlad	73
Uliczno, Wliczno villa in Premisl	R. 165	Wladislauiu Iuvenis civitas	20
Ulricus vide de Ledecz.		Wladislaus Jagello reg. Pol. 1—76, 79, 82, 130 " III rex Polon. et Hungariae 76, 77, 78, 80—83, 89—97, 154	
Ungarice partes	9	" Opoliensis dux	4
Uriel Poznan. epus	t. 143	Wladislaus vide de Oporow.	
V. W.			
Walachia	13, 16, 17	Wlodco Leopoliem. woyewoda	24, 30
Wangercze villa in Grodecensi	51	" Cracovien. pincerna	R. 4, t. 7
Waniowice villa in Premisl	148	Wlodco vide de Charbinowicze, de Swy- ennecze.	
Wanko vide de Kwasylyow.		Wlodconis Petrus Leop. succamer.	t. 45
Wantropka Iohannes, Sandec. castel. t. 125 " vide de Strzelcze.		Wloszczowa Petrus Dobrin. castel.	t. 18
Wapowski Petrus, Hieronimus	R. 164	Wnętrzne villa in Lublinen.	R. 162
Waradyn opid.	96	Voczieski Nicolaus	t. 139
Wargocino in Sandomir. villa	R. 98	Voda vide de Szczekociny.	
Warka tenuta in	R. 165	de Wojciechowo Anna	R. 138
Warszawa civitas	129 R. 166, R. 169	Wola villa ad Chęciny	R. 32
Waschy Waschko vide de Pkowicz, , Wolezkowicz, de Woywticz de Tys- mienicza.		Wolczko Leop. theloneator	40
Wathay vide de Radzanow.		" vide de Clodno, Peresłużyc, Ro- luthowicz, de Swyrze.	
Werbka villa in Laticzoviensi	71	Wolezkowicz Waschy	t. 5, 8
Werzelicze vide Wierzawice.		Wolek castrum in Oswięcimensi	11
		Woliczka villa ad Szydłow	R. 158
		Wolmari Iohannes Premisl. cantor	41
		Wolya villa in Premisl.	144

	str.		str.
Worodtkow villa ad Lublin.	R. 151	Zaransky villa in Premisl.	139
Vosylnie, Voselnye villa ad Rohatyn	111, 113	Zarnowecz	40
Woygandi Iohannes, Premisl. canon. . .	41	Zarzecze villa in Sandomir	R. 94
Woysky Petrus	t. 9	Zator	11, 12
Woytko Pauli in Domaradz scultetus . .	41	Zawada villa ad Chęciny	R. 32
de Woywticz Waschko Bogdan	54	Zawalowsky Paulus	t. 160
Woyvtensky nobilis	154	Zawichost R. 39, R. 50, R. 52, R. 53, R. 77, R. 81, R. 83, R. 85, R. 90, R. 93, R. 94 R. 114, R. 115, R. 157	
Vriel vide Uriel.		Zawisza Felix	160
Wrona Iohannes civis de Lanckorona . .	12	Zawisza vide de Borzysowycze, de Grzego- rzowice.	
Wyenczawicze villa in Leopold.	6	Zawiszencze Zawiszenicze villa in Pre- misliensi	70, 91, 105
Wyepz fluvius	49	Zbigneus vide Sbigneus.	
Wyerzeye vide Wierzawice.		Zborczice villa in Cracov.	124
de Wynari Stanislaus Ebermuth, Caliss. pincerna	55	Zborowski Martinus	132, 133
Wyrzabolowce villa ad Rohatyn	72, 113	„ Nicolaus	R. 149
Wysnyowa villa ad Lubomla	96	Zelow villa in Leopold	86
Wysocko Wysoczkyske villa Valachorum	56	Zemborzyn scultetia in	R. 156
Wyznianski Wyznanski Iohannes Klusz t. 15, 22		Zesko vide Radlo.	
Y.			
Yaroslav vide Jaroslav.		Zlodzey Paulus Cracov. gladifer	t. 48
Ylias vide Helias.		de Zichlin Albertus, Zychlin vicecanc. regni 38, 46, 54, 63, 74, 86, 87, 90, 93, 96, 106, 111, 117, 118, 121—123, 125, 127	
Ylkuss vide Olkusz.		Ziffridi Nicolaus Sandecen. civis	1
Z.			
Zabitow villa in Chelmensi	81	Ziszno vide de Szydłow.	
de Zaborce Budek	50	Zolkyewsky Stanislaus	t. 139
de Zabokruk Benco	t. 7, t. 18	Zomerstein Iohannes Leopold. civis t. 24, t. 30	
Zabresze villa in Sandec	2	Zophia vide Sophia.	
Zagorzyce villa ad Ropczyce	R. 149	Zorniska villa in Leopold.	86
Zagorzyna villa	2	Zubr, Zwbr Iohannes	t. 30
Zagoszcz villa ad Wislicam	R. 38	Zubrzsky Iohannes	t. 147
Zajączków villa ad Chęciny	R. 32	Zudaczow districtus	62
de Zakliczyn Jordan, Iohannes, Biecen. castel.	t. 152	Zukow villa in Sandomir	R. 163
Zaclica aulae regiae cancell.	t. 8	Zuzowa villa in Sandomir	R. 31
„ Sandomir. praepositus	t. 7	Zwartow villa in Leop.	21, 22
Zalezborg vide Stara Sól.		Zwerowskaja Machna	21
Zamojski Felix olim Chelmen. venator R. 157		Zwolen opid.	R. 147, R. 148
de Zamoście Felix Belzen. tribunus, Chelm. iudex	R. 160	Zychlin vide Zichlin.	
Zamojski Stanislaus Belzen. capit.	R. 169	Życ villa in Sandomir	R. 163
Zandowicze villa in Leopold.	72	de Zymnawoda Petrus Golambek Leopold. subiud. ter.	t. 147
„ „ in Sandomir.	R. 137	Zyndram vide de Maszkowice.	
de Zandowicze Nicolaus Synowiec, Ten- czyn capit.	R. 137, R. 139	de Zyrawicza Dobeslaus, Prem. succamer. 105	
Zaoszicze villa in Lublinen.	R. 83	„ „ „ Premisl. castel. t. 120,	130
Zapole villa ad Lubomlam	96	„ „ „ Zophia consors Bresten, palat.	144
Zaramba Laurencius Sirad. castel. 78, t. 125		de Zyrniki Nicolaus Zbrożek Belzen. trib. 123	
Zaramba vide de Kalynowa.		Zyżnowa wola villa ad Szydłow	R. 158

S p i s r z e c z y. *)

		str
1.	W Krakowie 8. czerwca 1348. Kazimierz Wielki nadaje Hadzudzie przywilej lokacyi Krościenka na prawie magdeburskiem sprzedając mu sołystwo tameczne	1
2.	W Sączu 27. kwietnia 1353. Kazimierz Wielki sprzedaje cztery łany pod miastem Sączem leżące	1
3.	[W Sączu] 18. stycznia 1358. Konstancya była księżniczka Głogowska, obecnie przełożona klasztoru Klarysek w Starym Sączu, sprzedaje braciom Pawłowi, Piotrowi i Janowi sołystwo we wsi Zabrzeż i określa prawa sołtysów	2
4.	We Lwowie 15. maja 1370. Rajcy miasta Lwowa do rajców miasta Torunia polecając Peszka syna Jurka celem odebrania tamże spadku	3
5.	W Krakowie 8. sierpnia 1375. Królowa Elżbieta starsza Węgierska i Polska zapisuje Albertowi dotychczasowemu właścicielowi młyna leżącego obok zamku Korczyńskiego trzecią część wszystkich dochodów z tegoż	4
6.	W Przemyślu 14. listopada 1376. Ks. Władysław Opoleczyk nadaje Waškowi z Pkowicz wieś Grodziszcze w Żydaczowskiem	4
7. (R)	W Sandomierzu 20. lipca 1388. Mikołaj z Bogoryi marszałek królestwa, Mikołaj ze Strzelec i Pietrasz z Baranowa poręczają za Hinczka z Boskowicz, iż gdyby zmarł bezpotomnie wieś Przymankowo nadana mu przez króla, do króla i jego następców przechodzi.	5
8. (R)	W Radomiu 8. czerwca 1389. Władysław Jagiełło nadaje Dersławowi Karwacian chorążemu swemu prawo magdeburskie na wsi Breźniki danej mu w dożywocie, leżącej w ziemi Sandomierskiej	5
9.	We Lwowie 31. października 1391. Władysław Jagiełło potwierdza dokument sprzedaży, wsi »Dobrutricze alias Beylka« i »Wienczawice przez pana Michała Babę uczynionej na rzecz kupca Amladina Ormianina	6
10.	W Samborze 13. grudnia 1392. Władysław Jagiełło darowuje Wesiowi Teptykowiczowi dwór w Kniasiole pod warunkiem służby wojennej	7
11. (R)	W Jedlnie 26. stycznia 1393. Władysław Jagiełło zastawia zamek i miasto Ryczwół z wsiami do tegoż należącemi Andrzejowi Ciołkowi wojewodzie Mazowieckiemu	8

*) (R) oznacza, że podajemy tylko regest odnośnego aktu.

12. W Radoszycach 26. listopada 1393.
Władysław Jagiełło potwierdza przywilej Kazimierza Wielkiego nadający Krościenku prawo magdeburskie z datą 8. czerwca 1348 r. 8
13. (R) W Krakowie 4. marca 1394.
Król Władysław Jagiełło nadaje Janowi z Opatowca sołtystwo w Solcu 10
14. W Krakowie 9. czerwca 1395.
Władysław Jagiełło zapisuje swemu heroldowi Sweskowi 80 grzywien na wsi Iskrzynia wola 10
15. W Zatorze 25. lutego 1396.
Książę Jan Oświęcimski zapisuje wiano żonie swej Jadwidze na Zatorze zamku Wołek i wsiach okolicznych 11
16. (R) W Korczyniu 18. listopada 1399.
Władysław Jagiełło zapisuje Piotrowi de Boleslauia notaryuszowi Witołda 200 grzywien na wsiach Drugna z Wirzbą i Podstolą w Sandom. ziemi leżących 12
17. W Lanckoroniu 11. czerwca 1402.
Piotr wójt z Lanckorony potwierdza sprzedaż ogrodu uczynioną przez Jana Wronę mieszczanina z Lanckorony na rzecz mieszczan tamecznych 12
18. W Krakowie 15. marca 1403.
Król Władysław Jagiełło potwierdza uchwałę baronów, zezwalających kupcom krakowskim jeździć z towarami do Wołoszczyzny i Tatarów 13
19. W Medyce 11. października 1403.
Tenże król utwierdza Iwaszka Kaplicza w posiadaniu wsi Nahorce pod warunkiem 2 groszy od łanu corocznego podatku tudzież służby wojennej 14
20. W Krośnie 2. listopada 1405.
Tenże król nadaje kapitule Przemyskiej 20 grzywien rocznie z żup przemyskich 15
21. W Krakowie 13. maja 1406.
Wyrok w sprawie spornej pomiędzy mieszczanami Lwowa a Krakowa przysądający drugim wolność handlowania i jeźdzenia z towarami na Wołoszczyznę i do Tatarów 16
22. W Przemyślu 1. listopada 1406.
Władysław Jagiełło na prośby kapituły Przemyskiej nadaje średzkie prawo wsi Pnikut 17
23. (R) W Czchowie 12. listopada 1408.
Władysław Jagiełło potwierdza sprzedaż wsi Lubatowa uczynioną przez Zyndrama z Maszkowic miecznika krakowskiego na rzecz Macieja biskupa Przemyskiego 18
24. (R) W Szydłowie 28. listopada 1408.
Władysław Jagiełło nadaje mieszczaninowi grodeckiemu Martynie sołtystwo we wsiach Małkowice i Czerlany i osadza je na prawie średzkim 19
25. (R) W Wolborzu 12. września 1409.
Władysław Jagiełło zapisuje Janowi sędziemu krakowskiemu 200 grzywien, na wsi Strzegom w Sandomierskiej ziemi leżącej 19
26. W Inowrocławiu 24. października 1410.
Władysław Jagiełło nadaje Dobiesławowi ze Sprowy 50 grzywien na wsi Miskowice 19

27. (R) W Innowrocławiu 24. października 1410.
Władysław Jagiełło zapisuje Piotrowi Szafrancowi podkom. krak. 800 grzywien odeń pożyczonych na zamku i tenucie Chęcińskiej 20
28. (R) W Szydłowie 31. sierpnia 1412.
Pasko pan ze Skotnik sędzia grodzki Szydłowiecki potwierdza zastaw wsi »Oczasaky« za 60 grzywien, przez Stanisława sołtysa z Czyżowa bratu tegoż Henrykowi, z prawem wykupna 20
29. W Przemyślu 4. listopada 1412.
Maciej biskup Przemyski darowuje kościołowi katedralnemu Przemyskiemu dziesięciny w obwodzie Jarosławskim 20
30. (R) W Jarosławiu 7. listopada 1412.
Władysław Jagiełło zapisuje Andrzejowi alias Galce z Miedźwiedzia na wsi Rożnichowie i Myedzwiada w obwodzie Ropezyckim 100 grzywien 21
31. We Lwowie 4. kwietnia 1414.
Iwan [z Obychowa] starosta Ruski potwierdza cessyą dóbr Zwertowa uczynioną przez panią Machnę Zwartowską na rzecz pani Jachny Kijskiej 21
32. We Lwowie 14. sierpnia 1415.
Wołczko Przesłużyc z Rohatyna czyni ze swej wsi Filopowice miasto nadając mu miano Rohatyn i osadzając je na prawie magdeburskiem 22
33. (R) W Parczowie 28. września 1416.
Władysław Jagiełło ustanawia sołtystwo w Zemborzynie i nadaje je Mikołajowi sołtysowi tamecznemu 24
34. (R) W Parczowie 28. września 1417.
Władysław Jagiełło nadaje Janowi wójtowi ze Szczekarzewic sołtystwo tamże, pod warunkiem konnej służby przy wyprawach wojennych 24
35. W Krakowie 22. listopada 1417.
Władysław Jagiełło nadaje wsi Strzeliska w Żydaczowskiem prawo magdeburskie, zamienia ją w miasto i zezwala na odbywanie targu 24
36. We Lwowie 27. maja 1419.
Wołczko Przesłużyc z Rohatyna zamienia wieś swą Filipowice na miasto, nadając temuż miano Rohatyn i prawo magdeburskie. 26
37. W Sanoku 8. listopada 1419.
Władysław Jagiełło dodaje Dobiesławowi ze Sprowy do dawniej mu zapisanej sumy na wsi Mistkowicach jeszcze 50 grzywien pod tymi samymi warunkami 31
38. (R) S. L. et cert. data 1420.
Władysław Jagiełło nadaje prawo wykupna Zbigniewowi de Altomonte kasztelanowi Rospierskiemu wsi Gorzkowice w Radomskiem od panów z Jedlny; Policzko w powiecie Przedborskim od Mikołaja Odrowąża, Zuzowy w Sandom. od Tumlara z Góry 31
39. [W Sanoku] 15. czerwca 1420.
Janusz z Kobylan starosta i Mikołaj z Tyrawy sędzia Sanoccy potwierdzają sprzedaż połowy wsi Markowce na rzecz panów z Pobiedny 32
40. (R) W Korczyniu 28. sierpnia 1420.
Piotr z Falkowa sędzia i Zawisza z Oleśnicy podsędek ziemscy Sandomierscy potwierdzają sprzedaż wsi Strożyska i Ucisków 32

	str.
41. (R) W Korczynnie 29. kwietnia 1421. Władysław Jagiełło zapisuje Pawłowi z Bogumiłowicz sędziemu ziemi krakowskiej 300 grzywien groszy pragskich a 200 polskich na mieście i majątku Stopnicy	32
42. (R) W Bystrzycy 14. września 1421. Tenże król zapisuje Piotrowi Szafrancowi podkomorzemu krak. 100 grzywien na zamku Chęciny i wsiach przyległych	32
43. (R) W Jedlnie 29. września 1421. Tenże król ustanawia jarmarki doroczne w mieście Ryczywół dwa razy w roku	32
44. W Niepołomicach 20. listopada 1421. Tenże król nadaje miastu Starasól (Słone) prawo magdeburskie czyniąc Mikołaja i Szczepana panów z Ternawy wójtami tamże.	32
45. W Bodzantynie 11. lipca 1423. Tenże król zabezpiecza dług zaciągnięty u Rafała z Miechowa w kwocie 600 grzywien, na mieście Jasle i wsiach Koczarowa, Gorajowice i Iwaszkowice	35
46. W Bieczu 15. listopada 1423. Tenże król osadza wieś Olszanik w Samborskiem na prawie magdeburskiem i sprzedaje sołtystwo tameczne za 50 grzywien	36
47. (R) W Krakowie 9. marca 1424. Tenże król dołącza do zapisanego wiana żonie swej Zofii na mieście Korczynnie, wsie Zagoszcz i Boguczyce około Wislicy	38
48. (R) W Krakowie 18. marca 1424. Tenże król potwierdza nadanie prawa magdeburskiego Dob- czycom, udzielone przez Kazimierza W. 25. kwietnia 1362 r.	38
49. (R) W Koninie 1. maja 1424. Tenże król nadaje Pełce ze Struadlicz 50 grzywien na części wsi Mokrsko	38
50. (R) W Koninie 2. maja 1424. Tenże król nadaje 100 grzywien Domaratowi z Kobylan na Zawichoście	39
51. (R) W Gnieźnie 8. lipca 1424. Tenże król nadaje temuż Domaratowi 700 grzywien na Za- wichoście	39
52. S. l. et D. 1418—1425. Tenże król zezwala na nową lokacyą miasta Trębowlu z dru- giej strony Gniezny i uwalnia mieszczan na przeciąg ośmiolecia od czynszów	39
53. W Żarnowcu 5. marca 1425. Tenże król zapisuje księciu Mytkowi Symeonowiczowi 60 grzy- wien na żupach Przemyskich i Drohobyckich i na mycie Lwowskiem	40
54. W Przemysłu 18. kwietnia 1425. Janusz, biskup Przemyski, daje prawo lokacyi wsi Nowy Do- maradz obok Domaradza starego na prawie niemieckiem Wojtkowi sołtysowi z Domaradza	41
55. W Sanoku 26. sierpnia 1425. Janusz z Kobylan starosta i Mikołaj z Tyrawy sędzia Sanoccy, potwierdzają sprzedaż pola zwanego Stepków Kąt na rzecz Klima- szka i Pawła z Pobiedny	43
56. W Przyszowie 7. września 1425. Władysław Jagiełło potwierdza Klemensowi i Pawłowi z Po- biedny dwa dokumenta sprzedaży wydane im przez Janusza z Ko-	

	str.
byłan łowczego Krakowskiego i starostę Sanockiego, i Mikołaja Czeszyk z Tyrawy sędziego Sanockiego	43
57. (R) W Żukowie 27. września 1425. Tenże król zapisuje Piotrowi Szafrącowi podkomorzemu i staroście Sieradzkemu 300 grzywien na wsi Falisławicach w Sandom.	45
58. W Krośnie 8. listopada 1425. Tenże król potwierdza zapis posagu i wiana w sumie 600 grzywien uczyniony przez Mikłusza z Felsztyna na rzecz żony Elżbiety, na wsi Kołpiec w Drohobyckiem	45
59. W Krasnymstawie 30. marca 1426. Tenże król nadaje mieszczanom Olkusza prawo górnicze	46
60. W Kazimierzu 7. kwietnia 1426. Tenże król potwierdza sprzedaż sołtystwa w Łopienniku w Chełmskiem za 130 grzywien uczynioną przez Piotra z Przybyśławic na rzecz Mikołaja z Chrząstowa	48
61. Na łowach w Koźmicach 11. kwietnia 1426. Tenże król zapisuje Domaratowi z Kobylan 100 grzywien na Zawichoście	50
62. W Gnieźnie 4. lipca 1426. Tenże król zapisuje 200 grzywien Domaratowi z Kobylan na Zawichoście	50
63. W Haliczu 27. czerwca 1427. Komisarze królewscy wydają wyrok w sprawie Barbary mieszczanki i Małgorzaty żony wójta Trębowelskiego, przysądżając pierwszej prawo do połowy wójtostwa Trębowelskiego	50
64. W Przemyślu 20. lipca 1427. Władysław Jagiełło zapisuje Mytkowi Symeonowiczowi księciu Druckiemu dobra w Grodeckiem i Szczyrcekiem leżące w sumie 300 grzywien	51
65. (R) W Sandomierzu 2. marca 1428. Władysław Jagiełło zapisuje Domaratowi z Kobylan, kasztelanowi Bieckiemu i marszałkowi królewskiemu 1100 grzywien na zamku Zawichoście na wsiach Sobotka i Janiszów jakoteż na sołtystwie w Zawichoście	52
66. W Dolinie 12. maja 1429. Michał wójt i dziedzic wójtostwa w Dolinie darowuje dwa łany plebanom tamecznego kościoła parafialnego	53
67. (R) W Kostrzynie 24. czerwca 1429. Władysław Jagiełło zapisuje Domaratowi z Kobylan 100 grzywien na zamku Zawichoście i wsiach Sobótce i Janiszowie w Sandomierskiem	53
68. W Przemyślu 8. listopada 1429. Tenże król zezwala Waškowi Bogdanowi z Wojutycz na wykupno wsi Babina od Fredry z Paczkowic za 150 grzywien zabezpieczając mu na tejsze wsi 50 grzywien, które ostatni dał staroście Samborskiemu Piotrowi Odrowążowi na naprawę zamku Samborskiego.	54
69. W Bieczu 23. listopada 1429. Tenże król nadaje Stanisławowi Ebermuth z Winiar sołtystwo we wsi Płonka w Chełmskiem osadzając tę wieś na prawie magdeburgskiem	55

	str.	
70.	W Korczynie 21. marca 1430. Tenże król zabezpiecza Iwankowi i Klimaszkwowi braciom ze Stupnicy, sumę 200 grzywien na wsi i sołtystwie Wysocko w Samborskiem, z obowiązkiem dostarczania rocznie 100 jagniąt tytułem stacyjnego	56
71.	W Krakowie 19. marca 1431. Tenże król nadaje Radymnu prawo magdeburskie, podnosi je do rzędu miast i ustanawia targi i jarmarki	57
72.	W Sanoku 14. kwietnia 1431. Mikołaj z Crząstowa starosta i Klimaszko z Pobiedny sędzia ziemscy Sanoccy, potwierdzają sprzedaż wsi Podlansie dokonaną przez panów Popielów na rzecz Pełki z Juriowiec za 160 grzywien	59
73.	W Medyce 16. maja 1431. Komisarze królewscy wydają wyrok o rolę Chorekówka	60
74.	We Lwowie 1. czerwca 1431. Władysław Jagiełło nadaje Mikołajowi Rachowskiemu 40 grzywien na wsi Stynawa	61
75.	Pod Horodłem [9. września] 1431. Tenże król nadaje ks. Ziemowitowi Mazowieckiemu 1000 grzywien na dobrach powiatu Żydaczowskiego tudzież na dobrach ziemskich w Chełmskiem	61
76.	W Samborze 22. października 1431. Tenże król nadaje 100 grzywien Zawiszy i Janowi Nekandom z Grzegorzowic na wsi Krzczkowa wola w Przemyskiem	63
77.	W Przemysłu 29. października 1431. Tenże król potwierdza sprzedaż wsi Podlansie	64
78.	W Krakowie 8. grudnia 1431. Tenże król nadaje swemu łożniczemu Mikołajowi z Kawieczyna 100 grzywien na wsiach Jarosławiec i Bussowno w Chełmskiem	64
79. (R)	In Zsłaza (?) 7. marca 1432. Jan Kretkowski kasztelan Dobrzyński zeznaje, że wziął ziemię, zamki i miasto Radomsk w dzierżawę od króla i przyobiecuje płacić czynsze jako i inni starostowie płacą	65
80. (R)	W Sieradzu 3. maja 1432. Władysław Jagiełło zapisuje Krzesławowi z Grzybowa 200 grzywien na wsi Potok w obwodzie Szydłowskim leżącej	65
81.	W Słupczy 13. maja 1432. Tenże król zapisuje Maciejowi Smokowi ze Ślepowron 100 grzywien na wsi Siedliszcze w Chełmskiem	66
82. (R)	W Korczynie 20. sierpnia 1432. Tenże król potwierdza Stanisławowi młynarzowi Korczyńskiemu przywilej królowej Elżbiety starszej z 8. sierpnia 1375.	66
83.	W Korczynie 24. sierpnia 1432. Tenże król zapisuje Mikołajowi Parawie 200 grzywien na 6 wsiach w Lwowskim powiecie	67
84.	W Krakowie 5. stycznia 1433. Tenże król zapisuje Mikołajowi z Chrząstowa 200 grzywien polskich na wsi Łopiennik w ziemi Chełmskiej	67
85.	W Krakowie 6. stycznia 1433. Tenże król zapisuje Włodkowi ze Swienca pożyczoną odeń sumę 300 i darowaną 50 grzywien na wsiach Modrycz, Stebnik i Leszczno	68

86. W Krakowie 13. stycznia 1433.
Tenże król za zgodą kapituły przemyskiej ob. łać. nadaje teje w miejsce odjętych jej dwóch łąnów w Pikulicach także dwa łąny w Nehrybce 69
87. W Niepołomicach 21. stycznia 1433.
Tenże król zapisuje Dobiesławowi ze Sprowy 50 grzywien na wsi Dniestkowce 69
88. W Krakowie 4. lutego 1433.
Tenże król zapisuje Iwaszkowi Hinkowiczowi 50 grzywien na wsi Dziwakowce w Halickiem pod warunkiem przemieszkowania na Podolu 70
89. W Skarbmierzu 25. marca 1433.
Tenże król zapisuje Mikołajowi Ralowskiemu 40 grzywien na wsi Werbka w Łatyczowskiem pod warunkiem przemieszkowania na Podolu 71
90. W Kole 24. czerwca 1433.
Tenże król zapisuje Mikołajowi Parawie z Lubienia 200 grzywien na mieście Rohatynie, jego przedmieściach, tudzież na wsiach w Halickiem i w Lwowskiem leżących 72
91. (R) W Kole 26. czerwca 1433.
Tenże król zapisuje Janowi Głowaczowi z Oleśnicy marszałkowi królestwa na zamku Solec i wsiach do tegoż należących 200 grzywien 72
92. W Sieradzu 9. września 1433.
Tenże król zapisuje księciu Mytkowi ze Smoleńska 200 grzywien na trzech wsiach w Halickiem 73
93. W Łańcucie 15. października 1433.
Tenże król zapisuje Spytkowi z Tarnowa wojewodzie Sandomierskiemu 400 grzywien na mieście Leżajsku i wsiach do tegoż należących 73
94. W Krośnie 1. listopada 1433.
Tenże król zapisuje Dobiesławowi ze Sprowy 70 grzywien monety polskiej na wsi Babina w Samborskiem 74
95. W Korczynie 6. marca 1434.
Tenże król nadaje prawo magdeburskie wsiom Tatarynów, Miliczstaw, Marchwina w Lwowskiem, i Izajczyce w Chełmskiem 75
96. (R) W Łańcucie 17. kwietnia 1434.
Tenże król zapisuje Janowi z Oleśnicy marszałkowi królestwa za płaszcz aksamitny złotolity sobolem podbity, 100 grzywien na Solcu. 76
97. W Przemyślu 7. maja 1434.
Tenże król nadaje kapitule przemyskiej obrz. łać. corocznie 12 bałwanów soli z żup Przemyskich 76
98. (R) W Krakowie 6. kwietnia 1436.
Władysław Warnieńczyk zapisuje Domaratowi z Kobylan kasztelanowi Lubelskiemu 100 grzywien na wsiach Zawichoście i Sobótce. 77
99. W Krakowie 24. listopada 1436.
Wnuczko z Kutna kwituje króla Władysława Warnieńczyka ze 100 grzywien zapisanych mu na Bóbrce i przyrzeka do Eliasza wojewody mołdawskiego nie rościć sobie żadnych pretensyi 77
100. (R) In loco campestri exercit. ante villam Swibye 2. maja 1438.
Władysław Warnieńczyk zapisuje marszałkowi królestwa Janowi Oleśnickiemu, który przy obecnej wyprawie królowi za granicami kraju służył 600 grzywien na mieście Solcu w Sandomierskiem 78

101. W Krakowie 4. czerwca 1438
 Senatorowie królestwa poręczają za króla Władysława Warneńczyka, iż tenże spełni zobowiązania względem Piotra Odrowąża ze Sprowy wojewody Lwowskiego co do zapisanych temuż przez króla Władysława Jagiełłę 1000 grzywien na miastach Samborze i Pohoniczu 78
102. W Krakowie 8. sierpnia 1438.
 Władysław Warneńczyk zapisuje Smokowi ze Ślepowron 50 grzywien polskich na wsi Siedliszcze w Chełmskiem. 80
103. (R) W Piotrkowie na zjeździe walnym 10. grudnia 1438.
 Tenże król potwierdza przywileje wolności i prawa ziemiom i stanom Polski przez swych poprzedników nadane 81
104. (R) W Piotrkowie 17. grudnia 1438.
 Tenże król zapisuje Domaratowi synowi Domarata kasztelana Lubelskiego 120 grzywien na zamku Zawichoście i wsiach do tegoż należących 81
105. W Piotrkowie 17. grudnia 1438.
 Tenże król zapisuje Wańkowi z Kwasiłowa kasztelanowi Chełmskiemu 300 grzywien na 7 wsiach w Chełmskiem 81
106. W Lublinie 24. lutego 1439.
 Tenże król zapisuje Ebermutowi z Chrostowa 200 grzywien na wsi Płonka w Chełmskiem 82
107. (R) W Krakowie 15. kwietnia 1439.
 Tenże król nadaje w dożywocie Krzesławowi z Kurozwek kasztelanowi Wiślickiemu sołtystwo w mieście Szydłowie z wsiami Czyszow i Gacki 83
108. (R) W Krakowie 15. kwietnia 1439.
 Tenże król zapisuje Mikołajowi Czajce z Jaworowa na wsiach Nyski, Zaosicze w Sandomierskiem i na wsi Pyelaskowicze w Lubelskiem 200 grzywien 83
109. (R) W Korczynie 3. maja 1439.
 Konfederacya szlachty Mało-Polskiej i Ruskiej ze Spytkiem z Melsztyna na czele, celem zniesienia nadużyć mnożących się w koronie Polskiej podczas młodości króla Władysława Warneńczyka 83
110. (R) W Budzinie 7. stycznia 1440.
 Władysław Warneńczyk zapisuje Piotrowi ze Szczekocin, podkanclerzemu swemu za służby jego na Węgrzech królowi wiernie wyświadczone »armato pectore atque ense« przeciwko Turkom, na zamku Zawichoście i wsi Sobótce 60 grzywien 83
111. W Krakowie 10. marca 1440.
 Władysław Warneńczyk ustanawia wójtostwo we wsi Gilarowa 84
112. W Krakowie 9. kwietnia 1440.
 Tenże król zapisuje Spytkowi z Jarosławia 200 grzywien polskich na mieście Leżajsku i wsiach doń należących 84
113. (R) W Budzinie 31. maja. 1440.
 Tenże król zapisuje Mikołajowi Serafinowi miecznikowi krak. obu sól żupnikowi 2500 zł. węg. na Zawichoście 85
114. (R) W Budzinie 16. sierpnia 1440.
 Tenże król zapisuje Goworkowi de Sdzechow cześnikowi Lubelskiemu na wsi Wilkolaska Wola w Lubelskiem 100 grzywien 85

115. W Budzinie 30. sierpnia 1440.
Tenże król zapisuje Spytkowi z Jarosławia 600 złotych węgierskich na mieście Leżajsku i wsiach do tegoż należących 85
116. W Ostrzychomiu 4. lutego 1441.
Tenże król zapisuje Rafałowi z Jarosławia 100 grzywien polskich na wsiach Stradczu, Jamelnie, Zielowie i Żorniskach w Lwowskim powiecie 86
117. (R) W Budzinie 29. maja 1441.
Władysław Warneńczyk zapisuje Floryanowi z Pacanowa podstolemu krak. 200 grzywien, które mu Jan z Oleśnicy mając sumę ową na Solcu zapisaną, ma wypłacić 87
118. W Budzinie 30. maja 1441.
Tenże król zapisuje Janowi z Buczacza 100 grzywien na dwóch wsiach w Halickiem 87
119. (R) W Budzinie 19. sierpnia 1441.
Tenże król zapisuje Janowi Gałce z Niedźwiedzia 200 zł. węgierskich i 200 grzywien na wsiach Niedźwiedź, Rozniszowie i Lubezy 87
120. (R) In insula Czepel 18. września 1441.
Tenże król zapisuje pożyczoną sumę 500 zł. węg. i 200 grzywien od Jana Oleśnickiego, kaszt. Sandom. temuż wierzycielowi swemu, na Solcu (zamku i mieście) i wsiach do tegoż należących 88
121. (R) In insula Chapel loco stacionis 16. listopada 1441.
Tenże król zapisuje Grzegorzowi z Branic, podkomorzemu ziemi krak. 500 zł. węg. dłużnej mu sumy, na mieście Szydłowie i wsiach przynależnych w ziemi Sandomierskiej 88
122. W Tyrnowie 14. marca 1442.
Tenże król nadaje wsi Czuczycze w Chełmskiem prawo średzkie 88
123. W Budzinie 15. czerwca 1442.
Tenże król zapisuje kanclerzowi Janowi z Koniecpola 400 grzywien na wsi Bortiatynie w Gródeckiem 89
124. (R) W Budzinie 4. lipca 1442.
Tenże król zezwala Piotrowi ze Szczekocin, podkanclerzemu królestwa na wykupno Zawichosta, wsi Sobótki i Janiszowa 90
125. W Budzinie 7. lipca 1442.
Tenże król zapisuje Piotrowi Odrowążowi ze Sprowy wojewodzie Lwowskiemu 300 zł. węg. na wsiach Mistkowie i Nowa wieś w Przemyskiem 91
126. W Budzinie 28. lipca 1442.
Piotr Odrowąż ze Sprowy, wojewoda Lwowski, zapisuje Mikołajowi Tarhanowskiemu 50 grzywien na wsi Mrozowice w Samborskiem 92
127. (R) W Budzinie 7. sierpnia 1442.
Tenże król zapisuje 200 grzywien Derśławowi z Rytwian staroście Sandomierskiemu, na zamku i mieście Sandomierzu 92
128. W Hatwan 21. sierpnia 1442.
Tenże król uwalnia Piotra Odrowąza wojewodę Lwowskiego od podatku »stacyjnego« z całej Samborszczyzny 93
129. (R) W Hatwan 24. sierpnia 1442.
Tenże król nadaje podkanclerzemu Piotrowi ze Szczekocin 500 grzywien na zamku Zawichoście i wsi Sobótka 93

130. (R) W Budzinie 30. września 1442.
Tenże król zapisuje 200 grzywien Janowi z Czyżowa kasztelanowi Krakowskiemu na wsiach Jaśkowice i Zarzecze w Sandomierskiem leżących 94
131. (R) W Budzinie 22. października 1442.
Tenże król zapisuje Piotrowi ze Szczekocin podkanclerzemu królestwa Polskiego, na Zawichoście wsi Sobótce i sołtystwie w Zawichoście 500 grzywien 94
132. (R) W Budzinie 26. października 1442.
Tenże król zapisuje Derśławowi z Rytwian staroście Sandomierskiemu 600 grzywien na zamku i mieście Sandomierzu 94
133. W Budzinie 5. kwietnia 1443.
Tenże król zapisuje Mykicie z Dublan na wsiach Kościelowie i Drohoszowie 100 grzywien 94
134. (R) W Białogrodzie węg. 11. października 1443.
Tenże król zapisuje Janowi z Oleśnicy wojewodzie Sandomierskiemu 100 grzywien na mieście Solcu i majątnościach do tegoż należących 94
135. (R) W Budzinie 2. lipca 1444.
Tenże król zapisuje wojewodzie Sandomierskiemu Janowi z Oleśnicy 100 grzywien na zamku i mieście Solcu tudzież na majątnościach do tegoż należących 95
136. W Waradynie 23. sierpnia 1444.
Tenże król zapisuje Janowi notaryuszowi swemu i Eustachemu Sprowskim 100 grzywien na wsiach Mirzwica, Artassów i Przedzrymiechy w Lwowskiem 95
137. W Orszowie 22. września 1444.
Tenże król zapisuje Wołczkowi Rokucie z Kłodna 700 grzywien na zamku i mieście Lubomli, jakoteż na wsiach do tegoż należących 96
138. We Lwowie 2. czerwca 1447.
Mikołaj z Wiśni, Marcisz z Sokolnik, Stanisław z Prus, Jakób z Szczerca, Mikołaj z Rodatycz, Albert zwany Czech z Tuczap i Janusz ze Szczerca, wójtowie, potwierdzają sprzedaż wójtostwa w Rohatynie za 313 grzywien polskich 97
139. (R) W klasztorze Maryi Magdaleny za murami Płocka 24. sierpnia 1447.
Ks. Maciej przełożony i przeorysza klasztoru Płockiego św. Maryi Magdaleny zeznają, iż zamienili majątności do klasztoru należące Wargocino, Koźmicze i Gałązki za królewską wieś Bronisław. 98
140. (R) W Chełmie 2. października 1447.
Sędzia i podsędek ziemscy Chełmscy potwierdzają sprzedaż wsi Czulezycy 99
141. (R) 1448 rok.
Kazimierz Jagiellończyk potwierdza zamianę Czulezycy na część dóbr Mołoduszyna w Chełmskiem 99
142. W Przemyślu 25. czerwca 1448.
Piotr biskup Przemyśki nadaje prawo lokacyi wsi Piotrowin (dziś Golcowa) na prawie niemieckiem sołtysowi Maciejowi Golcowi z Golcowej woli 99
143. W Haliczu 15. lipca 1448.
Stanisław z Chodcza starosta Halicki zastawia w obec sądu ziemskiego Halickiego dobra swe Nastaszczyn, Nowosielicę i Tuczapy w 200 grzywnach Nikłowi z Nowosielec 101

144. (R) W Piotrkowie na zjeździe walnym 30. czerwca 1453.
Kazimierz Jagiellończyk potwierdza przywileje, prawa i swobody, ziemiom i stanom Polski przez swych poprzedników nadane. 101
145. W Brzozowie 28. sierpnia 1454.
Mikołaj biskup Przemyski nadaje prawo lokacyi wsi Iwanszówka na prawie niemieckiem Iwanszowi Wołoszynowi 102
146. (R) W Piotrkowie 27. czerwca 1455.
Kazimierz Jagiellończyk potwierdza prawa i przywileje przez poprzedników nadane ziemiom i stanom Polski 103
147. (R) W Gniewkowie w obozie 30. sierpnia 1455.
Tenże król ponawia Dersławowi wojewodzie Sieradzkiemu i Janowi braciom z Rytwian zapis na 1000 zł. węg. wydany im przez króla Władysława Warneńczyka, opiewający na zamek i miasto Sandomierz, miasta Osiek i Polaniec i wsie do tychże należące 103
148. (R) W Toruniu 7. listopada 1455.
Tenże król zapisuje Janowi Gałce z Niedźwiedzia 100 grzywien monety i liczby polskiej na wsiach Rożnichów, Myedzwida i Lupeza 103
149. (R) W Korczynie 22. października 1456.
Tenże król zapisuje Krzesławowi z Kurozwek kasztelanowi Lubelskiemu na mieście Szydłowie w Sandomierskiem i wsiach do tegoż należących 100 grzywien monety i liczby polskiej 103
150. W Lublinie 28. października 1456.
Tenże król zapisuje 200 grzywien Janowi z Tenczyna wojewodzie Krakowskiemu na mieście i zamku Lubomli 104
151. (R) W Piotrkowie 18. marca 1457.
Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Krzesławowi z Kurozwek kasztel. Lubelskiemu 200 grzywien na mieście Szydłowie i wsiach przynależnych 104
152. (R) W Sandomierzu 8. stycznia 1458.
Tenże król zapisuje Andrzejowi Oleśnickiemu, synowi Jana wojewody Sandomierskiego za usługi jego wojenne 100 grzywien na mieście Solcu 104
153. (R) W obozie pod Marienburgiem 5. października 1458.
Tenże król nadaje Ulrykowi de Ledecz Czerwonce prawo wykupna zamku Ropczyckiego z rąk Jana Czyżowskiego 105
154. W Nieszawie 17. października 1458.
Kazimierz Jagiellończyk zapisuje sumę 150 dukatów węg. Dobiesławowi z Żyrawicy na wsiach Mistkowie i Nowa wieś w Przemyskiem 105
155. (R) W Krakowie 14. listopada 1458.
Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Janowi Gałce z Niedźwiedzia 100 grzywien monety i liczby polskiej na wsiach Rożnichów, Nyczwada i Lupeza 106
156. W Lublinie 1. lutego 1459.
Tenże król zapisuje Jakubowi z Bucacza 100 grzywien na wsi Monastyrzany w Halickiem 106
157. W Radziejowie 24. lipca 1459.
Tenże król zezwala kanclerzowi Mołdawskiemu Michałowi na wykupno i zatrzymanie dóbr Lubkowce w sumach na tychże zapisanych 107

	str.	
158.	W Hrubieszowie 12. kwietnia 1460. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza sprzedaż trzeciej części młyna pod Chełmem leżącego	107
159.	W Sandomierzu 6. maja 1460. Tenże król zapisuje Janowi Jarosławskiemu ze Zgłobienia 210 dukatów węgierskich na mieście Leżajsku i wsiach do tegoż należących	108
160.	Na zjeździe walnym w Piotrkowie 19. grudnia 1460. Tenże król ustanawia dwa jarmarki w Mysłenicach na święto gromnicznej i narodzenia P. Maryi corocznie odbywać się mające .	109
161.	W Krakowie 17. czerwca 1461. Tenże król zezwala Spytkowi i Rafałowi z Jarosławia, na wykupno miasta Leżajska z wsiami do tegoż należącemi z rąk Jana z Jarosławia	110
162.	W Łęczycy 10. marca 1462. Tenże król potwierdza sprzedaż dóbr Rohatyńskich, Tłusteckich tudzież wsi w Lwowskim leżących wraz z wójtostwem w Glinianach	111
163.	Na zjeździe walnym w Piotrkowie 31. listopada 1463. Tenże król potwierdza rezygnacją miasta Rohatyna z majątnościami do tegoż należącemi w powiatach Lwowskim i Halickim leżącemi na rzecz Stanisława z Chodcza	113
164. (R)	W Piotrkowie na zjeździe walnym 18. października 1464. Tenże król zapisuje Dobiesławowi z Kurozwek 100 grzywien na mieście Szydłowie i wsiach do tegoż należących	114
165. (R)	W Piotrkowie na zjeździe walnym 26. października 1464. Tenże król zapisuje Pawłowi ze Szczekocin staroście Łukowskiemu i dzierżawcy Olsztyńskiemu i Zawichostowskiemu 1000 grzywien tudzież 400 zł. węgierskich na zamku Zawichoście i majątnościach do tegoż należących	114
166. (R)	W Bełzie 29. kwietnia 1465. Tenże król zapisuje 50 grzywien na majątku Szpikołosy Wańkowi z Kwasiłowa kasztelanowi Chełmskiemu	114
167. (R)	W Krakowie 28. czerwca 1465. Tenże król zapisuje Eustachemu ze Sprowy kasztelanowi Radomskiemu na zamku i majątnościach do Zawichosta należących, 500 zł. węgierskich i 100 grzywien monety i liczby polskiej	114
168.	W Krakowie 28. lutego 1466. Jan biskup Krakowski potwierdza wydany z aktów biskupich zapis z 3. lipca 1465 r. dotyczący przywileju fundacyjnego ałtaryi w Mysłenicach	115
169. (R)	W Piotrkowie na zjeździe walnym 28. marca 1466. Kazimierz Jagiellończyk pozwala Pawłowi ze Szczekocin na zastaw zamku Zawichostowskiego z majątnościami do tegoż należącemi w sumie 3000 zł. węgierskich na rzecz Eustachego ze Sprowy kasztelana Radomskiego	116
170. (R)	W Łęczycy 28. kwietnia 1466. Tenże król zapisuje Piotrowi z Kurozwek 200 zł. węgierskich z dawnego zapisu, tudzież 800 grzywien na mieście Szydłowie i majątnościach przyległych	116
171.	W Piotrkowie na zjeździe walnym 19. maja 1467. Tenże król zapisuje Spytkowi z Jarosławia 100 grzywien na mieście Leżajsku	116

172. (R) W Krakowie 1. października 1467.
Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Piotrowi Lubeckiemu z Kurozwęk 200 grzywien monety i liczby polskiej na mieście Szydłowie 117
173. We Lwowie 29. marca 1469.
Tenże król wznawia uposażenie kościoła w Dolinie . . . 117
174. We Lwowie 8. kwietnia 1469.
Tenże król potwierdza sprzedaż wójtostwa Rohatyńskiego . . . 119
175. Na zjeździe walnym w Piotrkowie 23. listopada 1469.
Tenże król zapisuje Spytkowi z Jarosławia 50 grzywien na mieście Leżajsku i wsiach do tegoż należących . . . 121
176. W Łukowie 8. grudnia 1469.
Tenże król zapisuje Waćławowi Nieborowskiemu 110 grzywien na wsi królewskiej Bereście w Bełzkim . . . 122
177. W Hrubieszowie 1. października 1470.
Tenże król zapisuje Mikołajowi Zbrożkowi z Zyrnik 50 zł. węgierskich i 20 grzywien na wsi Szpikołosy w powiecie Horodelskim 122
178. (R) W Piotrkowie na zjeździe walnym 20. listopada 1470.
Tenże król przyobiecuje szlachcie i duchowieństwu nie naruszać praw i przywilejów od swych poprzedników nadanych . . . 123
179. (R) W Krakowie 24. maja 1471.
Tenże król zapisuje Dersławowi z Rytwian na wsi Wilkołaska wola w Lubelskiem, którą mu pozwala wykupić z rąk synów Lasoty de Copiennyk wykupną kwotę, a nadto 200 grzywien na wsi »Cholcza« w Chełmskiem . . . 124
180. W Krakowie 25. czerwca 1471.
Tenże król na prośbę Stanisława Lanckorońskiego z Brzezia nadaje wsiom jego: Brzezie, Szarów, Dombrowa, Łysokanie, Grodkowice i Zborczyce w Krakowskiem prawo magdeburskie . . . 124
181. (R) W Krakowie 22. lipca 1471.
Tenże król zapisuje Dersławowi z Rytwian 1000 zł. węgierskich na zamku, mieście i tencucie Sandomierskiej . . . 125
182. W Krakowie 1. sierpnia 1471.
Tenże król zezwala Rafałowi z Jarosławia na wykupno dóbr Leżajskich z rąk Spytka z Jarosławia . . . 125
183. W Krakowie 6. czerwca 1472.
Tenże król ponawia zapis 50 grzywien na mieście Leżajsku na prośby Spytka z Jarosławia, Rafałowi, staroście Lwowskiemu . . . 126
184. W Krakowie 3. sierpnia 1472.
Tenże król zapisuje wojewodzie Rusi Stanisławowi z Chodeza 100 grzywien na dobrach Tatarskich w Lwowskiem . . . 127
185. W Korczynie na zjeździe 5. października 1472.
Tenże król zapisuje Rafałowi z Jarosławia 100 grzywien na dobrach Leżajskich . . . 128
186. W Warszawie 9 stycznia 1473.
Tenże król zapisuje Waćławowi Nieborowskiemu 50 grzywien na wsi Bereście w Bełzkim . . . 129
187. W Krakowie 21. października 1473.
Tenże król przenosi sumę 450 grzywien, którą przodkowie jego Dobiesławowi z Żyrawicy kasztelanowi Przemyskiemu na wsi Artasów zapisali, na imię Piotra Kulikowskiego . . . 130
188. (R) W Krakowie 25. października 1473.
Tenże król zapisuje 100 grzywien polskich Mikołajowi Opockiemu na wsi Wikołaska Wola w Lubelskiem z prawem wykupna teje wsi za taką sumę . . . 131

189. (R) W Opatowcu 1. grudnia 1473.
Tenże król zapisuje Mikołajowi z Kurozwek tenutaryuszowi w Szydłowie na zamku, mieście i majątnościach Szydłowa 100 grzywien . 131
190. (R) W Wislicy 11. stycznia 1474.
Tenże król zapisuje Mikołajowi z Kurozwek staroście Szydłowieckiemu 400 zł. węgierskich od tegoż wypożyczonych i 100 grzywien za usługi mu dłużnych, na tencucie Szydłowieckiej . 131
191. W Lublinie 11. czerwca 1475.
Tenże król zezwala Janowi Łysakowskiemu na wykupno wsi Bortiatyna . 131
192. W Krakowie 15. września 1475.
Tenże król zabezpiecza Pawłowi Jasienskiemu podskarbiemu królestwa i Mikołajowi Creydlar mytnikowi Krakowskiemu sumę 2300 zł. węgierskich na dobrach Horodło . 132
193. W Piotrkowie na zjeździe walnym 23. sierpnia 1476.
Tenże król zapisuje Waławowi z Nieborowa chorążemu ziemi Bełzkiej 50 grzywien na wsi Bereście . 133
194. (R) W Piotrkowie na zjeździe walnym 30. sierpnia 1476.
Tenże król zapisuje Mikołajowi z Kurozwek staroście Szydłowieckiemu 150 grzywien na królewskich majątkach w Szydłowie . 134
195. W Bełzie 25. października 1476.
Tenże król zezwala Jakubowi Felsztyńskiemu na wykupno wsi Artasowa . 134
196. W Piotrkowie 6. maja 1477.
Tenże król przenosi zapisaną na wsi Duńkowice Rafałowi z Jarosławia sumę 200 grzywien na dobra Leżajskie . 135
197. W Korczynie 22. października 1477.
Tenże król zapisuje Waławowi z Nieborowa chorążemu Bełzkiem nowych 20 grzywien na wsi Bereście . 136
198. W Korczynie 17. grudnia 1478.
Tenże król zapisuje Wincentemu z Nieborowa 40 grzywien na wsi Bereście w Bełzkiem . 136
199. (R) W Korczynie 16. listopada 1479.
Tenże król na majątku, zamku i mieście Szydłowie zapisuje 100 grzywien Mikołajowi z Kurozwek staroście Szydłowieckiemu . 137
200. (R) W Sandomierzu 14. stycznia 1485.
Sędzia i podsędek ziemscy Sandomierscy, wydają zapis z ksiąg ziemskich, mocą którego Paweł z Parchocina pan ze Swinar zeznał, iż wieś swą Parchocin sprzedał królowi Kazimierzowi Jagiellończykowi za 250 grzywien i 10 zł. węgierskich . 137
201. (R) W Trokach 4. sierpnia 1482.
Kazimierz Jagiellończyk potwierdza układ, który z nim zawarł Mikołaj Synowiec z Zandowie starosta Tęczyński . 137
202. (R) W Sandomierzu 14. stycznia 1485.
Kazimierz Jagiellończyk sprzedaje Mikołajowi z Kurozwek kasztelanowi Rospierskiemu wsie Czajków i Bukowę za 1000 grzywien z prawem wykupna . 138
203. W Chełmie 9. maja 1485.
Sędzia i podsędek ziemscy Chełmscy potwierdzają zastaw sześciu dworzysk osiadłych we wsi Satyn uczynioną przez Hurka na rzecz Daszka za 40 grzywien . 138
204. (R) W Wislicy 30. czerwca 1485.
Sędzia i podsędek ziemscy Sandomierscy potwierdzają zeznanie sędziego Piotra Sanczygniewskiego, iż król Kazimierz

- wypłacił mu 700 grzywien w której to sumie Mikołaj Synowiec z Zandowic dzierżył wieś Kaczyna w Sandomierskiem, tudzież sumę 133 grzywien i 17 groszy zapisaną na tejże wsi 139
205. We Lwowie 2 sierpnia 1485.
Kazimierz Jagiellończyk zezwala Beacie z Tenczyna na wykupno dóbr Niesiołowice, Zarajsko, Szare Brzegi i Babina w Samborskiem z rąk Macieja Sprowskiego 139
206. (R) W Wiślicy 25. czerwca 1487.
Sędzia i podsędek ziemscy Sandomierscy wydają zapis z ksiąg ziemskich, mocą którego Mikołaj Siepiechowski dziedzic Ruczlinowa i Strzałki sprzedał królowi Kazimierzowi Jagiellończykowi wieś swą Sępiców około Korczyna leżącą, za 600 grzywien 140
207. W Brzozowie 12. lipca 1487.
Jan z Targowiska biskup Przemyski nadaje prawo lokacyi wsi Trzcianka (dziś Zawadka) na prawie wołoskiem Ładymirowi Wołoszynowi 140
208. (R) W Piotrkowie na zjeździe walnym 17. listopada 1488.
Wyrok króla Kazimierza Jagiellończyka w sprawie pomiędzy Mikołajem z Kurozwęk kasztelanem Sieradzkim a Mikołajem z Borek panem na wsiach Szeczno, Winy i Trzemeszna w obwodzie Szydłowieckim leżących, mocą którego król przyznaje pierwszemu prawo pobierania z rzezonych wsi »staeyi» 141
209. Na zjeździe walnym Piotrowskim 19. listopada 1488.
Kazimierz Jagiellończyk pomnaża dochody kościoła parafialnego Lubaczowskiego, nadając rektorom tegoż czynsz coroczny 4 grzywien z myła Lubaczowskiego, tudzież prawo rybołóstwa w oznaczonych dniach w stawie Szczałkowskim 142
210. W Sandomierzu 3. stycznia 1490.
Kazimierz Jagiellończyk zapisuje Rafałowi z Jarosławia w dożywocie 1000 grzywien na dobrach odebranych Zofii z Żyrawicy, żonie Jana z Oporowa, wojewody Brzeskiego, za niesłużbę w trzech wyprawach przeciwko Tatarom 144
211. W Krakowie 25. stycznia 1494.
Jan Olbracht nadaje rajcom Lwowskim targowe celem reparacyi murów miejskich 145
212. W Chełmie 4. marca 1494.
Jan z Sienicy sędzia i Piotr Wołczko ze Swirza podsędek ziemscy Chełmscy, wydają zapis z ksiąg ziemskich, dotyczący wykupna wsi królewskiej Izajczyce przez Stanisława Smoka z rąk Zawiszy Róży z Borzysowic za 310 grzywien 145
213. We Lwowie 6. września 1494.
Spytko z Jarosławia potwierdza sprzedaż łązni zwanej Ormiańską na przedmieściu Lwowskim 146
214. (R) W Radomiu 18. października 1496.
Sędzia i podsędek ziemscy Sandomierscy potwierdzają sprzedaż połowy dóbr Zwolenia przez Mikołaja Kmitę Piotrowi Szafrancowi z Pieskowej Skały 147
215. (R) W Radomiu 31. stycznia 1497.
Sędzia i podsędek ziemscy Sandomierscy potwierdzają sprzedaż dóbr Zwolenia przez Piotra Szafranca z Pieskowej Skały starostę Radomskiego na rzecz królowej Elżbiety za 200 grzywien 148

216. We Lwowie 14. czerwca 1497.
Jan Olbracht przenosi zapisaną Mikołajowi Czyrmięskiemu na wsi Waniowice sumę 150 grzywien na wieś Dąbrówka . . . 148
217. (R) 1498 rok.
Książę Zygmunt Jagiellończyk nadaje żydowi Jośkowi z Hrubieszowa myto w Lubaczowie 149
218. (R) W Krakowie 29. czerwca 1498.
Jan Olbracht zapisuje Mikołajowi Zborowskiemu 2500 zł. węgierskich na mieście Ropczyce i wsiach do tegoż należących . 149
219. W Kamieńcu litewsk. 24. czerwca 1502.
Alexander Jagiellończyk zezwala Łukaszowi mieszczaninowi Chełmskiemu na kupno trzeciej części młyna przed miastem Chełmem leżącego 149
220. W Piotrkowie na sejmie walnym 22. lutego 1504.
Alexander Jagiellończyk zapisuje Jakubowi z Glinki, staroście Wiznięskiemu pożyczoną odeń sumę 330 dukatów na majątkach Wiznięskich i mieście Mława 150
221. (R) W Piotrkowie na sejmie walnym 9. marca 1504.
Alexander Jagiellończyk zapisuje Mikołajowi Firlejowi z Dąbrowicy, cborążemu Krak. staroście Lubelskiemu, 200 zł. monety wycyzajnej na wsiach Krzczonów, Swidnik, Janowice i Worodtków jakoteż na młynach przedmieścia Lublina 151
222. (R) W Korczynie 13. stycznia 1505.
Aleksander Jagiellończyk potwierdza Jakubowi młynarzowi z Korczyna nadania i wolności jakoteż dzierżawę młyna w Nowem Mieście Korczynie nad Nidą leżącego, przez króla Władysława Warneńczyka nadane 151
223. (R) W Brześciu litewsk. 8. lutego 1505.
Aleksander Jagiellończyk zapisuje Stanisławowi Lanckorońskiemu, podczaszemu Sandom. na lat 10 stacyjne w Sieciechowcie 151
224. W Radomiu na sejmie walnym 3. maja 1505.
Alexander Jagiellończyk potwierdza prawa i przywileje duchowieństwa i szlachty wszystkich ziem polskich 151
225. (R) W Lublinie na sejmie walnym 16. lutego 1506.
Aleksander Jagiellończyk zapisuje Piotrowi Szafranicowi z Pieskowej Skały kasztelanowi Wislickiemu, na starostwie Radomskim 3420 zł. 153
226. (R) W Krakowie 15. kwietnia 1507.
Zygmunt I. zapisuje Kasprowi Maciejowskiemu 217 złotych węgierskich stacyjnego w klasztorze Buskim 153
227. (R) W grodzie Chęcińskim 10. maja 1507.
Starosta Chęciński wydaje zapis z ksiąg grodzkich Chęcińskich, mocą którego Jan z Michowa sprzedaje trzecią część młyna do zamku Chęcińskiego należącego, Mikołajowi z Szydłowa zwanemu Ziszno, za 150 grzywien 153
228. (R) W Wilnie 18. listopada 1508.
Zygmunt I. nadaje Andrzejowi z Kościelec kasztelanowi Bieckiemu, kasztelanowi Wislicka, wakującą po śmierci Piotra Szafranca 154
229. We Lwowie 15. listopada 1509.
Zygmunt I. zezwala Piotrowi Herburtowi z Felsztyna Odnowskiemu na wykupno wsi Stroniatyn, Kościelów i Drohoszów, potwierdzając nadto temuż zapis 100 grzywien na tychże wsiach, udzielony przez króla Władysława Warneńczyka 5. kwietnia 1443 r. Mykicie z Dublan 154

230. (R) W Krakowie 22. grudnia 1509.
Zygmunt I. nadaje Andrzejowi z Kościelec kasztelanowi Wislickiemu urząd podskarbiego królestwa 155
231. (R) Na sejmie w Piotrkowie 22. lutego 1510.
Zygmunt I. zapisuje Kasprowi Maciejowskiemu na siedm lat stacyjne w klasztorze Buskim 155
232. W Poznaniu 1. maja 1513.
Zygmunt I. przyrzeka nowy podatek przez szlachtę uchwalony celem zaciągnięcia zaciężnych na obronę ziem Ruskich nie uważać jako przywilej królewski 156
233. (R) W Krakowie na sejmie walnym 4. marca 1515.
Zygmunt I. potwierdza dokument lokacyi sołtystwa w Zemborzynie z 28. września 1416 (obacz Nr. 33.) 156
234. (R) W Krakowie 7. listopada 1515.
Zygmunt I. zapisuje Sylwestrowi Ożarowskiemu, podkomorzemu królewskiemu burgrabiemu Krakowskiemu, zamek Zawichost z majątnościami do tegoż należącemi 157
235. (R) W Krakowie 8. listopada 1515.
Zygmunt I. odjeżdżając z Krakowa do Litwy, wyznaje w obec Krzysztofa Szydłowieckiego kanclerza i Mikołaja Szydłowieckiego podskarbiego koronnego, że wszystkie swe skarby zostawia u Jana Bonnera żupnika i starosty Rabsztyńskiego i zobowiązuje ich, aby w razie śmierci, dzieciom jego, gdy do pełnoletności przyjdą, skarby te oddali 157
236. (R) W Brześciu litewskim 25. stycznia 1516.
Zygmunt I. potwierdza pożyczkę, którą zaciągnął Serafin Winarski w kwocie 70 zł. węgierskich na wsi Brzeźnicy od Janusza Swierczowskiego kasztelana Bieckiego 157
237. (R) W Wilnie 9. kwietnia 1517.
Zygmunt I. nadaje Pawłowi Smokowi łowiectwo Chełmskie, które zawakowało po śmierci Feliksa Zamojskiego 157
238. (R) W Wilnie 30. maja 1517.
Zygmunt I. potwierdza dokument sądu grodzkiego Sandomierskiego, mocą którego Abraham Józefowicz podskarbi litewski i tenutaryusz dóbr królewskich w Solczu, wykupił z rąk pani Nawojki z Wiśnicza tenutę królewską w Solczu 157
239. (R) W Toruniu 25. maja 1520.
Zygmunt I. pozwala Krzysztofowi Szydłowieckiemu wykupić z rąk Barnaby wdowy i synów niegdyś Hieronima z Kuzrozwek, dzierżawę królewską, to jest miasto i majątki należące do Szydłowa 158
240. (R) W Toruniu 27. sierpnia 1520.
Zygmunt I. sprzedaje z prawem wykupna Krzysztofowi Szydłowieckiemu, wojewodzie i kasztelanowi Krakowskiemu i kanclerzowi królestwa, miasto Szydłów z przynależnościami 158
241. (R) W Wilnie 28. października 1522.
Zygmunt I. kwituje Jakóba Fukiera i jego wnuków z wypłaconych 14 411 dukatów tytułem reszty posagu, którą mu matka jego Izabella, księżna Medyolańska i Barska dłużną była 158
242. (R) W Krakowie 31. lipca 1525.
Zygmunt I. potwierdza na prośby Jana z Podolca dokument króla Władysława Warneńczyka z 10. marca 1440 r. 158
243. W Haliczu 28. sierpnia 1525.
Sędzia i podsędek ziemscy Haliccy, wydają wypis z ksiąg ziemskich z daty 15. lipca 1448 r. mocą którego Stanisław z Chod-

	str.
244. (R) W Piotrkowie na sejmie walnym 10. lutego 1528. Zygmunt I. nadaje Feliksowi z Zamościa wojskiemu Bełzkiemu i sędziemu Chełmskiemu dobra dziedziczne Dąbrówka, tudzież dobra Płonka i sołtystwo tamże, a to za usługi tegoż Zamojskiego w walkach przeciwko Tatarom	158
245. (R) W Krakowie na sejmie walnym 16. marca 1530. Zygmunt I. zhadawszy sporną kwestyę pomiędzy Janem hrabią z Tarnowa, wojewodą Rusi a Baltazarem Sobkiem z Sulejowa o pobór myta mostowego nad rzeką Wisłokiem, przysądza pierwszemu pobór mostowego	160
246. (R) W Krakowie na sejmie walnym 26. marca 1530. Zygmunt I. za przyzwolenie stanów na obiór Zygmunta Augusta, syna swego po swej śmierci na króla Polski, przyobiecuje w imieniu tegoż, iż skoro przyjdzie do pełnoletności, potwierdzi prawa i przywileje stanom przez poprzedników nadane	160
247. (R) W Krakowie 25. kwietnia 1530. Zygmunt I. potwierdza układ uczyniony przezeń z Ottonem z Chodczy, wojewodą Sandomierskim, starostą Lwowskim i Lubaczowskim, na mocy którego wojewoda z dochodów nowo otrzymanego starostwa corocznie 1600 zł. polskich do skarbu król. ma płacić	160
248. (R) W Krakowie 2. czerwca 1530. Zygmunt I. zezwala Chomie Diakowi na wykupno trzeciej części młyna w mieście Szczercu, z rąk Jana Wirzchowskiego	161
249. (R) W Krakowie 5. lipca 1530. Zygmunt I. zapisuje królowej Bonie 8.000 złotych polskich i 1.500 węgierskich, pożyczonych z jej skarbu celem wykupna dzierżawy zamku Rogoźna z rąk synów nieboszczyka Mikołaja Kretkowskiego wojewody Brzeskiego, i 1.600 zł. polskich, również z jej skarbu wziętych, na wykupno wsi do dzierżawy Rogoźnieńskiej należących, na zamku i mieście wspomnianym Rogoźno i wsiach do tegoż należących	161
250. (R) W Krakowie 20. kwietnia 1531. Zygmunt I. przyobiecuje Janowi z Kamieńca synowi zmarłego Marcina Kamienieckiego wojewody Podolskiego, iż zachowa go na 12 lat przy dzierżawie dóbr: Perepelniki, Hukałowce, Harbuzów, Jarosławice, Huszyna i innych wsiach okolicznych w Lwowskiej ziemi leżących	161
251. (R) W Krakowie 13. sierpnia 1531. Zygmunt I. potwierdza rezygnacyą wiana, którą czyni Beatrix Neapolitanka wdowa po Gabryelu Morawiec de Miśłów z zapisanych sobie przez nieboszczyka męża na wsiach Miśłowie, Wola Miśłowska, Lisikierz, Wnętrzne i Kamień w Lubelskiem leżących 4.200 zł. p. na rzecz Mikołaja Morawca swego syna	161
252. (R) W Krakowie na sejmie walnym 8. lutego 1532. Zygmunt I. zapisuje Chomie Diaczkowi, wyłożoną przez tegoż sumę 10 grzywien na reparacyę murów młyna Szczerczeckiego, na trzeciej części tegoż młyna	162
253. (R) W Krakowie 15. lutego 1532. Zygmunt I. potwierdza Katarzynie Gnojeńskiej, córce niegdyś Grzegorza Nowosielskiego a wdowie po Leonardzie Gnojeńskim sumy zapisane przez poprzedników królewskich	162

254. (R) W Krakowie 2. grudnia 1532.
Król Zygmunt I. daje Ludwikowi Aliphio i Janowi Jakóbowi de Alfatis podskarbiemu Barskiego księstwa, zupełne pełnomocnictwo sprzedaży lub zamiany dóbr swych w księstwie Barze lub Rossano 162
255. (R) W Kamieńcu 30. kwietnia 1534.
Stanisław Lanckoroński wojewoda Sandomierski, Kamieniecki i generalny Podolski starosta, zapisuje Abrahamowi, słudze królewskiemu Zygmunta I., 50 złotych polskich na wsi Łoskowce w Smotryckiem nad rzeką Studenicą 162
256. (R) W Wilnie 6. grudnia 1534.
Zygmunt I. zezwala żonie swej królowej Bonie na wykupno miasta Leżajska z sołtystwem tudzież Wierzawic ze wsiami do Leżajska należącemi, z rąk dzieci Baltazara, Sobka i Piotra Piczka, zapisując jej sumę wykupną 6.360 zł. polskich na tychże samych dobrach 163
257. (R) W Wilnie 15. maja 1535.
Zygmunt I. potwierdza sprzedaż wsi Samborzec, Żuków i Żyć w Sandomierskiem leżących na rzecz skarbu królewskiego uczynioną przez Pawła Samborzyckiego, za sumę 4.000 zł. polskich . 163
258. (R) W Haliczu 17. sierpnia 1535.
Sędzia i podsędek ziemscy Halicy, potwierdzają zeznanie Jakóba Rusieckiego inaczej Bobieńskiego i jego żony Katarzyny, iż Mikołaj Sieniawski starosta Halicki ze skarbu królewskiego wypłacił 200 grzywien polskich zapisanych im na wsiach królewskich: Nastaszyn, Nowosielce, Tuczapy i połowie myta w Demianowie 163
259. (R) W Haliczu 17. sierpnia 1535.
Sędzia i podsędek ziemscy Halicy, potwierdzają zeznanie Stanisława Racibora, że Mikołaj Sieniawski starosta i podkomorzy Halicki, ze skarbu królewskiego wypłacił mu 90 grzywien polskich, które ojciec jego miał zapisane przez Stanisława z Chodcza wojewodę Ruskiego na dobrach królewskich Podgrodzie (koło Rohatyna) 163
260. (R) W Wilnie 15. czerwca 1536.
Zygmunt I. potwierdza królowej Bonie dane przed pięciu laty zezwolenie wykupna dóbr do stołu królewskiego należących z rąk wszystkich dotychczasowych posiadaczy tak w królestwie Polskiem jako i Wielkiem Księstwie Litewskiem i daje jej powtórne na dal-sze wykupna zezwolenie 164
261. (R) W Samborze 16. września 1536.
Stanisław Odrowąż ze Sprowy wojewoda Podolski, Lwowski, Samborski i Ruski starosta, sprzedaje Łukaszowi Winnickiemu z Winnik, popowi w Hawryłowej woli w Samborskiem, jeden łąn dla cerkwi Hawryłowieckiej za 20 zł. polskich, pod warunkiem, że odsprzedać go nie może jak tylko za zezwoleniem wojewody i jego successorów 164
262. (R) W Krakowie 9. maja 1537.
Zygmunt I. potwierdza darowiznę trzeciej części dziedzicznych kopalni ołowiu w Krakowie, Olkuszu i Bolesławiu, którą czynią Piotr i Hieronim Wapowscy na rzecz królowej Bony, celem wystawienia twierdzy obronnej w majątkach Rów, wykupionych przez tąże królowę 164

263. (R) W Krakowie 27. lutego 1539
Zygmunt I. potwierdza ceszą dóbr Beaty Kościeleckiej córki Mikołaja, żony Eliasza Konstantynowicza księcia Ostrogskiego, Bracławskiego i Winnickiego starosty, wobec tegoż małżonka jej, na rzecz króla 164
264. (R) W Przemysłu 12. listopada 1539.
Sędzia i podsędek ziemscy Przemyscy potwierdzają zapis Jacka Tustanowskiego, który całą część na niego przypadłą wsi Uliczno zapisuje królowi Zygmuntowi I. 165
265. (R) W Krakowie 7. kwietnia 1543.
Zygmunt I. potwierdza ugodę zawartą pomiędzy królem Zygmuntem Augustem a Janem Oleśnickim zwanym Jaworski panem z Pinzowa, o pożyczkę 20.000 grzywien polskich 165
266. (R) W Krakowie 11. czerwca 1543.
Zygmunt I. potwierdza ceszą dóbr uczynioną przez Hieronima Smoka pana na Kozlicach, Ostrowie i Siedlcach, na rzecz króla Zygmunta Augusta 165
267. (R) W Krakowie na sejmie walnym 11. marca 1545.
Zygmunt I. królowej Bonie za rezygnację praw do wiana, tudzież za 200.000 dukatów, zapisuje jej za zgodą senatu na Mazowszu jako to na starostwach: Czersk, Warka, Grodziec itd., na dobrach króla w Warszawie, dobrach i dzierzawach w Garwolinie, Łatowiczu, Strumieczu wspomnianą sumę 165
268. (R) W Krakowie 26. czerwca 1545.
Zygmunt I. zezwala synowi swemu królowi Zygmuntowi Augustowi na wykupno miast Hamersteina i Ballborga w księstwie Pruskim a ziemi Pomorskiej leżących, z rąk Jana Kościeleckiego 166
269. (R) W Krakowie 10. września 1545.
Zygmunt I. daje zezwolenie synowi swemu, królowi Zygmunto-
wi Augustowi na wykupno dóbr królewskich Bydgoszczy z rąk
spadkobierców Jana Kościeleckiego, wojewody Łęczyckiego i sta-
rosty Bydgoskiego 166
270. (R) Na łowach w puszczy Białowieskiej 20. stycznia 1546.
Zygmunt August darowuje szpitalowi św. Ducha w mieście
Hrubieszowie dziesięcinę z dwóch wsi Bohutyce i Jarosławiec
w Chełmskiem 166
271. (R) W Krakowie 5. maja 1547.
Zygmunt August wydaje wyrok w sprawie młyna »Dolnego«
w Nowym Korczynie 166
272. (R) W Piotrkowie na sejmie walnym 7. stycznia 1548.
Zygmunt I. nadaje synowi swemu, królowi Zygmuntowi
Augustowi wszystkie dochody z ziemi Pruskiej z zamku i ziemi
Malborskiej i z innych zamków królewskich 167
273. (R) W Piotrkowie 2. lutego 1548.
Zygmunt I. nadaje prawo swe synowi swemu królowi Au-
gustowi w razie sedisvaccacji mianować biskupów i papieżowi
do potwierdzenia przedkładać 167
274. (R) W Krakowie 25. marca 1548.
Zygmunt I. potwierdza i na nowo przelewa na syna swego
prawo mianowania starostów Krzepickich 167

275. (R) W grodzie Lubelskim 8. kwietnia 1552.
Notaryalny wypis z aktów grodzkich Lubelskich w sprawie darowizny ojcowizny w Kieszczowie, uskutecznionej przez Adama Kieszczowskiego na rzecz wojewody Sandom. Jana hrabiego na Tenczynie 167
276. (R) W Warszawie 10. października 1553.
Królowa Bona sprzedaje Waskowi Tatomirowi prawo założenia wsi Smolna w Samborskiem, na prawie wołoskiem 167
277. (R) S. c. d. 1553.
Pięć aktów, odnoszących się do sprawy wykupna młyna Korczyńskiego Dolny zwanego, z rąk Jana i Krzysztofa Dzieluchowskich, posiadaczy tegoż, na rzecz skarbu królewskiego 168
278. (R) W Korczynie 4. stycznia 1554.
Dokument w sprawie wykupna młyna »Dolny« w Korczynie z rąk dotychczasowych jego posiadaczy przez komisarzy królewskich na rzecz królewskiego stołu 168
279. (R) W Lublinie na sejmie walnym 18. kwietnia 1554.
Zygmunt August kwituje Hieronima Szafranca z sum wypłaconych skarbowi królewskiemu z jednorocznej arendy tegoż starostwa. 168
280. (R) W Warszawie na sejmie walnym 8. lutego 1564.
Zygmunt August potwierdza na prośby Krzysztofa Dzieluchy młynarza w Nowym Korczynie dokument króla Aleksandra Jagiellończyka, z daty 13. stycznia 1505 168
281. (R) S. l. et die 1566.
Zygmunt August rozkazuje, aby Stanisławowi Zamojskiemu staroście Bełzkiemu z dochodów starostwa Bełzkiego sumę 100 grzywien corocznie wypłacano 169
282. (R) W Lublinie na sejmie walnym 30. maja 1569.
Zygmunt August darowuje Janowi Dębowskiemu notaryuszowi w Korczynie młyn »Dzielisinski« zwany 169
283. (R) W Krakowie na sejmie koronacyjnym 4. maja 1576.
Król Stefan Batory na sejmie koronacyjnym potwierdza wszystkie prawa, wolności, przywileje nadane szlachcie polskiej 169
284. (R) W Warszawie 17. lutego 1580.
Król Stefan Batory zabezpiecza swojej żonie królowej Annie samorząd w jej dobrach, wydając zarazem stosowny rozkaz i zawiadomienie o tem dla podskarbiego Jakóba Rokoszowskiego i skarbników 169
285. (R) W klasztorze Oliwskim 7. października 1587.
Zygmunt III. obrany królem Polski, potwierdza przysięgę jaką złożył pełnomocnikom z sejmu elekcyjnego do niego celem zaproszenia go na króla Polski wysłanym, na dniu 7. października t. r. 170
286. (R) W klasztorze Oliwskim 7. października 1587.
Zygmunt III. obrany na sejmie walnym Warszawskim królem Polski, a dziedziczny król Szwecyi, potwierdza warunki elekcyjne, na jakie jego pełnomocnicy na elekcyjnym sejmie 10. sierpnia t. r. w imieniu jego się zgodzili 170
287. (R) W Krakowie na sejmie koronacyjnym 18. stycznia 1588.
Zygmunt III. darowuje Rzeczypospolitej i umarza wszelkie długi przez poprzedników swoich królów Polski i W. ks. Lite-

	str.
wskich poczynione, odwołuje wszelkie prawa i rozporządzenia, któreby przeciwko królestwu i W. księstwu zmierzały	170
288. (R) W Krakowie na sejmie koronacyjnym 20. stycznia 1588. Zygmunt III. potwierdza artykuły, na które zgodzili się jego pełnomocnicy i posłowie ze stanami Polski na sejmie zeszlórocznym elekcyjnym Warszawskim	170
289 (R) W Warszawie na sejmie walnym bez oznaczenia dnia i miesiąca 1607. Zygmunt III. zabezpiecza wolność elekcyi i przyrzeka, że za życia swego ani sam nie poważy się następcy naznaczyć ani ścierpi, aby ktokolwiebądź zasadę wolnej elekcyi w jakikolwiek sposób ważył się obejść	171
Index	173

35.11 / 13